

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

KIM KARR

Sister Planet

Veni Bir
BASLANGIÇ

"Büyüleyici, sürükleyici ve gizemli" —Natalia Boyd, *Azka Var Mıym?* yazarı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <http://rantey.org>

Kim Karr

YENİ BİR BAŞLANGIÇ

Çeviren

Yonca Mete Soy

Yeni Bir Başlangıç

şarkı Listesi

Önsöz

♪ Gnarl's Barkley—*Crazy*, Prince—*Purple Rain*,
Nirvana—*Rape Me*, U2—*Beautiful Day*

1. Bölüm

♪ Theory of a Deadman—*Out of My Head*,
Michael Jackson—*Thriller*

2. Bölüm

♪ Erykah Badu —*Next Lifetime*,
Stevie Wonder—*Superstition*

3. Bölüm

♪ 3 Doors Down—*It's Not My Time*,
Gavin DeGraw—*I'm In Love With A Girl*

4. Bölüm

♪ Breaking Benjamin—*The Diary of Jane*

5. Bölüm

♪ Gary Allen—*Every Storm Runs Out Of Rain*

6. Bölüm

♪ Taylor Swift—*Begin Again*, The Kinks—*Lola*

7. Bölüm

♪ Thriving Ivory—*Where We Belong*

8. Bölüm

♪ Secondhand Serenade—*Something More*,
Tom Petty—*Free Fallin*, U2—*Beautiful Day*

9. Bölüm

♪ Tenth Avenue North—*Hold My Heart*

10. Bölüm

♪ Mazzy Star—*Fade Into You*

11. Bölüm

♪ Nine Inch Nails —*Closer*,
Robin Thicke—*Sex Therapy*

12. Bölüm

♪ John Mayer —*Say*, Fuel—*I Should Have Told You*,
Coldplay—*Yellow*

13. Bölüm

♪ Teddy Geiger—*Living For The First Time*, Portishead—*Glory Box*,
♪ Every Avenue—*Tell Me I'm A Wreck*, Maroon 5—*She Will Be Loved*,
♪ AC/DC— *Back In Black*, Coldplay Avenue—*Green Eyes*

14. Bölüm

♪ Adelitas Way—*Alive*, Rihanna—*S&M*,
Enrique Iglesias—*Dirty Dancer*,
♪ Havana Brown—*You'll Be Mine*,
Enrique Iglesias—*Tonight I'm F**king You*,
♪ Saving Abel—*Addicted*

15. Bölüm

♪ Hedley—*Kiss You Inside Out*, U2—*Beautiful Day*,
♪ Cheap Trick—*I Want You To Want Me*

16. Bölüm

♪ The Veronicas—*Speechless*, Phil Collins—*In The Air Tonight*,
♪ Poison—*Talk Dirty To Me*, Adelitas Way—*Dirty Little Thing*

17. Bölüm

♪ Phillip Phillips—*Home*

18. Bölüm

♪ The Who—*Pinball Wizard*

♪ Justin Timberlake—*Sexy Back*

19. Bölüm

♪ Dashboard Confessional—*The Secret's In The Telling*

20. Bölüm

♪ One Direction—*Little Things*

21. Bölüm

♪ Lifehouse (featuring Natasha Bedingfield)—*Between The Raindrops*

22. Bölüm

♪ Within Temptation—*Memories*,

Smashing Pumpkins—*Perfect*

23. Bölüm

♪ Yellowcard—*Miles Apart*

24. Bölüm

♪ Ivan & Alyosha—*I Was Born To Love Her*

25. Bölüm

♪ Rihanna—*Diamonds*

26. Bölüm

♪ Avenged Sevenfold—*Victim, Citizens—Amazing Grace*

27. Bölüm

♪ Sara Paxton—*Connected*

Son

♪ The Script—*Breakeven*,

Go Radio—*Go To Hell*

Burayı birçok kez ziyarete gelmiştim ama bugünkü çok farklı. Tek başmayım. Beni saran, rahatlatan o kollar yok artık. Bedenim titriyor. Soğuktan değil. Sadece kaderimin benim istediğim şekilde ilerlemediğini fark ettiğim için. Gecenin karanlığına bakıp bir çığlık atarken gözlerimden bir yaş damlıyor. "Birlikteliğimizi neden devam ettiremedik?"

Uzaklardan gelen rüzgâr uğuldarken, fırtınalar kopup şimşekler çakarken, burada durup birazdan gelecek olan fırtınanın beni ve üzerime çökmüş olan o gölgeyi silip yok edeceğini umuyorum. Kara gökyüzünden ferahlatıcı bir yağmur bastırıyor, ancak o bile harap olmuş ruhuma are olamıyor. Yavaşça sis basıyor gecenin karanlığına. Soğuk hava içimi titretiyor.

Kaybolmuşluk ve yalnızlık içinde yere kapaklanıyorum. Akan gözyaşlarım yağmur damlalarıyla birlikte karanlığa karşıyor. Beni görebilecek kimseler yok. Burada beni kimseler bulamaz. Ancak tepemde uçan, yağan soğuk yağmur yüzünden sığınacak bir yer arayan akbabalar beni fark edebilir. şimdi nefret beslediğim bu yerde sığınacak yer aramıyorum, ancak gidecek başka yerim yok. Hiçbir umudum yok. Hiçbir geleceğim yok.

Çılgın

Ağustos 1999

Burası yeryüzündeki en muhteşem yerdi. Hoparlörlerden müzik sesleri gümbürdüyordu. Havada bir canlılık vardı. Etrafı saran kalabalık ise bir an evvel yerlerini bulma telaşı içindeydi. Babam ve ben, konser tişörtlerimizi satın almak için kısa süreliğine duraksadık. Biletlerimize sımsıkı sahip çıkarak kalabalığın içinden yolumuzu bulduk.

Etrafımızı saran heyecanlı atmosferin neredeyse taffi imkânsızdı. Kalabalığın büyüleyici etkisiyle yerlerimize oturduk. Olup biten her şeyi görmek mümkün değildi ama sahneye bu kadar yakın olmak gerçekten inanılmazdı. Şoktan kaskatı kesilmiştim. Onları basamaklardan çıkarken takip eden spotların yaydığı ışık gözlerimi kamaştırıyordu.

Bono binlerce hayranını ellerini ve kafalarını aynı anda sallamaları için yönlendiriyordu. U2 *Beautiful Day*'i çalmaya başlayınca, sonunda ben de etrafıma ayak uydurmaya başladım. Neredeyse hipnotik bir hâle bürünerek gözlerimi kapadım. Müziğin titreşimi bedenime işledikçe, ritmin vuruşlarıyla birlikte olduğum yerde sallanmaya başladım. Daha önce de birçok kez olduğu gibi, bu konser boyunca da sallanmaya devam ettim.

Los Angeles'daki sahne performanslarının merkezi olan Greek Theatre'a, bir başka deyişle Greek'e gitmek başka hiçbir şeye benzemezdi. Bölgedeki en büyük açık hava amfi tiyatrosuydu. Sosyetik insanlar, henüz ün yapmamış müzik grupları, ünlü solistler, hayran grupları ve konser takipçile-

ri. Bütün bu insanlar kilometrelerce uzaktan burada tek bir sebep için toplanırlardı: Hayatlarındaki en kaliteli müziği dinlemek.

Babam, Greek'in genel müdürüydü. Müziğe tamamen âşıktı. Özellikle seksenler ve doksanlar rock müziğine. Kendisi on üç yaşından beri konserlere gidip, mutlaka bir tişört almış. Babamın çok konser tişörtü olduğunu söylemek mütevazılık olurdu. Greek'de genç yaşta işe başlamış, işine âşik birisi olarak da oradan asla ayrılmamış. Müzik gruplarının içlerinde olup bitenden hep haberi olurdu babamın ve bunları benimle paylaşmaya bayılırdı. Hatta Prince'in yok satan *Purple Rain* konserinin "Mor Giyin" temalı biletinden bir parça bile vardı elimde.

Ancak bir konser vardı ki kalbimde her zaman sonsuza dek bir yere sahip olacak. Bosnalı tecavüz kurbanları yararına düzenlenen Nirvana konseri. *Rape Me* ile giriş yaptılar ve şarkının verdiği o duygusallık beni daha önce hiç olmadığım kadar âşik etti o müziğe. O gece, konserden ayrıldıktan sonra Greek sadece babamın değil, benim de artık en iyi vakit geçirdiğim mekân oluvermişti.

Annem çok fazla müzikten anlamazdı. Giyimi, kuşamı konserlere tercih ederdi. Bana dikiş dikmeyi öğretti. Büyürken topladığım konser tişörtlerini bir araya getirip, birlikte bir nevresim bile yapmıştık. Babamla ikimizin, iki yüz parçadan fazla konser geçmişimiz vardı.

Büyüyünce ne olmak istediğime karar vermek her zaman çok zor olmuştu. Babamın müzik aşkı, annemin moda aşkı ve kendi ilgi alanım olan fotoğrafçılık arasında gidip geliyordum. Belki bir müzik kariyerim olurdu veya annem gibi New York Moda Tasarım Okulu'na giderdim. Ancak, hangi kariyeri seçersem seçeyim, fotoğraf çekme özgürlüğümü asla elimden almamalıydı.

1. BÖLÜM

Aklımdan Çıkarmak

Ekim 2006

Kappa Sigma'nun Yunan harfleriyle işaretlenmiş kapı aralarından geçerken, tam bir film setine girdiğimi hissettim. Cadılar bayramıydı. Herkes kostümlüydü. İnsanlar kırmızı plastik bardakları ellerinde, dans ediyorlardı. Aslında, tam anlamıyla herkes değil.

Emin olmak için iki kere baktım. Ancak gördüğüm düpedüz gerçektir. Salonun tam göbeğinde üzerinden içi içilen lacivert büyük, kanallı bir buz kalıbı vardı. Kanalların tam ucundaki çocuk da erkek arkadaşım, Ben'di. Tam onun arkasında duran kız ise, en iyi arkadaşım Aerie'ydi. Öyle çok fazla öğrenci birliği partilerine katılan biri hiç olmadım. Ancak şimdi o ikisine bakınca sebebini anlayabiliyordum.

Buz kalıbının sonunda bekleyen o iki sarhoş budalaya kızgın gözlerle bakarak, kendime bir bira kapmak için mutfağa yöneldim. Salona döndüğümde, Ben'in bir limon dilimini emerek, kafasını sağa sola hareket ettirdiğini gördüm. Gözlerini kırptırıp, yüzünü buruşturuyordu. Kafamı sallayarak birbirleriyle bira oyunu oynayan çiftin yanından geçtim. Belli ki, kız çok fazla içmişti.

Ben, beni fark ettiğinde bana doğru haince sırtarak, işaret parmağıyla beni yanına çağırırdı. Kalabalık yoldan çekilince, gözlerini benden ayırmadan bana birkaç adım daha yaklaştı.

Yüz yüze dikilirken o, beni-asla-unutma imasıyla bakan mavi gözleri daha da kısıldı. Sadece gözbebeklerinin ufak bir ışıltısını görebiliyordum. Ancak yüzünde hâlâ o muzip gülümsemesi vardı. Demek ki hâlâ bir şekilde ayıktı.

Tek kaşımı kaldırarak lacivert buzdan heykeli işaret ettim. "Baksana, onu kaç kere denedin?" Kafası karışmış numarası yaparak avuçlarını açıp ellerini havaya kaldırdı. "Emin değilim," dedi, kafasını yana doğru eğerek omuzlarını silkti.

Ben, elimdeki bardağı alıp yanımdaki masaya koydu. Kollarını belime dolayarak beni kendine doğru çekti. "Hey, Dahl. Nerede kaldın?" dedi, o güçlü elleriyle kalçamı kavrayarak.

Kollarımı boynuna sarıp alımmı çenesine dayadım ve bir iç çekerek, "Çekimler beklediğimden daha uzun sürdü. Mankenlerin giyeceği kıyafetler istediği mor tonda olmayınca Drake küplere bindi," dedim.

Ben, inleyerek beni öpmek için başını hafifçe yüzüme yaklaştırdı. "Drake, lanet olası kadın kılıklı bir herif. Önümüzdeki sömestr için bir başka staj yeri bul da görsün günnü. Beni gerçekten kızdırmaya başlıyor artık."

Sözlerinden biraz ürkerek kendimi hafifçe geri çektim ve o parlayan gözlerine bakmadan önce ellerimi kaslı göğsüne dayadım. "Ben, ondan uzak duracağına söz vermeni istiyorum."

"Tamam. Söz, Dahl," dedi hafifçe kıkırdayarak. Nefesinde yoğun alkol kokusu vardı.

İç çekerek parmaklarımı saçlarının arasında gezdirdim.

Düşünceli bakışlarla bana bakarak, "İyi misin?" diye fısıldadı.

"Tabii ki. Mor tonunun tutturulamaması dünyanın sonu değil sonuçta."

Beni inceledi ve çekinerek, "Dahl, demek istediğim o değildi, biliyorsun," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kaskatı kesildim. Tam olarak ne demek istediğini çok iyi anlamıştım, ancak şu anda annemle babamın ölüm yıldönümlerini konuşmak istemiyordum.

“Ben, gayet rahatım ben. Hadi eğlenelim,” diye mırıldandım. Kollarımı Ben’den sıyrıp bir bira kaptım ve salonun içinde Aerie’yi aramaya başladım.

Ben, yine aynı muzip gülümsemesiyle kafasını sallayarak, plastik bardağımdaki içeceğimi kafama dikip sonunda da buz tanelerini çiğneyerek yutmamı ilgiyle izliyordu. Bana salonun ortasını işaret ederek büyük buz kalıbını gösterdi. “Bu taraftan güzellik.”

İçkilerimizi tazeleyerek likör dolu buz kırıcısının yanına gittik. Parti almış başını gidiyordu ve Ben, tekrar buz kalıbının dibindeydi. Lavaboyu kullanmak için izin istedim ve bu kargaşadan kendimi sıyrarak etraftaki kalabalığa bir göz attım. Her odada duvarlara yapışmış insanlar vardı. Uzun boylu, kızıl saçlı bir çocuğa çarptım yürürken. Beni öpmeye yeltendiğinde, sarhoş ötesi olduğunu anladım ve onu ittim. Kendi ayaklarına takılıp kalçalarının üstüne düşünce kendimi tutamayıp güldüm. Basamaklara doğru devam ettim. Basamaklar, içen, sevişen ve görmem gerekenden daha fazla şey yapan öğrencilerle doluydu.

Salonda terle karışık alkol kokusu vardı. Oradan hemen çıkamayacağımı düşündüm bir an için. Basamaklardaki kalabalığın içinden zar zor sıyrılarak, nihayet lavaboya varabildim.

Yüzümü suyla yıkadıktan sonra yorgun olan zihnimi biraz dinlendirmek için Ben’in odasına yöneldim. Özellikle her sene bugün, benim en zor atlattığım gün olurdu, ancak arkadaşlarımla birlikte olmak daha hafif atlatmamı sağlıyordu. Yatağının yanına geldiğimde, sabah bana verdiği biletleri gördüm. Bütün iyi niyetiyle benim en sevdiğim gruplardan biri olan Maroon 5’in Greek’deki performans-

ları için bilet almıştı. Karanlık bir günü aydınlatabileceğini düşünmüştü, ancak tekrar oraya dönemezdim.

İç çekerek kendimi yatağa attım. Evet, gayet iyi niyetiy-le beni tekrar oraya götüren kişi bizzat kendi olmak istiyordu, ancak oraya asla dönmeyeceğimi biliyordu. Bunu daha önce ona söylemiştim. Annemi, yengemi ve babamı Meksika'dan dönerken bir uçak kazasında kaybetmeden önce gittiğim son konser, U2 konseriydi.

Ben'in odasında ailemi düşünür vaziyette ne kadar kaldığımı hiç bilmiyorum ama sonunda partiye geri dönmeye karar verdim. Önce bir bira daha almak için mutfaka uğradım, oradan da salona geçtim. Bütün ışıklar söndürülmüştü. Odayı rahatsız edici bir müzik dolduruyor, turuncu mumlar her yeri aydınlatıyordu.

Birden Ben'in güçlü kollarıyla belime sarıldığını hissettim. Hafifçe kulağımı ısıırıyordu. "Neredeydin Dahl?"

"Sadece bira almaya gitmiştim," dedim, elimdeki plastik bardağı havada tutup Ben'in kollarının arasında hafifçe dönerek. Buz kalıbının oradaki yüksek sesli çığlıklar dikkatimi çekti. Aerie kendi boğazına sımsıkı yapışmış, acı içinde oradan oraya zıplıyordu. Kafamı ona doğru çevirerek plastik bardağımı parmaklıkların oraya bıraktım. "Ne içiyor o?"

Kollarıyla kalçalarımı daha sıkı kavrayarak beni kendine doğru çekti. Uzun parmaklarını giydiğim taytın içinden geçirdi ve iç çamaşırlarımın danteline dokunarak, "Hiçbir fikrim yok," dedi ve bacağının tekini bacaklarımın arasına sokarak, "İster misin?" diye sordu.

Kafamı salladım, ancak cevap verirken neredeyse nefes nefese kalmıştım. "Aerie'ye yeni bir grubu dinlemek için bara gideceğimize söz vermiştim. Birimizden biri ayık olmalı. En azından oraya varana kadar."

Parmaklarını iç çamaşırlarımın üzerinde gezdiriyor, par-

mak uçlarıyla arka tarafımdan kalça kemiğimi okşuyordu. Olup biteni anlayana kadar parmaklarını çoktan çamaşırının önüne doğru kaydırmıştı.

Cilveli bir şekilde, "Buz kalıbını kast etmedim," dedi ve dilini kulağımda gezdirerek kalçalarını benim kalçalarımaya sürtüyordu.

Kendimi geri çekerek ellerini taytımın içinden çıkardım. Bu uluorta yaşanan teşhiri bir an önce durdurmalıydım. Sarı saçlarını, baştan çıkarıcı mavi gözlerinin önünden çekerek, "Geliyor musun?" diye sordum.

Şeytanca sırtarak, "Umarım yakında, güzellik!" diye cevap verdi.

Kahkaha atarak kafamı salladım. "Ben Covington, sen imkânsızsın!"

Kollarımı boynuna dolayarak başını hafifçe kendime doğru çekip dudaklarımızı birleştirdim.

Ben, yumuşak dudaklarını benim dudaklarımdan çekerek kulağıma, "Benim odama. Şimdi. Seni becermem lazım," diye mırıldandı.

Arkama yaslanarak, reddedilmesi güç olan o muhteşem gülüşüne takılıp kaldım. Tüm irademi toplayarak ne yapmak istediğime karar vermeye çalıştım.

Tam fikrimi söyleyecektim ki Aerie geldi ve atkuyruğuma asıldı. Durduğu yerde hafifçe sallanıyordu. Söylediği kelimeleri bile karıştırıyordu. "İşte buradasın arkadaşım! Hazır mısın?"

Ben'den kendimi çekerek omuzlarımı silktim. "Üzgünüm. Bir dahaki sefere?"

Ben, derin bir iç çekerek nefesinin altından Aerie'ye mırıldandı. "Şu lanet olası zamanlaman harika!"

Aerie ise tam bir Aerie gibi davranarak Ben'in alnına bir şaplak indirdi. "Konuşmalarına dikkat et, seni budala," diye takıldı Ben'e, bir yandan da beni kolumdan dışarıya doğru sürükledi. **PDF** Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ben'e uzanarak dudağına hızlı bir öpücük kondurdum. Aerie'nin beni kapıya doğru çekmesine rağmen, "Tekrar burada görüşürüz," diyebilmeyi başarabildim. Kıkırdayarak geri adımlar atarken, Ben'e bir öpücük yollayarak vedalaştım.

Ben ise, elleri ceplerinde, topuklarının üzerinde duruyor, dudaklarını ısırıp bana doğru bakarak başını sallıyordu.

Gecenin serinliği, Ben'in üzerimde bıraktığı ateşi biraz olsun yatıştırmıştı. Öğrenci birliklerinin yer aldığı yoldan yürürken, her köşeden Cadılar Bayramı kutlamalarının sesleri duyuluyordu. Yolun sadece bir kısmını taksiyle gittik. Geri kalanını yürüdük. Taksiden iner inmez gözümü Aerie'ye diktim. Daha doğrusu üzerindeki şeytan kostümüne. Eminim bunu giyerken aklı pek başında değildi, çünkü bu onun giyebileceği tarzda bir kıyafet asla olamazdı. Mini, kırmızı payetli bir elbise, bir şeytan kuyruğu, yüksek topuklu ayakkabılar ve ona uygun aksesuarlar. Bir genelev mahallesi ortamına bile zor girerdi bu kıyafetle, kaldı ki sadece bir Cadılar Bayram'ı kostümüydü.

Bara doğru ilerliyorduk. Aerie'yi ayağı takılıp tam kalçalarının üzerine düşmek üzereyken yakaladım. Kendisiyle dalga geçilmesinden hiç hoşlanmadığını çok iyi biliyordum ama sonunda kendimi tutamayıp, kahkaha atarak, "Yolculuk nasıldı?" diye takıldım.

Aerie omuzlarını silkti, o muhteşem güzellikteki dalgalı sarı saçlarını geriye doğru tarayarak, ayağı takıldığında cüzdanında aramakla meşgul olduğu tokayla sımsıkı topladı. "Uslu ol," diye laf attı bana, ayakkabısını ayağına düzgün giyebilmek için bana tutunarak. "En azından beni geleneklerimize uymayan biri olarak suçlayamazsın!" dedi. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Aerie'ye, Cadılar Bayramı'nın annemle babamın ölüm yıldönümleri olduğunu hiç söylememiştim. Duygularımı bir kostümle gizlemek istemediğimi bilen tek kişi Ben'di.

İç çekip kollarımı Aerie'nin omuzlarına atarak, "Thriller" dan Vincent Price'ın konuşmasını olabildiğince taklit ettim. "Ahhhhahhahaaahaaa, biliyorsun ben asla geleneklere uymam. Bu, inancıma aykırı..."

Aerie, kırmızı, yüksek topuklu, vahşi dişilikteki dans ayakkabılarıyla, ben ise siyah Converse spor ayakkabılarımla yürümeye devam ettik. Ayağı tekrar takıldı ve ayakkabısının tekini yolun gerisinde düşürdü. "Aerie, gerçekten o kıyafetinin altına o ayakkabıları giymene hiç gerek yokmuş. Onlar sana büyük, aptal." Geri gidip düşürdüğü ayakkabısını getirdim. "Kaç numara bunlar?" diye sordum, meraklı gözlerle ayakkabının içini görmeye çalışarak baktım.

"Merak etme, zaten sana uyan bir ayakkabı değil, Bayan 'Her-Zaman-Rahat-Ayakkabı-Giymeliyim'. Kalan tek kırmızı ayakkabı bunlardı. Bir de kıyafetine uyabilecek tek ayakkabılar bunlar olunca, bir numara büyük olmaları çok da sorun oluşturmuyor," dedi Aerie, bir hışım ile elimdeki ayakkabıyı çekerek. "Biliyorsun, görüntü her şey demektir. Şıklığım için rahatlığımdan her zaman vazgeçebilirim. Öh öh..." Hafifçe öksürerek, gözlerini benim ayakkabılarıma dikti.

Bakışlarımla ona kızdığımı belli ederek kafamı ona doğru salladım. "Aman, neyse ne."

Ayakkabıları bir daha ayağından çıkmasın diye daha yavaş adımlarla yürüdüm yanında. Aerie, daha tatlı bir ses tonuyla, "Beni dışarı çıkardığın için teşekkür ederim. Şimdi hadi bakalım, biraz hareketlenip eğlenmemize bakalım. Sonuçta bugün kızlar gecesi ve benim de tamir edilmesi gereken Ümitsiz Bebekler Arşivi'ne <https://rantey.org>

Kolunu hafifçe sıkarak, hafif bir gülümsemeyle, "Tatlım, sanırım sen o tamirat işlemine saatler öncesinden başladın zaten," dedim. Aerie, ayakkabıları çıkmasını diye kaldırım kenarında ayaklarını sürüyerek yürüyordu. Bu gecenin ilginç bir gece olacağını biliyordum. Aerie, üniversite birinci sınıftan beri arkadaşımı ve erkek arkadaşlarını benim kahve aromamı değiştirdiğim sıklıkta değiştirirdi. Yani çok sık.

Aerie, sarhoş halinden asla anlaşılmasa bile, A tipi bir kızdı. Mükemmeliyetçiydi. Sadece kendisi için değil. Erkek arkadaşları için bile. Zaten bu da erkek arkadaşından dün neden ayrıldığını açıklıyordu. Bu gece dört gözle yeni aşklara yelken açmak istiyordu. Bense daha önce hiç duymadığım bir müzik grubunu dinlemeyi bekliyordum.

Bir Sonraki Yaşam

Açık olan kapıların arasından geçerek Güney Kaliforniya Üniversite'si Kampüs Bar'a vardık. Aerie kuyruğunu havaya kaldırarak, "En azından şu Cadılar Bayramı saçmalığını çalmıyorlar burada," dedi biraz yüksek bir sesle. Çalan müziğe tam kulak verince, kadifemsi bir ses tonuyla söylenen, tanınmamış, ancak büyüleyici şarkıyı duydum.

Aerie, şeytan kulaklarını takmak için durmuşken, ben de büyük salondaki tanıdık öğrencileri süzüp, çalan gruba bakmaya çalışıyordum. Kulağının dibinde yüksek sesle, "Çok iyi çalışıyorlar. Daha önce hiç dinlemiş miydin onları?" diye sordum.

Aerie, kalabalığın üzerinden görebilmek için parmak uçlarına kalkmıştı. Boyunun ne kadar kısa olduğuna tam gülüyorken, şeytan kulaklarından bir tanesi gözüme girdi. "Hayır, ama müzik tarzlarını çok beğendim," diye cevapladı Aerie. Hâlâ sahneyi görme çabası içinde, neredeyse yüzüstü kapaklanıyordu.

Son üç yıldır buraya çok sık geliyordum ve daha önce burayı bu kadar kalabalık görmemiştim. Sağımdaki ahşap bar masasını kalabalıktan neredeyse hiç göremiyordum. Dans pistinde hoplayıp zıplayan insanlardan dolayı sahneyi bile zor görüyordum.

"Grubun ismini biliyor musun?" diye sordum Aerie'ye.

"İsimleri galiba Wilde Ones." Hıçkırarak gülmeye başladı. Dans pistinde arkadaşlarına doğru dans ederek ilerli-

yordu. Bana göz kırparak omzunun üzerinden yüksek sesle, "Bu arada, onlara bayıldım! İsimleri de süper. Yaptıkları müzik ise ayrı bir güzel," diye seslendi.

"Ben içkileri alıp birazdan dışarıya gelirim," dedim. Ben daha lafımı bitirmeden yanımdan çoktan ayrılmıştı. Barmene biri buzlu, diğeri buzsuz iki bira sipariş ettim. Aerie'nin sıkıntısını gidersin diye de iki adet *shot* ekledim.

Canlı müzik bir anda durdu ve hoparlörlerden klasik Cadılar Bayramı müzikleri yükselmeye başladı. Bara sırtımı dönerek, kalabalığın içinden Aerie'yi aradı gözlerim. Aslında kırmızı, allı pullu, şeytan kostümü içinde fark edilmesi kolay olmalıydı. Bu gece intikam almak için dışarıya çıkmıştı ve kostümü de bunun bir göstergesiydi, gerçekten huncunu alacaktı.

Onu hiçbir yerde göremiyordum, ancak tam o sırada çekici bir çocuğu gözüme kestirdim. Herhangi bir özelliğine odaklanabilmem için aramızda fazlasıyla bir mesafe vardı ama onunla ilgili bir şey vardı... Hayır, hayır aslında onunla ilgili her şey birden ilgimi çekmeye başlamıştı.

Hareketlerini inceledim. Kendine olan güveni beni büyülemişti. Nereye gittiğinden emin görünümüyle çok rahat bir duruşu vardı. Bana doğru gelmeye başlayınca gerçekten ne yapacağımı şaşırdım. Alt dudağımı ısırıyor, ondan başka hiçbir şeye odaklanamıyordum. Kafam hâlâ biraz evvel tükettiğim üç biranın etkisiyle dağınıktı. Onunla göz göze geldiğimde kesinlikle sağlıklı düşünebilecek durumda değildim. Bedenini yavaşça tepeden tırnağa süzdüm.

Aramızdaki mesafe kapandıkça, ne kadar çekici biri olduğunu daha net görebiliyordum. Uzun boylu, ince yapılı ve kaslıydı ama iri cüsseli değildi. Kumral saçlarının kenarlardan görüldüğü, siyah bir bere giymişti. Gözlerinin içine baktım. Belli ki o gözler beni felakete sürükleyecekti. Gözlerinin rengini çıkaramıyordum ama o elektriği alabili-

yordum. O gözlerle biraz daha fazla takılı kalırsam, bir daha asla onlardan gözlerimi alamayacağımdan korkuyordum. Gözleri bir yana, yakışıklı ve muhteşem sıfatları bile bu adamı tasvir etmek için yetersiz kalırdı.

Aklım olmaması gereken yerlere kayıyordu. Bu çocuğu, sevgilimle karşılaştırmamam gerektiğini biliyordum ama yine de yapıyordum. Kendimi fena hâlde suçlu hissediyordum ama kendime engel olamıyordum. Ben muhteşem bir sörfçüydü. Çekiciydi. Ateşli, seksi ve bütün bunlarla uyumlu bir egosu vardı. Bu çocuk da aynı derecede çekiciydi. Ateşli ve seksiydi, ancak onda başka bir şey vardı: Daha yoğun olan bir şey. Tam olarak tanımlayamıyordum.

Kalabalığın içinden geçerek kafasındaki şapkayı çıkardı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Birkaç saniyeliğine göz göze gelmiştik ama bu kontak sanki dakikalarca sürmüştü. Bir anda gözlerimi ondan alamadığım, beni çeken bir elektrik hissettim üzerimde. Hissettiğim her şey onun yaklaşan bir tehlike olduğunu işaret ediyordu. Kafamı çevirip gitmem gerektiğini biliyordum, ancak gitmedim. Yapamıyordum. Fazlasıyla çekiciydi.

Sonunda parlak yeşil gözlerini fark edebileceğim kadar yakına gelmişti. Anında gülüşüne kilitlendim. Kocaman bir gülümseme denilemezdi. Daha çok gamzelerini ortaya koyan hafif bir gülümsemeydi. Pürüzsüz bir teni ve tüysüz bir yüzü vardı. Bu da dizlerimin tutmaması için yeterli bir sebepti. Dolgun dudakları, güzel bir öpücük için yalvarıyor gibiydi. Daha önce hiçbir erkeğe bu şekilde bakakalmamıştım. Ben'e bile. Peki o zaman, neden onu bu şekilde kesiyordum ve neden gözlerimi ondan ayıramıyordum?

Baştan aşağı çekici olmasının haricinde, giyim tarzı da onu karşı konulmaz yapıyordu. Solgun bir kot pantolon, siyah bir Foreigner konser tişörtü ve siyah postalları vardı üstünde. Konser tişörtünü fark edince gülmeye başladım,

çünkü ben de bir konser tişörtü giyiyordum. Babamın U2 tişörtünü giyip tek omuzumdan düşürerek, yandan bir düğüm atmıştım.

Benden daha hızlı davranarak, kalabalığı geçip yanıma gelmişti. Nefes kesici bir yüzü vardı: Şekilli bir çene, ufak, düzgün bir burun. Şekilli kaşları ve uzun kirpikleri vardı. Bu çocuk mükemmelliğin bir sunumuydu ve ben gülümsemekten başka bir şey yapamıyordum.

Bar çok kalabalıktı. Her iki yanımda da hareket edebileceğim bir alan yoktu. Çocuk ellerini ceplerine sokarak bana gülümsedi. Dilini alt dudağında gezdirerek, hafif, seksi bir ses tonuyla, "Yoksa beni mi kesiyordun?" diye sordu.

Dudaklarımı bükerek bakışlarımı havaya diktim. Derin bir nefes alıp kendimi biraz dikleştirerek ellerimi belime koydum. "Hayır. Sadece içkilerimin gelmesini bekliyordum. O sırada da bir arkadaşşıma bakınıyordum. Tesadüfen görüş alanıma girdin."

Hafifçe kıkırdayarak, "O bakış çok ateşliydi," dedi.

Derin bir nefes vererek gülmemeye çalıştım. *Gerçekten doğru mu duymuştum?*

Barmen siparişlerimi önüme bıraktığı sırada cebimdeki telefonum çalmaya başladı. Ancak hâlâ gözlerim çocuktaydı ve telefona cevap vermek istemedim. "Niye sana bakmış olabileceğimi düşündün ki zaten?"

Yanımda oturan kişi ödemesini yapıp kalkınca, çocuk direk o boşluğa geçti ve beresini içkimin yanına koydu. Bana o kadar yakın mesafede olması kalbimin ve nabzımın daha hızlı atmasına neden oluyordu. Yana doğru eğilerek kalçalarını bar tezgâhına doğru yasladı. Gözleri hâlâ benim gözlerime kenetlenmiş bir şekilde, "Çünkü ben de sana bakıyordum... Senin de bana bakıyor olman ümidiyle," diye cevapladı çocuk.

O etkililerden biriydi. Gözleri için ne kadar önemliydi. O ka-

dar delici bakışları vardı ki anında düşünme kabiliyetimi yitirdim. Aramızdaki çekim o kadar kuvvetlenmişti ki bu karşılaşmadan zarar görmeden çıkamayacağım hissine kapılmıştım.

Dişlerini alt dudağının üzerine götürüp gözleriyle bedenimi süzmeye başladı. Yüzündeki ifade, sadece durup konuşmaktan daha fazlasını yapmak ister gibiydi. Tıpkı benim düşündüğüm gibi.

Kısa bir süreliğine huzur verici bir sessizlik oldu aramızda. Derken olabilecek en sevimli haliyle başını hafifçe yana eğerek gülümsedi. "Tüm bu 'kim kime baktı' konularına dalınca temel şeyleri unuttuk sanırım. Ben River," dedi ve yüzünde şeytani bir gülümsemeyle elini uzattı.

River'dan büyülenmiş bir şekilde, onunla tokalaşmak için tam elimi uzatmıştım ki bir anda elimi geri çektim. Ne yazık ki, o sırada yanımda duran kişiye de çarpıp, yanlışlıkla birasını döktüm.

Çarptığım adam bana içten içe küfrediyormuş gibi bakıyordu. River, pislik heriften kesik kesik cümlelerle konuşarak, "Hey dostum, özür dileriz. Sadece bir kazaydı. Gel bir bira daha alalım sana," diye özür diledi.

İçkisiz kalan adam, sıılsıklam gömleğiyle River'a bakarak başıyla onayladı. River cüzdanını çıkararak ona bir onluk verdi. "Git iki tane al." Adam elindeki parayı kaptı ve ağzının içinde bir şeyler geveleyerek oradan uzaklaştı. River ilgisini anında bana kaydırıldı. Ben de alt dudağımın kenarını hafifçe ısırarak ona gülümsedim.

İşte oradaydık. Yüz yüze. Aramızda sadece bir kaç içki-lik mesafe vardı. Biralardan birini River'a uzattım ve buzları erimiş olmasına rağmen kendi biramdan da bir kaç yudum aldım. "Teşekkür ederim. Bahse girerim ki o çocuk benden pek de hoşlanmadı. Hatta gayet de aşağılık davrandı."

River, içkisinden bir kaç yudum alıyordu ki neredeyse

ağzındaki dışarı püskürtecek şekilde bir kahkaha attı. Parmağıyla açıkta kalan omzumu okşarken gözlerini gözlerime kilitlemişti. "Rica ederim demek az bile kalır senin için."

Delici bakışlarından ve dokunuşundan içim titriyordu. Bütün bunların bizi nereye götürebileceğinden korkup kendimi bir adım geri çektim.

Ben geri adım atınca, o da adımlarımı takip ederek öne doğru bir adım attı. Aramızdaki mesafenin açılmasına izin vermeyecekti besbelli. Gözlerimin içine dalmıştı. "Evet. Nerede kalmıştık? Her şeyi tekrar baştan alsak mı acaba?" İçkimden bir yudum almamı izleyerek cevabımı bekliyordu.

Alt dudağımı dişlerimle hafifçe yana kaydırıp ona muzip bir gülüş attım. "Birbirimizi tanımaya çalışıyorduk."

"Peki, o zaman. Tekrar tanışalım. Ben River. Ya sen?"

"Benimle ilgili bu bilgileri bilmene gerek var mı, şu anda pek de emin değilim. Beni takip eden bir sapık olma ihtimalin çok yüksek."

Gözlerini fal taşı gibi açarak kahkaha atmaya başladı. "Ciddi olamazsın değil mi, güzel kız?"

Kendi kahkahalarım engel olamadım. Gayet rahat bir şekilde, "Belki de ciddiyimdir," dedim. Ancak bana öyle tatlı hitap ettikten sonra kahkaham biraz olsun azaldı.

Bana o kadar yaklaşmıştı ki onun o ferah kokusunu hissedebiliyordum: Sabunumsu bir kokuydu, sanki duştan yeni çıkmış gibi.

"Nasıl yani? Bana ismini söylemeyeceksen eğer, o zaman sana istediğim isimle hitap edebilirim."

Gözlerimi ondan ayırarak, başımı öne eğdim.

Birasından bir yudum daha aldıktan sonra onu masaya koydu. Parmaklarıyla çenemi kavrayarak başımı yukarı doğru kaldırdı. Dokunuşu tenimi bir ateş gibi yakmış, hafif bir karıncalanma etkisi yaratmıştı. O delici yeşil gözlerinin bana dikerek kendi kendine güldü. "İstersen benim 'Karın-

deşen Jack' tipli biri olduğumu da düşünebiliriz. Ama şunu bilmeni isterim ki kesinlikle değilim. Aslına bakarsan, sanırım gözlerini dikmiş bakanın ilk sen olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim ama yine de ben senin bir sapık olduğunu hiçbir şekilde düşünmüyorum.”

Ağzım açık kalmıştı. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Aslında haklıydı. İlk bakan bendim.

“Bu konuyu burada keselim. Peki, ilk bakışı ben attım diyelim. Aslında pek de önemi yok ya.”

Barmen bana hesabı getirdiğinde hâlâ birbirimizin gözlerinin içine bakıyorduk. İçkilerimizi ödemek için arkamı döndüğümde aramızdaki bu bağ birden koptu. Barmene borcumuzu ödedikten sonra ona teşekkür ederek, para üstünün kendinde kalmasını söyledim. Aramızdaki bu bağ hazır kopmuşken, bu tehlikeli durumun üstesinden nasıl geleceğimi düşünmem için bir fırsat doğdu.

River ikinci biralarımızı sipariş ederken, bu karmaşık duyguların içinden sıyrılmam gerektiğini hissettim. Suçluluk duygusunu bir kenara itip elimdeki *shot*lardan birini ona uzattım.

“Şerefe.”

*Shot*unu, “Harika bir gün,” diyerek kafasına dikti.

Benim en sevdiğim şarkılardan biri olan “Beautiful Day” in sözlerini söylediği için beni ne kadar ateşlendirdiğini ona belli etmemeye çalıştım.

Shot bardağını elinden bırakarak ellerini ceplerine soktu. “Peki, bu beni affettiğin anlamına mı geliyor?” diye sordu.

Sesi çok keskin, ancak yumuşak bir şekilde çıkmıştı. Bu onu daha da çekici yapıyordu. Onun sadece hayran olunacak biri değil, daha önce hiç karşılaşmadığım özellikte biri olduğunu düşünmeye başlamıştım. Bunu yapmamam gerektiğini biliyordum. Beni bekleyen, âşık olduğum bir sevgilim vardı.

* Harika bir gün. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <http://www.pdfkitap.org> - yhn

Tek kaşımı kaldırarak, "Seni affetmek mi? Ne için affedecekmışım?" diye sordum. Aramızdaki bu sohbete çok zor odaklanıyordum ve gerçekten de bu özürün ne için olduğuy-
la ilgili hiçbir fikrim yoktu.

Hafifçe ayaklanarak, "Biliyor musun? Neyse, boş ver," dedi kulağıma mırıldanarak. O sıcak nefesi boynumu okşamıştı ve onu her yerimde hissetmek istiyordum.

Beni tepeden tırnağa süzerek konuyu değiştirdi. "Nasıl yani? Kostüm yok mu?"

Tehlikeli yakınlaşmamıza devam ederek, bakışlarımı kıyafetime çevirdim. Ellerimle baştan aşağıya kıyafetlerimi gösterdim. "Bunun benim kostümüm olmadığını nereden biliyorsun?"

Tiştörtüme asılıp, beni kendine doğru çekerken baştan çıkarıcı bir fısıldamayla, "Eğer bu gerçekten kostümünse, yarışmada kesin birinci olursun, çünkü bu gördüğüm en seksi kostüm," dedi.

Bir süre ikimiz de sessiz kaldık. Ağırlaşan nefeslerimizi bile duyamıyorduk. Bardan ve kalabalıktan gelen sesler azalmıştı. Ancak River'in sözleri, dokunuşları beni fazlasıyla tahrik etmişti. Beni heyecanlandırıyordu. Damarlarımdan ateş fışkırdığını hissedebiliyordum.

Beni kendine doğru çekmek için tiştörtümün düğümüne asılarak, "Bunu nereden buldun?" diye sordu.

Oda sanki etrafımda dönüyordu. Ama başım River'dan dolayı mı dönüyordu, yoksa alkolden mi ya da bana cevap vermek bile istemediğim bir soru sorduğu gerçeğinden mi, bilemedim. "Babam Greek'in yöneticisiydi ve bir konser tiştörtü koleksiyoncusuydu," dedim içimde kabaran duygu-sallığı bastırmaya çalışarak.

Başını sallamadan önce benim tedirginliğimi hisseder gibi oldu ve hafifçe boğazını temizleyerek konuyu değiştirdi.

di. "Peki, daha önce Foreigner'ı hiç canlı izledin mi?" diye sordu, hafifçe sırtıp kendi tişörtünü göstererek.

Göğsündeki kalın beyaz harflere bakınca, bütün üzüntümü bir kenara atıp tekrar sohbetimize odaklandım. Biz sadece birçok ortak noktası olan iki kişiydik. En azından ben böyle düşünmek istiyordum. İçkilerimiz bittiğinde, River bir tur daha sipariş etti. *Shotu* bitirdiğimde, yanlışlıkla bardağı masaya öyle sert koydum ki barmen bana ters bir bakış attı. "Özür dilerim," diye mırıldandım.

River, atkuyruğumdan çıkmış birkaç tutam saç telimi tutarak, yavaşça kulağımın arkasına attı. Bu hareketi gerçekten tüylerimi diken diken etmişti. İşaret parmağıyla kulağımın etrafında gezinip kulak mememi hafifçe ovalıyordu. Daha önce hiç hissetmediğim bir ateş yakmıştı içimde.

Daha fazla içmemem gereken içkiyi biraz olsun ateşimi söndürmesi umuduyla kafama diktim. Onun bana nasıl dokunduğunu kimsenin görmemiş olduğunu umuyordum. Lanet olsun! Ben görse, öfkeden deliye dönerdi. Acayip kıskanç biriydi. Daha önce başka erkekler yüzünden birçok tartışmamız olmuştu; haksız yere. En azından bugüne kadar.

Yanıp sönen ışıklar titreşmeye başlamıştı. Kalçamı destek için bar tezgâhına dayamıştım ki tam o anda River elini belime koyup sırtım bara dayanacak şekilde çevirdi beni. Titreşen ışıklardan ve sarhoşluğumdan dengemi kaybettiğimi fark etmiş midir diye düşündüm. Tam önüme geçerek, ellerini iki yanımdan geçirip avuç içlerini bar tezgâhının üzerine bastırdı. Beni kolları arasına hapsedmişti, ancak kendimi kapana kısılmış gibi hissetmiyordum. Neler hissettiğimi hiç bilmiyordum. Bildiğim tek şey, kalbim yerinden fırlayacak gibi attığıydı. Karnımda kelebekler uçuşuyordu. Tüylerim diken diken oldukça başım daha çok dönüyordu.

Gözlerime o kadar dikkatle bakıyordu ki bir an beni öpecek sandım. Gözlerimi kapattım. <https://t.me/yazgı>

ğım sırada aniden kendini geri çektiğini hissettim. Yüksek sesle bağırarak bir kız, "River, sakın unutma, gösteriden hemen sonra çıkıyoruz," diye seslendi bir anda. Kızı ben daha göremeden, çoktan uzaklaşmıştı bile.

Bana doğru sırtarak, "Kız kardeşimin her zaman berbat bir zamanlaması vardır," dedi.

Tam cevap verecektim ki bardan yankılanan kuvvetli bir trampet sesiyle irkildim. Etrafıma bakınarak, bunun ne için olmuş olabileceğini anlamaya çalıştım. Gayet memnun bir hâlde, sahneye bakmadan önce gözlerini devirerek bana döndü. "Bu benim için olabilir," dedi gülererek. Yüz yüze durabileceğimiz şekilde eğilmişti. "Beni sahneye geri çağırıyorlar. Gitmem gerekiyor. Tabi şu başladığımız şeyi bitirmemiz için burada kalmamı istemezsen. Çünkü bahse girerim o çok daha eğlenceli olurdu."

Söylediği hiçbir şeyi doğru dürüst duyamamıştım, ancak her şey yavaş yavaş anlam kazanmaya başlamıştı. Bara girdiğimde duyduğum ses onun sesiydi. İnanılmaz çekici, büyüleyici ve benimle fazlasıyla ilgiliydi. Eminim zil zurna sarhoştum, çünkü hissetmemem gereken duygular hissetmeye başlamıştım. O etkili yeşil gözlerinin içine bakarken, aslında gözlerimi hemen onlardan ayırmam gerektiğini çok iyi biliyordum.

Ona cevaplamama fırsat bile vermeden, başını hafifçe geri atarak elimi kendine doğru çekti ve yavaşça elimi öptü. Sonra bana doğru eğilerek kulağıma fısıldadı. "Demek istemiyorsun. En azından daha değil." Elim tutuşmuştu. Kulağım içten içe yanıyordu.

Ses sisteminden aynı trampet sesi tekrar yükseldi. Birden bana dönerek, "Şimdi kaçmam gerek," dedi.

Gözlerimin içine bakarken hâlâ ellerimi sımsıkı tutuyordu. "Gösteri bitimine kadar beni bekliyorsun."

Bu bir soru değildi. Bir emir gibiydi. İkimizi işaret ederek, "Çünkü daha bizim bitmemeli" - diye ekledi.

O anda masum bir kesişme olarak başlayan yakınlaşmamızın, birden fazlasıyla tehlikeli bir hâl almaya başladığını fark ettim.

Ellerini bar masasına yaslayarak cevabımı bekledi. Bana doğrudan cevaplamam gereken bir soru sormadığı için, ona sadece gülümseyerek, "Grupta sen de varsan, o zaman gitmen gerek. Hayranlarını bekletme," dedim.

Kalbimi yerinden fırlatacak son bir sırtıştan sonra eğildi ve beni öptü. Bedenim çok tuhaf bir tepki verdi buna. Tanımlayamadığım bir telaşa kapılmışım. Başta sadece dudaklarıyla hafifçe dudaklarıma değdi. Birkaç saniye sonra dudaklarıma daha sert bir şekilde bastırdıktan sonra kendini geri çekti. Onu geri öpmemiştim ama sersem gibi olmuştum.

"Umarım sen de bir hayranımız olmuştundur," dedi. Şapkasını kaparak bana bir göz kırptı ve arkasını dönerek oradan uzaklaştı.

Şaşkın bir hâlde, parmaklarım dudaklarımda, kalabalığın içinden silüetinin kayboluşunu izledim. Çalan şarkının "Superstitious" olduğunu zar zor anlayabilmişim. Aklim hâlâ ondaydı.

Kendime gelmek için başımı iki yana salladım. Kafam gereksiz düşüncelerden arındırmalıydım. Oradan hemen ayrılmam gerektiğini biliyordum. Yoksa daha sonra pişman olacağım şeyler yapabiliirdim. Ben'e âşıktım ben. River bana o şekilde baktı diye Ben öldürebilirdi. Kahretsin! Bir de öpücük vardı tabii; evet, Ben onu asla yaşatmazdı.

Bütün bunları biliyor olmama rağmen neden oradan daha erken ayrılmamışım ki? Orada durup düşünürken daha önceleri bana hep ters gelen, ilk görüşte aşka inanmaya başlamışım sanki. Zaten birine âşık iken nasıl olurdu da başka biriyle ilk bakışta aşk yaşanabilirdi ki? Bütün bu olanlara kafa yormak istemiyordum. Kafamı tarifi imkânsız bir

şekilde karmakarışık. Bütün bunların ne anlama geldiğini biliyordum ve bu hiç de benim istediğim bir şey değildi. Karşılaşmamızı düşünürce biraz olsun gülümsedim tekrar. River kesinlikle bir sapık değildi. İnanılmaz çekici ve bütünyle karizmatik bir çocuktu. İnsanı rahatlatıcı bir etkisi vardı ve ben buna bayılmışım. Aynı zamanda bir daha görmemem gereken bir çocuktu. İşte bundan emindim.

Aklımda River'la ilgili düşünceler dönüp dolaşırken, kalabalığın içinden geçip dans pistine ilerledim. Aerie elinde pembe bir içkiyle ordaydı. "Buradan çıkmamız gerek. Hemen şimdi!" diye seslendim, onu dans pistinden ayırmak için çekiştirerek.

"Ne? Neden? Miden mi bulanıyor?" diye sordu zar zor konuşarak.

Arkasını dönerek sahneyi işaret etti. "Çünkü eğer değilsen, ben kalıp şu seksi çocuğu dinlemek istiyorum önce."

Dönüp kimi işaret ettiğine baktım. Tabii ki River'ı işaret ediyordu. O sırada River'a daha ismimi bile söylememiş olduğumu fark ettim.

Olanlara karşılık Aerie'yi kalabalığın içinden sıyırmaya çalışırken, seyircilerin hep birlikte, "River Wilde, River Wilde," diye tezahürat yaptığını duydum. Tam kafamı kaldırıp sahneye bakmışım ki River o anda eline mikrofonunu aldı. Canlı müzik başlamadan önce Aerie'yle ordan ayrıldık. Aerie bana saçma sapan şekilde bağırıp çağırıyordu. Oradan uzaklaşınca, biraz evvel yaşadığım şeyin hayatımın en büyüleyici karşılaşması olduğu kanısına vardım. Bundan dolayı da bir daha asla eskisi gibi olamayabilirdim.

3. BÖLÜM

Benim Vaktim Gelmedi

Mart 2010

Aynada kendime bakarak inci kolyemin derin V yakalı siyah abiye elbisemin havasını değiştirip değiştirmedığıne karar vermeye çalışıyordum. Banyo tezgâhının üzeri çeşitli kolyelerle doluydu. Kirli çamaşırlar sepeti doldurmuş, kirli havlular ise yerlere saçılmıştı. Kafamı kaldırıp Ben'in aynaya yansıyan yüzünü görünce ona gülümsedim. Omuzlarını banyo kapısına yaslamış duruyordu. Yüzünde muzip bir gülümseme, delici mavi gözlerinde ise vahşi bir parıltı vardı.

"İncili mi, incisiz mi?" diye sordum ona, bana doğru yaklaşırken. Onu beş yaşından beri tanıyordum, ancak nedendir bilmem ama o anki bakışı nefesimi kesmişti.

Bronz kollarını belime dolayarak boynuma öpücükler kondurmaya başladı. Yeni traşlı, o sıcak ve pürüzsüz tenini hissedebiliyordum. "Dahl, dürüst olmak gerekirse, bence hiçbir şey takma," diye mırıldandı, bir yandan elbisemin fermuarını açarak.

"Ama geç kalacağız," dedim. "Los Angeles'a gitmek arabayla buradan en az bir saat sürer." Maalesef tüm çabalarım rağmen belime sarılı olan kolundan sıyrılmayı başaramadım. Diğer koluyla da hâlâ fermuarımı açmaya çalışıyordu.

Aynadan Ben'i inceledim. Dudağını hafifçe ısırarak, sızlandı. "Ama bu benim partim. İstersem gecikebilirim,"

dedi kulağıma fısıldayarak. Sonra tekrar boynuma öpücük kondurmaya devam etti. Siyah takım elbisesiyle inanılmaz çekici görünüyordu. Saçlarını arkaya doğru taramış, yeni tıraş olmuştu. Bedenimde, onun kollarından sıyrılmamı engelleyen hafif bir kıpırtı hissediyordum. Kollarının arasından sıyrılmaya çalışmak yerine dönüp ona baktım.

Ben'in bu kadar kısa sürede ulaştığı başarısıyla gururlanıyordum. Üniversiteden hemen sonra Los Angeles Times gazetesinde iş bulmuştu. Birkaç sene içinde de yeteneğini herkese kanıtlamıştı. Her ne kadar Laguna ile işi arası seyahat etmek can sıkıcı olmuş olsa da, Ben buna çok takılmıyordu. Zaten ofise her gün gitmesi zorunlu değildi. Şimdi ise, nişanım, Los Angeles'da görkemli bir akşam yemeği eşliğinde, yeraltı cinayet soruşturma alanında göstermiş olduğu muhteşem başarısı için Kaliforniya Yılın Gazetecisi ödülünü alacaktı. Ben pek elli etmemeye çalışıyordum ama, heyecandan yerinde duramayanın sadece ben olmadığımı biliyordum.

Ben'i böyle hevessiz görmeye pek alışkın değildim. Aslına bakılırsa, bütün hafta boyunca hiç kendi gibi davranmamıştı. Sürekli sebebini anlamaya çalıştım. Bu davranışı için endişelenmeli miydim, yoksa akışına bırakıp duygusallığına mı vermeliydim bilemiyordum. Her zamankinden daha yumuşak davrandı bana. Çiçekler gönderdi. Şekerler aldı. Her geceyi evde benimle birlikte geçirdi. Hatta her gün benim ofisime gelip beni öğle yemeğine bile çıkardı.

Ben, sevgilisini şımartan çocuklardan asla olmadı. Öyle çiçek ya da çikolata hiç almazdı. Zaten ben de o tür şeylerden hoşlanan bir kız değildim. Her zaman bağımsızlığımı zı önemsemişizdir. Beni her zaman kollar, kendine göre bir sevgi beslerdi. Ancak, seneler süren beraberliğimize rağmen o bahsettiğim şeyleri hiç yapmamıştı.

Sadece bir kez, beni şımartmaya çalışan bir sevgili gibi

davranmaya çalışmıştı, ancak o zamanlar teknik olarak henüz benim sevgilim değildi.

Ayrılmamıza sebep olan o gün hafızamdan asla silinmeyecek. Ben'in dernek yurdundaki odasına aniden daldığım o günü daha dün gibi hatırlıyorum. Güney Kaliforniya Üniversitesi'ndeki son yılımızın ilk dönemi bitmek üzereydi. Ona çok istediğim, Sound Music'te staja kabul edildiğimin haberini vermek için yanına gelmişim. O kadar mutluydum ki artık Drake'in yanında staj yapmak zorunda kalmayacaktım. Ben'in bu habere bayılacağından emindim. Odasına vardığımda orada değildi. Ben de onu beklerken masasına oturup, kız kardeşi Serena'ya bu mutlu haberi vermek için e-posta göndermeye karar verdim. Eminim bu haber onu da heyecanlandıracaktı.

Bilgisayarının klavyesindeki space tuşuna bastım ve Ben'in e-posta hesabı anında önümde açıldı. Hazır önümde açılmışken, e-postamı oradan gönderirim diye düşündüm. "Yeni mesaj oluştur" alanına tıklamak yerine yanlışlıkla "Çöp kutusu"na tıkladım. Bir anda 31 Ekim tarihi gözüme çarptı. Ekrana göz gezdirirken, seçebildiğim sözler sadece: *Yanıtla, S'belle, daha sonra bu gece, yeşil gözler, dokun, bakır ve senin apartmanın* sözleriydi. Derken bir baktım Ben yanımdaydı ve hızla sol tıklayarak sil tuşuna basmış. Beni şaşırtmıştı. Odaya girdiğini fark etmemiştim. Bütün yazıyı okuyamamıştım. Bir şeyler saklıyor olmalıydı. *Gerçekten başka bir kızla mı görüşüyordu? Hiç de platonik olmayan bir görüşme hem de?*

Bu kızla yazıştıklarını itiraf etti, ancak aralarında cinsel anlamda hiçbir şey yaşanmadığını da belirtti. Zaten uygun olmayan bir ilişki olduğunu söyleyip bu ilişkiyi bitirdiğine yemin etti. Gerçekten ona inanmışım, ancak ona güvenimi kaybetmişim ve böylece ayrıldık.

Sonrakı Üçeriz bölümüne onları affetmem için hep yalvar-

dı bana. Arabama ufak notlar, kapıma çiçekler bıraktı. Hepsinde özür dileyen yazıları ve beni ne kadar sevdiğini söyleyen aşk mesajları vardı. Bulunduğum yerlere geldi sürekli. Hatta bana bir gün, kenarında "Sabahlarını aydınlatmak için" yazan gümüş kaplı bir kahve fincanı bile aldı.

Uzun, zorlu geçen, bir ayrılık süreciydi bu üç ay. Onu hiç bu kadar özleyeceğimi tahmin etmemiştim. Ama deli gibi özlemiştim. Böylece bundan sonra ona güvenmeyi tercih edip bu ihanetini unutmaya karar verdim. Onu gerçekten seviyordum, o da beni. Bunu biliyordum. Sanırım ben de bir şarkıcıyla yaşadığım o karşılaşmadan ötürü kendimi biraz suçlu hissediyordum.

Ve tabii ki, bütün bu üzerime titremeler beni biraz alar-
ma geçirmişti. Bu davranışlar hoşuma gitmediğinden de-
ğil. Sadece bütün bunlar bir şeylerin ters gittiğini düşün-
dürtmüştü bana. İlişkimizde yolunda gitmeyen bir şeyler
mi vardı? Tabii ki her ilişkide olduğu gibi bizim de iniş ve
çıkışlarımız vardı. Belki de bütün bunların sebebi evlilik
arzusu içinde çışmamızdı. Henüz bir evlilik tarihi belirle-
memiştik.

Emin olduğum tek şey, aşkımız ve birbirimize olan bağ-
lılığımızdı. Biz birlikte büyümüştük: On altı yaşımızdan
beri sevgiliydik. İki yıldır da nişanlıydık. Birçok konuda
fikir ayrılığı yaşadık. Birçok tartışmamız oldu, ancak bir-
birimize olan bağlılığımız hiç bitmedi. Anlaşmazlıkları-
mızın çoğu benim düzeltemeyeceğim bir sebepten ötürü
oluyordu. Genelde Ben'in kıskançlıkları sebepti. Başka bir
adam bana bakınca Ben kıskançlıktan deliye dönüyordu.
Bu aslında çok ironikti. Çünkü Ben, kendisi de gayet çap-
kın bir çocuktı. Aynı zamanda çok da bencildi. Bu özellik
aslında onu tam anlamıyla kendisi yapıyordu: Zorlayıcı,
ilerlemekte kararlı bir adam. Ancak yine de bazen bütün
bunlara ne gerek var diye de düşünüyordum.

Kafamı salladım, Ben’le ilgili olup bitenin ne olduğuna dair bir fikrim yoktu. Ancak, tüm bu tatsız düşünceleri kafamdan atarak ânın keyfini çıkarmak için çabaladım.

“Bugün senin için büyük gün,” dedim Ben’in gözlerinin içine bakarak. Ona gururlu, kocaman, mutlu bir gülümsemeyle baktım. Gözlerimi ondan ayırarak, “Senin partin ya da değil. Ana konuşmacının geç kalması pek de hoş bir şey değil,” dedim. Dudaklarına bir öpücük kondurarak konuşmamı yumuşattım. “Şimdi lütfen elbisemin fermuarını çek ve bana fikrini söyle.”

Ben, bana yerinden kımıldamadan, davetkâr bir gülücük attı. “Bazen çok cadı...lık. Ah, demek istediğim patron...luk taslayabiliyorsun. Lanet olsun! Öyle güzel görünüyorsun ki,” diyerek pis pis güldü ama sonunda beni arkama döndürerek elbisemin fermuarını çekti.

Onu aynadan kesiyordum. Bana hâlâ pis pis sırtıyordu. “Hayır. İnciler, budala şey! Takayım mı? Takmayayım mı?” diye sordum incileri boynuma doğru tutarak.

İncileri elimden alırken Ben’in yüzündeki gülümseme hafifçe kayboldu. “İncileri istemiyorum. Bana büyükan-neni anımsatıyorlar. Büyükan-neni sevmediğimden değil ama ben seni başka türlü seviyorum. Sadece seni becerirken gözümün önüne büyükan-nenin görüntüsünün gelmesini istemiyorum.” Beni tekrar çevirdi ve az önce inci kolyenin durduğu yerde tenime öpücük kondurdu. Sonra elini elbisemin altına soktu. Birden irkildim. O da gülüm-sedi.

Kahkaha atarak, “Kes şunu Ben Covington! Büyükan-nem hakkında böyle konuştuktan sonra bunu yapamazsın. Bu çok yanlış,” dedim. Kenara çekildim ve ayakkabılarımı giymek için banyodan çıkmaya hazırlanıyordum. Yerdeki havlunun üzerine takılıp, “Biraz arkayı toplamayı öğren-sen hiç de fena olmazdı,” diye seslendim. Tabii ben ondan

daha dağınık olduğumdan, bu lafımın sadece bir şaka olduğunu biliyordu.

"Seni sevdiğimi biliyorsun," dedi Ben, bana banyodan çıkarken eşlik ederek.

Öğleden sonraki sevişmemizden beri hâlâ darmadağınık olan yatağın üzerine oturdum. Bacağımı yatağa doğru çekmeden önce ayakkabımın tekini giydim. "Biliyorum. Ben de seni seviyorum." Bir kez daha merak ettim doğrusu. Bu kadar sevgi gösterisi nedendi acaba?

Sol ayakkabımın bağcığını bağlamak için yanımda durup bana yardım etti. Yüz ifadesinin biraz değiştiğini fark ettim. Bu sefer daha ciddi idi. "Hayır Dahlia. Seni gerçekten, gerçekten çok seviyorum. Bunu asla unutma. Ne olursa olsun."

"Dahlia mı? Bana hiç öyle hitap etmezsin." dedim, ortamı biraz yumuşatmak için ayağımı oynatarak karnına doğru hareket ettirdim.

Ben gülümseyerek ayağımı yere koydu. Kendi gardırobuna doğru yürüdü. Çekmecelerden birini açıp içinden bir Cartier kutusu çıkardığında sözler boğazımda düğümlenmişti. Yatağa doğru geri gelip bana kutuyu uzatarak, "Bu kutuyu senin için aldım, çünkü bu kutu benim sana asla söylemeyi beceremeyeceğim şeyi söyleyecek," dedi.

Bu gösterişli kutuya şaşırmış bir hâlde bakarak açmadan önce birkaç saniye kutuyu inceledim. İçinde, beyaz altın ve elmaştan oluşan muhteşem bir bileklik duruyordu. Kenarında dört adet kalp işlemesi vardı. Mücevherlerden çok iyi anlardım, çünkü üniversitede stil derslerimden birinde bu tür mücevherlerle ilgili bir ödev hazırlamıştım. Bileklik 1970 senesinde Cartier tarafından yapılmış olup, onu hediye eden kişinin yardımıyla sevdiğinin bileğine altın bir tornavidayla sıkıca kilitlenip sabitlenecek şekilde tasarlanmıştı. Ona baktım. Gözlerim dolmaya başlamıştı.

Hiç konuşmadan bilekliği sabitlemesi için elimi Ben'e uzattım.

Bu muhteşem güzellikteki parçaya bakarken içimde yoğun bir duygu seli yaşıyordum. Ağlamamak için zor tutuyordum kendimi. "Ona bayıldım," dedim zar zar yutkunarak. Bana doğru uzanarak, dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Ona bakınca, ağlamaklı olduğunu fark ettim. Gözleri dolmuştu ve alnı kıışmıştı.

Arkasını dönüp bir zamanlar anneme ait olan çeyiz sandığına doğru ilerlerken onu izledim. Çok eskimişti ve krem rengindeki boyası neredeyse tamamen dökülmüştü. Ben'in adımları yavaş ve dikkatliydi. Bu kadar duygusallık onda alışık olduğum bir durum değildi. Bana evlilik teklifinde bulunduğunda bile böyle bir duygu seli yaşamamıştım. Bu tek kelimeyle onun doğasına aykırı bir durumdu.

Her zaman anahtar deliğinin üzerinde bıraktığım anahtarları çevirerek sandığın kapağını açtı. "O bilekliği çıkarma ihtiyacı hiç duymazsın sanırım ama her ihtimale karşı..." dedi ve tornavidayı havaya kaldırıp, "Ben yine de bunun içine bırakıyorum. Gerektiğinde bulursun. Tamam mı?" diye ekledi, göz kırpıp sandığı işaret ederek. Benim dağınıklığımmı onu ne kadar rahatsız ettiğini biliyordum. Ancak benim için önemli olan her ne varsa onun içinde bulabileceğimi de bilirdi.

Ben tornavidayı yerleştirmek için uygun bir yer arıyordu. Sonunda kapağa sabitlenmiş ufak kırmızı kadife kaplı bir tepsinin içine koymaya karar verdi. Yattığım yerden sandığa bakınca benim için anlam taşıyan her şeyi görebiliyordum. Oyuncak bebeklerimi, okul yıllıklarımı, diplomalarımı ve çeşitli fotoğraflarımı görünce yüzümde bir gülümseme oluştu. Ayakkabımın diğer tekini de giyerek ayağa kalkıp Ben'in yanına gittim. Kollarımı beline dolayıp ona sarıldım. O da kollarını tutarak bana sarıldı.

di ve daha sonra çeyiz sandığını kapatmak üzere kapağı tuttu. Kapağı tam kapatırken çeyizin en üstünde Malibu Ken'i yakaladı gözlerim. Onu görünce Ben'le ilk kez seviştiğimiz gün aklıma geldi.

En sevdiğimiz mekânda, insanlardan ve arabalardan kilometrelerce uzakta sörf yapıyorduk. Dalgalar çok küçüktü, o yüzden sörf için çok da engel yoktu. Yağmur yağmaya başladı, ancak biz yine de mükemmel dalgalarla sörf yapmaya devam ettik. Yağmur iyice bastırıldığında sörf tahtaları bacaklarımıza bağlı şekilde kıyıya yüzdük. Yağmur artık bardaktan boşalırcasına yağdığında arabaya koşarak zar zor ulaştık. Ben sörf tahtalarımızı taşıırken ben de diğer tüm eşyaları taşıyordum. Bir anda çıkan fırtınanın etkisiyle, Ben iki sörf tahtasıyla birlikte yere kapaklandı. Ona yardım etmek için elimdeki tüm eşyaları yere fırlattım. Bana bakarak kahkaha atmaya başladı. "Siktir et." Yerdeki sörf tahtalarını bir araya getirip bir çadır oluşturuverdi.

Altına oturduk ve yağmurun dalgalarla birleştiğinde oluşturduğu manzarayı seyrediyorduk: Yere çarparak parçalanan cam parçaları gibiydi. Tam o sırada Ben, bana doğru eğilip beni öptü. Daha önce defalarca öpüştük, ancak bu seferki farklıydı. Başta durumdan çekinip çekimser davrandım. Eninde sonunda birlikte olacağımızı düşündüğüm için aylar öncesinden doğum kontrol hapi kullanmaya başlamıştım. Sular yükseldikçe, o zamanın yaklaştığını hissedebiliyordum. Bu ânın en doğru zaman olduğunu biliyordum.

Ben tekrar dudaklarımızı buluşturarak dilini dilime doladı. Gözlerimi kapattım, bana sürekli dokunmasını arzuluyordum. Okyanusun tuzunun kokusunu sıcacık teninden hissedebiliyor, tadını ise dilinden alabiliyordum. Beni olabildiğince kendine doğru çekti. Dudaklarını benden ayırdığı anda gözlerimi açtım.

İkimiz de çok hızlı nefes alıp veriyorduk. Yağmurun gürültüsü bir yandan devam ediyordu. Bizse nefes nefese kalmıştık. Dudakları hafifçe aralık bir şekilde bana bakıyordu. Parmaklarımı dudaklarında gezdirirken parmaklarımı öptü. Derken parmaklarımı çıplak göğsünün üzerinden şekilli karnına doğru indirdim. Derin bir nefes aldığımı duydum. Hafif kısıp gözlerle beni tekrar öptü. Bu sefer daha sertti. Dillerimiz birbirine dolanmışken, elini bikini üstümün içine sokup, başparmağıyla göğüs uçlarımın çevresinde daireler çizdi.

Rüzgâr yine sert esmeye başlamıştı. O kadar ki saçlarım ikimizin de yüzüne dolanmıştı. Ağzımın içinde inleyerek kucağına oturdum ve kalçalarımı onun kalçalarına gömerek sertliğini hissettim. Ellerimi ıslak saçlarının arasında gezdirip çıplak sırtına doğru kaydurdum. İri kum tanelerini teninde hissedebiliyordum.

Boynumdan aşağıya doğru beni öperken kulağıma, "Seni seviyorum Dahl," diye fısıldadı ve bikini üstümün ipini açmak için ellerini ensemden aşağıya indirdi.

Ben, tamamıyla açıkta olan göğüs uçlarımın her ikisini de hafifçe öperken başım arkaya düştü. Öpücükler, yerini emme ve yalamaya bırakınca sırtım yay gibi gerildi. Bedenim zevkten titriyordu. Tüylerim diken diken olmuştu. "Ben de seni seviyorum," diye mırıldandığımda gülümsemesini tenimde hissedebiliyordum.

Uzarlarda bir yerlerde şimşekler çakıyordu. Ama gerçək kıvılcım tam buradaydı. Kumsalda. Ellerimi aşağıya indirerek Ben'in sörf şortunun üstüne bastırdım. O da ellerini dizlerimin arkasına alıp bacaklarımı daha da araladı.

Parmaklarımla sertliğini takip ettikten sonra aramızdaki ıslak engeli kaldırmak için parmağımı şortunun bel kısmına taktım. Ellerimi indirdikçe Ben de kendini çekti.

"Seni istiyorum, Simdi."

"Ben de seni istiyorum," diye cevap verdim, yüzünü görebilmek için biraz geriye yaslanarak. Ellerimi oldukları yerde bırakmıştım.

Bu dinmeyen fırtına kumsalı ele geçirmeye devam ederken, biz de bedenlerimizi keşfetmeye devam ediyorduk. İkimiz de kontrolsüzce nefes nefeseydik. Elimden tutup beni ayağa kaldırdı. Sığınağımızın altından çıkıp, şiddetli yağın yağmurun içine daldık.

"Hadi gidelim. Ben daha sonra gelip kalan eşyalarımızı alırım," dedi. Beni o kadar kendine doğru çekmişti ki aramızdaki yağmur damlaları bile birbirine karışıp akıyordu. Oracıkta durmuş birbirimize dokunup öpüşüyorduk. Beni kendi sertliğine doğru çekerek parmaklarını bikini altımın arka tarafından içeri kaydırıldı.

Kendimi geri çekerek kumsalın terk edilmiş haline bakındım. "Burada kalalım."

Ben'in ikna olması için daha fazla söze gerek yoktu. Beni sörf tahtasından oluşan çadırımıza geri götürdü ve böylece orda ilk kez birlikte olduk.

Sarı saçlarına ve o ebedi bronz tenine uzun süre baka kaldığımı hatırlıyorum onca zaman sonra. Orada o yağmurun altında ilişkimizi daha ileri bir aşamaya götürmek üzereyken, bana gitgide daha çok Malibu Ken bebeğimi anımsatmaya başlamıştı. O günden beri ona Malibu Ken ya da kısaca Ken diye hitap ederdim. Hatırlıyorum. O da, "Lanet olsun Dahl. İnsanlar benim Barbie bebeklerle oynadığımı düşünecekler," diye tepki vermişti. Ancak sonra yüzünde muzip bir gülümsemeyle, "Ama olsun. Sen de benim Barbie bebeğim olduğun sürece sorun yok," demişti. Öyle olduğumu da biliyordu.

O akşam Ben çeyiz sandığını kapatmadan önce Malibu Ken bebeğimi sandıktan çıkarıp sifoniverimin üstüne koydum. Onu görünce, yüzünde memnun bir ifadeyle, "Bar-

bie, Ken'e aitti, değil mi?" diye sordu. Başımla sallayarak onayladım. "O zaman tamam."

Yıllarca ona hitap ettiğim bu takma isme, onu sevmemesine rağmen nasıl tahammül ettiğini hep merak etmişimdir. Ama Barbie bebeklerimin benim kaybolan çocukluğuma dair hayati önem taşıdığını biliyordu. Fotoğraflarda harika görünüyorlardı. Onları istediğim gibi giydiriyordum ve en önemlisi bana mutlu günlerimi hatırlatıyorlardı.

Ben kapağı kapattı ve anılar bir anda yok oldu. Bana doğru dönüp sıkıca sarıldı. Artık günümüze dönmüştüm. Daha önce hiç böyle sarılmamıştık birbirimize, bu yüzden biraz tedirgindim. Gözlerimin içine bakıp olabilecek en kısık sesiyle bana, "Lütfen Dahl. Seni becermek istiyorum, buradan gitmeden önce seninle sevişmek istiyorum," dedi.

Ona karşı beslediğim tüm duygusallık ve aşkla, aslında ne kadar geciktiğimizi pek de umursamıyordum. Ve ona fısıldayarak, "Sen benden böyle güzel istersen, ben seni nasıl geri çevirebilirim ki?" dedim. Sonra da yarı şakacı yarı ciddi ses tonumla, "Ama çabuk ol," dedim. Başırın arkasından tutup onu öpmek için kendime doğru çektim.

Ben, bu sefer beni daha öncekilerden farklı öpüyordu. Sevişmemiz de daha öncekilerden çok farklıydı. Her zamanki gibi tutkuluydu. Ancak bu sefer Ben'de daha önce hiç hissetmediğim bir arzu gördüm. Seksi çok severdi ve sık sık da birlikte olurduk. Genelde aceleci ve sonuca odaklı olurdu. Ama bu sefer gözlerime bakıp tek kelime bile etmeden her ânın keyfine varıyordu. O bakışları ve bana dokunuşu, bilmem gereken her şeyi anlatıyordu bana.

Birbirimize bir süre daha sarıldıktan sonra Ben ayaklandı ve tekrar giyinmek için banyoya gitti. Banyodan sanki hıçkırıklı ağlama sesleri duyuyordum. Ben hiç ağlamazdı... Asla. Ancak geceye geçirmek için bu kadar davran-

nüşî sergilemesinin sebebini eve döndüğümüzde mutlaka konuşacağıma dair kendi kendime söz verdim.

Arabanın o kasvetli ve kaygı verici far lambaları yağmur damlalarının arasından parlıyordu. BMW'sinin içinde oturmuş ona bakıyordum. Ben, radyoda En İyi 40 listesini dinlemeyi sevmezdim ama yine de benim için 102.7'yi açtı. Çok mutlu olmuştum. Gavin DeGraw'ın "In Love with a Girl" parçasını dinliyorduk. Ben sözlerle eşlik ederken onun da şarkıyı söylediğini görünce şaşırmıştım. Onu izlediğimi fark edince, dönüp hızlıca bana baktı ve şarkı söylemeyi kesti. "Eğer günün birinde bir şarkı sözü yazsam, emin ol ki senin için yazacağım şarkı bu olurdu," dedi ve radyonun sesini iyice açtı. Daha önce boğazımda hissettiğim o düğümü tekrar hissetmeye başlamıştım.

O kadar uzun zamandır birlikteydik ki bazen onunla ilgili neyi sevdiğimi unutuyordum. O anda sevdiğim şeyin her şeyi olduğunu biliyordum; 1,82 metrelik o cüssesini taşıyışını, kirli, kısa sarı saçlarını, gamzelerini ve o muhteşem özgüveniyle insanları emrine amade edişini. Bazen bu, kendini beğenmişlik olarak görülse de insanların dikkatini ancak böyle çekebiliyordu.

Ben, sörfçü olarak doğmuş ve sörfçü olarak büyümüştü. Yetişkin olarak bile bu hep sevdiği bir şeydi. Çocukken çok küfürbaz ve öfkeli bir çocuktuk. Birçok öğretmenimiz onda davranış bozukluğu olduğunu söylerdi. Ama ben asla öyle düşünmedim. Bu sadece onun yapısıydı. Otobanda araba kullanışını izlerken ona baktım ve hâlâ aynı çocuğu görebiliyordum. Tanrım, onu ne kadar seviyordum.

Los Angeles caddelerine dalarken kafasını çevirip bana baktı. "Ne var?" diye sordu ve çalan şarkının bitmesiyle radyonun sesini kıstı.

Ona gülümsedim ve konsolun üzerinden uzanarak elimi kalçalarının üzerine götürüp bacaklarına kadar indirdim. "İlk ödül partine gecikeceğiz ve bu tamamen senin suçun."

Bana nispet yapar gibi gülümseyerek, "Lanet olsun. Sanki çok da önemli," dedi ve radyo frekansını değiştirdi.

Önümüze çıkan ilk trafik lambalarında durduk. Radyoyu bir önceki frekansa getirmek için elimi bacağından çektim. Yakınımızdan gelen tekerlek cayırtısıyla irkildim. Kafamı kaldırdığımda bir anda önümüzde siyah, spor, camları hafif gölgeli bir arazi aracıyla karşılaştım. Aracın kapısı aralandı ve elinde bir silah tutan, kayak maskeli bir adam fırladı dışarı.

"Aman Tanrım, elinde silahı var," diye haykırdım Ben'e.

Anında paniğe kapılıp, güçlkle nefes almaya başlamıştım. Adam, Ben'in tarafına yanaştı.

"İn şu lanet olası arabadan!"

Korkudan olduğum yerde donmuştum. *Neler oluyordu?* Panik bir hâlde arabanın kapılarını kilitlemek için KİLİTLE düğmesine bastım ama zaten kilitliymiş. Terden sırlıklam olmuş avuçlarımla Ben'in üzerine atladım. Bana bakıp, "Lütfen sakın ol, Dahl," dedi. Belli ki duygularını kontrol altına almaya çalışıyordu.

Silahlı adam bakışlarını yavaşça bana çevirince, ben de donmuş bir şekilde ona diktim gözlerimi. Elindeki silahla bir kaç kez arabanın camına vurduktan sonra silahı kafama doğrulttu. Dehşet içindeydim.

Çılgınca ortalığı tekmeliyordum. "Hadi sür şu arabayı Ben, sür!"

Direksiyonu yumruklayarak, "Lanet olası kapana kısırdık," dedi Ben.

Elimi sıkıca tuttu. Diğer eliyle de arabanın kapısını açtı. "Hemen 911'i ara."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kanım donmuştu. "Ne yapıyorsun sen?"

"Her ne olursa olsun, sakın bu arabadan inme," dedi ciddi bir tonda, sesi titreyerek. "Duydun mu beni?"

Arabanın kapısını kapattı. "Ben! Hayır, yapma," diye haykırdım.

Ben kaldırıma adım attığı anda kendimi kaybedip ona bağırdım. "Kahraman olmanın sırası değil şimdi. Geri dön!"

Gözlerimi Ben'den bir saniye bile olsun ayırmadan, titreyen ellerle 911'i aramayı başardım. Derken telefon elimden kayıp gitti.

Bir vurulma sesi duydum. Ben yere yığıldı. "Hayır! Hayır! Olamaz!"

Boğazım tekrar düğümlenmişti. Her yer bulanıktı. Çığlıklarım, polis siren seslerinin arasında kayboldu. Siren sesleri gittikçe artarken, hissizleşiyordum. Dünyamın yıkıldığı o anda kulaklarımda radyoda çalan 3 Doors Down'un "It's not My Time" şarkısı yankılanıyordu.

4. BÖLÜM

Dahl'ın Günlüğü

Her yer *simsiyah*. Vurulduğunda düştüğü yer, o güzel bedeninin taşındığı torba, cenaze töreninde giydiğim elbisenin rengi, duygularım ve on yaşımdan beri sakladığım günlüğümün rengi *simsiyah*. Kendisi de günlük tuttuğundan beni de tutmam için ikna ettiği o günlük. O zamanlar bile kâğıda bir şeyler karalamaya bayılırdı. Beni hiçbir zaman heyecanlandırmamıştı günlük tutmak. Şimdi ise daha da bir karanlığa sürüklüyordu.

3 gün sonra...

6 Mart

Cenaze töreni. Her şeyle kız kardeşi Serena ilgilendi. En iyi arkadaşı Caleb de gelmişti. Afganistan'daki turundan döndüğünü bile bilmiyordum. O da Serena'ya yardımcı oldu. Annesi Grace, kız kardeşi, yeğeni Trent ve ben hep birlikte oturduk. Hatırlayabildiğim tek şey bu.

3 ay sonra...

9 Haziran

Her geçen gün irademi daha da zorluyor. Yataktan kalkabilecek miyim? Duş alabilecek miyim? Evden dışarı adıımı atabilecek miyim? Akşam yemeği yiyebilecek miyim? Kanepede, yerde ya da misafir odasında uyuyabilecek mi-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yim? Çünkü hiçbir lanet olası şey beni o yatak odasına geri götüremez. Odaya girdiğimde, her yerde onu görüyorum. Orada uyuduğumda mutlaka rüyama giriyor. Buna engel olamıyorum. Ama gerçek şu ki, gördüklerim rüya değil, düpedüz kâbus. Çünkü rüyamda onu görüyorum ve yanı başımda oluyor, sonra uyanıyorum ve o yok.

Onu ilk kez öldürüldükten yaklaşık bir hafta sonra rüyamda gördüm. Gecenin bir yarısında uyandım ve yanımda yattığını gördüm. Nefes aldığından emin olmak için başımı göğsüne yasladım. Sert kaslarını hissedebilmek için ellerimle kamına dokundum. Tanrım! Onu tekrar hissetmek çok güzeldi. Ne kadar da özlemiştim onu. İşte orada yatıyordu. Onu tekrar gördüğüme sevinip başımı göğsüne yasladım ve öylece tekrar uykuya daldım. Tabii ki, sabah uyandığımda orada yoktu.

İkinci rüyamı ise Grace beni doktora götürdükten sonra gördüm. Uyku düzenim bozulduğu için beni doktora götürmekte ısrarlıydı. Doktor ilaç olarak Ambien yazdı. Ben de böylece o gece *bizim* odamızda uyumaya karar verdim. Sık sık olduğu gibi Grace yine yanımdaydı. Hemen uykuya dalmışım. Bir an kendimi karanlıkta uyanmış hâlde buldum. Ben, bana doğru uzanıyordu. Beni öperek elini baldırlarımın üzerinde gezdirip şortumun içine soktu. Külotumu çıkarmadan yana kıvrırarak parmaklarını içime daldırdı. Sonra kendi boxerını çıkarıp içime girdi, önce yavaşça daha sonra sert darbelerle içime girip çıkıyordu. Gittikçe daha da hızlanmıştı darbeleri. Sonunda gevşeyerek teslim oldu. İşte o an uyandım ve onun orada olmadığını fark ettim. Tekrar yalnızdım. Gördüğüm şey sadece, o öldürülmeden önce defalarca birlikte yaşadığımız o tatlı anılardan biriydi.

Nerede uyursam uyuyayım ölümüyle ilgili kâbuslar beni hep takip ediyordu. Hep o geceyi görüyordum. Gitti-

ğimiz o yolu, trafik lambalarını, silahı, yuvasından fırlayan o merminin yankılanan sesini, bana tam adımla seslenmesini ve onun yere yığılmasını. Her yer kanlar içinde... Kâbuslarımda çeşitli yollara girip farklı trafik ışıklarında duruyorduk, ancak sonuç hepsinde hüsrân. Bana tam adımla sesleniyor ve sonra ölüyordu. Dahlia. Ölüm. Bu iki kelime neredeyse her gece beynimde yankılanıyordu.

Katili tutukladıklarını söylemek için polis geçen hafta Grace'i aradı. Kullandığı silahı bulmuşlar. Silahın üzeri adamın parmak izleriyle doluymuş. Böylece adamı kolayca tespit edebilmişler. Kendi de ateş ettiğini daha sonra itiraf etmiş. Grace bu konu hakkında benimle konuşmadığı için Serena gelip bana haber verdi. Grace sadece çok öfkeliydi. Daha sonra Caleb geldi beni görmeye ve sonunda kanepede uyuyakaldı. Benim için endişelendiğinden, son zamanlarda yolu sık sık buralara düşüyor.

6 ay sonra...

15 Eylül

Ölümüyle ve onsuz bir hayatla hâlâ kolay başa çıkamıyorum. Farkındayım. Hâlâ adını ağzıma alamıyorum. O benim hem en iyi dostum hem de aşkımdı. Her şeyimdi. Annemle babam öldüklerinde sadece on dört yaşındaydım ve amcamın yanına taşınmış olmama rağmen Ben'in o şefkatli yaklaşımı olmasaydı çok zor atlattırdım.

Amcam, eşini ve tek erkek kardeşini bir uçak kazasında kaybetmiş, içine kapanık bir adamdı. Kaza sadece hayatımı söndürmemişti. Aynı zamanda sahne alma hayallerimi de yok etmişti. Babamın büyük hayaliydi beni Greek'de sahne alırken izlemek. Annemi ve babamı kaybetmenin acısını asla atlatabileceğimi düşünüyordum. Ancak on dört yaşındayken bile Ben, sadece benim arkadaşım değil,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

aynı zamanda benim tek rahatlama kaynağımdı. O talihsiz kazayı takip eden yıl boyunca Ben'le her günümüzü birlikte geçirip sınıksı bir bağ kurmuştuk.

Yine başka bir felaket gelip çatmıştı. İşte oradaydı. Benim kayam. Bana güç veren, derinden bağlı olduğum dağım. Annemle babamın cenaze törenlerini tam olarak hatırlamıyorum. Sanırım o kötü günleri tamamen silmişim. Ama amcam öldüğünde Ben'in yanımda oturup beni teskin ettiğini çok net hatırlıyorum. Bana çok iyi bakmıştı. Aynı hassasiyeti annemle babam öldüğünde de göstermişti bana. Ama kendi ölümünde bunu yapamadı.

Amcamın cenaze törenini çok net hatırlıyorum. Bomboş kilise sıralarında diz çökmüş ağlıyorken Ben yanıma gelip beni ayağa kaldırmıştı. Siyah eteğimdeki kırışıklıkları elleriyle düzelterek, "Her yerde seni aradım Dahl. Bu kadar erken saatte burada ne işin var?" diye sormuştu.

Etrafıma bakınarak kilisenin ne kadar boş olduğunu görmüştüm. İstedikim de tam olarak buydu. O mavi gözlerinin içine bakıp ağlayarak, "İşte şimdi yapayalnızım," dedim.

Aceleyle bakışlarımı Ben'den uzak bir yöne çevirdim. Beni ağlarken görmesini istemiyordum. Metanetli olmayıydım. Ölümün ne demek olduğunu çok iyi bilirdim ben. Kilisenin ön tarafına bakarken çarmıha gerilmiş İsa'nın görüntüsü gözüme ilişti. Cam resimlerden yansıyan renklerin heykele yansımalarıyla birlikte İsa çok ihtişamlı ve huzurlu görünüyordu. Keşke ben de o kadar huzurlu olabilseydim.

Boncuk mavisi gözleriyle bana bakarak çenemi tutup yüzümü kendi yüzüne doğru çevirdi. "Sen asla yalnız olmayacaksın. Ben her zaman yanında olacağım. Bunu biliyorsun, değil mi Dahl?"

Ama o artık yok. Ailemin diğer fertleri gibi o da gitti. Artık yalnızım.

9 ay sonra...

18 Aralık

Bu aralar evden dışarı çıkmaya başladım, ancak hiçbir umudum yokmuş gibi hissediyorum. Hiçbir şeyden bir beklentim yokmuş gibi... İşe geri dönmedim. Aslında parasal anlamda çalışmama da gerek yok. Paranın zerre kadar önemi yok zaten benim için. Ailemin ve Ben'in bana bıraktıkları ve evin masrafını karşılayan ipotek sigortasıyla parasal yönden gayet güvendedim. Duygusal olarak ise... o ayrı bir hikâye. Hiçbir şeyi önemseyemiyordum artık.

Grace ve Aerie neredeyse her gün uğruyorlar. Serena da mümkün olduğu kadar beni yalnız bırakmıyor. Caleb haftada en az bir akşam dışardan yemek getiriyor, ben uykuya dalana kadar oturup televizyon seyrediyor. Dünyadaki tek varlıklarım onlar artık. Birçok arkadaşım oldu, ancak en yakınlarım hep onlardı. Beni sürekli dışarı çıkarmaya çalışıyorlar. Öğlen yemeğine, sinemaya... hatta bana ayak işleri bile yaptırıyorlar ama gittiğim her yerde ağlama krizine giriyorum.

En son ekim ayının ortalarında bir ağlama krizi yaşadım. Serena elma almamız için beni Farmer's Market'a götürmüştü. Elmalı turta yapacaktı. Hiç gitmek istememiştim ama çok ısrar etmişti. Farmer's Market'a vardığımızda dışının balkabağı ve samanlarla süslendiğini gördüm. Girişin yan tarafı ise ürkütücü hayaletler ve cinlerle süslenmişti. Arabanın kapısını açmadım bile. Yapamadım. Serena'ya tek başına gitmesini söyledim. Benim ruh hallerimdeki ani değişimlere artık ayak uydurmaya başlamıştı. Ve öylece tek başına devam etti.

Gözlerimden akan yaşlarla Cadılar Bayramı görselleri-ne bakarken, üniversitenin ilk yılında birlikte katıldığımız

ilk Cadılar Bayramı partimiz aklıma geldi. Üyesi olduğu öğrenci birliğinin düzenlediği bir partiydi ve son dakikada bana kostümlü olmamız gerektiğini söylemişti. Öyle çok kızmıştım ki... Cadılar Bayramı'nda asla kostüm giymediğimi biliyordu. Ayrıca, giyecek olsaydım bile elimizde bir kostüm yoktu ki zaten.

Beni o kadar deliye döndürmüştü ki öfkeden her yeri kıpkırmızı görüyordum. Ağzımdan tatsız kelimler çıkmaya başlamıştı. Kendimi durduramıyordum. "Neden her şeyi son dakikada bildirmek zorundasın? Sadece bir kere bile olsun şu kıcını toplayıp önceden düşünemez misin sen?" demiştim.

Ben, bana cevap vermeden, hatta benimle münakaşa bile etmeden, bana hiç bakmadan yatağa doğru giderek üzerindeki iki çarşafı çekip almıştı. Çılgınlığım devam etmesine rağmen hâlâ tek kelime bile etmiyordu.

Ona baktıkça, öfkem sadece daha da büyüyordu. "Lanet olsun. Şimdi ne yapıyorsun?"

Çarşafarla banyoya giderek elinde bir çift tırnak makasıyla geri geldi.

Çarşafarla bana doğru ilerledi; birinde delikler açmaya başladı. Bittiğinde bana muzip bir gülümsemeyle, "Al bakalım. Sen hayalet ol," dedi yüksek sesle, çarşafı kafama doğru fırlatarak. "Ben de yaratık olayım," dedi. Bir yandan da diğer çarşafı kesip kendi bedenine sarmıştı.

"Ben onu asla giymem. Hiçbir kostüm giymeyeceğim ben. Cadılar Bayramı'ndan nefret ediyorum," dedim tıslayarak ve başımdan çarşafı çıkardım. Cadılar Bayramı'ndan nefret ettiğimi çok iyi biliyordu. Sebebini bildiğini de biliyorum. Tabii ki biliyordu. "Peki o zaman, insanı kahreden güzelliğinle gel," dedi sırtarak. Beni kendine doğru çekip şehvetle öptü. "Şimdi o lanet olası partiye gidip biraz eğlenelim." Ve böylece, birlikte partiye gittik.

Söylediklerimi hiç umursamazdı. O her zaman durumu toparlardı. Beni hep kollardı. Her zaman. Serena'nın arabasında oturmuş, öylece o günü hatırlamaya çalışıyordum. Onu çok özlemiştim. *Tanrım! Kesinlikle onun da birçok kusuru vardı ama her nasılsa üste çıkmayı her zaman başarırdı, diye düşündüm.*

Keşke ben de aynısını ona yapabilseydim ama işler öyle yürümezdi. Bana öfkeli olduğu zamanlarda, ben ne dersem diyeyim asla öfkesi dinmezdi. Öfkesi bir saat de sürebilirdi, koca bir gün de. Böyle durumlarda ondan uzak durup onu kendi haline bırakarak sakinleştiğinde bana dönmesini beklemeyi öğrenmişim. Sevgisini sözle çok fazla ifade etmezdi ama beden dili her şeyi açıklardı. Sonuç olarak her zaman beni sevdiğine inanırdım. Bu güveni hep sağlardı. Bu özelliği, ona dair her gün özlediğim şeylerden sadece biriydi.

12 ay sonra

4 Mart 2011

Grace bir hafta onunla birlikte kalmam konusunda ısrar etti. Beni her gün terapistime götürüyordu. Ben'in katiliyle ilgili güncel bir bilgi edinmişti. Polisler katilin önümüzdeki on iki ay içinde mahkemeye çıkacağını söylemişlerdi. Onunla kalmam daha iyi olabilirdi, çünkü yalnızlık ve kalp kırıklığı beni içten içe yiyip bitiriyordu.

Dün Ben'in ölüm yıldönümüydü. Mezarını ziyaret ettikten sonra Grace beni oturtup artık yüzüğü çıkarma vaktinin geldiğini söyledi. Bana ince beyaz altından bir zincir uzattı. Yüzüğü tamamen kaldırmak için kendimi hazır hissedene kadar yüzüğü o zincirde boynumda taşıyabilmişim. Yüzük ve Ben'in hayatımda her zaman unutulmayacak bir anı olarak kalacağını, ancak artık hayatımı yaşa-

maya başlamam gerektiğini söyledi. Onu o gün ilk defa bu kadar ağlarken görmüştüm. İşte o an, onun da ne kadar acı çektiğini fark ettim.

Eve ulaştıktan sonra en sevdiğim yer olan dışarıdaki taş avluya gidip oturdum. Etraf çok sessiz ve huzurluydu. Çakıl taşlarından oluşan, havuza doğru giden bir patika. İşte tam benim şahsi vaham. Ateş çiçeğinin mor çiçeklerinin açtığını gördüm. Yabani çiçeklerin de çoğu çiçek açmaya başlamıştı. İlkbaharın bu kadar çabuk geldiğini düşününce ağlamaya başladım. Yine yalnız geçireceğim bir mevsim daha gelmişti.

Patika yoldan yürüdükçe, etraftaki kelebekleri gördüm. Avlunun arka tarafındaki şezlong tipi sandalyelerden birinde oturup o büyüleyici güzellikteki yüzüğüme baktım. 2,5 karat prenses kesim Tiffany tek taş yüzüğü, Ben kendisi seçmişti. Beni hatırlatıyormuş ona. Platin çerçeveli elması çok şık, modern ve tek kelimeyle göz alıcıydı.

Yüzüğü parmağımın etrafında çevirdikçe, teklifte bulunduğu o gün geldi aklıma. Yüksek öğrenimimi daha yeni bitirmiştım. O da çoktan tam zamanlı olarak gazetede işe başlamıştı. İkimiz de çok yoğun bir dönem geçirmiştik. Ben de ona mezun olduğum ilk pazartesi gününü boş bırakması konusunda ısrar etmiştim. Her nasıl olduysa, o da birlikte biraz zaman geçirmeye ihtiyacımız olduğunu düşünüp bunu kabul etti. Laguna Beach'deki evimize daha yeni taşınmıştık. Pazar gününü evi toplayarak geçirmek, pazartesi gününü de biraz keyifli vakit harcamaya ayırmak istemiştik.

O sabah erkenden uyandık. Güneşin doğuşunu seyretmek için arka bahçeye gittim. Havadaki serinlik gerçekten tenimi ısınyordu. Saçlarımın arasından esip geçen o soğuk esintiyi hatırlıyorum. Ben önümde yürürken kot pantolonun içinden hafifçe görünen sırf şortu gözümde çarpmıştı.

Ben de en sevdiğim siyah beyaz çizgili J.Crew süveterimi bikiimin üzerine geçirdim.

BMW M5 Touring model aracımızı tüm araç gereçlerimizle doldurup Rockpile Beach'e doğru yol aldık. Benim için orada sörf yapmanın pek de önemi yoktu ama Ben buna bayılırdı. "Kıyıda çılgın kayalık dalgaları var şu anda. Çevre koşullarına bağlı olarak kuzey köşede bir tanesini yakalayabiliriz ve eğer bir araya gelirlerse yönleri değişebilir. Hadi Dahl. Bu olay belki yılda üç kez gerçekleşir ve tam şu anda bir tanesi gerçekleşiyor." O kadar heyecanlıydı ki onu asla geri çeviremezdim.

Sahile vardığımızda ağızım açık dalgalara bakakaldım. Sörf hattı sahilin güney tarafında kalıyordu. Dalgaların ters yöndeki akıntıyla karşılaştıkları alan devasa büyüklükteki, yıkıcı dalgalara kolayca ulaşmayı sağlıyordu. Ben, havacı modeli güneş gözlüklerini çıkarıp heyecanla dalgaları izledi. Çok büyüklerdi. Boyları iki metreyi aşındı. Küçük koy deniz suyuyla dolup taşıyordu. Arabadan çıkmadık bile. O dalgalarda sörf yaparsam eğer, oradan asla sağ çıkamayacağımı Ben de çok iyi biliyordu.

"Hadi. Sen git. Hadi. Ben seni izlerim," dedim kayalara çarpan çetin dalgaları izleyerek.

"Yok, yok. Bugün canıma susamadım. Başka bir zaman Dahl. Hadi güneye doğru gidelim," dedi, eliyle mavi gözlerini kapatıp, uçsuz bucaksız Pasifik Okyanusunu kısık gözlerle izleyerek. Güneş gözlüklerini taktı ve US 1 otobanında yola devam ettik. Nefis bir gündü. Arabadaki bütün camları sonuna kadar indirmiştik. Havanın yakıcı sıcaklığını tenimde hissedebiliyordum. Hoparlörlerde The Cure şarkıları gümbürdüyordu. "Aç mısın? Ben ölüyorum açlıktan. Taco Bell'e gidelim mi önce?" diye sordu Ben, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. Her ne sebeptense özellikle o Taco Bell'i çok severdi.

Seçimine yanıt olarak gözlerimi havaya dikip, kafamı sallayarak onayladım. "Tabii. Neden olmasın. Ama akşam yemeği mekânımızın seçimini de bana bırakacaksın."

"Haa...rika," dedi Ben, kahkaha atarak.

Öğlen yemeğinden sonra beni çok şaşırttı. "Havlularımızı alıp, sahilin daha ıssız bir yerine gitmeye ne dersin? Belki biraz uyuklarsınız bile."

"Sörf yapmak istemiyor musun?" diye sordum, Pasifik okyanusunun derin mavisine dalarak. Dalgalar derin okyanusu yara yara, göz alıcı bir biçimde ufka doğru ilerliyordu. Sörfçülerin çoğu sörf tahtalarının üzerindelerdi.

"Yok. Pek havamda değilim," dedi ve elimi tutarak, havlularımızı almak için beni arabaya doğru çekti. Havluları alıp pırıl pırıl kumlardan oluşan sonsuz büyüklükteki kumsala doğru yürümeye başladık.

Kalabalığın içinden sıyrılmak için birkaç kilometre yol yürüdük. Ben, elindeki havluları yere fırlatıp beni kucağına aldı. Bir an beni havluların üstüne fırlatacak sandım. Korkudan çığlık attım ama beni nazikçe havlunun üzerine yatırdı. Kendisi de beni öpmek için üzerime serildi. O kadar sessizdi ki ortalık, doğadaki kuşların avlarını yakaladıklarında çıkardıkları ciyaklama sesini bile net duyabiliyordum.

"İşte bunu özlemişim," diye fısıldadı, boynumu öpmek için başım aşağıya eğerek. Kirli sakalları tenimi gıcıkliyordu. "Yanı başımda olmanı çok özlemişim," dedi ellerini bedenimde gezdirerek.

"Ben de seni ne kadar özledim, bilmezsin. En azından okulum sonsuza kadar bitti artık," dedim, parmaklarımı sarı saçlarının arasında gezdirirken. "Artık gerçek hayata atılmanın vakti geldi. Hiçbir ödev yok. Staj yok, bitirme tezi yok. Sadece bilindik günlük işler. Öylesine sabırsızlanıyorum ki," dedim ve onu dudaklarıma doğru çekerek,

ellerimi sırtında gezdirdim.

Kollarıyla beni sararak uzun süre gözlerimin içine baktı.

"Ne var?"

"Sen," dedi Ben. "İnsanı öyle kahreden bir güzelliğin var ki."

Bana bu sözü söylediğinde ona her zaman yaptığım gibi, başımı sallayarak gülümsedim.

"Gerçekten çok güzelsin. Hayatım boyunca sana böylece bakabilirim, hep yanında olabilirim," dedi ve ayaklanarak ellerini şortunun cebine soktu. Cebinden parlak gümüşe benzer bir şey çıkardı, ancak güneş gözlüğüm takılı olmadığından ve güneşin parlamasıyla ne olduğunu tam olarak seçemiyordum. Belki madeni bir paraydı ya da kol saatiydi. Emin değildim.

Derken dizlerinin üzerine çöktü ve beni de sırtımdan kaldırıp dizlerimin üzerine oturttu. "Dahl London. Seni hayatım boyunca hep sevdim ve sensiz yaşamanın ne anlamı gelebileceğini aklımdan geçirmek bile istemiyorum. Evlen benimle!"

Arka bahçemde esen rüzgâr beni şu an ki zamana geri getirdi. Yüzüğümü çevirmeyi bırakıp ayağa kalktım. Grace'in verdiği o kolyeyi çıkardım cebimden. Gözlerimde yaşlarla, çiçeklere doğru yürüdüm. Çimene oturup onları kokladım. Muhteşem kokularını içime çektikten sonra içlerinden bir tanesini seçtim. Yalnız bir gözyaşı süzülüyordu yanağımdan. Tam o anda karar verdim. Evet. Artık zamanıydı.

15 ay sonra...

18 Mayıs

Artık bana ait olan misafir odasında uyandım. Fakat bugün uyandığımda diğer günlerden daha farklı duygular içerisindeydim. Düne göre, hatta ondan daha önceki aya

ve aylara göre çok daha iyi hissediyordum kendimi. Camdan dışarıyı izledim. Güneş pırıl pırıl parlıyordu. Yataktan kalkma gereği duydum. Kalkınca etraftaki düz duvarları inceleyip yerlere saçılmış kıyafetlerime baktım. Belki o gün bugündür. Belki artık odamıza... Hayır, o odaya girebilirim. İçinde bulunduğum odadan nefret ediyordum. Ancak odanın puslu, cansız havası tam da benim iç dünyamı yansıtıyordu.

İçine taşındıktan sonra dekore edecek gücü kendimde hiç bulamamıştım. Duvarlar ve halılar hâlâ kirli beyaz tonunda. Camlar perdesiz ve etrafta çok az eşya var. Odanın hiçbir kişiliği yok. Aynı benim son zamanlardaki hislerim gibi.

Yataktan kalktım. Holden geçip banyoya doğru yürüdüm. Ondan da nefret ediyordum. Belki de o odaya hemen bugün geçmeliyim. Benim odama; içimden düzelttim kendi kendimi. Terapistim evdeki eşyalara *bizim*'den ziyade *benim* dememi istiyor artık ama bunu daha başaramıyorum.

Koridorun sonunda, kapısı kapalı olan odaya doğru yürüdüm. Kapı koluna dokunduğumda, bunu yapmamın ne kadar doğru olup olmayacağı konusunu düşündüm. Burada kaldığım günlerde gördüğüm o rüyalar aklıma geldi. Ne kadar da gerçeklerdi. Onun varlığı buradaydı. Her yerdeydi.

Kendimi zihnen hazırlayıp sonunda kapıyı açarak içeri bakmaya cesaret edebildim. Hiç dokunulmamıştı. Kimse'nin içeriye girmesine izin vermemiştim. Grace'in bile. Yatak dağınıktı. Elbisem köşedeki bir sandalyenin üzerine fırlatılmıştı. Birkaç dizi beyaz incilerim ve tek dizi siyah incilerim şifoniyerin üzerindeki aynaya asılı duruyordu. Onlar yengemden hatıra kalan incilerdi: Yengem onlara çok değer verirdi. Ona da kendi annesinden hatıraydı. Yengem ölünce inciler bana kalmıştı. Odayı dolaşmaya de-

vam ediyordum. Sandalyenin altındaki koşu ayakkabı-larım gözüme çarptı. Banyoya doğru ilerlerken bazı eşyalara dokundum. Kolyelere göz attım. Ben'in *Bana büyükannen-i anımsatıyor* yorumu aklıma gelince birden bir kahkaha at-tım.

Bir anda zamanın belki de durmuş olabileceğini düşün-düm ama bunun gerçek olmadığını biliyordum. Sadece bu odada durmuştu zaman. Etraftaki bize ait tüm eşyalara baktım ve artık zamanının geldiğini anladım. Burada ona ait eşyaların bana onu anımsatmama imkânı yoktu. Zaten bu çok tuhaf olurdu. Onu her zaman hatırlayacaktım. O benim bir parçamdı ve hâlâ da parçam. O hâlâ benim kal-bimin, ruhumun, her şeyimin bir parçası. Her zaman da öyle kalacak.

Şifoniyerin önünde durup onun eşyalarına baktım. Ko-lonya şişesini görünce gülümsedim. Kız kardeşi almıştı ona uzun zaman önce. Neredeyse hiç kullanmamıştı. Şöyle derdi: "Kolonya, erkek parfümlerine verilen daha erkeksi bir isimdir sadece. Öyle ya da böyle, aslında kızlar için ya-pılmıştır."

Bir yandan Ben'in bu şekilde kelimelere yeni anlamlar verme ihtiyacını anımsayıp gülümserken, bir yandan da aynadaki yansımama bakıyordum. İçine göçmüş elmacık kemikleri, hafifçe serpiştirilmiş çiller, bakımsız saçlar ve bitkin ela gözler. Bana her zaman *Lanet olsun. Öyle güzel görünüyorsun ki* derdi ama şu halimi görseydi eğer ne der-di çok merak ediyorum. Muhtemelen, "Dahl, şu kıcını bir topla artık," gibi bir şeyler derdi. Gülümsedim. Çünkü bu tür belden aşağı konuşmalar onu hiçbir zaman kabalaştır-mamıştı. Zaten Ben'in günlük konuşma dili böyleydi. Za-manla bu alışkanlık bana da geçmişti.

Aynada kendimi inceledim. Boynumdaki kolyede asılı olan nişan yüzüğüme ve bileğimi saran bilekliğime baktım.

Bu yüzüğü boynumda sonsuza dek taşımayacağımı bilmek içimi acıtıyordu. Ama kolumdaki AŞK bilekliğini her zaman taşıyacağımı biliyordum. Onu sadece bana verdiği gün öldüğü için değil, aynı zamanda bana onu verirken dediği güzel sözlerden ötürü takacağım: *Bunu senin için aldım, çünkü bu benim sana asla söylemeyi beceremeyeceğim şeyi söyleyecek.* Bana duyduğu aşktan asla şüphem yoktu ama bu davranışı gerçekten bunu kanıtlarcasmaydı. Aklıma geldikçe içim buruluyordu. Bu nedenle bilekliğime bakarken, kendi kendime, ne zaman söylemem gereken bir şey olursa, onu söylemem gerektiğini bilekliğin bana anımsatacağına dair söz verdim.

Aynada görünen sadece dağınık bir odanın görüntüsüydü. Bizim odamız değil artık. O oda da değil, benim odam da değil. Sadece dağınık bir oda işte. Grace milyonlarca kez toplamak istediye de ben izin vermedim. Birlikte geçirdiğimiz o muhteşem son günümüzün anılarının silinmesine hazır değildim henüz. Ama artık o anılar asla silinmeyecekti hafızamdan. Sonsuza kadar beynimde gömülü kalacaklardı.

Şifoniyerden uzaklaşıp odaya tekrar bir göz attığımda kendime sordum: "Bana ne oldu böyle?" Aslında sorunun cevabını biliyordum. Bomboş, tamamen duygusuz birine dönüşmüştüm. Artık bu halimden sıyrılmak istiyordum. Odayı artık hayata geri döndürmem gerektiğini biliyordum. O talihsiz günün etkisini ortadan kaldırmam lazımdı. Tekrar kendim olmalıydım. Aklım bu düşüncelerle meşgul bir hâlde, aşağıya eğilip koşu ayakkabılarımı aldım. İpod'umu da alıp gülümseyerek kapıya doğru ilerledim. Güne koşuyla başlayıp biraz müzik dinleyecektim. Koşuyla aklımdaki tüm sıkıntılarımdan arınacaktım. Belki o zaman, döndüğümde çoktan başlamam gerektiğini bildiğim şeye başlayabilirdim.

Her Fırtınada Yağmur Diner

Günümüz

Sonbahar iyiden iyiye kendini gösteriyordu artık. Turuncu, sarı ve kırmızı tondaki tüm yaprakları bir girdabın içinde döndürürcesine esen soğuk bir rüzgâr vardı etrafımda. Parktan çıkıp evime doğru yürürken yolda bir grup çocuğun yapraklardan bir tepe yapıp kaygısızca üstüne atlama-larını izledim. Hiçbir endişe duymuyorlardı. Acaba ben o yaprakların üstüne atlasaydım neler hissederdim diye merak ettim.

Neredeyse her gün koşuyordum. Koşmak kendimi tekrar insan gibi hissettiriyordu bana. Aklımı dağıtıyor ve her şeyi unutmamı sağlıyordu. Bu sabah yaklaşık sekiz kilometre koşmuştum. Aslında bir sekiz daha koşabilirdim ama Aerie'ye onunla buluşacağıma dair söz vermiştim. Haftada en az iki gün öğlen yemeği için, her cuma da akşam yemeği için buluşuyorduk.

Ön kapıdan içeri girerken kutular gözüme çarptı. Bazıları etiketli bazıları hâlâ boş bir şekilde köşelere yığılmıştı. Biliyordum. Benim de artık toplanmam lazımdı. Daha sonra yapacaktım. Artık odamda uyuyabiliyordum. Bazı geceler, onun hâlâ yanımda olduğu düşüncesiyle uyandığımda, kendimi koltukta uyuklamış olarak buluyordum. Ama bunlar gittikçe daha az olmaya başlamıştı son zamanlarda. Onun ölümüyle ilgili gördüğüm karabasanlar da öyleydi.

Duş aldıktan sonra ikimizin de arabalarının yan yana

durduğu garaja gittim. Sörf tahtalarımız köşede duruyordu. Sörf malzemelerimiz de raflarda yerleşikti. O, her yerdeydi ama aslında hiçbir yerde değildi.

Restorana giderken, mahallemizden her çıkışımda olduğu gibi, bana onu anımsatan şeylerin yanından geçtim. O, yaşlı komşumuz Bay Langston'u her çarşamba arabasıyla bıraktığı köşedeki otobüs durağındaydı. O, ne zaman elindeki ilaçlar bitse, her defasında telaş içinde koşturduğu eczanede idi. Anılar ve eski olaylar aklımın bir köşesinden akıp beni kör ederken, sonunda hayatıma devam etmem için neler yapmam gerektiğini anlamıştım. Artık iç dünyamdaki bu fırtınaya bir son vermenin zamanı gelmişti. Bir zamanlar bizim evimiz olan o evde yaşayıp da beni ıslanmaktan kurtaracak hiçbir şemsiye yoktu maalesef. Sanki kafamda çakan şimşekler nihayet durmuştu ve bulutlar dağıldıkça, aralardan ince ince güneş ışınları kendini göstermeye başlamıştı. Biliyordum. Bir zamanlar birlikte yaşadığımız bu evden taşınmam gerekiyordu.

Restorana girdiğimde, şık siyah döpiyes ve boğazına kadar düğmeli parlak pembe bluzuyla Aerie'yi görünce gülümsedim. Bir de kendi kıyafetime eğilip baktım. Kot pantolon, Converse ayakkabılar, 1987'den bir Bon Jovi konser tişörtü ve deri ceket. Eminim beni görünce bana endişeli bir bakış atacaktı.

Restoranın ortasındaki beyaz keten örtülü yuvarlak masaya yerleştim. Aerie cep telefonuyla konuşuyordu. Kesin yine birilerine emirler yağdırıyordu. Konuşmasını bitirip beni karşılamak için telefonunu masaya bıraktı. Beni şaşırtmadı; sanki camdan yapılmışım da bana biraz fazla sıkarsa kırılırmışım gibi sarılmadan önce beni tepeden tırnağa süzdü.

"Hâlâ yemek yemiyorsun demek," ağzından çıkan ilk kelimeler olmuştu. Saçlarıma dokunup burnunu büzüştür-

dü. "Sevgili Dahlia, seni yarın kuaförüme götürüyorum ve buna kesinlikle dudak bükme yok. Artık sarışınlığını bile yitirmişsin."

"Seni görmek de çok güzeldi. Nasılsın? Benimle öğle yemeğine katılabilmene çok sevindim."

"İnanmıyorum sana Aerie. Benimle uğraşmadan önce, bu sözlerle karşılayabilirdin beni," diyerek devam ettim. Yüzümdeki ciddi ifadeyi her ne kadar korumaya çalışsam da kıkırdamalarım ve homurdanmalarım engel olamamıştı.

Benim için endişelendiğini biliyordum, ancak her buluşmamızın ilk anları böyle geçiyordu. Artık sıkılmıştım. Geçen hafta bahçeyle uğraşmaktan tırnaklarımın aralarına yerleşen kiri fark edip beni maniküre götürmüştü. Gerçeği söylemek gerekirse, o gün tam da çiçek tarhunun otlarını ayıklıyordum ki beni götürmeye karar verdiğini söyledi son anda. Tam anlamıyla düzgün bir duş bile alamamıştım. Tanrı aşkına, her zaman böyle kirli, duş almadan dolamıyordum ya!

Ona kararımı açıklamak için sohbetimize devam ettim.

"Yolda buraya gelirken, bir anda içimde bir istek doğdu."

"Hım. Öyle mi? Peki ne için?"

Sesimi titretmemeye özen göstererek konuşmaya çalışıyordum. "Evi satmaya karar verdim," dedim gözyaşlarına engel olmaya çalışarak.

"Emin misin? Yani, böyle bir şeye hazır olduğuna emin misin gerçekten? En son Grace sana bu konuyu açtığında onu fena bozmuştun." Aerie cevap verirken yüzünden endişeli olduğu okunuyordu.

Sandalyemde biraz kımıldanıp, bir yudum su içtim. "Evet. Eminim. Evdeki her şey bana Ben'i hatırlatıyor. Ve bu sadece evle kalmıyor. Tüm lanet olası mahalle bile bana

onu hatırlatıyor. Bunu yapmam gerektiğini biliyorum.” Aerie’ye son zamanlarda ilk defa duygularımı açmıştım. Ona hislerimi açarken az önce Ben’in ismini de uzun süredir ilk defa ağzıma aldığımı fark ettim. Gerçekten adını söyleyebilmiştim. Ben diyebilmiştim. İki seneden beri milyonlarca kez söylemiş olmam gereken o ismi sonunda söyleyebildim. Artık iyileştiğimi biliyordum. Bedenim bu farkındalığımın karşısında geriliyordu ve gözlerim yaşardı. Sakin olmaya çalışarak gözyaşlarımın akmasına engel olmak istedim.

Aerie, masaya uzanıp, yanağımdan istemsizce akan gözyaşlarımı nazikçe silmek için mendil aldı. O da derin bir nefes aldı. Yavaşça onun da gözleri dolmaya başlamıştı. “Bence çok iyi bir fikir. Artık kendini ileriye taşımanı engelleyecek her tür şeyden uzaklaşman gerektiğini düşünüyorum.”

Mendilimi elime alıp sebepsiz yere ağzımı sildim. “Biliyorum, bunu yapmam gerek, ancak bunu gerçekten başarabilir miyim, bilemiyorum.”

Garson yanımıza gelip siparişimizi aldıktan sonra Aerie yüzünde yine aynı endişeli ifadeyle bana baktı. “Evet, yapabilirsin. Sen tahmin ettiğinden bile daha güçlüsün. Ben yanımdayım her zaman. Grace ve Selena da hep yanında olacaklar. Hepimiz sana yardımcı olacağız.”

Mendilini bacağına koyup, bana hafifçe gülümsedi. “Bence taşınmak şimdiye kadar verdiğin kararların en doğrusu.”

Biraz çatlak bir sesle, “Biliyorum, beni hiç ilgilendirmez ama sana söylemeden de duramayacağım. Biliyorsun kendimi hiç tutamam,” diyerek devam etti.

Bir süre duraksadı ve gözlerimin içine bakarak, “Düşünüyordum da, arabasını Trent’e versene?” dedi.

Sözleri ağzından bir çırpıda çıkmıştı ve gözlerinin tek-

rar yaşla dolduğunu görebiliyordum. O kadar zaman geçmesine rağmen Aeire, ben gözyaşlarına boğulurum korkusuyla Ben'in adını hâlâ ağzına alamıyordu.

Açıkça görülüyordu ki, verdiğim hızlı cevabımla neye uğradığına şaşırıyordu.

"Aslında biliyor musun? Bu mükemmel bir fikir. Hatta Serena'yı arayıp ondan da onay alalım. Ben de bir süredir bunu düşünüyorum. Trent de on altısını dolduracak önümüzdeki hafta."

Bir parça ekmek alıp kabuğunu kopardım. Önümdeki zeytinyağına bandırıp yemenin biraz olsun gözlerimdeki yanma hissini hafifleteceğini ummuştum.

"Eminim Ben de arabasını yeğeninin kullanmasını çok isterdi. Trent'i de o arabayı da çok severdi. Trent'in de onu ne kadar özlediğini biliyorum: birlikte sörf yapmayı, arabayla sahile inmelerini. Trent her zaman Ben'e arabasının ne kadar hızlı gittiğini ve onunla bu arabayla her yere eşlik edebileceğini söylerdi."

Başımı sallayıp hafifçe kahkaha atarak bu kararın Trent'i ne kadar mutlu edeceğini düşündüm. Bütün bunlar aklımdan geçerken ağzımdaki ekmeği boğazımda kalmadan çiğnemeye çalışıyordum bir yandan. Ben'in arabasının artık benim arabamın yanında olmayacağı düşüncesiyle ağlamamak için zor tuttum kendimi.

Aerie hafifçe kahkaha atmaya başlamıştı ama yanaklarından akan gözyaşlarına engel olamıyordu. Mendiline uzanıp yüzünü sildi. "Tanrım. Ne kadar âşıktı o lanet olası arabaya."

Elini masanın karşısına uzatarak benim tabağımın yanına koyup, benim elimi istedi. Kahkahası biraz sönmişti.

"Dahlia, seni ne kadar seviyordu biliyorsun."

Söyleyeceği şeyden emin değilmiş gibi tereddüt ederek biraz duraksadı ve elime hafifçe dokundu.

“Ve seni bu kadar sevdiği için, senin de hayatına devam etmeni çok isterdi. Eminim aldığın kararlara da çok sevinirdi”

Elini benim elimden çekerek hafifçe öksürdü. Kahkahası artık hafiflemiş bir gülümsemeyle, “Bir de eminim burada olsaydı, bu kararı neden daha önce almadın diye seni fena benzetirdi,” dedi.

Aerie, yine duraksayarak su kadehini havaya kaldırdı. Benim de kaldırmamı bekliyordu. Derken kadehleri havada tokuşturduk. “Önümüzdeki ferah günler için sevgili Dahlia. Eminim o günler çok yakın.”

Gözlerimizin dolmasına bile fırsat kalmadan siparişlerimiz geldi.

Öğlen yemeği buluşmamızın kalan süresinde çok önemli şeylerden konuşmadık. Yemek ve birlikte geçirdiğimiz bu zaman çok keyiflendirmişti beni. Tam kalkmak üzereyken Aerie’nin ses tonu ciddileşti. “Bana bir iyilik yapmanı istiyorum,” dedi boynunu yana doğru büküp bana gülümseyerek. “Tom dün işi bıraktı. Dolayısıyla senin de iş hayatına geri dönmeni istiyorum. Dergideki çekim departmanında çok fazla çalışmam yok. Dahlia, tatlım. Lütfen. Sana ihtiyacım var.”

Derin bir iç çektim. Daha tam zamanlı bir işe bağlanmaya hazır değildim. Çok fazla düşünmeye bile fırsatım olmadan, “Başka birisini işe alana kadar sana memnuniyetle destek olurum,” dedim.

“Hayır, demek istediğim tam zamanlı çalışma hayatına geri dön. Tom’un pozisyonuna gel. Sana ihtiyacım var.”

Kollarımı birleştirip sandalyemin arkasına yaslanarak onun hafif dalgalı parlak sarı saçlarını, kalkık burnunu ve narin buğday tenini inceledim. Ama bu güzelliğin altında bir dişi kurt yattığını da biliyordum. Bu sohbeti sonlandırmak üzereyken korkarım ki yakında o yanını da görecektim.

"Aerie, benden böyle büyük bir karar almamı bekleme. Benden hem sana bir iyilik yapmamı istiyorsun hem de verdiğim cevabı beğenmiyorsun. Lanet olsun. Bu hiç de adil değil."

Benden kim olursa olsun böyle bir ricada bulunduğunda, o kişiyi asla geri çeviremeyeceğimi çok iyi biliyordu. Böylede bir enayyidim işte. Her zaman da öyle olmuştum. "Daha evi satmaya yeni karar verdim. Önce durumu bir atlatayım, ondan sonra iş konuşuruz. Tamam mı?" Gözlerinin içine bakarak, "Ama kendi çapımda sana destek olacağım. Peki, bu şekilde sadece desteğe ihtiyaç duyduğun zamanlarda çalışmamı onaylıyor musun?" diye sordum.

Aerie'nin sıkıntısı şaşırtıcı bir biçimde dağılmıştı. Bir iç çekerek suyunu yudumlayıp, bana baktı. Tabagını kenara iterek gülümsedi. "Buna serbest çalışma denir. Açık olmak gerekirse, buraya gelip bana evin satılmasını istediğini söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Seni üzdüysem özür dilerim. Tamam mı?" dedi ve bana dil çıkardı.

Ona bakıp gülümsemeden yapamadım. "Her neyse. Desteğimi istiyor musun, istemiyor musun?" diye sorduktan sonra ikimiz de kahkahalara boğulduk.

Ben bir yandan yüksek eğitime devam ederken Aerie, üniversiteden mezun olup hemen *Sound Music*'de çalışmaya başlamıştı. Başarı merdivenlerini çok kısa sürede tırmanmış, ana departmanların başına geçmişti. Ben de mezun olur olmaz onun yanında fotoğraf stilisti olarak çalışmaya başladım. Fotoğrafçılık benim en büyük aşkımdı ama müzik de benim için bir tutkuydu. Aldığım dereceyle birlikte aşkımla tutkumu birleştirip hayalimdeki işi yakalamıştım. Belki tam olarak işe dönmenin vakti gelmişti artık.

giymek, dişlerimi fırçalamak ve koltuğa uzanıp *Vampir Günlükleri*'ni izlemek benim günlük rutinim haline gelmişti. Ben'le birlikte her perşembe oturup onu izlerdik. Ondan nefret ederdi ama yine de benimle izlerdi. Gizliden gizliye Elena'ya âşık olduğunu düşünürdüm. Mısır patlatıp do-laptan yorgan ve yastıklarımızı çıkarır, dev koltuğumuzda ayak ayağa uzanırdık. Bu geleneği devam ettirdim. Sadece patlamış mısırı ortadan kaldırdım. Ben zaten bütün kâseyi kendi bitirirdi.

Tam koltuğa uzanıp annemle birlikte yaptığımız yorga-nu üzerime çekmiş, televizyonu açmıştım ki cep telefonum çaldı. Uzaktan Aerie'nin isminin ekranda parladığını gö-rünce gözlerimi devirerek, "Ne istiyorsun?" diye sorarak açtım telefonu.

"Biliyorum. Biliyorum. *Vampir Günlükleri* değil mi? Şim-di bak, beni iyi dinle ve hiçbir şey söyleme. Sakın hayır deme. Senin için McCarran Uluslararası Havaalanı'na ya-rın sabah saat on bir uçağına bilet aldım. River Wilde ile fotoğrafı röportajının başlangıcını ilk sen yapacaksın."

"Ne? Sen delirdin mi? Asla! Kesinlikle olmaz!" diye cevap verdim. Kafamı hayır anlamında sağa sola sallıyor-dum, beni görmediğini bilsem de.

Aerie bu çıkışmamı pek de önemsemeyerek bana Wilde Ones'ın solistiyle yarın öğleden sonra *Sound Music*'in Las Vegas'daki genel merkezinde çoktan bir görüşme ayarla-dığını söyledi. Bir de hafıza kaybına uğramışım gibi, özel-likle üstüne vurgulayarak, "Solist işte. Biliyorsun, River Wilde," diyor. Bana River'ın programında son dakikada değişiklik olduğunu ve tanıtımsal bir tür etkinlik için şu anda Las Vegas'da bulunduğunu söyledi. Elinde bu işi ya-pabilecek başka kimsenin olmadığını, ayrıca River'ın da dergiyle görüşme yapabilmesi için sadece cuma günü çok kısıtlı bir vaktinin olduğunu ekledi. "Ve Dahlia, tatlım. Bu

benim için ve dergi için eşi bulunmaz bir fırsat. O yüzden lütfen, Dahlia!" diye sözlerini bitirdi.

Televizyonun sesini kısıp toplamam gereken bir sürü eşyaya göz atarak, "Hemen gidemem. Bunu sen de biliyorsun. Evi daha yeni satışa çıkardım," dedim.

"Hayır. Ben anlamam. Senin asıl derdin evinin satışa verilmiş olması değil. Bir geceliğine burada olmaman hiçbir şeyi değiştirmez. Ben aptal değilim. Seni tanıyorum. Senin o güzel beyninde neler olup bittiğinin hep farkındayım ben. İnan bana, bunun eskiden ona vurulmanla hiç alakası yok."

Bir süre susup tekrar devam etti. "Onunla karşılaşmaya çekiniyorsun. Gizli rock yıldızı aşkın. Ama yapma Dahlia. Eminim seni hatırlamayacaktır bile." O kadar emin konuşuyordu ki kendinden, birazcık da olsa dokunmuştu söyledikleri.

Aslında River Wilde daha rock yıldızı olmadan önce vurulmuştum ona. Ama Aerie belli ki ona hayır dememen için beni sözleriyle kandırmaya çalışıyordu. Aynı zamanda yıllar önce Güney Kaliforniya Üniversitesi Kampüs Bar'ındaki karşılaşmamızdan sonra River'a gizliden gizliye ne kadar bayıldığımı çok iyi biliyordu. Onun şarkılarını sadece iPod'umda değil, kafamda da tekrar tekrar yaşıdığımı ve Ben'e asla ondan bahsetmediğimi de gayet iyi biliyordu. Şimdi ise onunla buluşmamı istiyordu benden.

"Bana çok şey borçlu olacaksın, bunu biliyorsun, değil mi? Bunu, beni hatırlamayacağından emin olduğum için yapacağım. Öyle de olmuş olsa, zaten aramızda utanılacak bir şeyler olmadı ki," diyebildim sonunda.

"Çok teşekkür ederim. Seni gerçekten çok seviyorum Dahlia, tatlım," diye mırıldandı Aerie ve ilerleyen dakikalarda beni röportaja hazırlamak için River'ın kariyerindeki gelişmelerden bahsetti.

Telefonu kapattıktan sonra River'la o geceki karşılaşmamızda neler hissettiğimi düşünmeye başladım. Dokunuşuyla tüylerimi diken diken eden tek kişiydi hâlâ. Neler hissettiğimi o kadar net hatırlamıştım ki birden. Bu hislerimin hepsini gömmüşüm ben meğerse. Tanrımdan tek dileğim, o hislerin yarın tekrar canlanmamasıydı. Ama nasıl canlanabilirlerdi ki? O duygular küçük bir üniversiteli kızın saf duygularıydı. O kız zaten bir başkasına âşıktı.

Arada bir River'la o geceki yoğun etkileşimimiz aklıma gelmişti ve acaba gerçekte olandan daha fazlasını mı yaşamıştım aklımda diye merak etmişim. Daha çok imkânsız bir olayın olabileceğine inanmak gibi bir şeydi.

Ayrıca, bu etkileşim olmuş bile olsa, River artık ünlü biriydi ve eminim peşinde bir sürü kadın vardı. Bunların düşünmenin ne anlamı vardı ki? Ben hâlâ içinde kendi acısını yaşayan, incinmiş, hâlâ parçası olduğu bir adamın yokluğunda gerçek dünyaya dönmeye çalışan bir kızdım.

Ben'in ölümünden sonra River'la pek ilgilenmemiştim. İyice meraklanıp internetten ismini arattım. Aerie'nin vermiş olduğu bilgileri daha da güçlendirip, onunla ilgili bir kaç makale okudum ve en son şarkılarını indirdim. Saat on bir gibi yatağa girdiğimde, bugün *Vampir Günlükleri*'ni hiç izleyemediğimi fark etmişim.

Yeniden Başla

Çöl fırtınasının içinden Nevada şehrini izlerken, gerçekten dünyanın en hareketli şehri olduğunu düşündüm. Uçağım iniş hazırlığı için havaalanının etrafında tur atarken, gerginlikten, heyecandan ve duyduğum korkudan karnıma ağırlar girmişti. Gergindim, çünkü bugün yaklaşık iki yıl aradan sonra işimdeki ilk günümdü. Ama asıl bunca zamandan sonra nihayet tekrar üretken biri olmanın heyecanı vardı üzerimde. Röportaj yapacağım kişinin River olmasından dolayı da korku doluydum. Aslında korku dolu sayılmazdı da, daha çok kararsız, endişeli denilebilirdi. Hatta cesaretli bile. Onunla buluşmak için sabırsızlanıyordum.

Yaklaşık kırk beş dakikadır havada turluyorduk. Yeni indirdiğim bir şarkıyı dinliyordum. Uçağın camından dışarıyı seyrederken, bulutların arasından meşhur Las Vegas şeridi gözüme çarptı. Bu işe nasıl olup da ikna olduğumu düşündüm. Birkaç dakika sonra River'ı tekrar görecektim. Bu inanılmaz bir şeydi.

Aerie bu sabah erkenden bana mesaj atıp, bu ilk "serbest" işime çıkmadan önce bazı hijyen konularında beni uyarmak istemişti. Örneğin; bacaklarımın traşlı olması, saçlarımın fönlü olması gibi. Aerie'de çok iyi biliyordu ki Ben'in ölümünden sonra bu konulara pek özen göstermemiştim. Giyim seçimime bile dikkat etmem için bana küstahça bir uyarıda bulunmuştu.

Bugün giyeceklerimi dün gecedan titizlikle seçtim. Siyah kalem etek üstüne beyaz bir bluz ve standart siyah topuklu ayakkabı giymeye karar vermişim. Sabah uyan-
dığımda önümdeki koca günü düşünüp hayıflanıyordum
ama Wild Ones'ın albümünü dinleyince birden enerjiyle
doldum.

Mutlu bir şekilde en sevdiğim greyfurt kokulu şampua-
nımla duşumu aldım. Sadece saçımı iyice köpükleyip bunu
tekrar etmek için uzun kalmadım duşta. Aynı zamanda
düşünüp taşınup seçtiğim iş kıyafetimi daha eğlenceli bir
kıyafetle değiştirmeye de karar verdim o sırada. Genelde
çok hızlı duş alan biriyimdir. En fazla beş dakika. Ama
bugün çok daha uzun sürmüştü. Her zamankinden fark-
lı hissediyordum kendimi. Hatta belki de heyecanlıydım.
Giymeden önce yatak odamın içinde gezinerek dans bile
ettim. En son ne zaman böyle dans ettiğimi hatırlamıyor-
dum bile.

Uzun zamandır ilk defa dış görünüşüm için bu kadar
titizleniyordum. Şık bir takımın yerine, daha rahat bir kı-
yafet giymeye karar verdim. Daha sonra da rahat bir kı-
yafet yerine biraz daha entellektüel bir tarz olsun istedim.
Sonunda üç tarzı birden karıştırdım. Siyah dar kot pan-
tolonumu ve üzerinde çapraz bir şekilde THE KINKS ve
altında soluk siyah harflerle LOLA yazılı, dökümlü beyaz
üstümü seçtim. Üzerine de kapüşonunu çıkardığım gri
motorcu ceketimle beraber, parmak ucu açık, dolgu topuk,
yarım botlarımı da aldım. Bu botlar hâlâ moda mıydı, onu
bile bilmiyordum çünkü uzun zamandır alışverişe çıkmı-
yordum. Ama rahat oldukları kesindi. Göz kalemi, rimel
ve dudak parlaticısı da ekledikten sonra artık çıkmaya ha-
zırdım.

Uçak nihayet artık indiğinde derin bir nefes alarak
körükten yürüdüm. Yolun sonunda, VEGAS'DA OLAN

VEGAS'DA KALIR yazısını görünce kahkaha attım. Havalimanının içinden geçerken kumar makinelerinin kollarının çekilme seslerini ve talihliler için çalan zilleri duyunca tekrar gülümsedim. Bagaj teslim bölümünden çantalarımı aldıktan sonra gideceğim adrese ulaşmak için Las Vegas'ın asfalt yollarında taksi bekledim.

Kasım ayının başlarındaydık. Hava da hafif bir ayaz vardı. Taksinin arka koltuğunda, camdan giren parlak güneş ışınlarının tenime nüfuz etmesini hissedebiliyordum. Sıcaklığı kucaklayıp, bu ani heyecanımı biraz olsun bastırsın diye derin birkaç nefes almak istedim. River'la ilgili beni endişelendiren iki olası konu vardı. Beni hatırlamazsa neler hissederdim? Hatırlarsa neler hissederdim? Bunları düşündükçe birçok duygu akışı yaşıyordum içimde. Bu iki sorunun cevabıyla ilgili hiçbir fikrim yoktu.

Acelem olduğunu bildiğinden, taksici beni gidilebilecek en çabuk rotadan götüreceğini söyledi. Las Vegas şeridinin çevresinden gitmenin mesafe bakımından uzun, ancak süre bakımından daha kısa olacağını söylüyordu ama taksici bunları söylerken ben başka dünyalara dalmıştım. Tanrım. Ben onu hiç unutamamışken, ya o beni hiç hatırlamıyorduydu? Ya da, ya beni hatırlıyorduydu ve o eski elektrigi tekrar yakalarsak? Hâlâ inanılmaz çekici ve karizmatik miydi acaba? Bunları neden düşünüyordum ki? Buraya sadece işimi yapmaya gelmişim ve tek düşündüğüm şey işim olmalıydı. River fotoğraf çekimi hazırlığı için röportaj yapmam gereken biriydi sadece. Bu işi daha önce binlerce kez yapmıştım. "Sadece işini yap, gerisini boş ver," dedim kendi kendime defalarca.

Kaldırımdan yürüyen insanları izliyordum: Erkekleri ve kadınları, çiftleri ve aileleri, kazananları ve kaybedenleri. Hepsi de günlük hayatlarında olup bitenleri unutmak için buradalardı. Benim için de böyle bir fırsat için en gü-

zel gün bugündür. Bugün fotoğrafçı Dahlia London'dım. O kız olabilirdim. Hep o kızdım ve hep o olacaktım. Nişanlısı gözünün önünde öldürülen o zavallı Dahlia London olmayacaktım.

Camdan giren güneş ışınları bilekliğimdeki elmaslardan yansıma yapıyordu. Caddeye dalmış bakarken, telefonunu kurcalayan, yolda yürüyen, takım elbiseli bir adam gözüme çarptı ve bir anda Ben aklıma geldi. Ben, her zaman aynı anda birden fazla işle ilgilenirdi ve benim bir haftada ancak tamamlayabildiğim işleri, o bir günde halledebilirdi. Bu kadar genç bir yaşta ne kadar başarılı ve azimli bir adam olduğu aklıma geldiğinde gülümsedim. Derin, ferah bir nefes alıp bilekliğime tekrar bakarak onu neden asla çıkarmayacağımı hatırladım. Kendime verdiğim söz: Hiçbir pişmanlık duymamak. Bir zamanlar neredeyse cilveleştiğim o adamla röportaj yaparken bu düşünceler aklımda olacaktı.

Taksiyle Doğu Harmon Caddesi'ndeki ofise varmak üzereydik. Ofis, konaklayacağım yer olan Hard Rock Otel'in birkaç blok doğusunda kalıyordu. Zamanımız kıstıtlı olduğundan, eşyalarımı otele bırakmaktan vazgeçmiştim ve doğrudan ofise gidiyorduk.

Taksiden iner inmez telefonum çaldı. Valizimi ve askılı çantamı kapar kapmaz binaya girip telefona cevap verdim. Telefonu omuzumla destekleyerek kulağıma götürüp çift kanatlı kapıları açtım. Lobi çok sessizdi. Günlerden cuma olması ve saatin de öğleni biraz geçtiğini düşünürsek, çalışanların çoğunun hafta sonu için gitmiş olabileceği varsayımında bulundum. Telefonda Aerie bana çığlıklar atarak geç kaldığımı hatırlatıp River'ın çoktan yedinci katta beni beklediğini söylüyordu. Yukarı çıkarken Aerie, sorun olmadığını ve ofise vardığımı söylediğimde sakinleşti. Asansörden çıkıp telefonun KONUSMAYI BİTİR tuşuna bastım.

Konferans salonuna yetişmek için valizimle birlikte koş-
turuyordum. Köşeyi dönüp koridordan devam ettim. Kon-
ferans salonunun camekânları görünüyordu. River Wilde.
İşte orada telefonunu inceleyerek oturuyordu. Onu sadece
görünce bile kalbim yerinden çıkacak gibi olmuştu. Yıllar
önceki yaşadığım duygular tekrar canlanmıştı.

Yavaş adımlarla ilerledim. Ceketimi düzeltip birkaç
derin nefes aldım. Vücudumu kımıldatınca askılı çantam
büyük bir gürültüyle valizime çarparak mermer zeminin
üzerine düştü. Boş koridora bakıp çantamı yerden aldım
ve yürümeye devam ettim. Başımı kaldırıp River Wilde'ı
gördüğümde, artık telefonuyla uğraşmadığını fark ettim.
Bana bakıyordu. Hâlâ eskiden olduğu kadar büyüleyiciy-
di, ancak bu sefer *tehlikeli* kelimesi geçersizdi.

Konferans salonuna doğru yürümeye devam ederken
bacaklarımın titrediğini ve heyecandan karnımın ağrıdığını
hissediyordum. Normalde gergin yaradılışlı biri değil-
dim ama onunla ilk karşılaşmamızda *İlk görüşte aşk gerçek
olabilir mi?* sorusunu kendime sorduğum gerçeğini düşün-
ünce inanılmaz geriliyordum. Ofisin sessizliği de ayrıca
endişelendiriyordu beni. Etrafta duyulan tek ses yürürken
topuklarımın seramik zemin üzerinde çıkardığı sestti.

Kapıya yaklaşıncı ellerini saçlarında gezdirdiğini gör-
düm. Konferans masasının etrafından dolanıp kapıya doğ-
ru geldi ve ikimiz de aynı anda kapıya varmıştık. Heyecan-
lı bir şekilde kapının kolunu kavradım. Bilekliğim aniden
cama çarptığında bileğimde duyduğum keskin bir acıyla
gözlerimi gözlerinden ayırdım.

Kendimi tutamayıp River'ın üstüne kapaklanıyordum.
Bedenlerimiz yaklaşıncı bütün gerginliğim yok olmuş-
tu. Ona o kadar yakındım ki. Hâlâ çok iyi hatırladığım o
sabunumsu, duştan yeni çıkmış kokusunu alabiliyordum.
Kaslı bedenini hissedebiliyordum. Kafamı kaldırıp yüzün-

deki o pürüzsüz tenini görünce dizlerim birbirine dolandı.

Tepeden tırnağa tüylerim diken diken oldu. Çarpışmamız içimdeki bazı şeyleri uyandırmıştı: Uzun zamandır hissetmediğim bir duyguyu... Arzuyu...

Uzun zaman önce bana attığı o bakışı tekrar yakalamaya çalışırken gözlerine dalıp gitmiştim. Ancak tam yakalayacakken, bağlantımız kesildi.

Bir adım geriye atıp parlayan yeşil gözleriyle beni tepeden tırnağa süzdü. Kendime sürekli hatırlatmalar yapıyordum sakinleşmek için. Ben Dahlia London'dım ve buraya sadece röportaj yapmaya gelmiştim. Gözlerimi River'ın o anlamlı bakan gözlerinden ayırıp bana bile anlamsız gelen, karman çorman sözler mırıldandım. "Özür dilerim", "Üzgünüm", "Teşekkür ederim" ve "Ah. Kahretsin" gibi.

Profesyonellikten uzak tavrımdan dolayı utanıp bakışlarımı salonun içine kaydırdım ama sonra bir şekilde tekrar River'a bakabilmeyi başardım. Soluk kot pantolonunu, siyah Doc Martens botlarını ve üzerinde siyah harflerle FENDER yazan gri tişörtünü inceledim. İnanılmaz bir çekiciliğe sahipti. Aynı eski günlerdeki gibi görünüyordu. Hayır. Hayır. Çok daha iyi görünüyordu.

Sırtmaya devam ederek kollarını birleştirdi. "Özür dilemene gerek yok. Bu tür çarpışmalar her gün başıma gelse, bir gün bile şikâyetçi olmam."

Kibarca başımı sallayıp orada durmaya devam ettim. Acaba gerçekten beni hatırlamamış mıydı?

"Çantalarını alayım," dedi, onları elimden almak için uzanarak. Salona girince askılı çantamı önümüzdeki masaya ve valizimi de salonun köşesine kendi gitar kutusunun yanına bıraktı. Yürüyüşünün hâlâ eskisi gibi kendinden emin tarzını fark etmemek imkânsızdı.

Arkasırı dönerek konferans masasına doğru yürüdü. Beni hiç hatırlamışa benzemiyordu. Bu da beni biraz hayal

kırıklığına uğratmıştı. Masanın orada, onu ilk gördüğüm yerde duraksadı. Masayı aramıza alarak karşılıklı duruyorduk.

Valizime bakarak etrafı saran cam duvarları göstererek bana, "Burada uyumayı mı düşünüyorsun? Eğer öyle bir düşüncen varsa burada pek özel bir hayatın kalmaz," dedi.

Karşılıklı kahkaha attık.

Onunla daha önce karşılaştığımızı söyleyip söylememek konusunda tereddüt ediyordum ve sonunda söylememeye karar vermiştim. Beni hatırladığına emin değildim. Hatta bahse girerim hatırlamıyordu. O zaman neden kendimi rezil edecektim ki?

Madem buraya bir işi yerine getirmeye gelmiştim; ayağa kalkıp ceketimi çıkararak tokalaşmak için elimi uzattım. "Merhaba. Ben *Sound Müzik*'ten Dahlia London. Geciktiğim için özür dilerim."

River da bana elini uzatırken sanki gözlerindeki o ışıltıyı görür gibi olmuştum ama emin olamıyordum. "Demek Dahlia... Bir çiçek. Sonunda seninle tanışmak çok güzel," dedi ve yüzünde tekrar o çarpık tebessüm belirdi.

Telefonuna bakarak, "Aerie bir saattir bana senin neredede olduğunla ilgili mesajlar atıyor," dedi.

"Kim olduğumu zaten biliyorsun, bu yüzden tanışma faslını geçelim. Tamam mı?" diye sordu gülümseyerek. Yerine oturup benim de oturmam için yerimi işaret etti.

"Tamam o zaman," diyerek yerime oturdum. Bana daha dün gibi gelen, yıllar önceki o geceyi düşünüp sözlerinden anlam çıkarmaya çalışıyordum. Benimle bir tür oyun mu oynuyordu yoksa? Ama bu kez ben oyunda yoktum. Bu bir iş görüşmesiydi ve ben sadece işimi yapmalıydım. Çantamı açıp içinden tabletimi, kalemimi ve kâğıdımı çıkararak ne olursa olsun onunla göz göze gelmemeye dikkat ettim.

Salonda sadece bir konferans masası, sandalyeler ve

raflı bir dolap mevcuttu. Yazı yazmak için beyaz bir pano veya bir sehpa bile yoktu. Çantamdan daha büyük bir tablet ve renkli bir kalem çıkarıp masanın ortasına koydum. River şaşkın gözlerle koyduğum eşyalara bakıyordu. "Son düzenlememiz için," dedim gülümseyerek.

Sırtı sandalyesine iyice yaslayıp elleriyle ensesini tutarak, "Sen ne dersen... Yazan, çizen ben olmadığım sürece her şeye varım," dedi River.

"Seni basit şekiller bile çizememenle değerlendirmeyeceğim merak etme," dedim hafif bir gülümsemeyle.

Röportajıma River'dan grup geçmişleri hakkında bilgi isteyerek başladım. Sorularıma grup üyeleriyle ilgili sorularla devam ettim. Hoşlandıkları giyim tarzı, beğendikleri yerler ve ilk turlarından unutamadıkları anılar. Bu görüşme yaklaşık yarım saat sürdü ve gayet profesyonel geçmişti.

Grubun geçmişinden konuştuktan sonra yeni albümleriyle ilgili sorular sordum. River cevap vermeden önce ayağa kalkıp rafa doğru gidip ikimize de buz gibi su doldurdu. Odanın sessizliğinin içinde onun o kendinden emin, sakın yürüyüşünü izliyordum. Bu kendisinin haricinde gördüğüm en seksi şeydi. Arkasını süzmeye başladığımda, giydiği pantolonun gevşek oluşundan kıcının düzleşmiş olduğunu fark ediyordum. Bu da inanılmaz seksi geliyordu bana.

River masanın etrafını dönüp yanıma oturdu. Bu hareketiyle beni çok şaşırtmıştı ve aklımdaki düşünceler zinciri bir anda yok oluvermişti. Yüzünü bana dönerek tişörtümü işaret etti. "'Lola' benim en sevdiğim top on şarkıdan biridir. Hatta telefonumda bile var," diyerek telefonunu cebinden çıkarıp ekranına birkaç kez dokundu ve kendini doğrulatmak için bana gösterdi.

"Ne güzel. Demek ki müzik zevklerimiz aynı," dedim

ve daha başka hangi şarkıları sevdiğini görmek için gözü-mü telefondan ayırmadım.

"Bu tişörtü de nereden buldun? 1980 yılında *One for the Road* piyasaya çıktığında satılan hakiki tişörtlerden birine benziyor," diye sorduktan sonra ikimizi de ayağa kaldırdı.

Tişörtümün eteklerine asılınca içimde bir kıpırdanma başlamıştı. "Arkanı dön. Bir şeye bakacağım," dedi, anladığımdan emin olmam için parmağını çevirerek.

Dediğini yapmadan önce sorgulayıcı bir bakış attım ona. Tereddütsüz, oynadığı bu oyuna katılıyordum. Onun kokusu, yakınlığı ve bedenimin dokunuşlarına vermiş olduğu tepkilerle tamamen etkisiz hâle gelmiştim. Bakışlarımı ondan kaçırmak için iyi bir fırsat olacağını düşünerek hemen arkamı döndüm. Tanrım, ne kadar da büyüleyiciydi. Kendimi hemen toparlamam lazımdı.

Telefonu çaldı ama umursamadı. Arkam ona dönükken, tişörtümün yakasından çekip etiketini okudu. "Lanet olsun. Bu tamamen orijinal. Ne kadar uzun zamandır bu tişörtlerden aradığımı tahmin bile edemezsin," dedikten sonra devam etti. "Özür dilerim. Bayanların önünde küfretmemem gerek. Annem beni bundan daha iyi yetiştirdi inan." Böyle özür dilemesiyle beni kahkahalara boğmuştu.

"Sorun değil. Ben de her lafımm arasında 'lanet olsun' kelimesini kullanırım." River belli ki flört etmeyi seven, çekici bir adamdı. Bundan dolayı eminim birçok kadınla görüşüyordu. Bütün bunları kabullenerek, sandalyeme yaslanıp babamdan ve babamın müzikle ve konser tişörtü koleksiyonculuğuyla ne kadar ilgilendiğinden bahsettim. Nedenini bilmiyordum ama yıllar önce ona söylediğim şeyi tekrar söylememek için dikkatli davranıyordum. O an da onunla konuşurken, eskiden yaşadığımız o yakınlaşma River'ın günlük her kızla yaşadığı anlardan biri olmalı diye düşünüyordum. Bu onun doğasında vardı. River Wil-de olmak böyle bir şeydi.

Onunla çok rahat bir şekilde sohbetimize devam ettik. Dürüst olmak gerekirse, uzun zamandır hiçbir erkeğin yanında kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim. Sürekli kendime, beni hatırlamamasının çok da önemli olmadığını söylüyordum. Ben yine de eğleniyordum. Aslına bakılırsa, o gece onun yanından ayrılan bendim. Zaten o kadar kalabalık bir barda, bir kızla sohbet etmek ve onu öpmek ne kadar akılda kalıcı olabilirdi ki?

Duvardaki saate bakıp saatin neredeyse beş olduğunu görünce, Wild Ones'ın yaklaşan fotoğraf çekimi için hazırladığım röportajın daha başında olduğumu fark ettim. River yüzümdeki o endişeli ifadeyi görmüş olmalı ki bana rahat bir şekilde, "Bu gece için beni bağlayan bir şey yok. İstersen röportajı akşam yemeğimizi yerken de tamamlayabiliriz," dedi.

Bu çekici adamla son bir saat boyunca hep müzikten konuştuk. Ona gittiğim tüm konserlerden bahsettim, o da bana izlediği tüm gruplardan bahsetti. En sevdiğimiz şarkıları, en sevdiğimiz solistleri ve albümleri konuştuk. Sohbetimiz boyunca o ışıldayan yeşil gözleriyle, konuştuğumuz konu komik olmasa bile zaman zaman gülümseyerek gözlerini benden hiç ayırmadı. Solo gitarlı bir şarkıdan bahsettiğimizde hayali gitar çalıp, bateri çalma yeteneğiyle ünlü bir sanatçıdan bahsettiğimizde de bateri çalıyormuş gibi yaptı. Çok oyuncu birine benziyordu. İnanılmaz keyif alıyordum. Hatta uçuyordum da denilebilirdi. Elime bir kalem alıp en sevdiğim Britney şarkılarından birini bile taklit ettim. Bu onu çok güldürdü. O zaman, bu sohbete neden akşam yemeğinde devam etmeyecektik ki?

Tam River'a cevap verecekken çantamda cep telefonum çalmıştı. Çantamdan telefonumu çıkarmaya çalışırken tüm içindekiler yanlışlıkla ortalığa saçıldı.

"Lanet olsun!" diye bağırđım işaret parmağım havada.

"Özür dilerim. Bana bir dakika verir misin? Bu patronum olabilir." Sandalyemi geri itip masanın altındaki eşyalarımı toplamak için dizlerimin üzerine çöktüm. Önce River'ın ayaklarının arasına düşen telefonumu buldum.

Tam telefonuma uzanırken, River'ın hafif öksürmesini duydum. "Senin için alayım istersen," dedi, masanın altından bana bakarak. "Ama bir daha düşündüm de senin almanı tercih ederim," dedi bacaklarının arasındaki başımı işaret ederek.

Ona bakmak için biraz geri çekilince bir anda kendimi pantolonunun ağına bakarken buldum. Hızlı davranıp kendimi bu gülünç durumdan kurtarmaya çalışıyordum, ancak başımı masaya çarptım.

Tekrar ayağa kalkınca telefonumu havaya kaldırdım. Başımı ovalamadan önce kahkaha atarak, "Özür dilerim ama aldım telefonumu," dedim.

River'da kıkırdayarak, "Diğer eşyalarını yerden toplamamı ister misin, yoksa kendin mi toplayacaksın? Benim için fark etmez," diye sordu.

Dudağımı ısırarak, "Eğer senin için sakıncası yoksa sen toplayabilirsin," dedim.

Bana derin bakışlar atarak dilini alt dudağında gezdirdi.

"Emin misin? Çünkü ben gayet eğleniyordum," dedi ve daha benim cevabımı beklemeden sandalyesinden fırlayıp eşyalarımı topladı.

Davranış biçimi, ses tonu, yüz ifadeleri ve beden dili. Hepsi o kadar çekici, o kadar huzur vericiydi ki. Aynı aklımda kaldığı gibiydi. Ve o anda, River eşyalarımı çantama geri yerleştirirken onu ne kadar çok arzuladığımı düşündüm.

Her şey çantama girdiğinde, "Peki ya akşam yemeği?" diye sordu.

Ona bir gülücük atarak, "Harika olur. Ama bir an önce gitmemiz gerek. Ofis cuma akşamları saat beşte kapanıyor," dedim.

"Sorun değil," dedi ve masanın ortasındaki tablete işaret etti. "Ben de Pictionary oynarız diye düşünmüştüm ama neyse... Bir başka sefere."

Diğer eşyalarımı da toparlayarak, "Hadi gidelim," dedim.

Benim önden gitmem için kibarca bana yol gösterirken beni tepeden tırnağa süzdü. "Eşyalarını yemekten önce otele bırakmak ister misin?" diye sordu, gitarını ve valizimi köşeden alırken.

"Tabii ki. Ben taksiyle hemen buradan otele gideyim. Sonra da seninle yemek yiyeceğimiz mekânda buluşuruz."

Ellerini saçlarının arasında gezdirerek bana bakıyordu. Hayır. Hatta dik dik bakıyordu. "Benden kibarca kurtulmak için başvurduğun bir yöntem mi acaba bu?" diye sordu.

Çekinerek yıllar önceki o gece aklıma geldi. Ama zaten hatırlamadığına göre, bu anı gerginliği anlamsızdı.

"Ne? Tabii ki hayır."

"O zaman anlaştık: Arabam zaten burada. Önce doğrudan otele uğrarız."

Rahatsızlığı bir anda kaybolmuştu ve artık yolu benim yönlendirmem için beklemiyordu. Onun yerine, elimden tutup beni asansöre, oradan da binanın dışına çıkardı.

7. BÖLÜM

Ait Olduğumuz Yer

Daha önce elini tuttuğum tek erkek Ben'di. Sadece toplum içindeyken el ele tutuşurduk. Duygusal yakınlıktan dolayı mı, yoksa başkalarına kendinin benim sevgilim olduğunu gösterme çabası mıydı, tam olarak bilmiyordum. Her ne sebepten olursa olsun, el ele tutuştuğumuzda sadece avuç içlerimiz birbirine değirdi. Çok sıkı değildi. Aramızdan birinin geçmesi gerekse hemen birbirimizi bırakabilecek serbestlikteydi.

Peki, River neden bu kadar farklı tutuyordu elimi? Sımsıkı tutuyordu ve parmaklarımız birbirine kenetlenmişti. Başparmağıyla elimin üstünde halkalar çiziyordu: Çok hoşuma gidiyordu.

Bu düşüncelerle otoparka doğru yürürken, otoparkın da bina gibi bomboş olduğunu gördüm. Bir omzuna gitarımı asarken, diğer eliyle de saçlarını düzelterek birlikte arabasına doğru yürüdük. Eski siyah bir Porsche'ydi arabası. Yürürken geri dönüp bana bir gülücük attı. Gamzeleri o kadar tatlıydı ki. Onu ilk defa bu kadar ağzı kulaklarında görüyordum ve buna bayılmışım.

Arabasına vardığımızda elimi bırakıp elini anahtarlarını çıkarmak için cebine soktu. Benim tarafın kapısını açıp elimden tutarak oturmama yardım ettikten sonra elimi öptü. Aniden bir dejavu yaşayıp onunla ilk kez tanıştığım o geceki barda bulmuştum kendimi.

Kapımı kapatıp eşyalarımı yerleştirdikten sonra gelene

kadar sessizce onu bekledim arabada. İçeri girmeden önce kapıyı açıp gitarını arka oturma bölümüne bıraktı. Yüzünde dengesiz bir gülümsemeyle, tek kaşını kaldırıp arabasını gösterdi. "Nasıl? Beğendin mi?"

Dudağımı ısırarak kaşlarımı kaldırdım. "Bu James Dean'ın arabası değil mi?"

Başını sallayarak bir kahkaha attı. "Tabii ki, bu aslı değil görüldüğü üzere ama 1955 Little Bastard modelinden sonraki ilk çıkan modeli bu."

Bu takma isme çok gülüyordum. Babamın James Dean aşkı aklıma gelmişti. İkimiz de fanatik James Dean hayranlarıydık. O kadar hastasıydık ki, Asi Gençlik filmini yüzlerce kez tekrar tekrar izlemiştir. Bütün sözleri ezbere biliyordum o zamanlar. Belki hâlâ hatırlıyorumdur.

Meraklı gözlerle bana bakarak, "Ne düşündüğünü sorabilir miyim?" diye sordu.

Gözümde canlanan anılara bir iç çekerek babamla olan düşüncelerimi aklımdan uzaklaştırdım. "Sonsuza kadar yaşayacakmışın gibi hayal kur. Bugün ölecekmişin gibi yaşa."

Direksiyonu iki eliyle birden kavrayıp bana bir bakış attı. O etkileyici yeşil gözlerinin derinliği beni doğrudan kendine çekiyordu. "O filme bayılırım ve o da kesinlikle en sevdiğim repliklerden biridir."

Ona dönüp bakmadan emniyet kemerimi taktım. "James Dean babamın en sevdiği aktördü. Onun arabasına bayılırdı. Benim de hayatımda bir kere olsun o Spyder'a binme şansımın olması ne kadar da yerinde oldu."

"Demek öyle," diyerek emniyet kemerini taktı.

Başparmaklarımı kaldırarak, "Arabana gerçekten bayıldım, biliyor musun? Harika bir şey bu," dedim.

Yüzünde tekrar o kocaman gülümsemenin oluşumuyla gamzeleri tekrar görünmüştü. Tam da o an, eskiden de

olduğu gibi, bu tuhaf havayı dağıtmak için konuyu değiştirmişti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu otoparktan çıkarken.

Ona kaldığım yeri söyledim ve birkaç dakika içinde Hard Rock Otel'de bulduk kendimizi. Arabayı park edip bana döndü. "Orada kal. Ben kapını açarım."

Arabanın benim oturduğum tarafına geçerek valeye kapımı kendi açacağını işaret etti. Kapıyı çekerek her iki eliyle de kapı penceresini kavradı. O insanı kendinden geçiren kokusu ve büyüleyici çekiciliğiyle içeriye uzanıp elimi tuttu.

Bu abartılı centilmen tarzına gözlerimi devirip kafamı salladım ama aslında çok da keyif alıyordum. Elini sımsıkı tutup arabadan kahkahalarla indim. "Teşekkür ederim, efendim."

Kapımı kapatmak için beni öne aldı. Yüzünde hafif bir tebessümle, bakışlarını kaçırıp, neredeyse çekingen bir tavırla, "Rica ederim," dedi.

Çok tatlı biriydi.

Yanımda durup iki eliyle beni sararak, beni arabaya doğru yasladı. Bana yakın duruyordu ama yine de fazlasıyla yakın değildi. Bakışlarını bana çevirdi. İçimi deliyordu o bakışlar. Tüylerimi diken diken ediyordu. Bana doğru uzanıp kulağıma fısıldadı, "Efendim demek... Bu kulağıma çok hoş geldi."

Yorumundan dolayı gözlerimi devirerek ona baktım.

O büyüleyici yeşil gözleriyle bana bakarak, "Ne var? Bir erkek, centilmen olamaz mı yani?" diye sordu sırtarak.

Ondan etkilenmiş bir şekilde gülümsedikten sonra kahkahayla, "Ben öyle bir şey demedim ki," dedim.

River, valeye biraz nakit parayla arabasının anahtarlarını verdi. "Sadece bagajdaki çantalar bu güzel bayanın odasına bırakılacak. Çok geç kalmayız."

Yine el ele tutuşarak danışmaya doğru ilerledik. Bana o kadar yakın duruyordu ki elini zaman zaman, belki de yanlışlıkla n baldırımıda hissediyordum. Danışmadaki sevimli kıza adımı kaydettirerek girişimi gerçekleştirdik. Kız, River'a cilveli bir gülücük atarak ufak masraflar için kredi kartını bırakıp bırakmayacağını sordu. Anında kartını kıza verdi. Ben karşı çıkınca da, omuz silkip göz kırparak, "Hiç sorun değil. Zaten pek bir harcama yapacağını da sanmıyorum," dedi.

Her zaman bağımsız yapılı biri olmuştum. Ben ile birlikteyken beni kısıtlamaya kalkıştığında, hep sinirlenirdim. Çok tuhaf ama anlamadığım bir sebepten dolayı bu çekici adamın otele giriş işlemlerimi yapması beni hiç de rahatsız etmemişti. Hatta beni heyecanlandırıyordu bile.

Odaman anahtarını bana vermeden önce anahtara uzun uzun bakarak dilini alt dudağında gezdirip hafifçe dudağını ısırdı. "Ben seni barda beklerim, tabii eğer odana gitmek için yardım istemiyorsan."

Ona bakarak, derin nefesler alıp verip kendimi kontrol altına almaya çalıştım. Yaptığı bu apkıncı yorumu odaklanıp seksapelinin görmezden gelmeye çalışıyordum ve başımı hayır anlamında salladım. Cilveli bir şekilde alt dudağımı ısırp ciddi bir tavırla ince, uzun bedenine bir bakış attım. Sonra başımı kaldırıp, "Böyle iyiyim. Teşekkürler," dedim.

Gözlerini kırpıştırarak, hafifçe sızlandı. Aniden arkamı dönerek kendi kendime kakhaha atıp arkama bakmadan asansöre bindim. Odama girer girmez misafir ilişkilerini arayıp antalarımın getirilmesini istedim. Belboy'un gelmesini beklerken yatağa uzanıp duygularımıda oluşan bu değişikliği çözmeye çalışıyordum. River'a karşı yoğun bir bağ kurmaya başlamıştım. Aramızda o ilk günkü yakalaadığımız elektrik hâlâ devam ediyordu. İnanılmaz derecede

albenisi vardı. Karizmatik ötesiydi ve muhteşem bir çekiciliği vardı. O gece barda onunla kalmak istememe sebep olan bütün özellikleri bugün de hâlâ görebiliyordum onda. Bu da onunla daha fazla zaman geçirmek istememe neden oluyordu. River, o geceyi hatırlamamasına rağmen, sanki bilmeden o hallerini tekrar yaşıtıyordu bana.

Otel odamdaki duvarlarda asılı olan gitar resimlerine bakıyordum. Birilerinin bana dokunduğu, beni öptüğü ve benimle yakınlaştığı düşünceleri geçiyordu aklımdan. Camdan dışarı bakıp River'la aramda olup bitenleri sorguluyordum kendi kendime. Ben'e ihanet mi ediyordum yoksa? Gerçekten "artık tamam" demek için ne kadar süre geçmesi gerekiyordu? Başka biriyle birlikte olmaya hazır mıydım? Şimdiye kadar sadece Ben'le birlikte olmuştum. Ya başkasıyla birlikte olduğumda kendimi rezil ederdimsem? Bu akşamki yemek iki sevgili yemeği mi olacaktı, yoksa sadece bir iş yemeği mi? Tek gecelik bir ilişki yaşamaya hazır mıydım? Hem de ilgimi iki kere üst üste çekmiş birisiyle. Daha önce bunu kimse başaramamıştı. Bütün bu düşünceler kafamı meşgul ederken, ben sadece kendime son sorduğum sorunun cevabından emindim. Evet hazırdım.

Ani bir kapı vurulma sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve yatağımdan fırladım. Ah evet, valizim! Gelen görevliye biraz para vermek için onu bekletip çantamdan para çıkardım. Görevli hemen cevap vererek, ödemenin çoktan üzerinde Fender tişörtü ve siyah bir deri ceket olan bir genç tarafından yapıldığını söylediğinde aklıma gelen tek şey gülümsemek olmuştu.

Kapıyı kapattım ve tam o sırada çalan telefona cevap vermek için yatağımın üzerinden telefona uzandım. River'ın baştan çıkarıcı sesi duyuluyordu hattın diğer ucundan. "N9 Steakhouse'da akşam yemeği için yer ayırt-

tım. Dolu olduklarından saat sekize ancak ayarlayabildim. Belki üstünü değiştirmek istersin diye sana haber vermek istedim. Uygun mu sana?"

"Harika. Tamam. O zaman ben üstümü değiştirip aşağıya ineyim."

Hattın diğer ucundaki River'ın kendi kendine gülüşünü duyabiliyordum. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

Gülümseyerek telefonu kapatmak için yerimden kalktım. "Böyle iyiyim. Teşekkürler düşündüğün için. Birkaç dakikaya aşağıda olurum."

Ellerimle yüzümü kapattım. Yüksek sesli kahkahalarıma engel olamıyordum. Telefondaki bu sohbetimiz hiçbir şekilde profesyonel olarak nitelendirilmezdi. Benimle tam anlamıyla flört ediyordu ve aynı şekilde ben de onunla. Bu hem eğlenceli hem de heyecan vericiydi. Nihayet tekrar hayata döndüğümü hissediyordum.

Valizime fazladan kıyafet koyduğum için Tanrı'ya şükrettim. İyi ki sabah çıkarken kafam karışmıştı. Toplantıdan önce giyim konusunda belki fikir değiştiririm diye değişik tarzlarda kıyafet koymuştum. Kısa bir sabah koşusu için bile ihtiyacım olabilecek koşu kıyafetlerimi eklemiştim.

Valizimden bir elbise çıkardım. Altı asimetrik siyah deri mini etek, beli büzgülü, üstü de çapraz desenli ipek bir elbise. Kısa ve hatları belli eden bir elbiseydi. Tam da yarı ünlü, muhteşem çekicilikte bir rock yıldızıyla yenilecek bir akşam yemeğine uygun bir elbiseydi. Siyah bilekten bağcıklı, dolgu topuklu ayakkabılarım ve gümüş el çantamla kombinledim elbiseyi.

Takılarımı hiç değiştirmedigime göre, bu akşamki kıyafetim hazırды. Yıllardan beri aynı takıları takıyordum. On üçüncü yaş günümde annemlerin bana hediye ettiği bir çift iki karat elmas küpe, siyah saten bir kuşağı ve çevresi elmasla sarılı olan büyükannemin eski kol saati, yengemden

kalan beyaz incileri ve siyah inci bileklikleri, yeni Cartier bileziğim ve hâlâ boynumda bir zincirde taşıdığım Ben'le ikimizin alyansı.

Duşa girmeye hazırlanırken, kıyafetlerimi çıkarıp aynadaki gördüğüm görüntüyle bir anda irkildim. Biliyordum, erkekler çok da kıyafet seçimleriyle ilgilenmezlerdi. Asıl olan seksapeldi. Kendimi inceleyerek şaşkın bir hâlde başımı salladım. O aynadaki görüntü kesinlikle seksi olamazdı. O uzun ince yapımın yerini cılız bir görüntü almıştı. Yıllarımı harcayarak pilatesle ve spor salonunda yaptığım kaslarımın çoğunu kaybetmiştim. Bir deri, bir kemik kalmıştı. Bacaklarım neredeyse şekilsizleşmişti ve eski şekilli göğüslerimden şimdi eser yoktu. Biraz evvel çıkardığım sutyenim bile bol gelmeye başlamıştı. Bir anda aşağıda bekleyen heyecan verici, çekici ve büyüleyici o adamın benim ona vermek istediklerime ayrı tepkiyle karşılık vermek isteyeceğinden şüphe duymaya başlamıştım.

Ancak her şeyi kadere bırakmaya karar verip düşümü aldım. Dişlerimi fırçalayıp biraz makyaj yaptım. Vücuduma biraz vücut spreyi sıkıp elbiseyi ve ayakkabılarımı giymeden o çok büyük gelen sutyenimi ve külotumu giydim. Aynaya tekrar bir bakıp saçlarımı taramak için arkaya attım. Sırtıma doğru inen o kat kat, açık sarı saçlarıma bakınca biraz kendimden emin bir gülücük attım aynadan.

Gözlerimi banyo aynasından ayırıp arkamı dönünce, başka bir adamla buluşacağım için alyansımı yanımda taşımamam gerektiğini düşündüm. Bu doğru olmazdı. Sadece bu gece için kolyemi çıkarmalıyım. Zinciri boynumdan çıkarırken Ben'in onu parmağıma taktığı anın görüntüleri gözümün önüne geldi. Onları bastırmaya çalışıyordum. Mutlu günlerdi ve beni her zaman gülümseten güzel anılar olarak kalacaklardı.

Zinciri boynumdan çıkarıp alyansımı öpünce içime bir

hüzün çöktü. Zor yutkunuyordum. Nerdeyse River'la ilgili bu hissettiklerim, isteklerim ve arzularımla ilgili Ben'den beni affetmesini için yalvaracak gibiydim. Yüzüğe bakmaya devam ediyordum. Biliyordum onu asla unutmayacaktım, ancak şu an için Ben'i düşünmemem gerekiyordu. Yüzüğümü bir kere daha öperek, onu kasaya kilitlemeden önce kısık bir sesle, *Seni her zaman seveceğim* diye fısıldadım.

Eşyalarımı toparlarken, kapıda hafif bir tıkırtı duydum. Kim olduğuna bile bakmadan doğrudan kapıyı açtım. İşte orada duruyordu. Başı aşağıya doğru eğik, yüzünde o muhteşem tebessümüyle, kapı eşiğine yaslanmış bir şekilde duruyordu. Onun o uzun, düzgün yapılı vücudunu incelemekten kendimi alamıyordum. Uzun boyluydu. Yüzücü gibi sağlam kasları ve bakır ışıltıları olan çılgın kumral saçlarıyla inanılmaz çekici bir görünümü vardı. Gözlerimiz buluştuğunda bakışları beni benden alıp tamamen kendimden geçiriyordu.

Bugün ilk defa, aramızdaki o yıllar önceki çekimi tekrar hissediyordum. Sonunda yıllar önce anlayamadığım, beni ona çeken "bir başka şey" in ne olduğunu anlamaya başlıyordum. Evet, farkındalıktı bu. Sadece ben onun farkında değildim, o da tamamen benim farkıma varmıştı.

Hâlâ kapı eşiğinde durup vücudumu inceliyor ve bana doğru eğiliyordu. Kendi kontrolümü kaybediyordum ve bedenim ona doğru uzanıyordu. Boğazımdan kısık bir ses çıktı. Onun da derin nefesini hissediyordum yanıt olarak. O kadar yakındık ki beni öpecek sandım, ancak onun yerine alnını alnıma yasladı. Nefesini çenemde hissediyordum. Almlarımız bir süre birbirine değdikten sonra burnunu yanağıma sürttü. Dudağını yumuşakça kulağıma sürüp derin bir nefes alarak, "Nefis görünüyorsun. Gerçekten muhteşemsin," diye fısıldadı.

Hemen bu kadar yakınlaştacağını tahmin etmemiştim ve çok da hazır değildim. Heyecandan karnıma ağrılar girmişti. Ten teması kurmasını ve bu kadar güzel söz duymayı beklemiyordum. İçimden onu yatağa çekip işi orada bitirmek geçiyordu, ancak bu dürtümü engellemek için alt dudağımı ısırıp zorlukla yutkundum. Geri bir adım atıp heyecandan kontrolsüzce titrememi biraz olsun azaltsın diye ellerimi etrafıma sardım.

O ışıltılı parlayan derin yeşil gözleriyle bana bakarken, ben de normalden bir iki oktav daha yüksek bir ses tonuyla, "Teşekkürler efendim. Çok mu beklettim sizi?" diye sordum.

Tam cevap verecekken telefonu çaldı, ancak o umursamadı. Arada böyle bölünmeler fena olmuyordu. Böylece onun dokunuşlarına karşın benim tepkilerimin tamamını görmemiş oluyordu. Bana hâlâ o büyüleyici bakışlarla bakmaya devam ediyordu. Neredeyse akşam yemeği niyetine beni yemek istediğini düşünmeye başlayacaktım. Hiç de fena olmazdı.

Geri adım atarak kapı eşiğinde durup kollarını birleştirdi. "Hayır, sadece valizini alıp almadığından emin olmak istedim."

Bu düşünceli davranışı için ona samimi bir gülücük atıp o beni benden alan kokusunu içime çektim. "Evet aldım. Çok teşekkür ederim."

Kollarının altından geçip koridora çıkarak kapı kapanırken dönüp ona baktım. "Ben hazırım."

Çıkardığı *Hımm* sesini duyunca ona tekrar gülümse dim. Fark ettim ki ona ne zaman beklenmedik bir hareketle bulunsam veya ne zaman komik bir şey söylesem ya da yapsam bu sesi çıkarıyordu.

Elimi tutup asansöre doğru götürdü beni. Otelden çıkarak dışarıda bizi bekleyen aracına bindik.

Otoparktan çıktıktan sonra arabayı yolun kenarına çekip bakışlarını bana dikti. Başını hafifçe yana eğerek, derin, rahatsız edici bir tonda fısıldayarak, "Ne kadar muhteşem görüldüğünü söylemiş miydin sana?" diye sordu.

O yeşil gözlerinde kendimi kaybediyordum. Ona dürüstçe, "Evet söylemiştin ama bir daha duymak beni hiç de rahatsız etmez," diye cevap verdim.

Gözleri gözlerime kilitli, başını sallayarak, "Sadece bildiğinden emin olmak istedim," dedi. Gülümseyerek tekrar yüzünü yola çevirdi ve otel park alanından çıktık. "Yemeğe gitmeden üstümü değiştirsem sorun olur mu?" diye sordu bana.

Bir süre duraksayıp benim başımı salladığımı görünce devam etti. "Ben çabucak duşumu alırken sen de bir kadeh içki içersin."

Arabanın arka koltuğundaki gitarına uzanarak, "Zaten gitarımı bırakmam gerekiyor. Seninle toplantımızdan önce fotoğraf çekimim vardı. Kızımla benim fotoğraflarımı çekmek istediler," dedi.

Kendime engel olamayarak kıkırdıyorum. Kızım mı? Gitarına "kızım" mı diyordu?

"Ne?" diye sordu hafif alaycı bir tavırla.

Hâlâ kıkırdayan ben, "Kızının bir adı var mı?" diye sordum.

Bana gülümseyerek, "Stella, adı Stella ve sakın onunla dalga geçme. Güvendiğim tek kız o," diye cevap verdi.

Kıkırdamayı kesip onu takdir ederek, "Ben dalga geçmiyorum. Tam tersi, seni çok iyi anlıyorum. Benim fotoğraf makinemle aramdaki ilişki de aynen öyledir," dedikten sonra hafifçe gülümseyerek, "Belki ben de erkeğime isim takmalıyım," diye ekledim.

Sohbetimiz biraz şenlenmişti. River kendi kendine gülererek, "Erkeğine mi?" diye sordu.

"Kızıma ya da erkeğıme. Tam olarak bilmiyorum. Daha önce böyle bir şey için kafa patlatmamıştım ama her gün yanımda uyuyan bir kız benim pek de tarzım değil inan." Biliyorum buna kesin tepki verecekti.

Kahkahalarını artırarak, "Hımm... Aklımdaki senaryo-yu görmelisin şu an. Alınma ama," dedi.

Dudaklarımı büküp, gözlerimi açarak, "Almayayım, te-sekkürler," diyerek cevap verdim.

"O bakışa bayıldım," dedi hafif bir iç çekerek.

Kırmızı bir ışıktaki durduk ve kahkaha tufanım orada bit-ti. Birbirimize bakıyorduk. Acaba o da geleceğı görebiliyor muydu? Bana attığı o bakış, sanki benimle aynı şeyleri gö-rüyormuşçasınaydı.

Cep telefonu tekrar çaldığında yine umursamamıştı. Nazikçe uzanıp saçımdan birkaç tel alıp, kulağımanın arkası-na attı. Dokunuşuyla tüylerim diken diken olmuştu. İşaret parmağıyla kulağımanın çevresinde halkalar çizerek, kulak mememle oynamaya başladı. Bedenimde daha önce sadece bir kez hissettiğim o ateşi tekrar hissediyordum. Bedenim titremeye başlamıştı. Hafif kısık bakışlarını yakalamak için başımı kaldırdım. Ona tam beni hatırlayıp hatırlamadığıru sormaya karar vermiştim ki birden arkamızdan kornalar ötmeye başladı. Yeşil ışık yandı ve ben sustum.

Palms Place Otel ve Spa'nın girişine doğru ilerlerken bana yeni albümünden bahsetmeye devam etti. Ancak beni o kadar çekiyordu ki şu an, ondan başka hiçbir konu-ya konsantre olamıyordum.

Arabayı durdurup dikkatle bana baktı. "Dahlia. Beni duydun mu?"

Ona göz kırparak başımı salladım. "Özür dilerim. As-lında not almam gerekirdi, değil mi?" Bana ne sorduğı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Komik olan şey de, çıkan

yeni albümüyle bizzat sonuna kadar ilgileniyordum. Albüme olan ilgim, alakam sadece iş için değildi.

“Evet. Bunlar gerçekten önemli şeyler.” Sonra muzip bir şekilde gülümseyerek, “Daha önce buraya gelip gelmediğini sormuştum,” dedi.

Kapım açıldı ve vale yanımda durdu. River kaldırımın kenarında beni bekliyordu ve bana sataşmaya devam ediyordu. “Bunları da not aldın mı?”

Dudak bükerek gözlerimi devirdim. “Hayır, daha önce burada hiç kalmadım.” Biraz tebessüm ederek ekledim. “Seni ukala şey.” Niyetimden biraz daha küstah bir şekilde, “Sakin söyleme,” dedim.

Başını bir tarafa çevirerek, “Neyi söylemeyeyim?” diye sordu

“Bakışlarıma bayıldığını.”

“Bir. Nereden uyduruyorsun böyle bir şey diyeceğimi? İki. Evet. Gerçekten de bayıldım.”

Kapıdaki görevlinin bizi karşılamasıyla River’ın konuşması bölünmüştü. Ne diyeceğini doğru tahmin ettiğim için çok mutluydum. Aynı şeyi bugün içinde de söylemişti bana, onunla ilk karşılaşmamızda da.

Ellerimiz birbirine kenetli bir şekilde otelin lobisinden geçtik. Asansörü beklerken bile, yürümüyor olmama rağmen, elimi bırakmadığını fark ettim. Orada dikilip asansörü beklerken o derin yeşil gözleriyle bana bakıyordu. Ellimi sıkıca tutup başparmağıyla elimin üstünde halkalar çiziyordu.

Burada kalmaktan ne kadar keyif aldığını, her yere olan yakınlığına rağmen, bir o kadar da huzurlu ve sakin bir yer olduğunu anlatıyordu bana. Ne demek istediğini anlamıştım. Buranın havası beni de gerçekten rahatlatmıştı.

Asansöre binerken elimi bırakıp cüzdanından oda kartını çıkararak kartı yuvasına sokup Penthouse A düğme-

sine bastı. Benim gibi tek odalı bir yer tutmadığına sevinmiştim. O duştayken ne yapardım yoksa? Onun yatağında oturup içki mi içecektim?

Asansörde yükselmeye devam ederken, tek ayağı duvara dayalı bir şekilde asansörün kapısına yaslanıp elleri ceplerinde bana bakıyor ve gamzeleri ortaya çıkacak şekilde hafifçe tebessüm ediyordu. Derken bir anda bugün sabah giydiğim tişörtte ismi yazan şarkıyı söylemeye başladı. "Lola"yı söylerken bir anda şarkının sözlerini unuttu. O kadar çekiciydi ki şarkı söylerken nefes alış verişim hızlanmış, kendimden geçmiştim.

Kirazlı kolayla ilgili sözlerle gelince tek taraflı bir şekilde gülümsedi. Sesi muhteşemdi. Nefes alıp verişimi kontrol altına almak için gözlerim kapalı dinliyordum. Şampanya yudumlamakla ilgili son sözlerle gelince şarkı söylemeyi birden kesti.

Gözlerimi açmadan bile bana çok yakın durduğunun farkındaydım. Doğrudan önüme gelip durmuştu. Nefes alış verişinin hızlandığını fark etmemek mümkün değildi. Kulağıma yaklaşmadan önce elime bir öpücük konularak, "Kirazlı kola sever misin?" diye fısıldadı. Derken asansörün kapısı açıldı ve o an birden yok oldu.

Daha Fazla Bir Şey

Asansörden çıkarken bugün olup bitenleri düşünmeden edemiyordum. River elimi tutup beni büyük bir ihtişamla süslenmiş bir koridordan geçirdi. Yerler beyazın çeşitli tonlarından oluşan seramiklerle döşenmiş, duvarlar ise buz mavisi renkte olup kırık beyaz tonunda eşit mesafele konulan çerçevelerle süslenmişti. Her bir çerçevede cam panellerle desteklenen değişik çöl fotoğrafları vardı.

Koridordan yürürken eskiden kendime sorduğum o *daha başka bir şey* sorusuna gidiyordu tekrar aklım. Gerçekten ilk görüşte aşk diye bir şey var mıydı? Eğer bu soruyu kendime beş yıl önce sormuş olsaydım, kesinlikle hayır, derdim. Ben'le birbirimize duyduğumuz aşk uzun yıllar bir arada olduktan sonra zamanla ortaya çıkmıştı. Aramızdaki o iki arkadaş arasındaki sevginin ne zaman aşka dönüştüğünü hatırlamıyordum bile.

Ve bir sarhoş kızlar gecesinde karşılaştığım o adam şimdi beni otel odasına götürüyordu. Kendime soruyordum: *Birden bire ilk görüşte aşka inanabilir miydim? Başka birine âşıkken, nasıl olur da ilk görüşte aşk var olabilirdi ki?*

Ama şimdi River'ın asansördeki serenat yapışından sonra aynı soruyu tekrar soruyordum kendime. Tek fark, bir zamanlar âşık olduğum adam artık yoktu. Ben, sadece güzel bir anıydı artık.

Aklımdan aşkla ilgili düşünceleri silip biraz daha şehvet dolu düşüncelere odaklandım. Vücudum heyecandan

titremeye başlamıştı ve her yerimden yayılan bir sızı hissediyordum. Bu adamın bana dokunmasını istiyordum. Bana dokunmasına ihtiyacım vardı. Dürüst olmak gerekirse, daha fazlasını arzuluyordum; çok daha fazlasını... Eminim ki o da aynı şeyleri arzuluyordu. Yapmamız gereken tek şey, röportajımızı bir an evvel bitirip onu ilk gördüğüm günden beri yaşamak istediğim anı yaşamaktı.

River kapıda durup elindeki oda kartını kapıyı açmak için yuvasına yerleştirdi. Elini bırakıp belimi tutarak bana yolu gösterdi. İçeriye girerken onun neredeyse ünlü biri olduğu gerçeği tekrar aklıma geldi. Bu süit oda kesinlikle ünlülere göre bir yerdi. Oda arka duvar boyunca yerden tavana kadar camla kaplıydı. Salon, koridorla aynı şekilde yumuşak tonlarda dekore edilmişti ve bir şöminesi vardı. Yemek odasında açık kayıdan yapılmış on iki kişilik bir masa vardı. Mutfak beyaz mermer tezgâhlar ile donatılmıştı. İçine monte edilmiş kahve makineleri ve bir gaz sobası bile vardı. Zemindeki ahşap ve mermer döşemeyi daha önce hiçbir süit odada görmemiştim. Balkonda caddeye doğru bakan sıcak bir küvet ve küçük bir yüzme havuzu bile vardı. Bu süit benim evimden bile daha büyüktü.

Gitarını odanın köşesine bırakarak beni belimden tutup pencereye götürdü. Bir süre anlam veremediğim bir sessizlikte bekliyordu. Neler düşündüğünü çok merak ediyordum. Konuşmaya başlamadan önce dilini alt dudağının üzerinde heyecanlandırıcı bir şekilde dolaştırdı. O kadar yakındık ki birbirimize, aldığı her nefesi boynumda hissedebiliyordum. Kusursuz yüzüne ve o pürüzsüz tenine bayılıyordum. Tişörtünün üzerinden belli olan kaslarına neredeyse dokunabilirdim. İnanılmaz derecede de yakışıklıydı. Kalp atışımın hızlandığını hissedebiliyordum. Sanki bana biraz daha yaklaşırsa, camdan düşecek gibiydim ama hâlâ ona bakmaya devam ediyordum. Ne kadar da düz-

gün yüz hatları vardı: Kemikli bir çenesi, düzgün, şekilli bir burnu, çekici bronz teni ve kişiliğiyle büyüleyiciydi.

"Las Vegas'ı gece böyle güzel görebileceğin başka hiçbir pencere yoktur," dedi bir yandan kilitli sürgülü camları açarak. "Umarım şehri gün ağarırken buradan izlemek için plan yapmışsındır kendine." Cevabımı beklemeden, ellerini arkamda gezdirip mutfağa doğru yürümeye başladı. Dokunuşları boynumdan aşağıya içimi titretiyordu.

Mutfağa doğru yürürken bir yandan birilerine mesaj yazıyordu ama ne yazdığımı sormadım. Onu, o şekilde mutfağa yürürken görmek beni sadece gülümsetmişti. "Bu bir davetiye miydi? Çünkü buna ihtiyacım olduğunu düşünmüyorum da?" diye onu taciz ettim.

"İhtiyacın yok," dedi ve arkasını döndüğünde onu arkadan incelerkenki bakışımı yakalamıştı ve gamzeleri iyice belirgin olacak şekilde bana bakıp gülümsedi.

River telefonunu tezgâhtaki bir iPhone standına taktı ve etrafımızı U2'nun "Beautiful Day" şarkısı sardı. Bana bakıp hafifçe gülümseyerek şarkı boyunca sözlerini mırıldanarak eşlik etti. *Ne yapmaya çalışıyor?*

Buzdolabını açarak iki tane bira kaptı. Bir tanesini havaya kaldırıp, "Böyle iyi mi? İyi bir barmen değilimdir ama istersen birkaç numara yapabilirim."

Hâlâ gülümseyerek başımı sallıyorum. "Böyle şahane. Bir bardak buz alabilir miyim, lütfen?"

"Hımm..." diyerek bana gülümseyip başını salladı.

Bardakları bulana kadar birkaç dolap kapağını deneyerek açıp kapattıktan sonra iki tane alıp tezgâhın üstüne koydu. Bir tanesini buzdolabının buz kırıcı bölümünden aldığı buzlarla doldurarak L şeklindeki dev koltuğa doğru yürürken beni de yanına oturmam için çağırdı.

Ona doğru yürürken ne kadar çekici olduğunu düşünmeden edemiyordum. O bir mknatis gibiydi. İstemsiz bir şekilde ona doğru çekiliyordum.

Tek kaşını kaldırarak, "Neye gülümsüyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şeye. Her şeye. Bilmiyorum," dedim omuzlarını silkip çekimine karşı koymaya çalışarak.

Bana yaklaştıkça, "Hımm..." dediğini duydum. Tek eliyle bana oturmam için işaret etti. Dediği gibi yaptım ve içkimi elinden aldım. "Bu çok belirsiz bir cevap."

"Zaten öyle olması gerekiyordu."

Şimdide dağınık ama muhteşem görünen o saçları dik katimi dağıtıyordu. Ona ne kadar çekici olduğunu farkında olup olmadığını sormak istiyordum. *Tanrı aşkına. Neyim vardı benim?* Bir genç kız gibi serserilik yapıyordum.

Ateşler içinde olan bedenimi biraz olsun serinletsin diye biramdan bir yudum içtim. Anında hissettim. Soğugun etkisiyle başım ağrıdı birden. Bunu engellemek için gözlerimi kısıtım.

"Buzla daha da soğuk..." dediğini duyar gibiydim, ancak cümlelerin sonu kopup gitmişti.

Bardağını masaya bıraktı. Soğuk içeceğin çarptığını yüz ifademden anlamış olacaktı ki, "Gözlerini kapat," dedi.

Gözlerim kısık, meraklı bir şekilde ona bakıyordum.

"Soğuk çarpması, değil mi?"

Başımı salladım ve gözlerimi kapattım.

River, parmaklarını her iki şakağıma da götürerek halkalar çizip cildime masaj yaptı. Burnunu boynumda hissettim. Ancak bu sefer yukarıya doğru çıkarken dudaklarımı boynuma sürttürerek çıkıyordu. Kulağıma geldiğinde, "Daha iyi hissediyor musun kendini?" diye fısıldadı.

Başımı yavaşça sallayarak, gözlerimi açtım. Ne kadar yakın durduğumuzun farkındaydım. Nefes alış verişim

hızlanmıştı. Beni nasıl harekete geçirdiğinin farkında mıydı acaba? Onu, orada kendime çekmek istiyordum ama akşam yemeğimiz ve röportajımız vardı, bu yüzden kendimi tutuyordum. Evet... Akşam yemeği ve röportaj.

River, kendini benden biraz uzaklaştırarak, konuyu değiştirdi. Nerede büyüdüğümü, lisede nasıl biri olduğumu, hangi üniversiteye gittiğimi ve şu anki hayatımın nasıl olduğunu sordu bana.

Zaman zaman aklım yine Ben'e kayıyordu. River'a Ben'den bahsetmemek için kendimi zor tutuyordum. Her bir anımda Ben vardı. Burada River'la konuşuyordum ama aklımda Ben vardı. Burada ne işim olduğunu düşünmeye başlamıştım tekrar.

Kapıda duyulan bir tıklama sesiyle Ben ile ilgili olan düşüncelerim uçup gitmişti. "Bu gelen yemek olmalı," dedi River. Garson tekerlekli bir servis masasıyla gümüş kapaklarla kaplı yemekleri getirdi. River, garsona bahşiş bıraktıktan sonra ona sorgulayıcı bir bakış attım.

"Yemek siparişini ne zaman verdin?" diye sordum, gözlerimi kısıp dudaklarımı bükerek.

"Mutfağa mesaj gönderdim," dedi hafif mırıldanma sesi çıkararak. Gözleri hafif kısık bir şekilde, "İşte bu bakışa bayılıyorum," dedi. *Bunu söyleyeceğini biliyordum.*

Yaptığım tek şey başımı sallamak olmuştu, çünkü aslında yapmak istediğim tek şey onu koltuğa çekmekti. *Nasıl bir oyun oynuyordu?* Beni en uç noktalara götürüyordu ve eminim o da oralardaydı. Bundan hiç şüphem yoktu. Son yakınlaşmamızdan sonra heyecandan ölecekti.

Onunla ilgili tüm arzularımı bir kenara atıp bir saat boyunca hem yedim hem içtim.

Benimki buzlu, River'ınki buzsuz olmak üzere, ikimiz de ikinci biralarımızı bitirdikten sonra River ayaklanarak, "Ben kısa bir duş alacağım. Sen lütfen kendini evinde gibi hisset." dedi.

River odadan ayrılırken onu izliyordum. Hiç doyamadığım bir yürüyüş tarzı vardı. Arkasını dönüp bana göz kırparken o aradan çıkan saçlarına bayılıyordum. Ona baktığımı fark edince, ağzında bir şeyler mırıldanarak yürümeye devam etti, ancak onu tam olarak duyamıyordum. Sanki *İstersen sen de bana katılabilirsin* diyordu.

Yatak odasına kaybolmuş olabileceğini tahmin ederek ona katılmayı düşündüm. Gerçekten çok istiyordum bunu ama ben buraya iş için gelmiştim. Lanet olsun, kendimi toparlayıp o röportajı tamamlamam gerekiyordu.

Balkona doğru yürüyüp dışarı çıktım. Her yer o kadar kalabalıktı ki. Kornalar çalıyor, ışıklar yanıp sönüyordu. Aşağıdaki o kargaşayı izlerken, hayata ne kadar çok dönmek istediğimi düşünüyordum. Ama bana her şey hâlâ Ben'i hatırlatıyordu. Burada bile. Bu heyecan verici ve inanılmaz büyüleyici adamın yanında bile aklıma üniversiteden mezun olduktan sonra birlikte gittiğimiz Las Vegas seyahati geliyordu.

Bir grup arkadaşımız sevgililerin birbirleriyle vakit geçireceği bir organizasyon planlamıştı, ancak daha çok kızların ve erkeklerin birlikte vakit geçirdiği bir hafta sonu oluvermişti. Gideceğimiz yere varır varmaz, erkekler kumarhaneye koşmuştu. Ben'i bir daha ondan sonra sabaha karşı saat dörtte zil zurna sarhoş bir şekilde odamıza girerken görmüştüm. Hem sarhoştur hem de uykuya dalamıyordu. Bir sonraki günün sabahı birlikte vakit geçirmiştik, öğleden sonra da o, arkadaşlarıyla buluşmuştu. Daha sonra onu bir daha gördüğümde dönüş için tam havaalanına ucu ucuna yetiyecek şekilde, otelden çıkmak üzereyken dönmüştü odaya, yine ayakta zor duruyordu. İşte böyle bir seyahatti. Ama dürüst olmak gerekirse, kız arkadaşlarımla çok iyi vakit geçirmiştin o hafta sonu. Birlikte yirmi bir oyununu oynadık, alışveriş yaptık, muhteşem yemekler yedik ve gece kulüplerinde eğlendik.

River'ın güçlü kollarını etrafımda hissettim. Ellerini balkon parmaklıklarına dayarken Ben'le ilgili tüm hatıralarım bir anda zihnimden uzaklaşmıştı. Ona yaslanmak istiyordum. O kaslı bedenini bedenimde hissetmek istiyordum. Onun yerine, gözlerimi kapatıp artık bana bir hayli tanıdık gelen o kokusunu içime çektim. Bedenimdeki her bir sinir hücresi elektrikleniyordu. İki yıllık aradan sonra bedenim bu adamın bana dokunması için isyan ediyordu.

"Çıkmadan önce gün batımını izleyelim mi birlikte?" diye sordu River. Bana ne yakın duruyordu ne de çok uzak.

"Çok isterim. Gökyüzü açık. Günbatımını izlemek muhteşem olacak." Arkamı dönmedim. Bedenimde hiç bir kas hücresi hareket edemiyordu. Bedenim onun bedenine doğru çekiliyordu sanki. Kendime engel olamıyordum.

"Evet, gerçekten öyle."

Kulağımda hissettiğim sıcak nefesinden şu an da güneşe doğru bakmadığımı anlayabiliyordum, bu da beni çok heyecanlandırıyordu. Günbatımını River'ın kollarında izlemek şu an için yapılacak en güzel şey gibi görünüyordu. Böylece Ben ile ilgili tüm düşüncelerimi kafamdan çıkarıp River'a odaklanabilirdim. Ancak şu anda herhangi bir şeye odaklanabilmek bile çok zordu. Bana o kadar yakın mesafede duruyordu ki, çıldıracağımı sandım.

Günbatımını birlikte izledikten sonra River geriye doğru çekilip, tek eli balkon parmaklığında, "Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet," dedim, o muhteşem yüzüne bakarak.

Tamamen ona doğru dönüp, yatak odasından çıktık-tan sonra onu ilk defa bütünüyle görüyordum. Yıpranmış siyah bir kot üzerine, kaslarını hafif belli eden, gri yakası düğmeli bir gömlek giymişti. Kemer ve siyah postalları uyum içindeydi. Ben'le yaklaşık aynı ölçülerdeydi. Belki biraz daha uzundu.

Ona baktığımı fark edince gülümsedi. "Beğendiğin bir şey mi var yoksa?"

Tam cevap verecekken, hafif sendeledim ve River'ın dudaklarını boynumda hissettim, tamamen dengemi bulmak için ona yaslandığımı için olmuştu bu.

River bu durumdan faydalanıp kulağıma daha yakından fısıldamaya çalıştı. "Hey, güzellik. İyi misin?" Nefesinin ve dudaklarının boynumda gezindiğini hissedebiliyordum. Ama geçen seferki yakınlaşmamızın aksine, bu sefer kendini hemen geri çekmemişti. Böylece aramızdaki çekim daha da güçleniyordu.

Güçlkle konuşarak, "Kesinlike..." dedim, ancak River sözümü bitirmeme izin vermedi. Beni nazikçe balkon parmaklıklarına doğru tekrar yasladı ve beni kollarının arasına alarak elleriyle parmaklıklara tutundu. Yine de kendimi kapana kısıtılmış gibi hissetmiyordum. Dudaklarını boynumdan uzaklaştırmadan dengemi bulmamı sağladı. Boğazım düğümlenmiş, kalp atışlarım hızlanmıştı. Boynumu tamamen kavrayabilmesi için başımı arkaya attım. Boynumdan dudaklarıma doğru hafif öpücükler kondurmaya başladı. Yumuşak dokunuşlarla, tenime hafifçe dilini değdiriyor, boynumu emiyordu ve sonunda dudaklarımız birleşti.

Dudaklarımı aralarken, River'ın derinden gelen inlemelerini duyuyordum. Dudaklarıyla dudaklarıma yapışırken ben de hafifçe inliyordum. Öylece donup kaldım. Hareket kabiliyetimi kaybetmiştim. Farklı duygular içinde olduğumdan onu kollarımın arasına bile alamıyordum. Geride bıraktığım hüznümü gölgeleyen bir mutluluk fışkıyordu içimden. River'la birlikte, yaşadığım o kara günler yavaş yavaş kayboluyordu. Burada. Şu anda. Kimildayamıyordum.

Bedenim titremeye başlamıştı. Destek almak için elleri-

mi göğsüne yasladım. Nazikçe beni öpüyordu. Alt dudağı-mı emerek dudaklarımı daha bir şehvetle öpüyordu. Dili, dilime dolandı. Ellerimi göğsünde gezdirince öncekinden daha yüksek bir sesle inledikten sonra kendini yine geri çekti. Ve işte, ilk gerçek anlamdaki öpüşmemiz böylece son buldu.

Ancak, yaşadığımız şey bir öpücükten daha fazlasıydı. Dillerimiz birbirine dolandığında sanki ruhlarımız da buluşmuştu. Bu ruh eşi durumu iyice kafamı karıştırıyordu ama ona bakınca her şeyi unutup sadece gülümsedim. Elimi tutup bana geri gülümseyerek tek kelime bile etmeden beni salondan geçirip kapıdan çıkardı.

Asansörde ellerimiz hâlâ birbirine kenetli duruyorduk. Her ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuş bir hâlde, birbirimize bakmadan, birbirimizle konuşamadan bekliyorduk. Ben'le ilgili anılar canlanıyordu bazen yine aklımda ama sadece akıp geçiyorlardı. Vücudumun River'in dokunuşuna verdiği tepkiyi Ben'le hiç yaşamamıştım. River inanılmaz baştan çıkarıcı ve çekici bir çocuktur. Onunla biraz evvel paylaştığımız o öpüşme anından daha fazla şey arzulamama sebep oluyordu. Sonra da River'in beni ne kadar da zayıf ve çelimsiz bulmuş olabileceği aklıma geliyordu. Kafamdaki kendimle ilgili bu şüpheli düşüncelerden bir anda sıyrıldım. Ben aciz ve kendine güveni olmayan bir kız değildim ki. Belki de artık bu tür kuruntularımdan kurtulup hayata koşmanın vakti gelmişti. Hatta bu röportajı bitirip bir sonraki uçakla eve dönmeliydim.

Asansörün kapıları açılıp River'in bana aç olup olmadığını sormasıyla silkindim ve tekrar bu ana döndüm. Başımı sallayıp onayladım. Asansörden çıkıp lobiden kapılara doğru yürüdük. Şu an aklımdaki tek düşünce: *İşini bitir ve oradan ayrıl.*

İhtiyacım olan eşyalarımın yanımda olmadığını hatırl-

layınca bir an duraksadım. Hazırlıksız olduğum bir anda River'ın otel odamın kapısını çalmasıyla birlikte askılı çantamı odamda unutmuştum. "Kahretsin. Röportaj için gerekli eşyalarımın olduğu çantamı unuttum."

River kahkaha atarak bana yanaştı ve kulağıma baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı, "Bu röportaj işini yarına bırak-sak? Çünkü o kadar seksi görünüyorsun ki şu anda, senden başka hiçbir şeye konsantre olamayacağım."

River bir yandan taksi çağırmak için el kol işareti yaparken duygularımın ne kadar karmaşık olduğunu düşünüyordum. "Sen, benimle bir tür oyun mu oynuyorsun?"

"Ne demek istiyorsun sen?" diye sordu ellerini saçlarında gezdirerek. Taksinin kapısını açarken aklı bir hayli karışık görünüyordu.

Sesimi çok da yükseltmeden, "Ne demek mi istiyorum?" diye sordum ve binanın en üst katına işaret ederek taksiye bindim. "O balkonda aramızda olanlar da neyin nesiydi?"

River taksiciye gideceğimiz yeri tarif etti. "N9 Steakhouse lütfen."

"Sadece bir öpücüktü ve bence... Yok, yok. Bence sen de biliyorsun ne olduğunu." Sesi bir anda sertleşmişti.

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi olmuş, ağzım açık kalmıştı. Söyleyecek söz bulamıyordum.

Konuşmama gerek kalmadan River söze atıldı. "Biliyorsun. Biz daha önce karşılaştık."

Şaşkın bir şekilde ve daha önce bunu dile getirmediği için biraz incinmiş bir hâlde ona baktım. Onu tabii ki hatırladığımı belirtmek için başımı sallayarak onayladım. Alçak, rahatsız edici bir ses tonunda, "Benimle daha önce karşılaştığını hatırlıyorsun ve şimdiye kadar bununla ilgili tek kelime bile etmedin. Peki, neden?" diye sordum.

Kabalığını üzerinden atmış, aynı alçak ses tonunda, "Peki, sen neden söylemedin Dahlia?" diye sordu. Şu anda

hiçbir gelecek göremediğim o keskin yeşil gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

Bütün içtenliğimle ve beni gerçekten de hatırladığı için şükran duyarak, "Sadece beni hatırlamadığını düşünmüştüm. Tek sebebi bu," dedim. Bunun arkasında daha başka şeyler arıyor olmasına anlam veremiyordum.

"Tabii," dedi neredeyse bir kahkaha atarak tekrar sert bir tonda. Başını koltuğun arkasına yaslayıp yumruklarını birleştirmişti.

Gözlerimi gözlerinden kaçırmak için camdan dışarı baktım. Hâlâ trafiğin ortasındaydık. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Bir çelişki içinde hissediyordum kendimi. Sağlıklı düşünemiyordum. Birbirimize o kadar kur yapmamız, aramızdaki o çekim ve şimdiki bu tatsız durum. Biliyordum, bu karmaşık durumdan hemen sıyrılmam gerekiyordu.

Kesin kararlı bir şekilde, yüzümü River'a döndüm. Bu hareketi bir elbiseyle yapmak çok zordu. Ön koltuğa tutunarak, kaygan deri eteğim koltukta kaymasın diye bacak bacak üstüne attım. Taksi tekrar hareket etmeye başladı. Korna sesleri yine yükseliyor ve parlak sokak lambaları her yerde yanıp sönüyordu.

"River, ben oyun oynamak istemiyorum. Burada neler olup bittiğini anlayamıyorum ama gel otele geri dönelim. Ben eşyalarımı alayım, röportajımı yapayım, ondan sonra vedalaşalım," dedim mümkün olan en sönük ses tonumla. Bildiğim tek şey asıl istediğimin bu olmadığıydı. Ancak şu durumda olması gereken de buydu.

Benim bu teklifimi umursamadan bana doğru döndü. Dirseği cama dayalı ve dizini hafifçe sektirerek, "Dahlia. Ben hiçbir oyun oynamıyorum sana. Sadece kafamdaki bazı parçaları yerine oturtmaya çalışıyorum. Gel ilk karşılaştığımız geceden başlayalım, tamam mı?" dedi.

Başımı sallayarak onayladım, ancak bu konu hiç istediğim yöne doğru gitmiyordu.

Oturduğum yerde doğrularak monoton bir ses tonuyla, "O gece neden bari başka bir erkekle terk ettin?" diye sordu biraz kabaca.

"Sen neden bahsediyorsun?"

Gözlerini bana dikerek, "Hadi ama Dahlia, bana gerçeği söylemelisin," dedi.

"Bardan bir erkekle çıkmadım ki. Kız arkadaşım Aerie'yle ayrıldım oradan. Şimdi sen neden bahsediyorsun, söyler misin?"

Ellerini saçlarında gezdirip dişlerini hafif sıkarak, "Biz sahne aldıktan sonra yok oldun. Hâlbuki ben aramızda yoğun bir çekim olduğunu hissetmiştim. Sonra ben sahneye dönmek zorundaydım. Beni bekleyeceğini söyledin ama beklemedin. Öylece çekip gittin. Gecenin ilerleyen saatlerinde erkek kardeşimin öğrenci birliğinin evine uğrayıp bizden habersiz çıkan kız kardeşimi aramaya geldiğimde, seni gördüm orada. Bir çocukla beraber merdivenlerin orada duruyordunuz. Resmen senin boynunu yiyordu," dedi.

Son bölümü anlatırken iğreniyormuş gibi anlatıyordu. Kendimi rahatsız hissetmiştim. Dünyamın bu kadar altüst olacağını hiç düşünmemiştim. Gözlerimle af dileyerek, "River, o sıradan bir çocuk değildi. O benim erkek arkadaşımdı ve seninle aramızda geçen kısa yakınlaşmadan dolayı korkmuştum. İşte o yüzden yanından ayrılmıştım."

"Lanet olsun! Şu anda bunu öğrenmek ne kadar şahane bilemezsin. Bunun o zaman söylenmesi gereken bir durum olduğunu düşünmedin demek ki?"

Gözlerim doldu. "Sandığın gibi değil. Beni anlamıyorsun."

Taksi bir yandan adım adım ilerliyordu. River dudaklarını hafif bükerek kıvırdı. Gözlerini yere dikip dişlerini

sıkarak, "Gerçekten mi? Bence seni çok iyi anlıyorum. Sen sadece iyi vakit geçirmek için eğlence arıyordun kendine," dedi.

Gözlerini bana dikerek, "Peki şimdi bir erkek arkadaşın var mı?"

Yanaklarım kızarak gözyaşlarımı durduruyordum. O acımasız tepkisinden dolayı çok kızgındım ona ve hiç beklenmedik bir ses tonuyla, "Hayır yok. Ben, benim erkek arkadaşımı, hatta nişanlımı ama yaklaşık iki sene önce öldü," dedim.

Gözlerinde bir anda merhamet duygusuyla birlikte biraz da olsun acıma ifadesiyle bana baktı. Yüzümü inceleyerek sanki geçmiş son beş seneyi bir anda geri getirmeye çalışıyor, ancak nasıl yapacağını bilemiyordu. "O aynı çocuk muydu? Yani partideki çocuk ve nişanlın?"

"Evet. Ben, benim neredeyse beş yaşımdan beri erkek arkadaşımı. Yani tam olarak değil ama öyle gibiydik. Birbirimizi beş yaşımızdan beri tanıyorduk."

Başta River'in tek diyebildiği, "Hımmm..." olmuştu. Daha sonra tekrar bana döndü. Bu sefer gözleri daha yumuşak, daha sempatik bakıyordu. Derken yine beni benden alan o çekici adam geri geldi. "Bu birçok şeyi açıklıyor o zaman. Neden...?" Taksici sözünü keserek, restorana geldiğimizi bildirdi.

Elimi dizine koydum. Yaşadığımız bu gerginlikten ötürü biraz sarsılmıştım ama bilmediğim bir sebepten dolayı sanki ona daha çok yaklaşmıştım. Bu durumu kolay atlatırmıydık bilmiyordum ve dürüst olmak gerekirse ilişkiyi daha öteye taşımaya da korkuyordum, olur da beceremezsek diye. "River, hadi bu işi burada bitirelim."

Elimi dizinden alarak, aynen daha önce yaptığı gibi dudağına götürüp küçük bir öpücük kondurdu. Üstüne. Tüylerim tekrar diken diken olmuştu ve boğazımdaki o

düğümünden kurtulmam için tekrar tekrar yutkunmam gerekiyordu. Parmaklarımı tek tek kavrayarak ellerimizi dizinin üzerinde tutarken diğer eliyle de çeneme uzanıp başparmağıyla dudaklarımı ovaladı. "Dahlia, lütfen burada kal ve akşam yemeğinde beni yalnız bırakma. O gece beni ektiğin için bana bunu borçlu olduğumu düşünüyorum. Akışına bırakalım her şeyi." Bunu o kadar yumuşak bir ses tonuyla söylemişti ki sanki kulağıma fısıldamıştı ve başparmağıyla alt dudağımı ileri geri ovalamaya devam ediyordu. Taksici taksiden inip kapımı açtı. Eminim artık bizden kurtulmak istiyordu.

Tereddütsüz bir şekilde, "Peki, o zaman önce akşam yemeği ama sonra da röportaj," dedim. Ama asıl içimden geçenler sadece bunlar değildi. Aramızda gerçekten daha fazla bir şeylerin olup olmadığını anlamak için artık maskelerimizi çıkarmanın sırası gelmişti. Ancak bunu anlayabilmek için duygularımı kontrol altına almam gerekiyordu. Tabii bunu söylemek kolay, ancak uygulamaya gelince zordu, çünkü etrafımda River Wilde gibi bir adam vardı. Taksiden inerken bile dudaklarımda bıraktığı o yakan ateşi hissedebiliyordum.

Kalbimi Tut

O sabah uçağım Las Vegas'a iniş yaptığında birçok beklenti içindeydim. Kumarhaneler, alkol, kumar makineleri, kumar masaları, fosforlu ışıklar ve hatta River Wilde. Şimdiye kadar beni şaşırtan tek şey biraz evvel takside yaşadığım o tatsız olaydı.

Büyük cam binanın içindeki asansöre doğru gidiyorduk. Sükûnet içinde kırkırıncı kattaki restorana çıkarken düşüncelerimi toparlama fırsatım olmuştu. Bir, beni hatırlıyordu. İki, o gece onu bırakıp gittiğim için bana kızmıştı veya hâlâ kızgındı. Artık her neyse. Son olarak da kız kardeşini bulmak için Kappa Sigma'daki partiye gitmişti ve orada beni Ben'le görmüşü.

Gerçekleri anlamaya çalışmak, ona eşlik eden duyguları anlamaya çalışmaktan daha kolaydı. Duygularıma bir türlü söz geçiremiyordum. Bana söylediği her sözde daha da yoğunlaşıyordu duygularım. Aslında River'ı tam olarak tanıımıyordum. Ama bu, ona karşı dünya üzerindeki hiçbir erkeğe duymadığım çekimi hissettiğim gerçeğini değıştirmiyordu. Duygularım burada kalmamı söylüyor. Gitmek istemiyordum. Aslında burada kalmam için en büyük sebebim onu şimdi daha iyi anlıyor olmamdı. O anda bana kızgındı ama benim gördüğüm şey duygularıyla cazibesi arasında savaş vermesiydi. Öfkesinden, o gece onu bırakıp gittiğim için gururunun ne kadar incindiğini görebiliyordum. Çok incinmişti. Onu anlayabiliyordum, bu da beni

ona daha da yakınlaştırıyordu. Beni daha çok cezbedip, onu daha çok arzulamama neden oluyordu.

Aklımda bu düşünceler varken, asansörün kapısı açıldı ve restorana girdik. İçeriye el ele tutuşarak girmiştik. Bu gerçek miydi? Aklımda şüpheler duymaya başlıyordum. İlişkimizi gerçekten ilerletmek mi istiyordu, yoksa onu o gece bırakıp gittiğim için bir tür intikam mı alıyordu benden? Bütün bunlar ufak bir oyun muydu? Yoksa geçmişte olanları geride bırakabilir miydik? Ona Ben'den bahsedebilir miydim? Beni neden bir taraftan kendinden iterken diğer taraftan bana yaklaştırmaya çalışıyordu? Şüphe duyduğum kadar emin olduğum konular da vardı. Her şey birbirine karışıyordu. Beni en çok düşündüren şey ise, bana her baktığında sanki tüm ruhumu görebiliyor olmasıydı.

Acilen Ben'le ilgili düşüncelerimi kafamdan atmaya çalışıyordum. Çünkü her nedense River'la olan sohbetlerimiz bir şekilde Ben'le olan anılarımı canlandırıyordu kafamda. Bizi karşılayan hostes bizi U şeklindeki تنها locaya götürürken Las Vegas'ın o muhteşem görüntüsü gözüme çarptı. Locamız restoranın iç tarafına doğru bakıyordu. Sağ tarafımız boydan boya cam duvardı. Locamıza yerleşir yerleşmez dışarıdaki manzaraya bakıp iç huzurumu yakalamaya çalıştım.

Locanın tam kenarında, River'ın oradan giremeyeceği bir yerde duruyordum. Ben hiç kıpırdamayınca gülümse-di ama sesini çıkarmadı. Sadece başını sallayarak locanın diğer tarafından girip yerleşti.

Restoran çok loştu. Masanın ortasındaki mum kaygı verici bir ışık yayıyordu etrafa, yemin ederim aynı River'ın yaptığı gibiydi. Sükûnet içinde otururken bana baktığımı görebiliyordum. Bunu hissedebiliyordum ama dönüp ona bakmıyordum. Onun yerine başımı öne eğip mönümü inceliyordum.

Garson yaklaşıp ne içmek istediğimi sorduğunda, her zamanki kokteyl tercihim i ist edim. "Çok pis, ekstra zeytinli bir Grey Goose Martini lütfen."

River, sadece bir bardak bira sipariş etti ve kendi kendine gülmeye başladı.

Oturduğumuzdan beri ona ilk defa bakarak, "Komik olan nedir?" diye sordum.

Bakışlarımı bana dikkatlice bakan gözlerine diktim. "Çok pis. Kulağa hoş geliyor."

Göz kontağımızı kesmeden ona çekingen bir gülücük attım. Seksi tonlamasını umursamayarak, bu şakalaşmasına ben de katıldım. "Sadece üç tane içeceğim var benim." Tek parmağımı havaya kaldırarak, "Buzlu bira," ikinci parmağımı kaldırarak, "Martini," ve son olarak üçüncü parmağımı kaldırarak, "Ve şampanya ama sadece çilekli olanından," dedim.

Sonra ilk karşılaşmamızdan kalan bir anımızı dile getirdim. "Bir de. Ah evet. Nadiren de olsa *shot* severim. Ama bunu zaten biliyorsun."

Ellerini saçlarında gezdirerek, tek kaşını kaldırdı. "Evet biliyorum. Hatta çok da iyi hatırlıyorum bunu."

Ve yine işte o duygular tekrar kıpırdadı. Sözlerin ve beden dilinin her zaman uyumlu olmadığı anlardaki birbirine girmiş sinyaller karışımı. Ancak duygularımız ve beden dillerimiz tuhaf bir şekilde birbirine bağlanmış gibiydi. Sonunda sadede gelmek için aklımdakini hemen söyledim.

"River, ne tür bir oyun oynuyorsun? Bu beni bir tür cezbetme oyunu mu? Eğer öyle bir niyetin varsa, hiç de umurunda değil. Ben rock gruplarının peşine takılan kızlardan değilim." Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz bir rahatlama hissetmiştim.

Mesafesini koruyarak bana biraz daha yaklaştı. Parmaklarını masaya koyarak hafifçe masaya vurmaya başla-

dı. Bana dikkatlice bakıp, "Dahlia. Ben hiçbir oyun oynamıyorum. Ben sadece seninle ilgileniyorum ve senin öyle grupların peşinden koşan kızlardan olmadığını biliyorum," dedi.

Parmaklarıyla masaya vurmayı keserek bir yandan etek ucumu kavradığım ellerimi tuttu. Ellerimi alıp onun elleri benim ellerimin üzerinde olacak şekilde baldırımın üzerine koydu. Ancak parmaklarımız birbirine kenetli değildi. Hafifçe öksürüp, "Sadece o gece olanları çözmeye çalışıyorum. İnan bana, gerçekler ortada. Ama hâlâ 'neden'lerle mücadele ediyorum," dedi.

River, dilini alt dudağında gezdirip kısa bir süreliğine bana baktı. "O karşılaştığımız gece, bana bir erkek arkadaşın olduğundan ve benimle kalamayacağından hiç bahsetmemiştin." Bana soru sormamış olmasına rağmen, sanki benden bir cevap beklercesine bakıyordu o keskin bakışlarıyla.

Restoranın sessizliğinde bakışlarımı tekrar ona çevirip başımı sallayarak sadece onayladım söylediğini. Dediklerinin hepsi doğrudu ve herhangi bir açıklama beklemiyordu.

River, tam sözlerine devam edecekken garson içeceklerimizle geri geldi ve yemek siparişimizi almaya hazır olduğunu söylediğinde River düşünmemiz için garsona bize birkaç dakika istedi. Garson gider gitmez bardağını kaldırdı. Ben de nezaketten dolayı ona eşlik edip kendi kadehimi kaldırmıştım. "Güzel günlere," dedi ve bardaklarımızı tokuşturduk. O gece giydiğim konser tişörtünü hatırlamasına çok şaşırp elimde olmadan gülümsedim. Aslında biraz da öfkelenmiştim.

"Demek istediğim işte bu!"

"Ne?" diye sordu kafası karışmış bir şekilde.

"İşte bu! Benimle ilgili ne istediğini bilmiyorsun. Ha-

reketlerinle, duygularınla bana bir anda yaklaşır benden bir anda uzaklaşıyorsun. Beni hatırlamıyor gibi davranıyorsun, sonra bir anda hatırladığını söylüyorsun. Bana kur yapıyorsun, sonra bir anda duruyorsun. Beni öpüyorsun ama sana dokunduğum anda benden uzaklaşıyorsun. Bir an deliye dönüyorsun, sonra sakinleşiyorsun." Nefes almadan konuşmaya devam ediyordum ve sonunda tuttuğu elimi havaya kaldırıp serbest bıraktı. "İşte, önce elimi tutuyorsun, sonra..." dedim ve sözümü nasıl bitireceğimden emin olmayarak sustum. Gözlerimi ondan kaçırarak duygularımı kontrol altına alıp o kızgın kıızı toparlamaya çalışıyordum.

Kendime gelerek ona tekrar baktığımda devam etmeye karar verdim. Tekrar konuşmaya hazırlanırken onun biraz evvel ağzımdan çıkan her sözü ne kadar dikkatle dinlediğini fark ettim. Yüzünden okuyabiliyordum bunu. O zaman ben de susup ona konuşması için bir fırsat tanıdım.

Başta hiçbir şey söylemeden yanuma gelerek dudaklarını yapıştı. Nazikçe beni öpüyordu. Dudağıyla alt dudağı mı çekiştirdikten sonra biraz geriye yaslanıp locanın ortasına doğru kaydı. Oturduğu yere iyicene yerleşip ellerini başının arkasına götürdü ve gözlerini tekrar bana çevirdi "Bak güzelim. Dahlia. Sen benim fena hâlde kafamı karıştırıyorsun. Erkek arkadaşım var ya da yok. Seninle gerçekten destansı bir çekim yakaladığımızı düşünürken sen bize hiçbir fırsat tanımadan çektin gittin." Sözünü bitirince başını sallayarak, camdan dışarı bakıp gecenin karanlığına daldı. Gözleri birden bire üzgün bir şekilde kararmıştı.

Garson tekrar gelince siparişlerimizi verdik. Artık hiçbir açlık hissetmiyordum. Midem sıkıştıyordu ve ben neden hâlâ bunları konuştuğumuza anlam veremiyordum. Artık bu konuşmanın burada bitmesini istiyordum. Ayrıca buradan birlikte çıksak bile, eminim aramızdaki bu

çekim bir gecelik ilişkiden öteye gitmeyecekti. Ama yine de kafamdaki tüm soru işaretlerini unutup onunla birlikte olacaktım. Şiddetle yakınlaşmak istiyordum. Bir dokunuş, onun dokunuşuydu. Bir öpücük, onun öpücüğüydü ve daha birçok şeydi. Ama bu acı tatlı sohbetimiz bütün bu arzularıma engel oluyordu.

Duygusal sohbetimizden dolayı ona karşı duyduğum arzu şaşırtıcı bir şekilde daha da kuvvetleniyordu. Onda gördüğüm şey çok gerçektir. Ben'le birbirimize yıllarmızı verdiğimizden birbirimizi çok iyi tanıyorduk. Ama River'ı çok iyi tanımamama rağmen, sanki onu ve ruhunu çok iyi tanıyormuş gibi hissediyordum.

Aramızdaki bu çekim inkâr edilemezdi ama bir o kadar da karmaşıktı. *Neden böyle hissediyordum?*

Eğer bu gece aramızda bir şeyler yaşanırsa, biliyordum ki yarın yine duygularıyla boğuşacaktım, çünkü eminim ki bu ateş artık hiç sönmeyecekti. Ama bu geceyi yaşamak için aramızdaki bu tatsızlığı atlatmamız gerekiyordu. Ben'le ilgili konuşulmamış gerçekleri konuşmamız gerekiyordu. Ancak bunu başarabilir miydim, bundan emin değildim.

Fonda hafif bir müzik çalıyordu. Masamızdaki mum sönmüştü, ancak River'ın yaydığı ısıltı hâlâ aynı parlaklık-taydı. River locanın ortasında oturmaya devam ediyordu. Ona bakıyordum ve yüzündeki hüznü görebiliyordum. Büyük bir arzuyla ona daha yakın olmak istiyordum.

Benden dolayı üzgün olduğunu bildiğimden aramızdaki bu soğukluktan kurtulmak istiyordum. Hem fiziksel hem de duygusal olarak. Böylece ona biraz daha yanaştım. Yanaştıkça, dudağının tek kenarında kıskırtıcı bir gülümsemeyle, gözlerini bana dikti.

Ona iyice yaklaşıncı elini tutup parmaklarımızı birbirine kenetledim. "Özür dilerim. Sana o gün neden bir açık-

lama yapmadığımı ya da neden aramızda geçenleri durdurmaya çalışmadığımı anlamamı senden beklemiyorum. Çünkü ben bile anlamamıştım ve hâlâ da anlamıyorum. Bildiğim tek şey, genç üniversiteli bir kızın öldüresi cazibeye sahip bir çocukla barda flörtleşip, kozmik evrenin başına yıkıldığını hissettiğinde ise oradan ayrılmak zorunda kalması. Ve bunu asla kabul edemezdi, çünkü onun bir erkek arkadaşı vardı.”

Sözümü bitirdikten sonra derin bir nefes alıp duygularımı kontrol altına almak için elini daha sıkı tuttum.

River beni izlemek için bir süre duraksadıktan sonra tekrar bütün karizmasıyla gülümsedi. “Hımm... Demek flörtleştin?” dedi ve yine o baştan çıkarıcı tavırlarıyla sözüne devam etti. “Sanırım kur yapan o çocuk bendim ve o kadar mükemmeldin ki kendime hâkim olamıyordum. Hâlâ da aynı mükemmelliktesin.”

Elimi dudaklarına götürüp bir öpücük kondurdu. “Güzel kız, tabii ki seni hatırlıyorum. Seni unutmak mümkün mü? Sen unutulmaz birisin.”

Yemeğimiz gelirken, akan gözyaşlarıma hâkim olmaya çalışıyordum. Elimini serbest bırakmadan önce onu iyice sırkıp o en karizmatik bakışıyla bana göz kırpmıştı. Bir tek bakışıyla aramızdaki o gerginliğin akıp gittiğini hissediyordum.

Derken bir adamın yapabileceği en tatlı hamleyi yaptı. Sağ elini kalbinin üzerine götürüp üzerine çarpı işareti yaparak, “Dahlia, ben asla sana kızgın olmadım. Sana asla kızamam ki zaten. İnan bana.”

Bu sohbeti artık geride bırakmak için şimdilik ona inanamayı tercih etmiştim. River’ın da her zaman yaptığı gibi, ben de konuyu değiştiriyordum. Yemeğimizi yerken, bir yandan ona çocukluğu, ailesi ve kariyeri ile ilgili sorular sordum. Bu sefer biraz daha samimi şekilde konuşuyor-

duk. Her fırsatta bana dokunuyordu. Zamanın nasıl aktığını anlamadan yemeklerimizi bitirip, içkilerimizi tazelemiştik.

Garson yanımıza gelip tatlı isteyip istemediğimizi sorduğunda ben istemedim ama River kendine çikolatalı mus sipariş etti. Tatlısı geldiğinde bir kaşık da bana uzattı. Tabii ben de en baştan çıkarıcı halimle tattım. Kaşığı dudaklarımdan çekerken neredeyse içime girecekmiş gibi üzerime doğru eğildi ve dilinin ucuyla üst dudağımda kalan çikolataları yaladıktan sonra arkasına yaslandı.

Tam olarak alkolün etkisinden mi, yoksa gerçekten kendisi mi öyleydi bilmiyorum ama aramızdaki o cinsel gerilim o kadar güçlüydü ki, vücudumdaki her bir hücre onun bana dokunması için yalvarıyordu. Artık dayanamıyordum. Elimi River'ın boynuna dolayıp içinde bulduğumuz kalabalığı hiç de umursamayarak onu sertçe dudaklarıma çektim. Geri çekilmeden önce dilinin benimkine dokunmasına sadece bir kerecik izin verdim.

Geriye yaslanmış bir şekilde oturup gülümserken, o beni benden alan bakışlarını tekrar yakaladım. Bana yaklaşıp kulağıma fısıldadı, "Buradan çıkmaya hazır mısın? Çünkü ben hazırım da."

"Dünden razıyım ben," diye haykırmak istiyordum ama kendimi tutup sadece ayaklandım. Yutkunarak başımı sallayıp, "Bir mahsuru yoksa lavaboya gidip geleceğim," dedim.

Masaya döndüğümde, onu duvara yaslanmış olarak buldum. Tek ayağı duvarda, başı aşağıda gülümsüyordu. O uzun boyu, düzgün fiziği, bronz teni ve öldüren gülümsemesiyle inanılmaz seksiydi. Bana doğru bakıp elimi tuttu. Beni birden şaşırtarak nazikçe duvara doğru çekti. Önce alnımı öptü, sonra dudaklarını yavaş yavaş burnuma doğru kaydırarak burnumu da öptü. Dudaklarıma gelip ki-

bar ama saldırganca alt dudağımı ısırarak doğrudan bana bakıyordu. Dudağımı emmesiyle birlikte vücudumun her köşesine yoğun duygular yayılıyordu ve gözlerimi kapattım. Dudaklarını sıkıca benim dudaklarıma bastırarak beni tutkuyla öpmeye başladı. Önce yumuşak öpücüklerle başlamıştı, sonra dudaklarımız aralanarak nefeslerimiz birbirine karıştı. Onun o tatlı nefesini içime çekiyordum. Dilinin ucunu alt dudağımda gezdirip ağzımın içine sokuyor ve dudaklarını sıkıca benim dudaklarıma yapıştırıyordu. Öpüşmemiz sona erdiğinde soluğum kesilmişti ve elimi tutuyordu.

Restorandan ayrılmadan önce aşağıdaki çılgınlığı izlememiz için River beni terasa çıkardı. İkimiz de taş duvara yaslanıp, aşağıyı izledik. River birden geriye doğru adım atarak beni onu görecektir şekilde döndürdü. Bir eli belimde bir eli enseme, "Çok güzelsin," dedi ve daha önce hiçbir erkeğin beni öpmediği şekilde öptü. Öpücüklerinde duygu, tutku ve şehvet hepsi bir aradaydı. Sakin ve güven verici bir öpücüktü. Dudaklarımız, dillerimizle uyumlu bir şekilde hareket ediyorlardı, ancak öncekinin aksine daha fazlası için bastırmıyor ya da hızlanmıyordu. O yavaşladıkça, içimde ona duyduğum arzuyla yanan ateş daha da yoğunlaşıyordu. Dudaklarımız birbirinden ayrılıyor ama River bırakmıyordu. Kulağıma bir şeyler fısıldıyordu ama onu tam olarak duyamıyordum. Keyiften mırıldanıyordum sanırım. Nefesimin kesildiğinin farkındaydım. Boynumu öpücüklere boğup hafif ısırıklarla kızartıyordu, kulağıma doğru yavaş yavaş çıkarken, soluk soluğa kalıyordum. Kulağıma fısıldayarak, "Seni fena hâlde istiyorum," dedi.

Dudaklarımı, dudaklarına yapıştırarak onu kendime doğru çektim. Anında tepki vererek üst dudağımı önce yaladı, sonra emdi. Tamamen ağzıma kilitlenmeden önce aynı şeyi alt dudağıma da yaptı. Ellerini arkamda gezdi-

rerek, güçlü bedenini üzerimde hissedebileceğim şekilde beni kendine doğru çekiyordu. Dilini damağımda gezdirmeye başlarken inleyerek geri adım attım.

"Böyle öpüşmeyi nerede öğrendin?" diye sordum nefes nefese.

Başını salladığında gülümsemesiyle birlikte gamzeleri tekrar görünmüştü ve o da nefes nefese, "Seni bir tek öpmüyordum ki. Ağzına fısıldıyordum," dedi bir kahkaha atarak. "Ders almak ister misin? Eğer istersen senin için bir şeyler düşünebilirim."

İkimiz de nefes nefese kahkahalara boğulmuştuk. Ellerimizi birbirine kenetleyerek, "Buradan ayrılmadan önce sana bir şey söylemek istiyorum," dedi beni tekrar kendine çekerek. "Benim grubumun şarkısı olan 'Once In a Lifetime'ı biliyor musun?"

Başımı sallayarak onayladım, çünkü o şarkıyı çok iyi biliyordum. iPod'umda sürekli tekrar tekrar dinlediğim parçalardan biriydi.

"O şarkıyı senin için yazdım. Seninle o gece karşılaştıktan sonra."

Boğazımda oluşan düğümle birlikte zor da olsa yutkunmaya çalışırken onun ilham perisi olduğuma teşekkür etmek için, ancak birkaç kelime çıkabildi ağzımdan. Sözcüklerim kısa ve kesik kesikti ve bu gecenin sadece tek gecelik aşk olup olmaması hiç de umurumda değildi. "Benim için bir şarkı mı yazdın? Gerçekten mi?" Ağzımdan ancak bu sözler çıkmıştı, kollarımı boynuna doladım ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırdım. Onu öperek en baştan çıkarıcı sesimle fısıldıyordum. "Beni oteline geri götür. Hemen şimdi!"

River iç çekerek birkaç saniyeliğine gözlerini bana dikti. "O kadar güzelsin ki." O kırk katı asansörle geri aşağıya inerken elimi olabildiğince sımsıkı tutuyordu. Bu sefer bü-

yüleyici bakışlarla ve canlandırıcı dokunuşlarla dolu değişik bir sessizlik yaşıyorduk. Aşağıya indikten sonra beni hemen ana caddeye çıkardı. Taksiye binmekten vazgeçtik, çünkü bu saatte otelimize yürüyerek gidersek, taksiyle gittiğimiz süreden daha kısa sürede varacaktık. Yolda yürürken ona hayran olduğum o havalı duruşunu bir anda kaybettiğini fark ettim. Sanki bir amacı varmış gibi o kadar hızlı bir şekilde yürüyor ki ona ayak uydurmakta zorlanıyordum.

Otel lobisine ulaştığımızda beni bir sandalyeye oturtup oradan kımıldamamı söyleyerek danışmaya gitti ve görevliyle kısa bir görüşme yaptı. Lobiden çok az insan geçiyordu ve ortam oldukça sessizdi. Saatin kaç olduğundan bile haberim yoktu. Sandalyeme yaslanıp onu izleyerek, *Tanrım, ne kadar da yakışıklı!* diye düşünüyordum.

Görevliye bir miktar nakit para uzattığını gördüm ve onu ne amaçla verdiğini merak ettim. Acaba faturalarını kredi kartı yerine nakit mi ödüyordu? Dönüp bana doğru yürürken, yine gülümsemesi içimi eritti. Elimi tutarak beni rahat sandalyemden kaldırıp lobiden çıkardı. Asansöre yaklaştıkça heyecanım daha da artıyordu. Bir yandan aklıma Ben'le olan anılarım geliyordu ve daha hızlı nefes alıp vermeye başlıyordum, öbür yandan River'ı düşününce karnıma ağrılar saplanıyordu.

Aklım biraz dikkatli ilerlemem konusunda beni uyarıyordu. *Bu adamla ne işim vardı benim?* Ben hayatımda sadece bir tek kişiyle birlikte olmuşum. Bir gecelik ilişki yaşamak uğruna Ben'e ihanet mi edecektim? Daha fazla ileri gitmemeliydim, biliyordum. River sadece iyi bir oyuncuydu.

Ben'in dışında biriyle birlikte olmaya hazır mıydım ki? *Sakın o yoldan ilerleme* diye beynim yankılanırken bedenim isyan ediyordu. *Evet, daha önce hiç gidilmemiş yoldan ilerle.* Bedenim bu adamı arzuladığımı söylüyordu. Öpücükleri-

ni, dokunuşlarını ve bana verebileceği daha nice şeyleri. Bilinmeyene doğru yol aldıkça, aklım bedenimin arzularını onaylamaya başlıyordu.

Asansör düğmesine basınca içimdeki kırmızı ışık da birden yanıverdi. Bunu yapamazdım. Onunla birlikte olamazdım. Heyecanımın, hatta kaygılı duruşumun farkına vararak yanağımı okşayıp başparmağını üzerinde gezdirdi. "Neyin var senin?"

Asansörün kapıları açıldığında, hafifçe öksürüp beni yanıls yola götüren o elimi kendime doğru çektim. Parlak mermer zemine bakarken elini bırakıp, "Üzgünüm River. Bunu yapabileceğime emin değilim. Yani seninle birlikte olmaya," dedim güçlkle.

Sırtım duvara yaslanacak şekilde beni yerleştirip önümde durdu. Başparmağıyla yanağımı tutarak keskin yeşil gözlerinin içine bakmamı sağlıyordu. Gözlerimin içine bakarak, "Seninle karşılaşmamız hakkında yazdığım o şarkı var ya? Sözlerini gerçekten de dinledin mi?" diye sordu.

Başımı evet anlamında salladım. O şarkıyı çok iyi biliyordum ama şu anda sözleri aklıma gelmiyordu. Düşüncelerim sadece *Ben ve River, Ben ve River* arasında gidip geliyordu.

Elini yüzümden çekip sessizce ellerini iki yanımdan geçirerek duvara yasladı beni. Ona demin ne dediğimin farkındaydım, ancak bana bu kadar yakın olması kalp atışlarımı hızlandırıyordu.

O konuşmaya, ben ise onu dinlemeye devam ediyordum. Benim ilgimi tam da üzerine çekmişken hafifçe o şarkıyı mırıldanmaya başladı.

Sen benim ömrümde bir kez başıma gelenimdin.

Gözlerinin gözlerime değdiği o anda bunu anlamıştım.

Sen benim ömrümde bir kez başıma gelenimdin.

*Kulağıma fısıldayıp kalbimin durduğu o anda bunu anlamıştım.
Sen benim ömrümde bir kez başıma gelenimdin.
Yüzünün ruhumu okşadığı o anda bunu anlamıştım.
Sen benim ömrümde bir kez başıma gelenimdim.
Dudaklarını öpüp bunu ruhumda hissettiğim o anda bunu anlamıştım.
Sen benim ömrümde bir kez başıma gelenimdim.
Peki, o zaman nereye kayboldun, nereye kayboldun?*

River şarkıyı söyledikçe, yanaklarımdan gözyaşlarım süzülüyordu.

Bana biraz daha yaklaşarak, bacağına bacaklarımdan arasına yerleştirdi. Gergin bir ses tonuyla fısıldadı. "İşte bu sözler her şeyi anlatıyor Dahlia. Bizim hikâyemizi. Bu şarkının sözlerini beş sene önce yazdım ama şimdi bile şarkıyı söylediğimde, gördüğüm yüz senin yüzün. Sen unutulmaz birisin Dahlia. Muhteşem bir kızsın sen. Gerçekten."

Bana doğru yaklaşıp nazikçe alnımı öptüğünde bednim titredi. Dudaklarını şakaklarımdan kaydırarak kulağıma götürdü. "O gece seninle aramda o kadar kuvvetli bir bağ hissetmişim ki sadece daha önce hiç kimseye karşı bunu hissetmediğimi bilmeni istemişim. Ve bugün seni tekrar görüyorum ve beş sene önceki o bağ anında tekrar geri geliyor."

Kendimi sersem gibi hissedip gözlerimi kapattım. Hiçbir şekilde konuşamıyordum. Sözleri o kadar etkileyici, saf ve duygusaldı ki.

Göz kapaklarımdan her ikisine de öpücük kondurup dudakları dudaklarıma yakın bir mesafeden benimle konuşuyordu. "Seni gördüğümde beri kimseyi bu kadar düşünmedim."

Gözlerimi açtım, alnını alnıma yaslayarak. "Sanki kader bizi tekrar bir araya getirmiş gibi hissediyorum. Aynı

zamanda o gecenin belki de doğru bir zaman olmadığını düşünüyorum. Ama bu gece kesinlikle doğru bir zaman," dedi.

Tekrar gözlerimi kapatıp orada hareketsizce, hâlâ tek kelime bile etmeden duruyordum. Gözlerimi açtığımda onu hâlâ büyük bir keyifle dinliyordum: Onunla ilgili her şeyi, özellikle söylediği o güzel sözleri.

Bana tekrar gözlerini dikerek, "Dahlia, hiçbir şey için özür dilemene gerek yok," dedi.

Yüzünde ufak bir gülümsemeyle parmağıyla ileri geri ikimizi işaret ederek, "Ve bunu yapabileceğinden emin olduğumu bilsem de, şu anda yapmak istemiyorsan hiç sorun değil. Sadece birlikte vakit geçirip sohbet ederiz veya bir film seyrederez. Sen nasıl istersen... Sadece burada benimle kal. Şu anda aramızdaki bu bağı tekrar canlandıran bu kaderi işin içine karıştırmayalım," dedi.

Bütün bunları duyduktan sonra başımı evet anlamında sallayarak asansörü çağırma düğmesine bastım ve tek bir kelime konuşmadığımı fark ettim. Konuşmak zorunda da değildim, çünkü River bir şekilde benim neler hissettiğimi biliyordu.

Sana Düşmek

Bazı şeyleri profesyonel anlamda yürütmek umduğum kadar sorunsuz olmamıştı.

Fotoğrafçı kız Dahlia ile gözünün önünde nişanlısı öldürülen kız Dahlia tamamen birbirine karışmıştı. Ben de tam şu an bu iki kıızı birbirine karıştıran kişinin yanında duruyordum.

Gecenin karanlığına dalmış bir şekilde balkondan dışarıyı izliyorduk. Gökyüzü mavinin en derin tonunda, yıldızlar ise şimdiye kadar gördüğümde daha da parlaklardı bu gece. River yanımda durup parmaklıklara yaslanmış, yıldızları izliyordu. Artık hayata dönme çabası içinde olmadığımdan dolayı kendi kendime gülümsüyordum.

River omzuyla beni dürttü. Sadece kollarımızın birbiriyle temasıyla bile vücudumdaki elektrik akımını hissedebiliyordum. Kalp atışım biraz daha hızlandı. Ona bakıp gülümsedim. Başını hafif eğik tutarak o muhteşem yüzünü görmemi engelliyordu. Bana öyle seksi bir tebessümle bakıyordu ki yaklaşip onu öpmek için can atıyordum. River herhalde şimdiye kadar gördüğüm en çekici adam olmahtı.

River'ın da dediği gibi, gerçekten Las Vegas'ın en güzel manzarasına bakan yer kesinlikle burasıydı. Biz River'ın grubunu ve büyüyen şöhretini konuşurken etrafımız o fevkalade dağlar, gece gökyüzünün berraklığı ve aşağıdaki caddeden parlayan fosforlu ışıklar tarafından sarılmıştı.

River'ın hiç de gösteriş meraklısı biri olmadığını keşfettim. Aslında tam anlamıyla kendi halinde biriydi. Bu yüzden hayranlarıyla nasıl başa çıktığını merak ediyordum. "Ünlü olmak nasıl bir duygu? Sürekli imza peşinde koşan insanlar, hayranların seni takip ediyor mu?"

River önce şaşkın bir şekilde bana baktı ve kahkaha atarak, "Aslında tam anlamıyla ünlü değilim," dedi.

Hafif öksürerek ısrarla, "Tabii ki ünlüsün! Resimlerin interneti boylamış. Grubunun büyük bir hayran kitlesi var. Ayrıca ünlü olmasaydın burada seninle ikinci albümünün çıkışıyla ilgili çekimlerin için neden hazırlık yapayım ki?" dedim.

River gülümseyerek, "Resimlerimin interneti boyladığını nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Buraya gelmeden önce seninle ilgili ufak bir araştırma yapmam gerekti. Ben bir profesyonelim, biliyorsun!" diye kahkahayla cevap verdim.

"İyi bir şeyler bulabildin mi peki?"

Sorusunu duymazlıktan geldim, çünkü utancımдан neredeyse yanaklarım kızarmak üzereydi. "Söyler misin, hiç bir sutyene imza attın mı şimdiye kadar?"

Kıs kıs gülerek başımı hayır anlamında salladı. "İmzalasam da gidip söylemem ki kimseye." Derin bir iç çekerek sözlerine devam etti. "Grup olarak gezdiğimizde, tabii ki imza isteyenler oluyor. Bazen de Los Angeles'ta tek başıma gezerken beni tanıyanlar oluyor. Ama sözlerimde çok samimiyim. Başıma çok sık gelen bir olay değil bu. Bizi tura çıkığımız zamanlarda takip eden hayran kitlelerimiz oluyor. Sana gerçeği söylemem gerekirse, bu konuda kafam çok karışık. Bir parçam hâlâ tanınmanuş olmayı istiyor. Bu tura çıkma olayları çok yorucu. Özel hayatımı yaşamama engel oluyor sürekli. İşte bu yüzden ikinci albümüm çıkana kadar çok ara verdim. Sadece o kadar çok... Sana bir şey

söyleyeyim mi? Neyse... Boş ver. Beni sakın yanlış anlama. Bütün bunlar için tabii ki minnettarım," diyerek gülüyor. "Şu anda burada seninleysem eğer ve birlikte bu promosyon çalışmalarını yapıyorsak bu kesinlikle hayranlarım sayesinde." "

Açık sözlülüğüne hayran kalmıştım. "Tabii ki. Bütün bunların insanın nasıl canını sıkabileceğini anlayabiliyorum. Düşününce çok görkemli bir hayata benziyor ama eminim çok da yıpratıcıdır."

River düşüncelerinde kaybolmuş gibi duruyordu. Bu yüzden biraz havayı dağıtarak, "Burada seni pek tanıyan olmadı sanırım," dedim.

Etrafımızı süzerek bana döndü. "Bence buraya gelenlerin hepsi sadece kendileriyle ilgileniyorlar. Etraflarıyla pek alakalı görünmüyorlar."

Bu sabah havaalanından çıkışımda gördüğüm sözü tekrarladım. "Vegas'da olan, Vegas'da kalır."

Başını sağa sola sallayarak gülümsedi. "Sen çok fazla reklam izlemişsin."

Kıkırdayarak hafifçe onu dirsekledim. "Aynen. Aynen öyle."

"Peki, Los Angeles'ta, kendi mekânında, yolda giderken hayranların seni tanııyorlar mı?"

Arkasını dönerek dirseklerini parmaklıklara yaslayıp cevap vermeden önce ne söyleyeceğini düşündü. "Bazen tanıyorlar. Ama belli olmuyor. Bir gün bir bakıyorsun koşuya çıkmışken, arkamdan gelen birisi omzuma dokunup gözüme imza için bir kalem sokabiliyor. Ama çoğu zaman, grupla olmadığım zamanlarda, insanlar daha soğukkanlı olup beni rahat bırakıyorlar."

Sorduğum soru onu biraz rahatsız etmiş gibiydi. Kendi verdiği cevapla da huzursuz olmuştu. Tam nedenini sormak üzereyken kapı tıklama sesi duyuldu.

"Nerede kaldığımızı unutma," dedi kapıyı açmak için içeriye giderken.

Salondan geçerek kapıyı açmaya gidene kadar elimde olmadan onu takip ettim. O seksi, havalı yürüyüşü her seferinde beni cezbediyordu. Arkasını dönüp bana baktığında yine beni ona bakarken yakalamıştı ve her zamanki gibi göz kırparak bana gülümsedi. Başımı sallayarak kendi kendime güldüm. Uzun süredir böyle gülümseyip kahkaha atmıyordum. Ne kadar da özlemiştim bu duyguyu.

Kapıyı açınca, garsonlardan birinin kapıda durduğunu gördük. Tepsili yemek arabasıyla iki şişe şampanya ve büyük bir kâse çilek getirmişlerdi. Şampanyayı çilekle birlikte sevdiğimi hatırladığına inanamıyordum. Heyecandan coşmak istiyordum.

Garson el arabasının altından valizimi ve askılı çantamı çıkarınca şaşkına döndüm. River bahşişini verip garsonu gönderdi. Gerçekten mi? Ama nasıl? Ne zaman? Demek ki danışmada görüştüğü konu benim çantalarımın buraya getirilmesiydi. Bu davranışla birlikte onunla birlikte olmaktan duyduğum en ufak bir endişe bile kalmamıştı. Ağzım açık kalarak içeri adımımı attım. "Eşyalarımı nasıl getirttin?"

Başını hafifçe yana eğerek şampanyanın tıpasını açtı ve yine baş döndürücü şekilde gülümsedi. "Bu röportajı tamamlamak istediğini biliyordum. Bu yüzden danışmadan bir ricada bulunup otelinden eşyalarının gönderilmesini istedim." Biraz kaygılı bir bakış atıp duraksayarak, "Umarım sorun değildir?" diye sordu.

Başımı sallayıp dudağımı ısırarak ona doğru yürüdüm. "Tabii ki sorun değil."

Şampanyayı ilk kadehe koyarken kararlı gözlerle bana bakıyordu. Elindeki kadehi doldururken ona iyice yakla-

şarak başparmağımla yüzünü okşadıktan sonra uzanarak yanağını öptüm. "Bu yaptığın çok güzel bir jest."

Nefes alış veriş hızlanmıştı, gözleri tutkuyla dolarken farkında olmadan kadehteki şampanyayı taşırdı. İkimiz de birer adım geri atarak kahkahayla güldük.

"Sana demiştim, barmenlik hiç benim işim değil," diyerek kadehi masaya koyup diğer kadehi doldurdu. Her iki kadeh de dolunca içlerine birer çilek attı ve çilekler dibe çöktü. Kadehlerin kenarlarına da birer çilek taktıktan sonra bir tane de bana uzattı. Omuz silkip ağzı kulaklarında gülümseyerek, "Hangi şekilde sevdiğini tam olarak bilmiyorum. İçinde mi, dışında mı?" diye sordu.

Kıkırdayarak kadehi alıp birkaç saniyeliğine elimi elinin üstüne götürdüm. "Ben genelde çileği kenara takarım ama galiba senin tarzımı da beğendim."

Elimdeki kadehe bakıp gülümsedim. "Senin hazırladığın tarz muhteşem. Artık yeni bir şampanya sipariş etme şeklim var. Tek çilekli değil, artık iki çilekli olacak."

Sanki konuyu değiştirmek ister gibiydi, ancak onun yerine kadehini kaldırarak kadehime tokuşturdu. "Tesadüfî karşılaşmalara."

Gülümsedim. "Evet. Tesadüfî karşılaşmalara ve planlı programlı röportajlara..."

Şampanyasından bir yudum alarak alt dudağındaki bir damlayı olabilecek en seksi şekilde yaladı.

Balkonda ikimiz de ayrı şezlonglara uzandık. Başımı arkaya yaslayarak şampanyamı yudumlarken, açık havada River'la birlikte olmanın keyfini çıkarıyordum. Sanırım ikimiz de huzurumuzu tekrar yakalamak istiyorduk. Kısa süreli sessizliğimizden sonra bedenini bana doğru döndürerek bana baktı. "Röportajını artık toparlamak ister misin?"

Tam ona doğru dönüp cevap verecekken gömleğinin belinin üzerinde bittiği yerden görünen teni gözüme çarp-

mişti. Tanrım! Ne kadar da seksi görünüyordu. Bedeni başını döndürüyordu. *Şu durumda röportaja kesinlikle devam edemem.* Kendime gelmem birkaç saniyemi almıştı. Kadehimin kenarındaki çileği alıp doğrudan River'a baktım. "Kesinlikle hayır! Bu muhteşem manzara varken işime asla konsantre olamam. Burası nefes kesici. Eğer senin için bir mahsuru yoksa burada oturup anın tadını çıkarmayı tercih ederim." Ona gülümseyerek çileğimi yaladıktan sonra bir ısırik aldım.

Çileğimi çiğnerken dikkatlice beni izliyordu ve uzandığı yerden kalkarak oturdu. Derin nefes alıp hafifçe öksürdü. Ayaklarını bana dik olacak şekilde yerleştirerek dirseklerini dizlerine yasladı. Kısık ve boğuk bir sesle, "Bana seve seve uyar," dedi.

Başını aşağıya eğmişti ama o delici bakışları beni biraz endişelendiriyordu. Avuçlarını birleştirip parmaklarını birbirine kenetleyerek derin bir nefes aldım. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii ki," dedim, titreyen sinirlerime engel olabilmek için ayaklarımı altına alarak oturdum.

Başını havaya kaldırarak ellerini saçlarında gezdirdi. "O öldüğünden beri hiç biriyle çıktın mı?"

"Hayır," dedim kısık bir sesle ve başka tek kelime etmedim. Vücudum aniden buz kesmişti.

Hafifçe öksürerek bakışlarını benden ayırmadan gözlerini düşünceli bir şekilde kırıştırdı.

"Peki, hiç başka biriyle birlikte oldun mu?" diye sordu ve geri şezlonguna yaslandı. Kollarını başının arkasına alarak bacaklarını iyice uzattı. "Onun haricinde demek istedim?"

"Hayır," dedim yine kısık bir ses tonuyla ve başımı gökyüzüne doğru kaldırdım. "Ne kadar acınacak bir durum, değil mi?"

Düşünceli bir ses tonuyla, "Hey Dahlia, bana bak," dedi.

Ona doğru dönünce o şefkat dolu, ancak tedirgin ifadesini görebiliyordum. Yutkunarak bakışlarını bana sabitlemişti. "Bu hiç de acınacak bir durum değil. Tam tersi. Bu, şahane bir şey... Yani sürekli aynı kişiyle olmak ve o kişiyi, şu lanet... pislik hayat seni hangi yöne atarsa atsın koşulsuz sevmek, muhteşem bir şey."

Bana Ben'den bahsediyordu. Başta bu biraz rahatsız edici geliyordu. Tuhaf bir şekilde, o geceki performansından sonra neden ayrılmak zorunda kaldığının gerçek sebebini öğrenmesinden büyük bir rahatlama duyuyordum. Benimle bu kadar ilgilenmesi ve bana karşı açık sözlü olması da çok ince bir davranıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, şu an Ben'in adını anmak beni onunla ilgili eski anılarıma götürmüyordu. Aklım sadece River'a odaklanmıştı ve bedenim bu düşünceyle titremeye başladı.

"Evet, lanet hayat beni hangi yöne atarsa atsın o her zaman yanımdaydı."

Biraz duraksayarak kendimi toparlamaya çalıştım. Sadece bu gece için Ben'i bir kenara atıp River'a fırsat tanıdığımı düşünüyordum.

"Evet. Belki Ben şimdiye kadar birlikte olduğum tek erkek olabilir, ancak birlikte olmak istediğim tek erkek o değildi."

Bir şeyler söylemeye çalışıyordu, ancak parmaklarımı dudaklarına götürüp buna engel oldum. Aramızdaki o mesafeyi kapatmak için ayağa kalkıp öne bir adım attım. Adımımı atar atmaz sendeleyip kucığına düştüm. Ona baktığımda, şoke mi olmuştu yoksa şaşırmış mıydı tam olarak anlayamadım. Derin bir iç çekip kollarını bir anda belime dolayınca artık yüz ifadesinin bana neyi ifade ettiğini umursamıyordum bile. Bu yakın temasımızın keyfini çıkararak kulağına fısıldadım, "İşte bu yüzden o gece, o

barı terk ettim. Çünkü istememem gereken bir şeyi istiyordum. Başka hiçbir şeyi umursamıyordum. Sonuçlarını hiç düşünemiyordum bile. Bu yüzden de orayı terk ettim.”

Onu görebilmek için arkama yaslandığımı gördüğünde derin bir iç çekti. Kollarımı boynuna dolayıp onun gözlerinin içine bakarken, kısa kısa ve düzensiz nefes alıp veriyordu. İşte tam da o anda, bir adım ileri gitme vakti geldiğini anladım. Ellerimi dağınık saçlarında gezdirerek dudaklarının köşesine bir öpücük kondurdum. “O gece seni istediğim kadar kimseyi istemedim hayatımda. Aynı şu anda istediğim gibi.”

Elleriyle yüzümü kavrayarak beni dudaklarına doğru çekti ama ben karşı geliyordum. Sözlerimi bitirmem için birkaç dakikaya daha ihtiyacım vardı. “Zamanlama ve kaderle ilgili söylediğin sözde haklıydın bence.” Sözümü bitirmeden önce birkaç saniye duraksayıp yumuşacık dudaklarına öpücük kondurdum. “Bunu yapabileceğim konusunda haklısın ama bilmediğin bir şey var. O da, bunu her şeyden daha çok *istediğim*.”

Boğazımın derinliklerinden gelen iniltiyle birlikte altımda vücudunun titrediğini hissedebiliyordum. Sözlerimi bitirip boynunu öpmeye başladım. O ferah kokusunu içime çekip pürüzsüz tıraşlı teninin keyfini çıkarıyordum. Sonra dilimi boynunda gezdirip göğsüne kadar indim. Başı arkaya düştü, ancak tenini çimdiklediğimde kalçalarımı kavrayıp beni kendine doğru çekerek doğruldu. Deri eteğim tam da kalçamın altına kadar sıyrılmıştı. Bunu anlamış olacak ki ellerini sırtımdan aşağıya kaydırduğunda bir başka inilti daha duydum.

Boynundan yukarı doğru küçük öpücükler kondurarak ilerlerken, dudaklarını saçlarımda hissediyordum. Sanki saçımın limonsu kokusunu içine çekercesine burnunu saçlarıma dayayıp soludu. Dudaklarımı dudaklarına doğru

götürdüm. Çene hizasına geldiğimde o muhteşem tenini hissediyordum tekrardan. O mükemmel yüzüne bakabilmek için duraksadığımda onun da bana aynı arzuyla baktığını gördüm. Onun da beni, benim onu istediğim kadar istediğini biliyordum.

Kendimi biraz daha ona yasladığımda, sertliğini hissettiğim için gülümsedim. Bu da beni daha öteye geçmek için ve arzularımın sınırlarını zorlamam için ateşlemişti sadece. Uzun zamandır içimde saklı olan arzuları. Tam kafamı yukarı kaldırıp dudaklarına yapışacakken, River kafasını eğip dudaklarıma sahip oldu. İkimiz de heyecandan bayılmak üzere bir haldeyken ayağa kalkıp beni kucağında taşıdı. Kollarıyla baldırlarımı kavramıştı. Böylece bacaklarımı beline doladım. Ellerimle arkadan saçlarını kavrayıp ona tutunuyordum.

Salondan geçerken bir ara duraksadı ve dilini boynumdan yukarı çıkarıp, "Emin misin?" diye kulağıma fısıldadı.

"Daha önce hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım," dedim anında hiçbir tereddüt duymadan. Bu bir gerçektir. Onu istiyordum ve ona ihtiyacım vardı. Şu anki yaşadığımız şey o kadar gerçektir ki. Bana dokunuşu, ellerini göğüs kafesimden kaydırması ve göğüslerimin neredeyse yok olmuş o kıvrımlarını okşaması. Ellerini tenimi dağlar gibi tüm vücudumda tepeden tırnağa gezdirmesi. İki yıldır kimse bana dokunmamıştı, bu bir gerçektir. Şunu da biliyorum ki, kimse daha önce bana böyle dokunmamıştı. Bana dokunmaya devam ettikçe tenimde ateşler yanıyordu sanki. Ve bu ateşi ancak kendisi söndürebilirdi.

Yatak odasına gitmektense, kapalı olan cam kapılardan birine doğru adım attı. Bacaklarım hâlâ beline dolanmış bir şekilde beni cama yaslayınca sırtımda camın soğukluğunu hissederek ağzım açık vaziyette ürperdim. Elbisem, külotumu, olduğu gibi ortada bırakacak şekilde belime ka-

dar sıyrılmıştı. Vücutlarımız birbirimize kenetli bir şekilde öpücüklerimiz daha da derinleşti. Dudaklarım şehvetle dudaklarını öpüyordu. Dillerimiz aynı tutkuyla birbirimizin ağzılarında dolanıyordu.

Ne kadar süre bu hâlde kaldığımızı hiç bilmiyordum. Ellerini bedenimde yukarıdan aşağıya doğru gezdirerek kendini bana kenetlemişti. Öpüşerek, dillerimizi birbirine dolayarak birbirimizi tadıyorduk. Ellerim hâlâ saçlarında, her bir öpüşmenin ateşiyle saçlarına daha da sıkı asılıyordum. Kendini geri çekip beni oturttuğunda inlemeye başladım.

Saçımdan bir bukle alıp kulağımın arkasına sıkıştırarak kulağıma baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı. "Dahlia, seni arzuluyorum. Seni öpmek, sana dokunmak istiyorum ve seni defalarca, üst üste doruğa ulaştırmak istiyorum. Daha önce hiç kimseyi bu kadar arzulamamıştım."

Bütün tüylerim diken diken oldu. Cam kapıya dayandığım için kendimi gerçekten şanslı hissediyordum. Bedenim o kadar şiddetli bir şekilde titriyordu ki, herhalde o cam olmasa kendimi kontrol edemezdim diye düşünüyordum. Boynumdan göğüslerime kadar öpücükler kondurmaya başladı. Hâlâ elbisemle örtülü olan göğüs uçlarımin üzerinde dilini gezdirdi. Elbisemin üstünü sıyrıp sutyenimin dantelini ısırdı. Göğüs uçlarımin çevresinde diliyle defalarca halkalar çizip tadıma bakarak arada derin nefesler alıp onları emmeye başladı. Bunu defalarca ve defalarca tekrar etmişti ve sonunda bedenim zevkten titriyordu, inlemeye başlamıştım.

O hassas tenimi hem emerek hem de hafifçe ısırarak, öperek, gülümseyerek dudaklarıma tekrar yapıştı. Elbisemi sıyırarak elini karnımda gezdirerek parmak uçlarıyla külotumun kenarlarını okşuyordu.

Bacağını bacaklarımin arasına sokarak kasıklarımin ara-

ladı. Elini hareket ettirmeye devam ediyordu ve başparmağı hafifçe, kasıklarımın hassas noktalarına dokundu. Ellerini tekrar yukarı getirmesini o kadar istiyordum ki.

Nefesim kesiliyor, parmaklarımı sırtında gezindiriyordum. Ellerimi kot pantolonundan içeri sokup boxerının beli çevresinde dolaştırdım. Hafif bir inlemeyle ellerimi pantolonunun ön kısmında fermuarının hizasına kadar indirdim. Pantolonunun düğmesini açtığımda, River yutkunarak derin bir iç çekti.

Çenemin etrafına ufak öpücükler kondurarak fısıldıyordu. "O kadar güzelsin ki."

İçimde dolup taşan bu şehvet ve arzuyla, bu ön sevişmemize daha fazla dayanamıyordum ve ellerimi göğsünden yukarı doğru kaydırıp üst düğmesinden başlayarak tek tek düğmelerini açmaya başladım.

Son düğmeye geldiğimde heyecandan soluğu kesilmişti. Ellerimi tutup dudaklarıma yapıştı. Beni öpmeden önce alt dudağımı emdi ve sonra dilini dilime doladı.

Ellerini tekrar kasıklarına kaydırıp külotumu sıyrarak tenimde halkalar çiziyordu. Tek parmağını içime daldırarak ileri geri hareket ettirmeye başladı. Kısa ve ani nefesler alıyordum. Başparmağıyla beni okşamaya başladığında başım arkaya doğru düşüp cam kapıya çarptı. Ancak bedenimde yayılan o müthiş duygu bütün acımı unutturuyordu bana.

Dudaklarını boynumda gezdirerek bana, "Benim için gel hadi," diye fısıldadığında bu, benim çözülme noktam olmuştu.

Parmaklarımla kot pantolonunun ön ceplerine asılıyordum ve kaslarım bir top gibi sımsıkı kasılıyordu. Bedenim patlıyor ve binlerce parçaya bölünüyordu. Bir şeyler söylediğini duyabiliyordum, ancak benim zevk çığlıklarım onun sözlerini gölgeliyordu.

Vücudumu cama doğru güçlü bir şekilde ittiriyordu. Alnını alnıma yaslayarak avuç içleriyle her iki yanımdan cama dayanmıştı. Nefes alış veriş aynen benimki gibi dengersizdi.

Bedenim daha fazlası için can atıyordu. Onu içimde hissetmek istiyordum. Yaklaşık iki senedir içimde kaybolan o arzuyu tekrar canlandırmasına ihtiyacım vardı. Heyecandan soluk soluğa bir hâlde dudağımı hafifçe ısırıp pantolonunun fermuarını açtım. Açar açmaz beni tekrar kucaklayıp yatak odasına harekete geçti.

Odaya girer girmez beni ayaklarımın üzerine bırakıp arkama döndürdü. Saçlarımı yana atarak boynumu öpmeye başlayıp baştan çıkarıcı bir tonda kulağıma fısıldıyordu. "Tanrım. Sana ne kadar ihtiyacım var. Tam da şu anda." Bir yandan da elbisemin fermuarını açıyordu. Elbisemi aşağıya indirerek sağ omzumu öptü. "Tenin yumuşacık." Diğer tarafı da indirerek, "Muhteşem kokuyorsun," diye fısıldadı.

Beni geri döndürüp belimdeki kemeri gevşetirken göz kapaklarıma öpücükler konduruyordu. "Gözlerine bayılıyorum. Gözlerinin rengine ve bana bakışına." Yatağın üzerine oturup beni bacaklarının arasına doğru çekti. Sırasıyla ayaklarımı kaldırarak ayakkabılarımın bağcıklarını çözüp ayakkabılarımı çıkardı. "Sende, seni unutmama engel olan bir şey var." Yatakta oturur vaziyette elbisemi tamamen aşağı indirdi ve elbise yere düştü. Karnımı nazikçe öptü. "Son beş senedir seni aklımdan çıkaramadım."

Ay ışığı candan içeri girerken, duyduğum sözler, çekiciliği ve kısacası her şeyi ciğerlerimdeki havayı tüketmeye yetiyordu ve güçlkle nefes almaya çalışıyordum. Bu çocuk, nefesimi kesiyordu benim. Üzerimde sadece sutyenim ve külotum vardı. Ayağa kalkarak beni o hâlde süzdükten sonra hızlıca sutyenimi çıkarıp külotumu kalçalarımın

aşağı indirdi. Bana o şekilde bir süre daha bakıp yavaşça beni tepeden tırnağa inceledi.

Oracıkta öylece çıplak, korunmasız ve hareketsiz duruyordum. Bana her yaklaştığında, bana her dokunduğunda titriyordum. Ellerini önce kalçalarımda dolaştırdı, sonra arkama götürüp beni kendine doğru çekti. "Beni istiyor musun?"

"O kadar istiyorum ki."

Vücudumu ona doğru yaslarken sanki her an erotik bir dans gösterisi yapacakmışız gibi görünüyorduk. Gömleğini yırtarak üzerinden çıkarıp yere attım. Ellerimi o sert, kaslı göğsünde yukarı doğru gezdirerek onu yatağa doğru ittim ve kendimi üzerine bıraktım. O kulağımda inlerken ben de onun boynunu öpüyordum. Daha da aşağıya inip ellerimi o muntazam V şeklindeki karın kaslarının olduğu bölgeye kaydırarak tek elimi boxerının içine soktum. Sonunda sertliğine ulaşarak onu ele geçirmiştım. Elimi yukarı ve aşağı kaydırarak onu daha da çok inletiyordum. Soluk soluğa adımlı haykırıyordu.

Beni nazıkçe yan tarafıma yatırıp doğrularak oturdu ve hızlıca çoraplarını ve ayakkabılarını çıkardı. Dirseklerinin üzerine doğrulup orada durmuş, kot pantolonunu çıkarmasını izliyordum. Eğilip pantolonunu yerden alarak cebinden bir prezervatif çıkardı ve daha üzerindeki boxeri çıkarmadan önce onu yatağa fırlattı.

Bütün ihtişamıyla önümde öylece çınlı çıplak duruyordu. Kendime engel olamayarak gülümsedim. Yeryüzündeki en seksi adam olmalıydı. Vücudu tek kelimeyle muhteşemdi. Biçimli kolları, şekilli ve sımsıkı karın kasları vardı. Bana doğru eğilip o da bana gülümsüyor ve dudaklarıma, çeneme ve kulaklarıma öpücükler konduruyordu. Kulak mememi hafifçe emdikten sonra tekrar dudaklarıma yapıyordu.

Onu üzerime doğru çektim. Ellerini kalçalarımın altına alıp önce göğüslerime, saçlarıma oradan da yüzüme dokunarak yüksek sesle inledi. "Her yerine dokunmak istiyorum. Her yerine Dahl. Seni çok arzuluyorum."

Sözlerimi zar zor toparlayarak kısık bir sesle, "Ben de seni arzuluyorum," dedim.

Başını sallayarak boğuk, alçak bir ses tonuyla kahkaha atarak, "O kadar seksisin ki," dedi.

Sadece kısa süreliğine kendini geri çekip yüzümü bıraktı ve yer değiştirmemizi sağladı. Daha fazla beklemeye tahammülüm yoktu. Yatağın diğer ucuna uzanıp prezervatif paketini alarak yırttım. Ağır ağır nefes alarak beni dikkatle izliyordu. Biraz kenara kayıp prezervatifi ona takmaya çalıştım. Dokunuşlarımla vücudunun titrediğini hissedebiliyordum. Benim bedenim de aynı tepkiyi verip titriyordu.

Daha önce hiçbir erkeğe prezervatif takmamıştım ve ellerim o kadar titriyordu ki bunu başaramayacaktım. Ona sokularak dudaklarına karşı güldüm. "Bunu daha önce hiç yapmadım. Bana yardım etmen gerek."

O da buna karşılık gülerek, "Dahlia, sen... muhteşemsin. Evet. Tabii ki ederim," dedi. Kullanılmamış olan prezervatifi yere fırlatarak yeni bir paket açıp yatağa attı ve o delici yeşil gözlerini bana dikerek, "Ama ondan önce yapmam gereken bir şey var. Uzun zamandır yapmak istediğim bir şey," dedi.

Başımı nazikçe yumuşak yastıklara yaslayıp beni sırt üstü yatırdı. Bacağını vücudumun üzerinden geçirerek üzerimde bekledi ve muzip bir gülümsemeyle bakışlarını aşağıya çevirip, "Dahlia, senin tadına bakmam gerek," dedi.

11. BÖLÜM

Daha Yakın

Fotoğrafçılık demek, ânı yakalamak demektir. Fotoğraf makinesini ne zaman kaldıracağını bilmek de ayrı bir meziyettir. Bazen kendime sorardım. *Bu ânı gerçekten fotoğraflamak istiyor muyum, yoksa bu ânı sadece yaşamalı mıyım?* İşte tam bu anda, her saniyesini yaşamak istediğimden emindim.

Son sözleriyle birlikte, kahkahaya boğulduğum an yerini ortaya çıkan tamamen farklı duygulara bırakmıştı: Saf arzuya. Ben yatağın kenarında suskun bir şekilde otururken River benim önümde duruyordu. Bu yolda ilerleyip o muhteşem ufku ararken içimden çeşitli duygular gelip geçiyordu. Onu istiyordum. Hayır, ona gerçekten ihtiyacım vardı. Hem de çok... Ama sanki rüzgârlı bir günde ortaya çıkan bir yelkenlinin çapasını aşağıya indirmesi gibi beni aşağıya doğru sürüklüyor, bu da arzularımı dolup taşan heyecanlı duygularla sarıp sarmalıyordu. Beni tatmak mı istiyordu? Aerie'ye beni güzellik merkezine götürdüğü için ne kadar teşekkür etsem azdı. İki yıldır hiçbir erkekle birlikte olmamıştım.

Bisiklete binmek gibi bir şey miydi? Nasıl yapıldığını hatırlar mıydım acaba? Tanrım! Bu çekici adamın karşısında böyle çıplak ne işim vardı benim? Kendimi daha fazla rezil etmeden önce durmalı mıydım?

Endişemi anlamış olmalı ki bana doğru uzanıp, "Merak

etme. Yavaş hareket ederiz," diye kulağıma fısıldadı. Bu sözleri bana inanılmaz iyi geliyordu. Bütün sıcaklığıyla ve davetkârlığıyla bizi karşılayan bu arzular denizine birlikte dalmamız ve başladığımız bu işi bitirmemiz için bana cesaret veriyordu.

Bacaklarımın arasında hareket edip kollarının üzerine yaslanarak dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu. Kollarımı boynuna dolayarak kendimi geriye doğru bıraktım ve onu kendime doğru çekerek kendimi ona sımsıkı kenetledim. Onu hemen içimde istiyordum ama o yavaş hareket ederken memnun görünüyordu. Onun için yanıp tutuşuyordum. Sadece bu kadar süredir kimseyle birlikte olmadığımın dolayı değildi, aynı zamanda onu bu kadar zamandır arzuladığım içindi de.

Ellerimi sert kaslarında gezdirip sırtının pürüzsüz teninden kaydırarak kalçalarına indirdim. Ellerimi istediğim yere götürdüğümde beni öpmeyi bıraktı. Kafasını kaldırıp ağır ağır nefes alarak kollarıyla kendini hafifçe kaldırdıktan sonra bana manalı bir bakış attı. "Henüz değil," diye fısıldadı başını sallayarak ve burnuma öpücük kondurarak boynumdan aşağıya doğru kayd.

Ellerimi bir kez daha sertliğini hissetmek için kalçalarına doğru indirdiğimde, vücudunu aşağıya kaydırıldı. Dudaklarını sert, arzulu göğüs ucumla buluşturup etrafında daireler çizerek onu emerken yüzünde oluşan o muzip gülümsemeyi görebiliyordum. Beni baştan çıkaran bu duygularla hemen tekrar doruğa ulaşabileceğimi düşünüyordum. Parmaklarımı saçlarına dolayarak, sanki beni kıyıya götüren bir cankurtaranmışçasına ona sımsıkı tutunuyordum.

Bedenini aşağıya doğru indirirken ellerim saçlarından kayıp gitmişti. Nefes alışım artık tehlikeli boyutlara yükselmmişti. Ben hafifçe inlerken, onun dilini karnımda, göbek

deliğime girip çıkarken hissedebiliyordum. River, "Tadın o kadar mükemmel ki," diye mırıldandı.

Dudaklarını kaygan tenimde gezdirirken, bedenim beklentiyle titriyordu ve dudaklarımdan daha yüksek bir, "Evet," çıktı.

En hassas noktayı yavaşça emerek hafifçe ovalayıp yalayarak tadına bakarken, River'ın yükselen kesik nefesini duyduğumda, ben de ismini inleyerek mırıldandım. Dilini içime, sabit bir tempoda gidebildiği kadar derine sokarken gözlerini bana çevirdi. Onu izlediğimi fark ettiğinde, "Kahretsin Dahlia, çok ateşlisin," dedi, yüzünde şeytanımsı bir gülümsemeyle inleyerek.

Diliyle daireler çizmeye başladığında tüm fonksiyonlarımı kaybettim. Dilini daha sonra daha da sert bastırıp tek parmağını içime daldırdı. "Tanrım! Tadın çok tatlı."

İkinci parmağını içime sokarken artık kendi adımları bile hatırlamakta zorlanıyordum.

Dudaklarına ve parmaklarına daha fazla karşı koyamayıp hayatımda ilk defa bu kadar güçlü bir şekilde doruğa ulaşırken, "Ah, Tanrım! River," diye haykırdım. O an için, sanki bu gezegenden kopup gitmiştim.

Bu dünyaya geri döndüğümde River yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde, vücudumun her bir noktasını tadıp yalayarak yavaş yavaş yukarı doğru çıkıyordu. Dudaklarımı dudaklarıma yapıştırdığında kendimi tattım. Bu ömrümde yaşadığım en erotik duyguydu. Alt dudağımı yaladığında, dudaklarımı biraz daha araladım ve dillerimiz birbirine dolandı. Hafifçe ısırıdıktan sonra dilini benim dilime sürtmeye devam etti.

Öpüşmemiz devam ederken, ellerimi karın kaslarının üzerinde gezdiriyordum. Onun o hassas teninde gezinirken karnının kasıldığını hissettim. Ellerimi beline dolayıp vücudunun alt bölgelerine doğru kaydırırken keskin bir nefes aldı.

Bedenimi hareket ettirerek üzerine çıktım. Heyecandan soluk soluğa kalmıştım ve güçlükle nefes alıyordum, onun da nabzını sertliğinde hissedebiliyordum. Fonda çalan müziği güçlükle duyuyordum ama sanırım telefonunda "Sex Threapy" adlı şarkı çalıyordu. Durumumuza ne kadar da uyuyordu. Bir yandan elim kendi ritmini bulmuşken, bir yandan da bir alt dudağını bir üst dudağını emiyor, dilimi dudaklarının arsından kaydırıp ağzının içinde dolaştırarak onu daha da fazla inletiyordum.

Şehvetle, olduklarından daha da koyu görünen, delici yeşil gözlerine bakabilmek için kendimi frenleyerek, doğruldum. Aynı benim gibi hızlı, düzensiz ve neredeyse kontrolsüzce nefes alış verişini çok net duyabiliyordum.

"River," diye seslenerek prezervatif paketine uzandım. Paketi yırtıp prezervatifi ona uzatarak, "Seni ne kadar arzuladığımı biliyor musun?" diye sordum. Kendimi, onun baştan çıkarıcı ağına yakalanmış bir örümcek gibi hissediyordum ya da belki kendi ağma.

"Tanrım. Dahlia. Seni çok istiyorum," diye fısıldadı, dudaklarının tek tarafı hafifçe yukarı kıvrılmıştı ve prezervatifi elimden aldı. Prezervatifi takarken onu izliyordum ve kendimi onunla aynı hizaya getirmiştım. Hazırım der gibi gülümsüyordu bana. Tutkulu olduğu yüzünden okunuyordu.

Gülümseyerek başımı iki eli arasında tutup dudaklarına yapıştı. Öpüşmemiz daha da derinleşince, dudaklarımı daha da fazla aralayıp o kıvrak, yumuşak diline kendi dilimle karşılık verdim. Parmak uçlarıyla hafifçe carımı acıtarak kalçalarımı kavradı ve ben de ona teslim oldum.

İçime girip beni tamamen doldururken onu izliyordum. Sanırım bu hayatımda yaşadığım en tatmin edici duyguydu. Daha hızlı hareket etmeye başladım. Hızımı azaltmak için kalçalarımı tutuyordu, ancak ona izin vermedim.

Derin bir nefes alarak, gözlerini kapatmadan önce alt dudağını ısırdı ve mest olmuş bir şekilde ürperdi. "Bu anı ne kadar uzun zamandır beklediğimi biliyor musun?" dedi dişlerini sıkarak.

Gözlerini açtı ve hâlâ içimdeyken kendi etrafımızda dönerek yer değiştirmemizi sağladı. Artık onun sıkı, mükemmel bedeninin altındaydım. Yavaş hareketlerle içime girip çıkarken boynumdan aşağıya doğru beni öpüyor, kollarımı okşuyor, göğüslerimi avuçluyor ve göğüs uçlarımı parmakları arasına alıyordu. Tam olarak nereme dokunmak istediğine karar verememesi çok hoşuma gidiyordu.

Bedenimde ateşler yakan bu arzuyla bütün damarlarının alev aldığını hissediyordum. Ortalık bir anda tutku dolu inlemelerimizle dolmuşken, onu daha da hızlandırmak için parmak uçlarımı kash sırtına batırıyordum.

Derin bir nefes alırken başım arkaya doğru düşmüştü. Diğer odadan Robin Thicke'nin "Sex Therapy" şarkısının sözleri yankılanırken River, bana şarkıyı kendi yorumuyla söylüyordu.

Yavaşça, dikkatlice ve nazikçe hareket ederken, bir an için boynumu öpmeyi bırakıp, "Dahlia, seni hissetmek muhteşem bir şey," dedi.

Kalçalarını yavaşça oynatmaya devam ederken gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Önce bir yanağını, sonra diğerini, daha sonra da burnumu ve sırayla göz kapaklarımı öptü. Altıma doğru uzanıp içime daha da derinlemesine girmek için beni yukarıya doğru ittiriyor. Bu şekilde onu daha da yoğun bir şekilde hissediyordum.

"Ah. Tanrım! Sakın durma," diye haykırdım bacaklarımı beline dolayarak. Sanki vücutlarımız birbirimiz için yapılmış gibi uyum içindeydik. İnleyerek hızlandı ve elimi tutup kalbinin üzerine koydu.

Ay ışığı tüm parlaklığıyla camdan içeri giriyordu. Ar-

tan inlemelerimle, içimde yükselen o duyguyu tekrar hissetmeye başlıyordum ve gözlerinin içine bakınca onun da yakın olduğunu görüyordum.

Onun boşalmaya başladığı anı hissettim. Bedenimi saran aklımı başımdan alan bir orgazmla çılgık atarken o da kısık ve yoğun inleme sesleriyle bir an için hareketsiz kaldı. Tepeden tırnağa tüm hücrelerim titrerken, serbest olan elimle çenesini yakalayarak onu kendime doğru çektim. Öpüşmemizin şiddeti biraz yavaşladığında, dudaklarımızı yine birbirlerinin üzerine kalacak şekilde dinlendik. Soluk soluğa birbirimize bakarken, parmaklarını nazikçe yanaklarımda gezdirip yüzüme düşen saçlarımı arkaya doğru attı ve alnını alnuma dayadı. "Nefesimi kesiyorsun."

Nefeslerimiz artık durulduğunda, kendini üzerimden çekerek yanıma uzandı. Prezervatifi çıkarıp ağzına bir düğüm atarak kullanılmadan yerde duran diğerinin yanına fırlattı ve beni kollarının arasına aldı. Parlayan gözleriyle bana bakarken yanağımlı okşuyordu. "Bu muhteşemdi; kesinlikle beklemeye değerdi."

Söyleyeceğim kelimeler ağzımdan çıkmadığı için sadece evet anlamında başımı sallıyorum. Ah. Tanrım. Bunu neden daha önce yapmamışız? Ama sonra nedenini hatırladım. Ben'den dolayı tabii ki... Şu an düşününce, o gece barda River'la arzularımızın kurbanı olmadığımıza çok seviniyordum. Çünkü biliyordum ki sonrasında böyle bir şeyi ve hatta onu asla atlatamazdım. Hatta şimdi bile nasıl atlatacağımı bilemiyordum.

Bu gece yaşanan şeyin, olması gerektiği gibi, tek gecelik bir ilişki olduğu gerçeğini kafamdan silip tekrar gözlerinin içine baktım. "Eğer senin muhteşemlik anlayışın, eşdeğer mükemmellikte bir partnerle yaşanan ateşli bir seks ise, sana kesinlikle katılıyorum."

Bana öyle manalı bir tebessümle bakıyordu ki sözler bile bunu tarif etmeye yetersiz kalıyordu.

Kolum göğsünün üzerinde, yumuşak tenini okşarken o da benim sırtımda daireler çiziyordu. Gözlerimi ona çevirip hâlâ beni esir almak isteyen o tutku yoğunluğunu uzaklaştırmaya çalışarak, "Telefonunda çalan o şarkı Robin Thicke miydi?" diye sordum.

Yan tarafına dönerek gözlerimin için baktı, parmaklarını kulağımın etrafına yerleştirip dudaklarımın kenarına bir öpücük kondurmadan önce hafifçe çekti. Tek kaşını havaya kaldırıp şimdiye kadar gördüğüm en muzip gülümsemesiyle, "Senin edepsiz yanını keşfetmek istiyorum. Sen de benimkini göstermeme istekli misin?" diye sordu ve muzip bir şekilde bana göz kırptı.

Bir şarkının sözlerini yarım yamalak tekrar söylemek için gösterdiği çabaya gülerken bir anda kalçalarını avuçladı ve aramızda yeni bir arzu dalgası oluştu. Üzerime çıktı ve sanırım bu sefer pek de yavaştan almaya niyeti yoktu.

12. BÖLÜM

Söyle

Bütün geceyi neredeyse uyumadan geçirerek birlikte dar-madağınık çarşıfların arasında sessizce uzandık. O, bur-nunu saçlarımın arasına sokmuş, sırtımı okşayıp durur-ken, ben de başımı göğsüne yaslayıp tek bacağımı onun bacağının üzerine atarak parmaklarımı bedeninde gezdir-dim.

Daha önce hiç tek gecelik bir ilişki yaşamadığım için na-sıl bir beklenti içinde olmam gerektiğini bilmiyordum ama beklediğim kesinlikle böyle değildi. Arkadaşlarımın çoğu-nun sıradan seks deneyimleri olmuştu ve hepsi de bunun şipşak bir birliktelik olduğunu, bazı zamanlarda da o ge-ceyi birlikte geçirdiklerini söylerlerdi. Hangi şekilde olursa olsun, sabah olunca herkes kendi yoluna giderdi.

Ama ben vaktimizin henüz dolmasını istemiyordum. Dün gece muhteşemdi. River ve ben, daha önce hiç tecrübe etmediğimiz bir birliktelik yaşamıştık. Sadece seks ve yaşa-dığımız çoklu orgazmlar açısından değildi bu, aynı zaman-da benden esirgemediği o narin dokunuşları, bedenimden fıskıran o ateş ve kulağıma fısıldadığı o güzel sözler de beni kendimden geçirmeye yetmişti. Tekrar görüşebilmek umuduyla telefon numaranı sormasını umuyordum.

Her bir yeni cinsel deneyimin bu şekilde tatmin edici olup olamayacağını düşünürken, Ben’le birlikteliğimizin ne kadar uzun sürdüğünü ve bu yüzden de çok monotonlaştığını düşünmüştüm. Ayrıca uzun bir süredir hiçbir erkek dokunmamıştı bana, dolayısıyla bu kadar heyecanlanmam da çok normaldi.

Biliyordum. Aslında Ben ve River’ı karşılaştırmamam gerekirdi ama yine de buna engel olamıyordum. Her zaman Ben’le yaşadığım seksin yeteri kadar tatmin edici olduğunu düşünmüştüm, ta ki River’la geçirdiğim geceye kadar. Meğer biraz eksiklerimiz varmış. Bu kadar canlı ve hayat dolu bir adamı, artık hayatta olmayan Ben’le karşılaştırmanın ne kadar yanlış olduğunu düşündüm.

Ben sürekli herkesi Ben’le karşılaştıracak mıydım? Cevabın ‘evet’ olduğunu bal gibi biliyordum. Ama genelde Ben’i neyle karşılaştırırsam karşılaştırayım, kazanan her zaman Ben oluyordu. Örneğin, konu wok tavada yemek pişirmekse, Ben her zaman benden daha iyiydi ya da eğer gazetede bir makale okursam, Ben okuduğum makaleden çok daha iyisini yazardı diye düşünüyordum. Böyle düşünmekten vazgeçmem gerekiyordu artık. Evet, Ben daha önce benim hayatımdı ama şimdi hayatımda River vardı. Hatırlamam gereken bir şey daha söz konusuydu; River ve benim tek gecelik bir ilişki yaşadığımız.

Kendimi River’la tek gecelik bir ilişki yaşadığım için mutlu olmaya ikna etmeye çalışıyordum ama kesinlikle kötü bir biçimde başarısız oluyordum, çünkü aklımda sıralanan düşünceler sürekli onun seksiliği, çekiciliği, bana karşı hassasiyeti, oyunbazlığı ve bana gösterdiği özendi. Birbirimize karşı olan özenimizdi; onun bana, benim de ona karşı. Belki de bir daha görmeyeceğim birine bu kadar yakınlık duymam ne kadar da tuhaf bir şeydi.

Bu düşünceleri aklımdan çıkararak bu sabah yapmam

gerekenler listesinin üzerinden geçmek için kendimi zorladım: röportajı bitirmek, River'la vedalaşmak, havaalanına gitmek ve beni bu mutlu günden çok uzaklara taşıyacak olan uçağıma binmek.

Sanki onun gerçekten çok da umurundaymış gibi, River'ın bende uyandırdığı duyguları düşünüyordum; bu düşünceler benim doğru düşünmemi engelliyordu. Sonra aklıma Google'daki araştırma sonuçlarım gelmişti. River gördüğüm her fotoğrafta farklı bir kadının kollarında, aynı nazik duruşunu koruyordu. Böylece tekrar aklım başıma gelmişti.

Oturarak yataktan kalkmaya çalıştım ama River beni geri çekip yatak minderine geri yatırdı ve üzerime çıktı. "Nereye böyle?" diye soruyor sesi uykusuzluktan boğuklaşmıştı.

Gülümseyerek aynı derecede boğuk bir ses tonuyla, "Banyoya ve sonra bu güzel noktadan günün doğuşunu izleyeceğim," dedim.

Başını onaylarcasına salladı. Bir insan sabahları nasıl olur da bu kadar seksi görünebilirdi? Aklım almıyordu. Burnuma bir öpücük kondurup beni serbest bıraktı. "Kahve mi, çay mı?"

Kaşlarımı çatıp tepeden tırnağa darmadağınık olduğumu ima edercesine kendimi işaret ederek, "Hiç bende sabahları çay içen bir kız imajı var mı sence?" diye sordum ve ekledim. "Tanrım. Bir de sakın bana çay içtiğini söyleme!"

Yatak karyolasının başına yaslanarak kollarını başının arkasına götürmüştü. Banyo lambasının loş ışığı çıplak bedenini aydınlatıyordu. Başını sallayarak kendi kendine gülüp, "Gerçekten benimle ilgili bu bilgiyi bilmen gerektiğini düşünmüyorum şu anda. Şu anda hâlâ beni takip eden bir sapık olup olmadığını anlamaya çalışıyorum," dedi.

Üzerime gömleğini geçirip kahkaha attım. İlk karşılaş-
tığımız zaman ona söylediğim aynı sözü şimdi bana karşı
kullanıyordu. Dönüp ona baktığımda onun da aynı benim
gibi kahkahalarla güldüğünü gördüm. Ah, tabii ki onu çe-
kici yapan şeyler listesine, *'beni güldürüyor'*u da eklemem
gerekiyordu.

Yanımda makyaj çantam olmadan banyoya girip bir
süre oturup düşündüm. Çantamı almadan önce en azın-
dan yüzümü yıkamaya karar vermişim. Aynaya bakarak
parmaklarımı saçlarımda gezdirip diş fırçasını gözüme
kestirdim. *Neden olmasın?*

Banyodan çıkınca telefonumu alıp Aerie'yi aradım.

"Bana neden dönmedin? Seni belki on kez aramışım-
dır," dedi Aerie telefonu açar açmaz ve bu görüşmenin
umduğum gibi kısa bir görüşme olmayacağını anladım.
Hâlâ uykuda olmasını ve ona sadece mesaj bırakabilmeyi
ummuştum aslında.

Kısık bir ses tonuyla, "Özür dilerim. İşte, şimdi dön-
düm sana," diye cevap verdim.

"Dahlia. Sen neredesin? Neden bu kadar sessiz konu-
şuyorsun?"

"Las Vegas'tayım. Bunu biliyorsun."

"Hayır. Yani şu anda tam olarak neredesin demek iste-
dim?"

Ona doğrudan söylemenin daha kolay olacağını düşü-
nerek fısıldadım, "Onun odasında."

"River'ın mı? Gerçekten mi? Eee?"

"Şey... Yani, bu aslında uzun bir hikâye. Sana daha son-
ra anlatırım ama..." deyip sözlerimi dikkatle seçmeye ça-
lışıyordum. Derken her şeyi anlatıverdim. "Birlikte akşam
yemeğine çıktık ve geceyi de birlikte geçirdik."

Ses tonuna dikkat ederek, "River Wild'la birlikte oldu-
ğunu mu söylüyorsun sen bana?" diye sordu.

"Aynen Aerie. Onu anlatmaya çalışıyorum sana."

"Sen benimle kafa buluyorsun, değil mi?" dedi kuşkuy-la.

"Hayır, kafa bulmuyorum. Ne yani? Bana ilgi duymuş olduğuna inanmak bu kadar da zor mu?"

"Tabii ki değil. Sen erkeklerin ilgisini her zaman çekmişsindir Dahlia. Şaşırdığım şey sensin. Sen tek gecelik ilişkilerin kadını değilsindir. Yoksa sarhoş muydun?"

"Hayır değildim. Bunları daha sonra konuşalım mı, lütfen?"

"Peki, ama en azından bana nasıl geçtiğini söyle? İyi miydi?"

"Aerie, şimdi kapatmak zorundayım."

"Hayır, Dahlia, bekle. İyi misin sen?"

"Ben sadece seks yaptım, ameliyat geçirmedim. Tabii ki iyiyim."

"Demek istediğim o değil, bunu sen de biliyorsun. İkimiz de biliyoruz ki sen o adama âşık oldun. Sadece ruh sağlığının yerinde olup olmadığından emin olmak istedim. Biriyle seks yapmak ayrı bir şey, seksi sadece kısa bir birliktelik olarak gördüğüne emin olduğun biriyle seks yapmak ayrı bir şey."

"Onun öyle biri olduğunu nereden biliyorsun? Her neyse, zaten tek gecelik bir ilişkiydi. Vedalaşacağız ve onu bir daha görmeyeceğim, bundan eminim." Ona röportajı henüz bitirmedikten bahsetmemeye karar vermiştim.

"Peki, tath Dahlia. Seni anlıyorum. Onun öyle biri olup olmadığını da bilmiyorum. Sadece kulağıma gelenler onun ayrı kızla uzun süre takılmadığı söylentileriydi."

"Aerie, ben iyiyim ve şimdi telefonu kapatıyorum. Seni daha sonra arayacağım. Hoşça kal."

"Hoşça kal Dahlia. Ama bu sefer beni aramayı unutma."

Telefonu kapattıktan sonra Aerie'nin yorumunu düşünüp aralık olan cam kapıdan dışarıya baktım ve günün do-

ğuşunu izledim. Dağların ardından görünen ufku pembe ve mor renkler süslüyordu. Bunu gerçekten izlemek istiyordum; makyaj çantamı sonra almaya karar verdim.

Onu öylece bacak bacak üstüne atmış bir şekilde sandalyede sadece bir kot pantolonla otururken görünce kalp atışım hızlanmıştı. Ona doğru yürürken yanındaki masada duran kruvasan ve kahve gözüme çarptı. Bana bakarak gülümsedi ve iki fincan kahve hazırladı. "Krema ve şeker?"

Kapıda durup onu izliyorum ve ağzım kulaklarımda gülümseyerek, "Sadece krema efendim," diyerek ellerim kalçalarımda devam ettim. "Senin de kahveci olmana çok sevindim. Şimdi bunu öğrendim ya, artık peşinde sapıklık yapmayı kesebilirim."

Fincanlardan birine krema eklerken dönüp bana göz kırparak, "Tuhaf gelecek ama sapıklık eğilimleri olan seksi bir kadın beni hiçbir zaman rahatsız etmez," dedi.

Kollarımı önümde birleştirip kalçamı kapı eşiğine dayayarak kahkaha attım. "Bahse girerim öyledir."

"Aslında ben de senin tüm tatlılığına krema-ve-şeker tipi kızlardan olacağını düşünmüştüm."

Ellerim kalçalarımda, "Ne yani? Şu halimle yeteri kadar tatlı değil miyim?" diye sordum. Beni yanına çağırarak kucağına oturmamı işaret ettiğinde, tedbiri elden bırakarak bulunduğu yerden son derece rahat bir biçimde, hiçbir rahatsızlık hissetmeden ona doğru yürüdüm.

Şafağın erken saatleri yerini puslu bir sabaha bırakmıştı. Doğudan gelen sarı, muhteşem bir parlaklık görünüyordu. Dizlerim bükülü, ayaklarım onun dizlerinin üzerinde, River'ın kucağında otuyordum. Kahvemizi yudumlar-ken, bir elim onun boynunda, diğer elim kahve fincanıma sıkı sıkıya yapışmış olduğundan beni kruvasanlarla o besliyordu.

Güneş tamamıyla yüzünü gösterince bile öpüşmeye ve

sohbetimize devam ettik. Güneşin göz kamaştırıcı ışınları onun darmadağın saçlarından yansıyor. Büyülenmiş bir şekilde ona bakıyordum. Ona bakışımı yakaladığında beni daha uzun ve daha derinlemesine öptü. Dokunuşları bile daha samimi bir hal almıştı. Bedenimde tekrar hareketlenen, ona duyduğum bu şiddetli arzuyu bastırma-ya çalışıyordum. Parmaklarını bacaklarımda gezdirirken, altımda külotum olmadığını hatırlamıştım. Elini tutup, "Hadi ama röportajı bitirmemiz gerek," diyerek onu kapıdan geçirdim ve salona doğru sürükledim.

Yatak odasının önünde duraksayarak sırttı ve başıyla yatağı işaret edip, "Röportajı yatakta birlikte uzanırken de yapabiliriz," dedi.

O gülümseyen muhteşem yüzüne, pürüzsüz göğsüne, düzgün karın kaslarına ve şu anda ısı ısı parlayan o yeşil gözlerine bakınca hayır demem gerekiyordu, bu duyguya karşı koymalıydım, biliyordum ama yapamıyordum. İşaret parmağım havada, onu uyardım. "Tamam, ama yaramazlık yapmak yok. Bu röportajı bitirmem gerek."

Salona gidip küçük dizüstü bilgisayarımı alırken, arkamdan mırıldandığını duydum. "Söz veriyorum. Hiçbir şey yapmayacağım."

Eşyalarımı alırken, kendime engel olamayarak gülüm-süyordum. Mutfak tezgâhına doğru gidip iPod dockun-daki OYNAT düğmesine basıp oda-değiştir düğmesiyle müziği yatak odasına aktardım. Arında Fuel'dan "I Sho-uld Have Told You" çalmaya başlamıştı. Bu şarkıya bayı-lıyordum.

Yatak odasında, River bir yastığın üzerine yan yatmıştı. Bir eli başını destekliyor, diğer kolu da kalçalarının üstün-de serbest bir hâlde duruyordu. Bacaklarını, biri diğerin-den hafifçe yukarda kalacak şekilde bükmüş, dikkatlice beni izliyordu. *O kadar ateşliydi ki!* Heyecanla başparma-ğının tırnağını yemeye başlamıştı. Karşımdaki bu mükem-

mel görüntüye daha fazla dayanamayıp bakışlarımı başka yöne çevirdim. Biliyordum ki, eğer ona çok yakın olursam konsantre olamayacaktım. Bu yüzden yatağın ayakucunda oturmaya karar verdim.

Taşınabilir bilgisayarımı çantamdan çıkarıp açtım ve dün yazmaya başladığımız sorular listesini önüme koydum. Biraz evvel tırnağını yediği o başparmağıyla bacaklarımda daireler çiziyordu. Hâlâ nemli olan dokunuşları tüylerimi diken diken ediyordu. Röportajımı düşünemiyordum bile.

"Yaramazlık yapma," diye azarladım onu, bilgisayar ekranımın arkasından bakarak. Üzerimde gezdirdiği elinin üzerine elimi koyarak daha şakacı bir tonda, "Sound Müzik, Las Vegas'a gelip bana seninle röportaj yapmam için para ödedi. Bu parayı tek gecelik bir ilişki yaşayıp elim boş dönmem için ödemedi," dedim. Son birkaç kelimeyi özellikle daha da bir alayla söyleyerek etkilerini hafifletmeye çalışmıştım.

Tuttuğum elini geri çekerek aniden doğruldu ve kucağımdan bilgisayarı alıp yere bıraktı. Parmaklarını bileklere dolayarak beni kendine doğru çekti. Yüz yüze. Göz göze. Burnunu yanağımda kaydırarak kulaklarıma doğru ilerledi. Sessiz, alçak ve neredeyse sert bir tonda, "Dahlia, bu benim için kesinlikle tek gecelik bir ilişki değil. Senin için öyle miydi? Çünkü eğer öyleyse ben bunu tamamen yanlış anlamışım. Yani seni... bizi," dedi. Bunu söylerken bir yandan da yanaklarını ve dudaklarını başımın yan tarafına doğru yaslamaya devam ediyordu.

Aklımda, bedenimde, hatta ruhumda uyandırdığı beklenmedik duygularla, bu, anlık sözleri nefesimi kesmeye yetmişti bile. Ne söyleyeceğimi ya da ne yapmam gerektiğini bilmiyordum ama tuhaf bir şekilde içim birden huzurla dolmuştu. Ortamı birazcık olsun yumuşatmak için, kollarımı ellerinden sıyrarak yüzünü ellerimin arasına al-

dım ve gözlerinin içine baktım. Düşündüğüm, söylediğim bütün sözler, tek gecelik ilişki olduğunu sandığım bir ilişkiden kendimi korumak içindi sadece.

Çalan şarkının ritminden daha hızlı atan kalbimle, ancak parça parça düşünüp cevap verebiliyordum. "Özür dilerim. Ben sadece... Hayır, bana göre tek gecelik bir ilişki değil tabii ki. Ben sadece emin değildim..." Doğrulup daha dik oturarak gözlerinin önündeki saçları nazikçe çektim; ikimizi işaret ediyordum. "Ben sadece bunun gibi şeyleri hep yaptığını düşünmüştüm."

Yüzünde sinirli bir ifadeyle başını hayır anlamında salladı. Bu arada, odada Coldplay'in "Yellow" adlı şarkısı yankılanmaya başlamıştı.

Hafifçe dudaklarını benim dudaklarımın her noktasında gezdirmeye başlamıştı. "Hayır. Ben bunu her zaman yapmıyorum," diyerek dudaklarını boynumdan aşağıya doğru kaydırды. "Aslma bakarsan, daha önce geceyi otel odamda bir kızla geçirdikten sonra sabah onunla birlikte kahvaltı yaptığımı hiç hatırlamıyorum. Aynı duyguları paylaştığımıza sevindim," diye fısıldadı öpücüklerine ara verip gözlerini bana çevirerek. Derken kocaman bir gülümsemeyle, "Peki, şimdi artık yaramazlık yapabilir miyim?" diye sordu.

Bu sefer başımı başına yaslama sırası bendeydi. Her iki elimle yüzünü bana doğru çekerek yaptığım hatalı konuşmayı düzeltmek için, "Biliyor musun? Burnunu kulağıma doğru bu şekilde her kaydırдыğmda çılgına dönüyorum," dedim.

Kendini geri çekerek elleriyle nazikçe kollarıma tutundu ve başını salladı, hafifçe gülümseyerek, "Evet. Biliyorum," dedi.

İlk Kez Gerçekten Yaşamak

Beni her öpüşünde ve dudakları en hassas noktalarımla her buluştuğunda bedenimde oluşan çarpıntı daha da büyüyordu. Bana her dokunduğunda nefes alış verişim hızlanıyor, kalbim daha hızlı atıyor ve vücut sıcaklığım yükseliyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

Röportajı henüz bitirememiştik. Uçak kalkış saatim gelip geçmişti bile. Sabahın geç saatlerinde birlikte uyuyakalmıştık. Birkaç muhteşem sekse-bir-türlü-doyamıyoruz deneyiminden sonra River, hafta sonunu onunla geçirmem için bana teklifte bulundu. Tereddütsüz kabul etmiştim. Nasıl kabul etmezdim ki? Tekrar hayata döndüğümü hissediyordum. Artık yaşıyordum, nefes alıyordum ve onunla hayatı daha önce hiç yapmadığım bir şekilde yaşıyordum.

Geçirdiğimiz gecenin sadece tek gecelik bir ilişki olmadığına beni inandırdıktan sonra yaklaşık iki yıldır üzerimde taşıdığım hüznüm, acım ve yalnızlığım sanki dağılıp gitmişti. Sanki kış mevsimini artık geride bırakıp ilkbahar mevsimine doğru yol alıyordum. Sanki yapraklar bile artık verimsiz topraklardaki cansız kahverengiden, yeşilin cıvıl cıvıl tonlarına geçiş yapmışlardı. Kuşların cıvıltılarını duyabiliyordum. Artık güneye göç etmiyorlardı. Sert Santa Ana rüzgârları yerini hafif ılıman esintilere bırakmıştı ve kendimi tekrar hayat dolu hissediyordum.

Uyanıp saate bir göz attım. Neredeyse öğlen olmuştu. Başımı keyifle uzandığım yerden kaldırır kaldırmaz River'ı

gördüm. Uyanmış, bana gülümsüyordu. Saçları darmadağınaktı ama o haliyle bile karnıma sancılar girmesine neden olacak kadar seksiydi. Başıyla komodini göstererek, "Telefonun titreşiyor orada," dedi muzip bir ses tonuyla ve gözlerini önce bana sonra da yatağa çevirdi.

Gülümseyerek başımı tekrar yastığa koyup yanma kıvrıldım. Bu kadar sıradan bir cümleye nasıl oluyor da duygulu, erotik bir hava katabiliyordu. Mırıldanarak, "Evet. Herhalde Serena'dır. Aslında onu hemen arayıp oğlu nasıl oldu diye sormam lazım. En son ben buraya gelmeden önce hastaydı," dedim.

Oturarak çıplak bedenlerimizi örten çarşafları üzerimizden sıyrıp göbeğime öpücükler kondurduktan sonra ayağa kalkarken parmak uçlarıyla göğsüme kadar tenimi okşadı. Uzanıp telefonu aldı ve bana doğru uzatarak, "Hemen ona mesaj yaz. Aramayla daha sonra yaparım."

Yatağın ucuna doğru adım atarken açıkta kalan mükemmel kalçalarını inceleyip elimde olmadan gülümsedim. Telefonumun kilidini açıp Serena'ya kısa bir mesaj attım.

Üzgünüm seni daha önce arayamadım. Çok yoğun-
dum. Trent nasıl oldu? Beni mutlaka haberdar et.

Öpüyorum çok. <3 :)

River, üzerine geçirdiği boxerıyla bana doğru gelip elimdeki telefonu aldı ve tekrar komodinin üzerine bıraktı. Banyoyu işaret ederek, "Benimle gel," dedi.

Yerdeki gömleğini düğmelerini iliklemeden üzerime geçirdim.

Başlı bir yana eğik vaziyette tepeden tırnağa beni ince-
liyordu. Elini uzatıp geniş banyoya doğru götürdü beni. Siyah mermer zemini ve sağ tarafta BAY ve BAYAN isimli lavaboları vardı. Sol tarafta camları açık olan kocaman bir

duşakabin ve merkezde de büyük bir jakuzi yer alıyordu. Acilen tuvalete doğru yöneldim. Tuvalet lavaboların orada ayrı, kapalı bir alandaydı.

Ben tuvaletteyken River'ın bir şarkı mırıldandığını duyuyordum, ancak lavaboda akan suyun sesinden dolayı tam olarak ne olduğunu çıkaramıyordum. Kapıyı açtığımda durup onu izledim. Sanki her zaman bir arada yapılmış gibi, aynı anda hem şarkı söylüyor hem de tıraş oluyordu. Benim orada onu izlediğimi fark etmemiştii bile. Şarkı söylemeyi bırakıp dişlerini fırçaladı. Ona baktığımda ne kadar çekici olduğunu düşündüm ve aklıma birden sabah aynı fırçayı kullandığım geldiğinde yüksek sesle kahkaha attım.

Gülümseyerek alt dudağımı ısırıp kollarımı birleştirdim ve yanına gittim.

Ağzı diş macunu köpüğüyle dolu bir vaziyette, diş fırçasını ağzından çıkarıp kafasını bana çevirdi. "Bu kadar komik olan nedir?"

Kendime hâkim olamayarak kıkırdadım ve zorlukla, "Ben bu sabah senin diş fırçasını kullanmak zorunda kaldım da. Umarım sakıncası yoktur," diye cevap verdim.

Yüzünde şeytani bir gülümsemeyle, lavaboda hâlâ su akarken diş fırçasını yerine koyarak gözlerini kısıp, "Öyle mi? Peki. Umarım bunun da sakıncası yoktur o zaman?" dedi.

Kendimi elinden kurtaramadan, belimden tutup ellerini kalçalarımaya götürdü. Dudakları şehvetle dudaklarımla buluştu ve beni tezgâhın üzerine oturttu. Dilini üst dişlerinin etrafında ileri geri hızla hareket ettiriyordu. Aynı şeyi alt dişlerimin üzerinde de yaptıktan sonra dilini dudaklarımla arasından geçirerek damağıma sürttü. Musluktan lavaboya akan su gibi hızlıca içimi bir arzu seli kaplamıştı.

Sıkı bedenini hafif bir şekilde hareket ettirerek bacakla-

rımı aralayıp kendini içime doğru bastırđı. Alt dudağımı emmek için dudaklarını aşağıya indirdiğinde beni vahşice öpmeye başlamıştı. Bedenim arzuyla titriyordu. Akan su neredeyse lavaboyu doldurmak üzereyken, ağızlarımızın kenarından akan diş macunlarına hiç aldırılmıyorduk.

Sonunda onu omzundan ittim, o da geri adım attı. "Ama. Bu hiç de adil bir oyun değil. Sana dişlerimi fırçalamanı söylememiştim. Ben...," ancak sözüümü bitirmeme fırsat vermedi. Bakışlarını dudaklarımdan önü açık olan gömleğime doğru kaydırđıđında nefesi kesilmişti ve dudaklarını aralayarak başını öne doğru eğdi. Dilinin ucuyla, üzerine diş macunu damlamış meme ucumdan başlayarak bütün göğsümde dolandığında benden istemsiz bir inilti yükselmişti. Ağzımdaki diş macunlarını elimin tersiyle silip bu heyecanımı durdurmaya çalıştım, ancak dokunuşlarına karşı koyamıyordum. Vücut ısım giderek yükseliyordu. Bana baktığında gözlerindeki tutkuyu görebiliyordum. River, alt dudağını yalayıp kaskatı bedenini bana çevirdi, ancak bu sefer onu ittirmek yerine bacaklarımı onun etrafına sardım, çünkü onun o yumuşak tenini tenimde istiyordum.

Diş macunları çenesinden damlayarak derin bir nefes alıp, "Ne dedin sen?" diye sordu.

Ona yaklaşarak çenesinde kalan tüm diş macununu yalayıp, "Hiçbir şey," demeyi güçlükle becerdim.

Sıkı vücudunu bana dayayarak lavaboya uzanıp hâlâ akan musluğu kapattı. Odada duyulan tek ses ikimizin de yükselen nefes alış verişleriydi.

"Aslında," diye mırıldanarak dudaklarımı yeni tıraşlı çenesinden aşağıya doğru kaydırdım. "Merak ettiğim bir şey var," diyerek derin bir nefes aldım ve ellerimi siyah boxerından içeri soktum. "Sen bugün benim için neden hiç şarkı söylemedin?" Ellimi boxerının içine sokarken bir

yandan da hızlı nefes alış verişim arasında güçlükle kelimeleri ağzımdan çıkarmıştım.

Derin bir nefes alarak beni öyle bir kendine çekti ki kalçamın sadece ufak bir kısmı tezgâhta kalmıştı. Ellerimi sertliğinden çekerken o da derin bir nefes alarak kalçalarını benim içime gömdü. Elleri sırtımda gezinip beni daha da kendine doğru çekti. Çığlıklar atarak ben de tırnaklarımı onun sırtında gezdiriyor ve ona daha fazla sokulabilmek için başımı arkaya atıp belimi büküyordum.

Ellerini sırtımda gezdirdikten sonra belime dolayıp bir adım geri gitti. Arzulu bakışlarla bana bakıyordu.

“Senin için bir şarkı mı söylememi istiyorsun?”

Başımı evet anlamında salladım ve ellerini anında bacaklarımın arasında hissettim. Ellerini kasıklarımın gezdirip bana işkence edercesine, beni tahrik ederek parmaklarını kasıklarımın iç kısımlarında gezdiriyordu. “O zaman, gidip müzik açayım,” dedi heyecanla. Ama odayı ve beni terk etmedi. Onun yerine beni kalçalarımın tutarak tezgâhtan kaldırdı ve duşakabine kadar kucağında taşıyıp duvara doğru yasladı. Beni bırakmadan önce musluğu açtı ve o anda su sanki bizim müziğimiz olmuştu.

Gülümseyerek, “Neyi söylememi istersin?” diye sordu.

“Maroon 5’den herhangi bir şarkı, tabii ki.”

İsteğime kaşlarını çatsa da yine de benim için söyledi.

River’la birlikte duş almak çok özel, çok seksi, kısaca çok dünyevi bir duyguydü. Vücudumu bir yandan köpüklerken, bir yandan da “She Will Be Loved” isimli şarkıyı söylüyordu. Şarkının en sevdiğim yeri, gökkuşağı ve kelebek sözlerinin geçtiği bölümü söylediğinde ona şükran dolu gözlerle baktım. Şarkıyı bitirdiğinde her yerimi tatmak için ne kadar sabırsızlandığını ve bana neler yapmak istediğini anlatıyordu. Hiçbir şeyden utanmadan, son derece rahat bir şekilde, kendimi ona tamamen bağlı hissederek ben de

ona yapmak istediklerimi detaylı bir şekilde anlattım.

Beynim sanki altıncı viteste gidiyordu, bedenim ise beni unutkanlığa doğru sürüklüyordu. Tanrım bu adam... bu adam... Devamını tam getirecekken, bu seksi adam, beni elleriyle yavaşça arkamdan kavrayıp kaldırarak duvara yasladı.

İkimiz de gayet memnun ve suya doymuş bir şekilde duştan çıktığımızda, önce benim etrafıma sonra da kendi etrafına havlu sardı. Parmaklarımı ıslak, dağınık saçlarımda gezdirdim. Yatak odasına geçmeden önce onun ne kadar çekici ve muhteşem biri olduğuna bakıyordum. Odaya çıkarken beni izlediğini fark ettiğimde, ona şov yapıp popomu salladım biraz. Arkadan gelen kahkahasını duya-biliyordum.

Salona doğru gidip valizimi aldım ve geri yatak odasına döndüm. River da o sırada omuzlarında bir havluyla banyodan çıkmış, giydiği kot pantolonunun iliklerini düğmeliyordu. İnanılmaz çekici görünüyordu.

"Benden neden istemedin? Ben getirirdim sana," dedi tüm tatlılığıyla. Bu iyi niyetinin karşısında dizlerimin bağı çözülmüştü. Bu çocuğa galiba âşık oluyordum; hem de hiç tanımadığım bir çocuğa.

Yüzümde mest olmuş bir ifadeyle gülümsüyordu; elimde yelpaze varmış gibi yapıp Güneyli aksanını taklit ederek konuşmaya devam ettim. "Neden ki bayım? Sizce ben çaresiz bir genç kız mıyım?"

Gülümseyerek o tatlı gamzeleri ortaya çıkacak şekilde kahkahalara boğuldu ve yanıma gelip beni yine kollarının arasına aldı. O muhteşem güzellikteki kumral saçlarını boynuma doğru sallıyordu.

"Hayır. Öyle düşünmüyorum," dedi omzumu hafifçe ısırarak. "Ben sadece yardım etmek istemiştim."

Dolaptan River'ın telefonunun sesi geliyordu ama o

umursamıyordu. Bana doğru uzanıp yüzüme düşen bir tutam saç alıp kulağımın arkasına attığında tüylerim diken diken oldu. Devam edip işaret parmağıyla kulağımın etrafında daireler çizerek hafifçe kulak mememle oynadı. Bu da bedenimi iyice yaklıyordu.

Havlusunu omuzlarından çekip aldım; saçlarını havluyla kurularken bir yandan da saç diplerine parmaklarım-la masaj yapıyordum. Karnımdaki hareketlenmeyle masajı bıraktım. Kollarıma tutunarak geriye yaslandı. Pürüzsüz göğsü gün ışığında pırıl pırıl parlıyordu. "Aç mısın?"

"Bir kızın iştahını nasıl açacağını çok iyi biliyorsun. Açlıktan ölüyorum," dedim ve elimdeki havluyu yere bıraktım.

River gülümseyerek üzerimdeki tüylü havluyu çekip sırtımı havluyla kurularak. "Eğer bu kadar seksi olmayı bırakıp üzerine bir kaç parça kıyafet geçirirsen buradan bir an önce çıkar, hemen bir şeyler atıştırırız," dedi ve arkasını dönerek tekrar tuvalete gitti. Beni yine o güzel kalçasına bakar halde bırakmıştı. Banyoya girince, "Beni izlediğini biliyorum," diye seslenerek poposunu salladı.

Valizimin içine dalmışken yüksek sesli bir kahkaha attım. Kalan son temiz külotumu giydim üzerime. Arkasından minik bir siyah kurdelesini olan düz beyaz bir külotu. Peşine ona uygun sutyenimi de taktım. Çamaşırlar pek de seksi değillerdi.

River, banyodan çıkıp kapıya yaslanarak, "Kurdelene bayıldım," dedi.

Tam ona dönüp alaylı bir cevap verecekken gördüklerim karşısında nefesim kesildi. Siyah bir AC/DC Back in Black turu tişörtü vardı üzerinde. Babam AC/DC'ye bayılırdı ve tabii ki ben de.

"AC/DC'yi severim. Tamam mı? Şimdi dışarı çık ve giyinmeme izin ver."

Havali havali odanın diğ er ucuna koştu. Yanımdan ge-
çerken durdu ve bir adım geri attı. O sırada ben de vali-
zimdeki karman çorman kıyafetlerimi toparlamaya devam
ediyordum. Her iki omzuma da birer öpücük kondurarak
sutyenimin önündeki siyah kurdeleye asıldı. "Teşekkürler
Dahlia," diyerek salına salına yatağ a doğ ru yürüdü. Yata-
ğ ın üzerine oturup önce çoraplarını, sonra da siyah botla-
rını giydi ve kendini bir yastığ ın üzerine bırakarak ayakla-
rını havaya kaldırdı ve tekmeler attı.

"Sana gösteri yapmıyorum, biliyorsun değ il mi?" de-
dim ve siyah dantelli atletimi giyip üzerime uzun kollu
Coldplay Viva La Vida konser tiş örtümü geçirerek yandan
düş üm attım. Altıma hemen taşlanmış kot pantolonumu
giyip River'a baktım. Ona bakarken aklıma Coldplay'in
"Green Eyes" isimli şarkısı gelmişti. Bu şarkı kesinlikle Ri-
ver için yazılmış olmalıydı.

River'ın kendi kendine gülerек sorduğ u soruyla düş ün-
celerimden sıyrıldım. "Seri endişelendiriyor muyum?"

Saçlarımı baş ımın üzerine doğ ru savurarak eğ ilip saçla-
rımı fırçaladım. "Tabii ki hayır. Niye böyle düş ündün ki?"

"Bilmiyorum. Sadece bana öyle geldi. Seri endişelen-
dirmediğ ime sevindim, çünkü endişelendirmemeliyim.
Sana hayran olmamak için fazla seksisin," dedi gözlerini
gözlerine kenetlerken.

Kollarını baş ının arkasına götürerek bana kocaman gü-
lümsedi. "Tiş örtünü çok beğ endim. Gerçekten konsere...?"

River konuşmaya devam ederken yüzüğ üm aklıma
gelmişti. Yüzüğ üm neredeydi? Parmaklarımı ileri geri ha-
reket ettirerek boynumu tutuyordum. Baş ım dönüyordu
ama biliyordum ki yüzük parmağ ımda değ ildi. "Ah, ola-
maz. Kolyemi otelimde unutmuş um. Odaya geri dönüp
onu almam lazım!" dedim çılgına dönmüş bir şekilde. Ri-
ver bunu duyunca bir anda ayağ a fırladı. Paniklememeye

çalışıyordum. Gerçekten ama kolyem... Ben'in yüzüğü... Onları mutlaka bulmam lazımdı.

River endişeli bir şekilde yanıma geldi. Gözlerimin önüne gelen saçlarımı eliyle düzelterip kulağımın arkasına attı ve yanaklarımı avuçları arasına alarak gözlerimin içine baktı. "Tamam. Hemen oraya gidelim."

Sakinleşmeye çalışıyordum ama yapamıyordum. Gözlerimden yaşlar akıyordu. River başparmaklarıyla akan gözyaşlarımı siliyordu. Ağlamamın ve bu kadar endişeli olmamın sebebini sormuyor ve umursamıyordu. Sadece alnıma bir öpücük kondurup benimle kapıya doğru yürüdü. Beni ancak bir tür sıkıntıyla sonuçlanabilecek bir yolculuğa doğru götürüyordu. Bir zamanlar âşık olduğum bir adam hakkında dün gece birlikte olduğum adamla son derece acı verici bir şekilde konuşmak zorunda kalabiliyordum: River için ne hissettiğimin adını koymaya ya da bunu düşünmeye cesaret bile edemiyordum.

Hissettiğim duygular bedenimde bir fırtına gibi esiyordu. Ama Oz Büyücüsü'ndeki Dorothy gibi bir anda kıpkırmızı ayakkabılarla kendimi mutlu insanların yaşadığı Kansas'ta bulmayacaktın. Aksine benim gidişatımda, yeni bir ilişkiye başlamakta olduğum adama yaşadığım bu paniğin sebebini anlatmak vardı. River'a beni otele geri götürmesinin sebebini aslında Ben'den bana kalan en önemli hatırayı kurtarmak olduğunu söylemeliydim.

Otelin önünde aracının getirilmesini beklerken bana dönerek ellerimi tuttu. Sanki her şeyi düzeltebileceğine inanmışçasına bana bakıyordu. "Bebeğim, ağlama. Sana söz veriyorum, bu işi çözeceğim senin için. Her şey düzelecek," dedi, parmaklarıyla kalbinin üzerinde bir çarpı işareti yaparak. Bebeğim mi? Bana biraz evvel bebeğim mi demişti?

Tam da o anda, vale standında durup arkamda o kadar

park edilmeyi bekleyen sıralarca araç varken, artık biliyordum. Evet, biliyordum. Ben bu çekici, cazibeli ve büyüleyici adama âşık olmuyordum. O safhayı çoktan tamamlamıştım bile. Çoktan düşmüştüm...

Sessizlik içinde otele doğru yol alıyorduk. Caddenin gündüz hali geceye nazaran oldukça farklı olmasına rağmen, yine de göz kamaştırıcıydı, ancak geceki cazibesinden eser yoktu. Yollarda yine lambalar yanıyordu ama yeteri kadar parlak değillerdi ve gece kadar aydınlatmıyorlardı caddeyi. En azından kaybettiğim o değerli eşyama ulaşmak için bana ışık tutmalarını umuyordum.

River'in arabasıyla Ben'in bana vermiş olduğu alyansı almaya gidiyor olduğumu düşünmek bana biraz tuhaf geliyordu. Koltuğumda kıpırdanarak ellerimle boynumda olmayan bir kolyeyi tutmaya çalışıyordum. River ne elimi tutuyordu ne de bana arabaya binmeden önce baktığı gibi bakıyordu. Eminim bu duygusallığımın sebebini anlamaya çalışıyordu ama şu anda anlatmak için hazır değildim. Boğazımdaki bu düğümü çözmek için şu anda her şeyden önce kolyemi bulmam gerekiyordu. Daha sonra zaten her şeyi açıklayabilirdim.

Keşke düşüncelerimden kurtulmak kolay olsaydı. *Onun yüzüğünü çıkarmakla acaba ona ihanet mi etmiştim? River'la birlikte olduğum için de ona ihanet etmiş olabilir miydim? İçimdeki bu yas daha ne kadar sürecekti? Yeni bir ilişkiye girebilmem için ne kadar süre geçmesi gerekiyordu? Bütün bu soruların doğru bir cevabı var mıydı ki?*

Nihayet otele vardığımızda River arabadan inmeden önce vale benim kapımı açtı. Onu bekledim ve elini tutup hemen danışmaya doğru ilerledik. İkimiz de oda temizliğinin çoktan yapılmış olduğunu düşünüp odaya çıkmamıştık. Danışmada uzun bir kuyruk vardı, ancak River bunu hiç umursamayarak doğrudan öne doğru ilerledi ve önün-

de henüz oda anahtarlarını almış olan çiftin oradan ayrılmalarını bekleyerek danışmadaki görevliye selam verdi. Çiftin ilk durduğu yerde durup görevlinin ilgisini çekmek için hafifçe öksürdü. Arkada bekleyen o kadar kişi bizim bu yaptığımız saygısızlıktan dolayı eminim çok rahatsızlardı.

Görevli ilgilenmeyi reddedince, River elimi bırakıp öne doğru yaslanarak iki dirseğiyle birlikte bankoya dayandı. "Bak dostum. Çözülmesi gereken acil bir konu var burada ve bunu senin çözebileceğini umuyordum," dedi yumuşak ve sakin bir ses tonuyla. Görevli River'ın bu etkileyici konuşmalarından etkilenmemiş olacaktı ki kafasını bile kaldırmadan, "Bayım. Herkes gibi sizin de kuyrukta beklemenizi rica ediyorum," dedi.

River dişlerini sıkarak bankoyu kavrayarak düz, sert bir ses tonuyla, "Beni tam olarak duyduğundan emin değilim ama burada bahsettiğimiz durum..., " dedi.

Görevli gözlerini kısarak River'a bakıp sözünü kesti. "Sizi duydum, ancak bir kere daha tekrar etmek..., "

Bu sefer River adamın sözünü bitirmesine izin vermeden ve kibarlığını bozmadan adama iyicene yaklaşarak, "O zaman, sanırım Bay Hughes'u aramanın vakti geldi," dedi ve adamın yaka kartına bakıp, "Joe," diye ekledi.

Bay Hughes da kim?

Şimdi tamamıyla kızgın olan adam kekeleyerek kendini toparlamaya çalışıyordu. Ayağa kalkıp kibarca, "Bu işi Bay Hughes'u aramadan önce halledebilir miyim, isterseniz önce ona bir bakalım. Tam olarak ne diyordunuz?" diye sordu tekrar. Gergin kıkırdamamı bastırarak River'ın bana kafasını uzatıp göz kırpmasını izledim. Sonra elimi alıp sıkarak bankoya kendi elinin altına koydu. Böylece dirseklerimiz bir bütün gibi olmuştu.

Biz daha hangi aralık telefonu eline aldığını bile gör-

meden, görevli oda temizliğini arayarak o odadaki kasada kalan değerli bir eşya bulup bulmadıklarını sormuştu. Tanrıya şükürler olsun ki kolyem bulunmuş ve otelin merkezindeki bir kasaya bırakılmıştı.

River görevliyle tokalaşmak için elimi bıraktı ve elini arka cebine götürerek artık mutluluktan havalara uçan Joe'ya yüz dolar uzatıp teşekkür etti. River yine de mesafeli bir şekilde, "Joe, o kolyeyi ne yap et bize teslim ettir. Biz barda olacağız," dedi.

Tabii ki Joe, hiçbir tereddüdü olmadan uzatılan bahşişi aldı ve "Tabii ki efendim. Hemen," diye yanıtladı.

River'ın beni dün gece beklediği bardaydık. Sanki bir günden daha fazla zaman geçmişti. Bu adamla, sanki on yıllardır tanıyormuşum gibi bir yakınlaşma olmuştu aramızda. Oturmaya hazırlanırken River sandalyemi benim için çekti. Ben de başımı sallayarak gülümsedim ama oturmadan önce parmak uçlarıma kalkıp onu yanağından öperek, "Teşekkür ederim," dedim.

"Dahlia, bana teşekkür etmene gerek yok. Bir kere, o kolyeyi benim yüzümden kaybettin," dedi ve yanaklarımı okşayarak oturmam için sandalyemi işaret etti. Yanıma oturarak elimi tutup başparmağıyla okşadıktan sonra bana doğru uzanıp beni öptü.

Garsonumuz gelince iki bira ve bir bardak buz sipariş ettik ve tabii ki River birden kendi kendine güldü. Bana ne yemek istediğimi sorduğunda, "Ne olursa yerim. Şuradaki barbut masasını bile yerim," diye cevap verdim. İkimiz de kahkahalara boğulduk, çünkü sadece yirmi bir masası da diyebilirdim.

River, hamburger ve kızarmış patates sipariş etti, ben ise ızgara peynirli sandviç, patates kızartması ve çikolatalı *milkshake*. Garsona *milkshake*imi yemeğimle beraber getirmesini söylemiştim.

River bana şaşkın gözlerle baktı.

"Ne?" dedim. "Sandviçimi *milkshake*ime banmak istiyorum."

Başını sallayarak, "Bu çok iğrenç," dedi.

"Denemelisin. Emin ol seveceksin."

İçeceklerimiz gelir gelmez hemen biramı kafaya dikip arabada söylemeyi planladığım şeyi düşündüm ve kararsız kaldım. River'ın o tüm içtenliğiyle parıldayan gözlerinin içine bakarak, "Özür dilerim, biraz heyecan yaşattım ama o kolye gerçekten yeri doldurulamayacak bir kolye," dedim. Duraksadım ve boğazımdaki o düğüm bir anında kayboldu.

Gözlerini benden ayırmadan, "Verdiğin tepkiden dolayı öyle olduğunu anlamıştım," dedi nazikçe.

Başımı sallayarak, hafifçe öksürdüm ve saçlarımı kulaklarımın arkasına attım. "Aslında, o kolye basit bir kolye değil," dedim ve gözlerimin yanmasının biteceğini umarak tekrar duraksadım.

Duyduğum rahatsızlığı fark eden River, sandalyesinden bana doğru uzanarak iki eliyle birden elimi tuttu. "Hadi durma. Neler anlatmak istiyorsun?"

Tam başlayacakken aramıza Joe girdi. O kadar mutlu görünüyordu ki sanırsınız kumar katında bir oyun kazanmıştı. Üzerinde "Oda 716'dan" yazılı bir zarf uzattı River'a. River başını sallayarak teşekkür etti ve Joe tekrar danışmadaki görevlerini yerine getirmek için yanımızdan ayrıldı.

Elimi elinden çekerek zarfı alıp açtım. Yüzüğü çıkarmadan önce tereddüt ettim. Zarftan çıkarır çıkarmaz hemen avucumun içine alıp River'ın gözlerinin içine baktım. "Bu Ben'in bana aldığı nişan yüzüğü."

River sandalyesinin arkasına yaslanarak birasından büyük bir yudum içti. Belli ki bu yorumu hiç beklemiyordu. Tek ayağını dizinin üstüne atarak, "Görebilir miyim?"

dedi. Gözleri tam olarak tanımlayamadığım bir ifadeyle doluydu. İyi niyetten ziyade, sanki biraz hüznü gibiydi.

Dudağımlı ısıarak titreyen parmaklarımla arasında yüzüğü ona uzattım. Kalp atışım hızlandı. Birkaç saniyeliğine yüzüğü inceleyip sonra nazikçe avucumun içine bıraktı ve üstünü sanki yüzüğü görmemek onu ortadan kaldıracakmış gibi kapattı. "Eskiden onu parmağında taşıyan kadın gibi çok güzelmiş," dedi duygulu gözlerle bana bakarak. Sözlerinde "eskiden" kelimesini kullanması dikkatimi çekti.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Yanıtlarken bile hâlâ ellerim titriyordu. "Tabii ki."

Bileğime işaret ederek, "O bileklik de ondan mı?" diye sordu.

Duygularımı bir kenara atarak kolumu kaldırıp, "Evet, bunu Ben bana öldüğü gün vermişti. Ona her baktığımda ileride hiçbir pişmanlık yaşamamak için hayatı doya doya yaşamam gerektiğini hatırlıyorum," dedim.

"Anlıyorum. O da güzel bir hayata bakış açısıymış, Dahlia."

Sonra bana, "Bilekliğin hakkında, Ben hakkında konuşmak ister misin benimle?" diye sorarak beni şaşırttı.

Yüzüğü sağ salim cüzdanuma soktukten sonra yumuşak bir ses tonuyla, "Dürüst olmam gerekirse, hayır. Hayır, istemiyorum. Seninle şahane vakit geçiriyorum. Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim ve hafta sonumuzu hüznü hikâyelerle geçirmek istemiyorum," dedim ve elimi masanın üzerinden uzatarak yanaklarını okşadım.

Başını sallamıştı, ancak konuşmuyordu ve elimi dudaklarına götürerek bir öpücük kondurdu.

Hafif bir gülümsemeyle, "Umarım sana uyar?" dedim.

River gülümsemeyle bana cevap vererek, "Dahlia, şimdilik uyar tabii ki, ancak başka bir zaman o konu hakkın-

da konuşmak isterim. Seninle ilgili her şeyi bilmek istiyorum," dedi.

Tam da o sırada yemeklerimiz geldi ve elimi çekerek başımı salladım ona. Derken yine telefonu çaldı cebinden ama yine umursamamıştı. Kendi telefonumu otelde unuttuğum aklıma geldi ama zaten pek de ihtiyacım yoktu ona.

Öğle yemeğimiz boyunca hem sohbet ettik hem de kahkahalara boğulduk. Oradan ayrılmadan önce kumarhaneyi denemeye karar verdik. Sonrasında sade bir akşam yemeği ve gece kulübüyle devam ettik.

Hayatta

Ben'in birinci ölüm yıldönümünde, mezarlıktan eve doğru arabada giderken Grace'in bana, "Dahlia, hayatım. Nereden gelirse gelsin üzerimizdeki her bir yara izinin mutlaka bir güzelliği vardır," sözü aklıma gelmişti. Kendi akan gözyaşlarını siliyordu. Sanırım şimdiye kadar bana verilen en önemli öğüttü bu. "Oğlumun, Ben'imizin ölümünün kalbinde yarattığı yara iyileşince bunu anlayacağsın. Bir yara izi oluşacak ve bu da yaşadığın o yoğun üzüntünün ve o dayanılmaz acının artık yok olduğu anlamına gelecek. Yaran iyileşiyor demek olacak, ancak sakın kalbini kimselere karşı kapalı tutma. Onu hep açık bırak ki başkaları girebilsin." Daha fazla konuşamıyordu, ancak henüz sözlerini bitirmediğini biliyordum. O gece ayrılırken tezgâha bir not bırakmıştı. Şöyle yazıyordu: "Kalbinin iyileşmesine izin ver ki günün birinde tekrar âşık olabilesin. Biri tarafından sevil. Sen bunu hak ediyorsun. Ben her zaman senin yanındayım. Bunu sakın unutma."

Ve ben bu gece bu inanılmaz seksi, çekici ve karizmatik adamla ilk defa dışarı çıkma çabasıdayken, Grace'in sözleri tekrar aklıma gelmişti. Biliyordum, artık yaralarım sarılmıştı.

Aqua'ya doğru yürürken, başımın belada olduğunu hissedebiliyordum. Ortam oldukça karanlıktı. Müzik olabildiğince yüksek ve kışkırtıcı bir tempoyla çalıyordu. River'in nefes kesici çekiciliği ve büyüleyiciliği beni o kadar sarhoş

etmişti ki bu gece kulübü bile beni ayık tutamayacaktı. Tabii akşam yemeğinde içtiğim iki biradan ve ondan önce içtiğimiz birkaç içkiden hiç bahsetmiyordum bile.

Gündüz arabasıyla otele geri gidip kumarhanede biraz zaman geçirmiştik. Bana barbut oynamayı öğretmişti, ayrıca birlikte yirmi bir ve poker de oynamıştık. Hatta kumar makinelerinde bile oynamıştım; River'ın gözetiminde. Gözlerini devirerek beni kızdırmaya çalışmıştı. "Sadece altmış yaşındaki kadınlar zamanlarını bu tür şans oyunlarıyla boşa harcarlar." Artık alıştığım tipik River havasında konuşarak ekledi. "Ama yetenek oyunları gerçekten zaman harcayabileceğin bir şeydir." Tabii ki bunu kulağıma fısıldarken parmağını vücudumda yukarıdan aşağıya gezdiriyordu. O kadar eğlenmiştik ki odaya bile çıkamamıştık. Kumarhaneden ayrıldıktan sonra Sky Tube'da birazcık yürüdük ve sonrasında hafif bir akşam yemeği yedikten sonra kulübe geldik.

Gece kulübü Trees Place Kumarhanesi'nin elli beşinci katında yer alıyordu. Bütün dış duvarları camdan ve arka tarafta kocaman bir bar kuruluydu. Tabii ortasında da ondan daha da büyük bir dans pisti vardı. Aynı zamanda her iki tarafta dış mekân barları bulunuyordu, tam cam duvarların dışında. Her bir barın arkasında ağaçlı ve banklarla dolu bir teras alanı oluşturan, tuğla duvarlarla destekli ayna görüntüleri vardı. Dışarıda, sağda kalan bar içki servisi yaparken, soldaki bar kapalı gibiydi.

VIP girişindeki devasa kapılarından içeri girerken Rihanna'nın "S&M" şarkısı çalıyordu. Ceketlerimizi vestiyere verdikten sonra River bana doğru dönüp, "Yanımdan ayrılma, içerisi berbat bugün," dedi.

Onun yanından bir an olsun bile ayrılabilceğimi nasıl düşünürdüyü? Tabii ki ayrılmayacaktım. Hatta aramızdaki bu cinsel enerjiyle kulüpte eğlenmek yerine doğrudan otel

odamıza gitmeyi tercih ederdim. Ancak, şu anda öyle bir seçeneğimiz bulunmadığından sadece dudağımı ısırıp başımı salladım. O kadar tatlı görünüyordu ki umarım yakın zamanda tadına bakabilirdim.

İki elimi birden tutup arkasından yürürken ara ara ona takılıyordum. Bara gelince iki adet limonlu tekila *shot* sipariş ettik. Başını eğerek bardağımı bana uzattı. Kocaman gülümsemesiyle, "Şimdiye kadar hep felaketleri kutlamak için kafana diktığını biliyorum bu *shot*ları. Ancak bu sefer de bu değişime içelim," diye açıklama yaptı.

Bardaklarımızı tokuştururken gün içindeki düşüncelerim aklıma geldi. Evet, evet. Bu sefer gerçekten âşık olmuşum bu adama. Ona söylediğim her bir sözü hatırlıyordu. Önemsiz şeyleri bile. Bir yandan tatlı limon kokulu içkimi içmek için kafamı arkaya attım, bir yandan da Ben'e bir şeyi hatırlatmak için ne kadar çaba gösterdiğimi düşünüyordum. Bunu tipik bir erkek huyu gibi algılıyordum. Belki de öyleydi. Belki River, bu kuralı bozan, istisnai bir kişiydi.

Tekrar içki sipariş ettik ve River beni dans pistinin hemen kenarında, rezerve bölümündeki yüksek masalı bir yere götürdü. Burada onunla birlikte gülmek, içmek ve sadece eğlenmek ruhumu o kadar özgürleştiriyor ve canlandırıyordu ki. Ortamdaki nem seviyesi maksimuma ulaştığı bir anda tavan açıldı ve Enrique Iglesias'ın "Dirty Dancer" şarkısı yüksek bir tempoyla çalmaya başladı. Yukarıya bakıp bu görsel şölenin keyfini çıkarıyorduk. Başlarımız arkaya düşünce bakışlarımız birbirini buldu. Boynumu ve kalçalarımı sallayarak ritme ayak uyduruyordum. River da vücudumu tepeden tırnağa süzerek yine gamzeleri görünecek şekilde kocaman gülümsüyordu. Dans pistini işaret ederek muzip bir şekilde gülümsedi ve kulağıma,

"Bunu yapmak istediğine emin misin? Ben bayağı iyiyimdir de," diye fısıldadı.

Dans pistinde elleriyle garip hareketler yapan bir sürü üniversiteli sarhoş genç vardı. Diğer tarafta çalan şarkıyı daha önce hiç duymamış gibi dans eden kızlar ve gerçekten de şarkının adı gibi sanki hayatlarında ilk defa dans ediyorlarmış gibi sallanan birçok çift görüyordum. Etrafımı incelemeyi bitirdikten sonra ellerimi kalçalarımaya götürerek ağzım kulaklarımda mırıldandım. "Sıra sende." Elimi tutarak beni dans pistine götürdü.

Aramızdaki bağın her saniye daha da kuvvetlendiğini hissediyordum. Aramızdaki şey, bir zamanlar çekim olarak nitelendirilebilecek şey, şimdi bir kuvvet olarak nitelendirilebilirdi. Büyük bir kalabalığın tam ortasındaydık ama bana orada bir tek ikimiz varmışız gibi geliyordu. Tişörtümü çoktan çıkarmıştım bile. Dans pistinde sadece dantelli askılı bluzumla dans ediyordum. Işıkların üzerimize doğru yanıp sönmesiyle birlikte herkesin içimdeki çocuksu beyaz sutyeni görebildiğinden emindim. Ancak River'ın bunu umursadığını pek düşünmüyordum. Gözlerini dudaklarıma, oradan göğüslerime, kot pantolonuma kaydırıp sonra tekrar yukarı gözlerime baktı. Sıcaktan bunalmış bedenimi biraz olsun ferahlatmak için boynuma yapışan saçlarımı geriye atarken bana gülümsüyordu.

Kalçalarımı kavrayarak beni kendine doğru çekti. Enrique şarkısına devam ederken, kollarımı boynuna doladım. Bedenlerimizi ritme göre hareket ettirmeye başladığımızda parmaklarımı o güzel, kabarık saçlarında gezdirdim. Sanki yıllardır birbirimizi tanıyormuşçasına dans ediyorduk. Sanki bir yapbozun sonunda birbirine kavuşan iki kayıp parçası gibiydik.

Hareketlerimiz başta çok masumcaydı. Buraya yumuşak bir dokunuş, şuraya ufak bir sürtünme, ancak şarkının

bitmesiyle aramızdaki bu masumiyet de kaybolmuştu. Havana Brown'un "You'll Be Mine" şarkısı çalmaya başlayınca oyun başlamıştı. Artık parmaklarımı saçlarında nazikçe gezdirmekten ziyade saçlarına asılıyordum. Ellerimi sırtında yukardan aşağıya kaydırmak yerine, şimdi parmaklarımı ağzımda hafif ıslatarak onları boynunda gezdiriyordum ve bu sefer dokunuşlarım karşısında tüyleri diken diken oluyordu.

O da oyun oynamaya başlamıştı. Elleriyle artık kalçalarımı öylesine dokunmuyordu. Ellerini tam olarak kalçanın alt kısmına götürüp resmen kalçalarımı avuçluyordu. Bana artık yaslanmak yerine, kulağıma ateşli sözler fısıldıyordu.

Şarkı gümbür gümbür devam ederken, birbirimizin içinde o kadar kaybolmuştuk ki etrafımızdaki kimseyi umursamıyorduk bile. Ona arkamı döndüğümde beni kendine çekti ve aramızdaki cinsel çekim daha da güçlendi. Ona karşı duyduğum istek ve arzu içimde dolup taşarken sağ elini kalçama götürdü. Elini yavaşça karnımın üzerine götürünce içim titredi. Burnu saçlarıma gömülüyken elini askılı bluzumun içine soktu. Boynumda nefesini hissedebiliyordum ve kontrolünü kaybedenin bir tek ben olmadığını görebiliyordum. Ellerini yavaşça vücudumda gezdirirken her bir dokunuşu içten hissediyordum. Durup bluzumun dantellerindeki deliklerinden parmaklarımı sokup çıplak tenime değince, dokunuşlarıyla sanki tenimi dağılıyormuş gibi hissediyordum ve buna bayılıyordum.

Bir elini vücudumda gezdirirken, diğer eliyle de omzumdaki saçlarımı geriye atarak boynumu ortaya çıkarak baştan aşağıya öpmeye başladı. Omzuma ulaştığında öpücükleri kayboldu. Dudaklarını tekrar boynuma götürerek baştan çıkaran diliyle kulağıma kadar çıktı. Kulak mememe geldiğinde diliyle kulağımın içine girip çıkıyor-

du. Tüylerim diken diken olmuştu yine. Vücudumdaki her bir hücre heyecandan titriyordu. Ona karşı duyduğum istek ve farkındalık artık doruk noktalarındalardı.

Havana Brown'un şarkısı yeni bir Enrique şarkısına geçiş yapınca gülümsedim. Şarkının sözlerini tam olarak duyamasam da, bu gece birini becermekle ilgili bir şeyler olduğunu duyabiliyordum. Tepedeki disko topunun, ışıkların ve elektronik flaşların ortalığı aydınlatmasıyla artık dans etmenin ötesine geçmiştik. Beni baştan çıkarıyordu ya da ben onu baştan çıkarıyordum. Hangimiz hangimizi baştan çıkarıyordu belli değildi. Umursamıyordum bile. Umursadığım tek şey bu adama karşı acil, sabırsız bir istekle dolup taşıyıcımdı.

Elini göğsüme koyup sertleşmiş olan göğüs ucumun etrafında parmağıyla daireler çizirken kendimden geçip gözlerimi kapattım. Diliyle kulağıma ve boynuma saldırısı devam ederken, bu sefer de elleriyle kalçalarımı bir sıkıp bir gevşetiyordu. Bedenlerimiz iç içe, dudakları dudaklarımda, büyüleyici kokusu içimde ve çenesiyle hassas tenimi gıdıklıyordu, âdeta duygu patlaması yaşıyordum. Daha fazla bekleyemeyecektim.

Kendimi ona doğru bastırınca sertliğini hissedebiliyordum ve eminim o da benimle aynı duyguları paylaşıyordu. O kendinden geçmiş nefes alıp verişlerini duyabiliyordum. Her iki kalçamı da avuçlayıp beni sıkı sıkıya tutarken inliyordu. Elleri kotumun ön tarafında kayarken nefes alıp verışı daha da düzensizleşti. Ben de ellerimi onun arka ceplerine sokarak onu biraz daha kendime doğru çektim. Beni hemen kendine doğru döndürdü. İşte... *Onu yakalamıştım.*

Yüz yüze birbirimize bakarken nefeslerimiz kesik kesikti ve gözlerimiz parlıyordu. Alt dudağını seksi bir şekilde yaladığında ben de kendi dudağımı ısırdım. Gözlerimle tepeden tırnağa onu süzüyordum. Geçen yıllara rağmen,

dans kabiliyetimi hâlâ koruyabildiğime sevinmiştim, hatta eskisinden daha şehvetli dans ettiğime bile şaşırıyordum.

Bacağumla ona sürtünerek ellerimi iç bacaklarında gezdirdim. En hassas noktasına yaklaşırken parmaklarımı o kusursuz göğsünde gezdirip şekilli karın kaslarına doğru indim ve kasılmalarını hissettim. Gömleğini çekiştirmeye başlayınca ellerimi tutarak boynuna götürdü ve kulağıma kısık bir sesle fısıldayarak, "İçecek bir şey ister misin?" diye sordu.

Ensemden damlayan boncuk boncuk terler sırtıma inerken, nefesimi artık kontrol edemiyordum. "Hayır. Hiçbir şey istemiyorum. Sadece seni istiyorum," dedim şehvetle fısıldayarak. Onu ne kadar arzuladığım apaçık ortadaydı artık.

River sanki durumu değerlendirir gibi biraz duraksadı ve bana doğru uzanarak burnunu burnuma sürtüp kulağıma fısıldadı. "Otele geri dönmek ister misin?" Demek istediğimin bu olmadığını çok iyi biliyordu aslında.

Başımı hayır anlamında sallayıp dudaklarımı büktüm. Bu sefer onu delirtme sırası bendeydi. Elimden bu kadar kolay kaçamazdı. Parmak uçlarıma kalkıp onunla aynı göz seviyesine geldim ve onu defalarca öptüm. O kadar şehvetle öptüm ki neler istediğimi çok iyi anlamıştı. Alt dudağını emerek, "O kadar bekleyemem. Seni hemen istiyorum ve sana tam şu anda ihtiyacım var," dedim. Ağzımdan çıkan sözleri çok iyi biliyordum. Ancak bu sözler onu şaşırtmadıysa bile beni inanılmaz şaşırtmıştı. Aslına bakılırsa halka açık alanda tek seks deneyimim Ben'le ilk deneyimimde olmuştu sanırım. Ama şimdi o duyguları bir kenara atıyordum. Kendimi susuzluktan kurumuş gibi, suyu çekilmiş gibi hissediyordum ve bu susuzluğumu giderebilecek tek kişi River'm ta kendisiydi. Ondan bir yudum içmem gerekiyordu. Tam da şu anda, burada, ancak biraz daha özel bir yerde.

Beni sertçe kendine doğru çekerek mırıldandı. "Çok güzelsin. Seni geri çeviremeyeceğimi biliyorsun." Beni serbest bırakarak parmak uçlarını kollarımda gezdirdi. Bana dikkatle bakarak vücudumu süzüyordu. "Beni çıldırtıyorsun. Bunun farkında mısın?" dedi ve elimi tutarak beni kulübün arkasına doğru götürdü.

Elini bırakıp ona sarıldım. Hissettiğim o sıcaklık bana canlılık veriyordu ama onu daha da yoğun hissetmek istiyordum. Hemen şimdi. Kulübün arkasına vardığımızda cam kapıyı aralayıp dışarıdaki kapalı olan bara gittik.

Teras aynı ön kapıdan görüldüğü gibi muhteşem bir yerdi ama şu anda görüntünün benim için hiç de önemi yoktu. Temiz, açık havada nihayet River'la yalnızdım ve bütün o yüksek tempolu müziğin uğultuları, sıcaklık ve nem bir anda yok olmuştu. Bir anda duraksayınca üzerine yürüdüm; sınırimden titriyordum. Arkaya dönüp bakınca gözlerindeki tutkuyu gördüm ve bir anda ciddileştim.

Başını kaldırarak kendini sağlama almak için gözleri gözlerimi aradı. Kollarını belime dolayıp dudaklarını araladı. Anlık bir nefes hissettim ve bedenimdeki elektrik akımı bir anda tavan yaptı. Kollarımı boynuna dolayarak dudaklarımızı birleştirdim ve kendimi ona doğru ittirdim. Susuzluğumu ancak dudakları ve o sıkı bedeni giderebileceği için onu vahşice öpüyordum.

Geriye doğru bir adım atarak dudaklarımızı birbirinden ayırmadan gerçek hayatla olan bağlarımızı koparıyorduk. Bu terasta, aşağıdaki sokak lambalarından, arabalardan, caddedeki insanlardan elli beş kat yukarıda kendi erotik dünyamızı yaşıyorduk.

Birkaç adımdan sonra River duraksayıp etrafına bakındıktan sonra tek bacağını bacağımın arasına sokup yoğun bir bedenime elektrik dalgası yolladı. Ellerini belimde yukarı aşağı gezdirerek diliyle dudaklarımın arasından ağzı-

ma giriyordu. Kulağımda derin nefesler alıp vererek, "Hareketlerine bayılıyorum," dedi.

Bu çocuk beni çıldırtıyordu! Hep en sevdiğim şarkı sözleri çıkıyordu ağzından ve zaman zaman da onları en erkeksi, romantik sesiyle söylüyordu bana.

River'in o ferah kokusu o kadar büyüleyiciydi ki. Ateşli dokunuşları sanki tenimi dağlıyordu. Bedeni bana bu kadar yakınken artık onu daha fazla beklemeye dayanamıyordum. Kot pantolonunun fermuarını indirip aynı anda gömleğini çekti. Başımı aşağıya, gömleğinin bittiği noktaya indirip gömleğinin ucunu kaldırdım ve o sıkı karnına öpücük kondurdum. Kulübün cam duvarına olan yakınlığımızı hiç umursamıyordum bile.

Bu hareketime karşı beni yukarı çekip kendinden uzaklaştırmasına bozuldum. Arzu dolu zümrüt yeşili gözleriyle bana bakıyordu. "Bu gidişle, bunu daha başlamadan bitireceksin," dedi ve elimi tutarak ekledi, "benimle gel."

"Seve seve," sözleri çıktı ağzımdan ancak. Artık daha fazla konuşma ya da dans istemiyordum. Tek istediğim onun dokunuşunu, onun o sıkı kusursuz bedenini içimde hissetmekti.

Köşeyi dönerek barın diğer tarafına geçtik. Nihayet gecenin karanlığında تنها bir alandaydık. Beni aniden tuğla duvara yapıştırdı. Yüzüm birden kızarmış olmalıydı. Ellerimi şekilli göğsünde gezdirirken bedenim titriyordu. Pantolonuna ulaştığımda fermuarını kaldığım yerden devam ederek açtım. Tek elimle uzun sertliğine dokunuyordum, diğer elimle ise güçlü pazılarına sarılıp onu kendime doğru çektim. Heyecandan sesli bir şekilde inliyordu. "Lanet olsun! Seninleyken kendimi kontrol edemiyorum."

Onu ilk kez özür dilemeden ya da cümlesini tamamlamadan küfür ederken görüyordum ve gülümsedim; şimdi

gerçekten anlıyordum ki, onun da bana susamışlığı en az benimki kadar güçlüydü.

Elleriyle, vücudumun alt bölgelerine inerken ben de onu okşamaya devam ettim. Yavaşça kot pantolonumun düğmelerini açtı. İnemelerimiz her geçen saniye daha da artıyordu.

Dudaklarımızı ayırarak alnını alnıma dayadı. "Burada rahat olduğuna emin misin? İstersen anında taksiyle geri otele gidebiliriz?"

Başımı hayır anlamında sallayarak onu kendime doğru çektim ve kısa bir süreliğine onu çok vahşice öptüm. "Hayır, seni istiyorum. Hemen şimdi," dedim ve ona sarıldım.

Şehvetle pantolonumu aşağıya çekip baldırlarıma kadar indirdi ve hemen parmaklarını külotumun içine soktu. Parmakları hassas tenimin üzerinde gezinirken, ona olan susamışlığım biraz daha kontrol edilebilir bir hâl alıyordu. Sonra parmaklarını oradan çıkarıp olmalarını istediğim yere, kalçalarıma götürdü ve bastırılmayan susamışlığım geri döndü.

Kalçalarımı ona sürterek tam da olmak istediğim yerin üzerine doğru kendimi bastırdım. O da aynı şekilde bana karşılık veriyordu, ancak kontrolünü kaybetmemeye çalışıyordu. Beni öperken gülümsediğini bile hissedebiliyordum. Serin bir rüzgâr esiyordu, ancak ben o kadar ateşliydim ki bana hiç dokunmuyordu. "Kendini kontrol edemediğini sanıyordum?" diye mırıldandım onu kendime doğru çekerek. Parmaklarını içimde, her şeyiyle onu içimde istiyordum.

"Sen iradeli olmamı sağlıyorsun," dedi şeytani bir ses tonuyla.

Peki, seni seksi şey. Oyun başlıyor! diye düşündüm ve dans etmeden önceki söylediğim şeylerin beynimde yankılandığını hissettim.

Elimi sertliğinden çekerken o muzip gülümsemesini hissedebiliyordum. Ellerimi önce biçimli göğsünde gezdirip sonra kaslı kollarına götürdüm ve sert bir şekilde sırtından aşağıya kaydardım. İnleyerek aynısını bana yapıyordu ama ben kendimi tutuyordum. Bu oyundan fazlasıyla zevk almaya başlıyordum.

Damarlarımda akan alkolün etkisiyle ve onun yanında kendimi oldukça rahat hissetmemden dolayı, hiçbir kısıtlamam yoktu. Ellerimi pantolonunun arkasından içeri sokup kalçalarında gezdirdim ve pantolonunun önüne geldim. Ellerimle onu avuçlarken başını geriye attı. İki elimle birden muhteşem sertliğini en alttan kavradım ve daha sonra ellerimi hafif nemli olan ucuna doğru kaydardım.

"Lanet olsun. Dahlia. Bana ne yapıyorsun böyle," deyince bu ufak irade oyununu kazanacağıma o kadar emindim ki. Telaşla beyaz külotumu çekiştirip indirdi.

River iki eliyle birden hassas noktama doğru yönelirken duvara yapışmışım. Kaygan tenimi başparmağı ve diğer parmaklarıyla ayırdı ve içime bir parmak yerleştirdi. Artık kumarhanenin o uzaktan görünen, ışıldayan lambalarını hiç göremiyordum. Onun yerine River'ın dokunuşlarının vermiş olduğu hazı yaşıyordum.

Boynumu öperek tek eliyle göğüs ucumla oynuyor ve önce tek parmağım sonra diğerini de sokarak içime girip çıkmaya devam ediyordu. Sanırım aklımı kaçıryordum. Nefes nefese kalarak, "Teslim oluyorum. Sen kazandın," diye mırıldandım, ancak durmayı pek düşünmüyor gibiydi.

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım. Ellerimle tuğla duvarı pençeleyerek onu keyifle dinliyordum ve ardından çığlıklarım gecenin sessizliğine karışıyordu. "Evet. Evet!" Bedenim en hassas noktamdan yayılan titremelerle çok güçlü ve çabuk bir şekilde doruğa ulaşmıştı. River'a

olan susamışlığım az da olsa giderilmişti, ancak tamamıyla denilemezdi.

Onu, daha önce hiç kimseyi istemediğim kadar çok, içimde istiyordum; nefes nefese, "River, becer beni, şimdi! Beni tekrar uçur," dedim. Söylediğim sözler karşısında kendime şaşıryordum, ancak River pek şaşırmışa benzeriyordu ki, "Ben de öyle planlıyorum," diye yanıt verdi.

Hiç vakit kaybetmeden hızlı ve sert bir şekilde içime girdi. Her bir geri çekilmesiyle muhteşem şekilde beni dolduruyordu, üst üste. Hızını arttırınca, her bir darbeyle beraber hassas noktam da uyarılıyordu.

"Kimıldama," dedi ve kendini daha derine bastırdı. İnlemeleri neredeyse yok denilecek kadar azalıp son derece ilkel bir hâl aldığımda, hiç kimıldamadım. Öylece bekledim. Onu bütünüyle yaşamak istiyordum. Bu duygunun şimdiye kadar yaşadığım en tatmin edici duygu olduğunu fark ettim.

Tekrar parmaklarını hissetmeye başladım. Kendi zevki de benimle aynı hızla doruklara ulaşıyordu. Omuzlarıma doğru inledi, beni artık öpmüyordu, pek öpecek durumda değildi. Özellikle de benim gibi kendini cennette hissediyorduydu. İçime girmeye devam ediyordu ve bedenim buna tekrar tepki veriyordu. Kendimi desteklemek için pazılarına tutunmuş, titriyordum.

Başını kaldırdı ve o tutkuyla ışıldayan yeşil gözleri benim gözlerimi hemen yakaladı. Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve başını omzuma yasladı.

İki elimle birden başını tutup kaldırdım. "Hadi söyle," diye emrettim ona.

O güzel yüzünü ellerimin arasında tutarken inlemeleri gittikçe yükseldi ve kendini serbest bıraktıkça yaşadığı o büyüleyici geçişi yaşıyordum. İnleyerek, "Geliyorum," dedi ve darbelerini artık yavaşlatarak olabildiğince kısık bir sesle bağırdı.

Daha önce beni becerdiğini hissettiğimde söylediği sözlerle ilgili yanlışımdı vardı. Kaslarım birbirine yapışmıştı. Ayak parmaklarım kıvrılıyordu. Tam şu an, hayatımda en tatmin olduğum andı diyebilirdim. Başını hafif alçaltarak içime tekrar bir darbeye girdiğinde ikinci kez doruğa ulaşmış binlerce parçaya bölünerek birbirimize olan bu doymak bilmez susamışlığımızı aramızdaki bağı da kuvvetlendirerek en azından biraz olsun gidermiştik. Orgazmlarımızı yaşadıkdan sonra birden başımı kaldırıp kocaman düşünceli gözlerle bana baktı. "Lanet olsun, prezervatif kullanmadık," dedi.

Kendimizden o kadar geçmiştik ki ben de farkına varmamıştım ama hemen onu rahatlatmıştım. "Merak etme. Ben doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Avuç içleri duvara yaslı bir şekilde alnını bana dayadı. Nefeslerimizi kontrol altına almaya çalışırken eliyle omuzumu okşuyordu. "Daha önce hiç prezervatif takmadan birlikte olmadım, kimseyle." Tek elini tuğla duvardan çekip kalbinin üzerine bir çarpı işareti yaparak, "Temizim. Emin olabilirsiniz," dedi.

Başımı sallayarak onu öptüm. Hayatına girmiş diğer kadınlardan konuşmak istemiyordum ve sadece, "River, bu yaşadığımız, muhteşemdi," dedim.

"Bunu bir daha söyleyebilirsin," dedi gülümseyerek ve parçalanmış külotumu ve sonra da kot pantolonumu yukarı çekti. İkimiz de pantolonlarımızın fermuarlarını çektik.

Kendimizi biraz olsun toparladıktan sonra ellerini belime dolayarak beni kendine doğru çekti. Alnını alnıma dayayarak benimle yavaş hareketlerle dans ediyordu. Gecenin bu vaktinde birlikte hareket ederek bir anda etrafım canlanmıştı ve beni saran güzelliklerin artık farkına varıyordum.

Aşağıda yanıp sönen ışıklar ve yukarıdaki yıldızların

önderliğinde River, beni terasta döndürerek en beğendiğim şarkılardan biri olan ve Saving Abel'in seslendirdiği "Addicted"i söylemeye başladı.

Çok iyi bildiğim bir kıtaya geldiğinde, sözlerini kendisinin uydurduğunu anlayarak gülümsedim. "Sana bağımlıyım, yaptığın her şey, ister yürü ister dans et, burada birlikte dururken, çıkardığın sesler ve yüzündeki gülümseme, daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor,"

Bu sözlerin ne kadar doğru olduğunu ve şu anda benim hislerime ne kadar tercüman olduğunu düşündüm. River daha önce tanıdığım kimseye benzemiyordu. Şu anda onunla birlikte olduğum için ve tekrar yaşadığımı hissettiğim için o kadar mutluydum ki.

Beni belimden tutup arkaya eğmesiyle dansımızı bitirince kulağıma fısıldadı. "Külotunun başına gelenler için üzgünüm."

Beni geri havaya kaldırdığında, ona takılarak, "Hiç de üzgün olduğunu sanmıyorum. Ama zaten çok şekilsizdi" dedim.

Kahkahalara boğularak elleriyle çenemi kavradı ve gecenin ilk yumuşak öpüşmesini yaşadık.

"Gitmeye hazır mısın? Otelde bizi bekleyen sıcak bir küvet var."

Gülümseyerek, "Kesinlikle," dedim.

Omzuma kolunu attı, ben de elimi kotunun arka cebine soktum ve birlikte ağızlarımız kulaklarımızda vestiyere doğru yürüdük.

Her Yanını Öpmek

Günlerden pazardı; River'la tekrar karşılaşalı sadece iki gün olmuştu. İki gün ama çok daha uzun sürmüş gibi hissediyordum. Aslına bakılırsa, beş sene önceki o gece, ona âşık olmam sadece bir dakikamı almıştı, onu iki gün önce şehvetle arzulamam bir saatten az sürmüştü ve zannedersem, ona karşı bir şeyler hissedebileceğimi anlamam bir günden biraz daha fazla sürmüştü.

River'la bu kadar sağlam bağlar kurmuşken nasıl oluyordu da Ben sürekli aklıma geliyordu? River'a hissettiğim bu duyguları daha önce Ben'e karşı hissetmemiş olmanın verdiği suçluluk duygusu muydu bu acaba?

Ben ve ben, ilişkimizde her yeni çiftin yaşadığı kilometre taşlarını yaşamamıştık, bizim ilişkimiz birden oluvermişti. Biz sadece birbirimizi seviyorduk. Onu sevdiğimden emin olup olmadığının veya hayatımın geri kalanını geçirmek istediğim kişinin Ben olup olmadığının hesabını hiç yapmamıştım. Bir gün birbirimizin en iyi dostuyken, bir diğer gün sevgiliydik. Ben'i sevdiğimin farkına vardığım bir an bile olmamıştı; ben onu hep sevmiştim zaten.

Peki, öyleyse ne olmuştu da dün içimde tuhaf ve değişik bir şeyler hissetmişim? Sanki evreni delip geçen başka bir gezegene ait uzaylı duygular gelip kapımı çalmıştı. Bu, içimde, ta derinlerde hissettiğim, tarif edemediğim duygular da neyin nesiydi? River'la dolu dolu iki gün geçirdikten sonra kendimi aniden çok mutlu hissediyordum.

Ben'le birlikte yaşadığımız dört yıl boyunca ve ondan önce de sayısız kez, onun yanı başında uyanmıştım, ancak hiçbir zaman böyle duygular hissettiğimi hatırlamıyordum. Uyurken hiçbir zaman birbirimize sokulmamıştık. Ben her zaman kendi tarafına dönerdi, ben de kendi tarafıma. Genelde seviştikten sonra ya birbirimize bir kol ya da bacak atarak uykuya daldardık, ancak sabah olduğunda kendimizi ayrı taraflarda bulurduk.

Şimdi ise, River bana sarılmış hâlde, sesli bir şekilde uyuyordu. Sıkı, şekilli göğsüyle beni çevreliyordu. Cuma gecesi yattığının tam ters tarafında uyuyordu bu sefer. Çok komik, belki de yatakta tercih ettiği bir taraf yoktu, belki benim de yoktu.

İnanılmaz büyüğü bir gece geçirmiştik. Sırtımda tuğlaların oluşturduğu ufak tefek çizikler vardı ama ne mutlu ki bu da geçirdiğimiz o unutulmaz ânın hatırası olarak kalacaktı. Kulüpten gece yarısı gibi ayrılıp etrafımızdaki manzarayı seyretmek için otele yürüyerek gitmeye karar vermiştik. Kol kola yavaşça yürürken, öpüşmek için ve konuşmak için zaman zaman durmuştuk. Hiç acelemiz yoktu. İkimiz de terastaki tutku dolu sevişmemizle o kadar doymuştuk ki yolda sadece baş başa yürümek istemiştik.

Bellagio'daki çeşmeyi geçtikten sonra River duraksamıştı. Elini cebine sokarak iki çeyreklik çıkarmış ve birini bana uzatmıştı. İkimizin de bu paraları bir dilek tutarak omuzlarımızın üzerinden geriye doğru atmamızı istediğini söylemişti. Parmaklarıyla, sanki grubuna başlama işareti verir gibi, "Bir, iki, üç. Hadi at!" derken o kadar tatlıydı ki. Derken ikimiz de paralarımızı fırlatmıştık.

Ona dönüp baktığımda, bütün o yaramaz hali bir anda yok olmuştu. Daha ciddi bir bakış takınarak, "Ne dilediğini öğrenmek ister misin?" diye fısıldamıştı kulağıma.

"Eğer bunu söylersen dileğin bozulmaz mı?"

Yüzünde seksi gülümsemesiyle sırtıırken, başını sallayarak beni öpmüştü. "Seni diledim."

El ele çeşmeye biraz daha yaklaşarak akan suyun gösterisini izlemiştik. "Yarın benimle Los Angeles'a gel," demişti River. Bu bir soru değildi. Bir ricaydı. "Oturduğum yere yeni taşındım ve tek yaşıyorum. Ayrıca yeni albümün kontrat görüşmeleri tamamlanana kadar bir süre serbest vaktim olacak."

Akan suyun içinden parlayan beyaz ışıklar ve yüzümüze sıçrayan su damlalarıyla, sanki kendimize ait özel, büyüğü bir dünyada yaşıyorduk. Gözlerini dikmiş bana bakarken, söylediğı sözlerde ne kadar ciddi olduğunu anlayabilmişim. Gerçekten ona eşlik etmemi istiyordu.

Çok hassas bir ândı. Söylediğı sözler karşısında boğazım düğümlenmişti. Mutluluk gözyaşlarımın akmaması için kendimi engellemeye çalışmışım. Tabii ki ona eşlik etmek istiyordum ama bunu yapmalı mıydım, buna emin değildim. Daha onu yeteri kadar tanımıyordum bile. *Yoksa tanıyor muydum?* Gecemiz, hatta şimdiye kadar birlikte geçirdiğimiz her anımız muhteşem geçmişti. Benim de bir evim, bir işim ve arkadaşlarım vardı, ancak şu iki günlük yaşadığım deneyimlerle karşılaştıracak olursak çok sönük kalıyorlardı. Ve işte o an, bu adamı geri çeviremeyeceğimi anlamışım.

Onu yıllar önce barda gördüğüm o gece aklıma gelmişti; o anda yaşadığım duyguların o gün yaşadığım duygulardan farksız olduğunu fark etmişim. Bu çocuk, sanki ruhumu okuyordu. Böylece ben de ânu yaşayıp bundan keyif almaya karar vermişim. "Yarın kaç gibi ayrılıyorz buradan?"

Sözlerimi daha bitiremeden başını öyle tatlı bir şekilde eğmişti ki o muhteşem gamzeleri görünmüştü yine. Beni kucağına alıp etrafında defalarca döndürmüştü. Derken

ne olup bittiğine anlam veremeden, beni kollarının arasına alarak çeşmenin duvarından atlayıp öbür tarafa geçmişti. Oracıkta, kıyafetlerimizle akan buz gibi suyun içindeydik. Altımızdan parlayan ışıklar gökyüzündeki yıldızları yansıtıyordu. Başımı sallayarak iki gündür yüzümden bir an bile eksik etmediğim o gülümsememle ona bakmıştım.

Yüzümdeki su damlalarını ellerimle silerken, River da bana bakıp göz kırpyordu. "Bak gördün mü? Demek ki dilekler gerçekten de gerçekleşebiliyormuş, onları biriyle paylaşırsan bile."

Burada uzanmış çeşmedeki anılarımızı düşünüp gülümserken bir yandan da etrafa saçılmış kıyafetlerimize bakıyordum. Gün ağarmaya başladıkça, keşke perdeleleri indirmiş olsaydık da daha fazla uyuyup onu rüyamda daha fazla görebilseydim diye düşündüm.

Dikkatlice komodindeki telefonuma uzanıp burada kalacağımı Aerie'ye ne şekilde yazmam gerektiğini düşündüm. Lanet olsun! Şarjı bitmiş. Aerie çok kızgın olmalıydı. Dün telefonumu unuttuğumdan onu arayamamıştım. River'ın telefonunu kullanmam gerekecekti.

Yataktan kalkıp ortamı karartmak için perdeleri kapatmadığım sürece tekrar uykuya dalamayacağımı biliyordum. O zaman o ânın, çılgın dansçımı uyandırmanın tam vakti olduğunu düşündüm. Alıp verdiği derin nefeslerle kabaran göğsünde ellerimi gezdirip karın kaslarının her bir detayını inceledim.

Uyanır uyanmaz keyifle mırıldanarak bana doğru uzanıp burnumun ucuna bir öpücük kondurdu. Başımı kaldırıncı bakışlarımız birbirini yakaladı. "Günaydın," diye mırıldandı, çarpık bir gülümsemeyle.

Parmak uçlarını geri göğsüne doğru götürerek kulağına fısıldadım. "Çok sesli uyuyordun. Yoksa rüyanda gökkuşağı ve kelebekler mi görüyordun?"

Kıkırdayarak üzerimizdeki çarşafları sıyırdı ve beni sırtüstü çevirdi. Üzerime abanarak arzu dolu bakışlarıyla kollarımı başımın her iki yanına sabitledi. "Ben şimdi seni heyecanlandırıp kelebek neymiş gösteririm!" dedi ve dediği gibi beni baştan çıkarmadan önce ekledi, "Kahven için biraz bekleyebilir misin?"

Aerie'yle telefon görüşmemi bitirince kulağım River'ın duşta söylediği "Beautiful Day" şarkısına takıldı. Ben düşünümü çoktan almış, bir yandan röportajım üzerine çalışıyor, bir yandan da onun sesini dinleyerek ağzım kulaklarımda gülümsüyordum. Gayet memnun bir şekilde GÖNDER tuşuna tıklayarak tamamlamış olduğum röportajı nihayet *Sound Müzik*'e gönderdim ve bir an için babam hayatta olsaydı River'la ne kadar iyi anlaşabileceklerini düşündüm.

Aslına bakılırsa babam onu çok severdi. Müzik zevkleri ve sevdikleri gruplar aynıydı. Tabii aynı şey River'la benim için de geçerliydi.

Babamla müzik konusunda anlaşamadığımız tek şey En İyi 40 Şarkı listesiyle ilgiliydi. Babam En İyi 40 Şarkı listesini hiç sevmezdi. Ben de sevmezdi ama ben çok severdim. Ben de hiçbir zaman müzik ayrımı yapmayı sevmeyişi için o listeyi sevmezdi. Liseden beri hep aynı şeyleri dinlerdi. Babam her zaman zayıf ve bağımsız grupları desteklerdi. Bu En İyi 40 Şarkı listesiyle ilgili River ne düşünüyordu bilmiyordum ama onun şarkı listesine baktığımda hastası olduğu herhangi bir grup olmadığı aşikârdı.

Valizimi kapıp içinden işaret kalemimi çıkardım ve yerdeki parçalanmış beyaz külotumu elime aldım. Önündeki siyah kurdelenin altına, "Beni her an duvara yapııştırıp bana hep kötü şeyler yapabilirsin," yazdım. Bu küçük notu yatağın ayakucuna koymadan önce tozpembe dudak par-

laticımı çıkarıp dudaklarıma sürerek notun altına bir öpücük kondurdum. Şimdiye kadar artık şarj olmuş olması gereken telefonumu yerinden çıkarıp notun altına cep numaramı da ekledim ve koşu kıyafetlerimle kapıdan çıktım.

Çıktığımda en yakın mağazaya gidip çabucak vitrindeki mankenin üzerindeki kıyafetleri, bir çift ayakkabı, bir çift yedek kot pantolon ve düz beyaz bir tişört aldım. Ek olarak şeffaf, siyah dantelli bir şort külot, hatları ortaya çıkaran alttan destekli siyah dantel bir sutyen, jartiyer ve uygun çorabını da seçtim. Prova odalarında üstümü değiştirdim. Tam çantamdan saçımı toplamak için saç bandımı çıkaracakken cep telefonum çaldı. Ekranı *Bilinmeyen Numara* yazdığı için cevap vermekten vazgeçerek saçımı düzensizce topladım. Yüzüme birazcık pudra ve hafif allık sürüp kendime baktım. Vay be. Şu birkaç günde bile ne kadar değişmişim. Artık gördüğüm yansımadan irkilmiyordum, çünkü artık aynada gördüğüm kişi gayet seksiydi. Aslında hâlâ cılız ve sıskaydım ve göğsüm yok denecek kadar azdı, ancak beni yukarıda bekleyen o muhteşem adam için bunların hiçbir önemi yoktu.

Satın aldığım mini, siyah kloş etek ve gri omzu düşük süveter ile alçak topuklu, siyah zimba detaylı yarım botlarımla gayet mutlu bir şekilde ikimize de kahve ve kahvaltılık bir şeyler almaya gittim. Kendimi uzun zamandır bu kadar iyi hissetmiyordum.

Odaya vardığımda elimdeki eşyaları yere bırakıp evden çıkarken River'ın kot pantolonundan aldığım anahtarları bulmaya çalıştım. Kapıyı açar açmaz gitar sesi geldi kulağıma. Gördüğüm görüntü karşısında o kadar büyülendim ki plastik kapaklı bardakları neredeyse giydiğim yeni kıyafetin üzerine döküyordum.

Orada, soluk kot pantolonunu giymiş, üstsüz bir şekilde kucağında gitarını çalıyordu. Sıcak Nevada güneşi cam

kapılardan içeri yansıyor kusursuzca sergilediği göğüs kaslarını aydınlatıyordu. O gerçekten bir çekicilik örneği-ydi. Beni görünce başını kaldırıp yanına gitmem için başıyla işaret etti ama ben gördüğüm manzara ve duyduğum ses karşısında büyülenmiş bir şekilde oracıkta duruyordum. Onu izlerken gözlerim o çevik parmaklarının gitann boy-nundaki perdeleri kurcalamasına takıldı. Gerçekten çıkar-dığı sesler tek kelimeyle büyüleyiciydi. Görsel yolculuğu-mu son olarak o sıkı pazılarında, daha sonra da müziğe dalmış o güzel yüzünde bitirdim.

Vücudu tek bir ritmin o şahane vuruşunda hareket ediyor gibi görünüyordu. Gözlerim açık bir şekilde du-rumumdan hiç de çekinmeden onu izliyordum. Kendime engel olamıyordum, ancak o harika dudaklarından, "Beni arzulamanı istiyorum," sözleri çıktığında gözlerimi kapa-tıp kendimi müziğe kaptırdım.

Şarkı söylemeyi bitirdiğinde, koltuğun üzerinde biraz evvel söylediği şarkının grubu olan Cheap Trick tişörtü-nü görüp gülümsedim. Şimdi söylediği şarkıya nereden esinlendiğini daha iyi anlamıştım, en azından anladığımı sanıyordum. O, nakarata eşlik edip gitarını çalarken. be-denimin tekrar canlandığını hissediyordum. Yanaklarım kızarıyor ve kalp atışım hızlanıyordu.

Başını kaldırarak beni inceledi. Gözlerini mini eteğime indirdiğinde çalmayı bıraktı. Birbirimize bir süre bakakal-dık ve River başını eğerek gitarını kenara koydu. Gözle-ri heyecandan parlıyordu. Yüzündeki ifade bana her şeyi anlatıyordu. Sanki o anda beni parçalamak istiyor gibiy-di. Dili alt dudağını yalamak için yavaşça dudaklarının arasından çıktıktan sonra yavaşça tekrar gözden kaybo-lurken onun bu apaçık seksapelinden neredeyse kendimi kaybedecektim. Ondan birkaç adım uzakta duruyordum. Parmaklarını dağınık saçlarında gezdirip birkaç saç telini

havada bıraktı. Tanrım! Ne kadar da muhteşem görünüyordu.

Kahveleri ve aldığım diğer şeyleri masaya koyarak çantamı kaldırdım ve yanına doğru gidip kucağına oturdum. "Selam, yakışıklı."

Dudağımın kenarına bir öpücük kondurarak ellerini botlarımdan başlayarak eteğime kadar bacaklarımda gezdirdi. "Sana da selam."

Parmaklarımı o ıslak saçlarına dolayarak dudaklarımı alt dudağına yapıştırdım. "O şarkıyı gerçekten çok sevdim."

Ellerini eteğimin altına kaydırırken bacaklarım titriyordu. Yeni iç çamaşırama dokunduğunda, onun yeni alındığını anlamıştı ve birden bedeni kaskatı kesilerek soluk soluğa, "Eteğini... gerçekten çok sevdim," dedi.

Jartiyerimin üstünde kalan yumuşak tenimi inceleyerek, "Bunları benim için mi aldın?" dedi dudaklarıma doğru mırıldanarak; parmakları jartiyerimde geziniyordu.

Kahkaha atarak, "Belki..." diye yanıtladım.

Öpüşmemizin tam ortasında duraksayarak, "O zaman bu sabah seni özlediğime değmiş," dedi.

"Onayladığına sevindim."

Hafifçe kulak mememi ısırp "Bu sabahki notuna bayıldım," dedi kulağıma fısıldayarak.

Ona tebessümle yanıt verir vermez dudaklarıma yapıştı ve ellerini sırtımda gezdirdi.

Parmaklarıyla tepede toplanmış saçıma geldiğinde, saçımdaki lastik bandı çıkararak, "Seni aradım," dedi.

Ellerimi çıplak teninde gezdirip gövdesine doğru indirdim. "Ah, demek o arayan bilinmeyen numara sendin."

Parmaklarını göğüslerimin belli belirsiz kıvrımlarında ve kaburgalarımda gezdirdiyordu. "Telefonuna bakabilir miyim?"

Şu anda yapmak istediğim son şey herhalde bu yakınlığımızı bozmak olurdu. "Telefonum arkamda."

"Onu görebilir miyim?"

Arkamı dönerek bacaklarımı olduğu gibi sergiler vaziyette çantama uzanıp telefonumu çıkardım.

"Lanet olsun," diye mırıldandığını duyunca arkamı dönüp, "İşte buyurun, bayım," dedim güneyli genç kız aksanıyla. Ne zaman benden bir şey istese ya da ne zaman bana karşı çok çekici bir davranış sergilese, onunla bu aksanla konuşuyordum. Tuhaftı ama bunu neden yaptığımı ben bile bilmiyordum.

Bana tebessüm ederek telefonumu alıp ekranına birkaç kez dokunup telefonu bana geri uzattı. "Al bakalım, şimdi artık ben aradığımda, arayanın kim olduğunu göreceksin," dedi göz kırparak.

"Bir resim çekebilir miyim?" diye sorup onun daha cevap vermesine fırsat bile vermeden hemen bir kare yakaladım.

Başını sallayarak beni baştan çıkaran o gülümsemesiyle, "Şimdi bende sıra," dedi ve mutfak masasındaki telefonunu almaya gitti.

Aman Tanrım! Öpücüklü not bıraktığım o külotumu kot pantolonunun arka cebine sıkıştırmıştı. Yoksa külotumu hatıra olarak saklamayı mı düşünüyordu? Tabii tek fark ettiğim şey o değildi. Kot pantolonu, altındaki sürprizleri açığa vuracak şekilde birazcık boldu. Tabii ki arkasını döndüğünde ona aval aval bakakaldığımı gördü, ancak hiç de umursamayarak ağzım açık orada durmaya devam ediyordum.

Telefonunu kapıp geri koltuğa geldi. "İşteee..." dedi, eteğimi kaldırıp telefonu bacaklarımda gezdirerek.

Şaşkın bir şekilde ona baktım, ancak klik sesi duyana

kadar ne olup bittiğini anlayamadım. "Jartiyerimin fotoğrafını profil fotoğrafı olarak kişilerine kaydetmeyeceksin, değil mi?" dedim; elini iterek eteğimi indirdim.

"Öyle bir şey yapacağımı da nereden çıkardın? Ama önerin için çok teşekkür ederim," diyerek masum ayaklarında bir kahkaha attı.

Gözlerinde şeytani bir bakışla, tek kaşını kaldırarak telefonunu bıraktı ve parmaklarını çorabımda gezdirdi. "Ayrıca, ben onları benim için aldığını sanmıştım."

Kendi telefonunu bırakıp benimkini aldı. Biraz evvel çektiğim, kendi fotoğrafına bakıp ekrana birkaç kez dokundu.

Onu izliyordum. Uzak değil, çok yakın zaman önce mutluluğu, ancak peri masallarına inanan insanların yakaladığını ve gelecekte beni sadece hüznün ve çilekeş bir hayatın beklediğini düşünüyordum. Ancak o anda, River bir yandan telefonlarımızı kurcalarken, belki de mutluluğu yakalama sırası bize gelmiştir diye düşündüm.

River telefonumu masaya geri koyup kendininkini alarak bana baktı. "Gülümse, güzel kız," dedi. Ağzından çıkan o içten sözlere içim eridi ve uzun zamandır ilk kez bu kadar umut dolu hissettim kendimi.

Suskun

Camlardan sızan güneş üzerimize ışıırken, rüzgâr da bir yandan saçlarımı okşuyordu. Radyo açıktı ama çalan şarkının ne olduğunu çıkarmam oldukça zordu. River, üzerinde siyah deri ceket ve Wayfarer güneş gözlükleriyle inanılmaz ateşli görünüyordu. Biraz evvelki sohbetimizden sonra böyle düşünmemem gerekiyordu ama yine de kendime engel olamıyordum. Aklım yanımda oturan adamla ve onun bana nasıl hissettirdiği ile ilgili bin bir türlü düşünceyle dolup taşıyordu.

Elleriyle deri kaplı direksiyonu sımsıkı tutmuş, hafif kirli sakallı çenesi gergin bir şekilde kapanmıştı. Gördüğüm her şey ve sergilediği tüm beden dili kafasının ne kadar karışık olduğunu ve nasıl ilerleyeceği ve hatta neler söyleyeceği hakkında en ufak bir fikre sahip olmadığını gösteriyordu.

Yaklaşık iki saattir yoldaydık. River biraz evvel I-10 otoluna giriş yapmıştı ve Los Angeles'tan çıkış yapıyorduk. Araba kullanırken bile o kendinden emin ifadesi yüzünden okunuyordu. Bu seksi çocuk birkaç günde bütün dünyayı tersine döndürmüştü, ancak umarım aramızda geçen bu son konuşma aramızdaki bağı etkilememiştir.

Las Vegas'tan ayrıldığımızdan beri, ta ki yirmi dakika öncesine kadar durmaksızın konuşmuştuk. Onunla bu dünyada kimseyle, hatta Ben'le bile paylaşmadığım şeyleri paylaşmıştım. Her bir kelimemi dikkatle dinlemiş ve daha

da fazlasını öğrenmek istemişti. Ona ailemden ve onların benim geleceğimle ilgili umutlarından bahsetmiştim. Ailemi cennetten bana bakıp gülümsetecek, bir zamanlar geleceğimle ilgili gördüğüm rüyalardan bahsetmiştim. Ona çocukluğumu, ne kadar sevgi dolu bir aile içinde büyüdüğümü anlatmıştım. Hatta genelde kimseye anlatmadığım, ailemi nasıl kaybettiğimi bile anlatmıştım ona. Onda öyle bir şey vardı ki sürekli içimi dökmek istiyordum ona.

O da kendi ailesinden bahsetmişti bana. Kendinden on sekiz ay büyük, Xander adında bir erkek kardeşi ve kendinden on beş ay küçük Bell adında bir kız kardeşi olduğundan bahsetmişti. Babasını on altı yaşındayken kaybetmiş ve annesi artık hayatının bir parçası olmuş. Annesi sonradan tekrar evlenmiş. Teyzesi Paris'te yaşıyormuş ve şimdiye kadar hiç tanışmadığı bir kuzeni varmış. Anneanne ve dedesi o doğmadan önce ölmüşler. Babaanne ve büyükbabası ise birkaç sene önce ölmüş. Onların ölümleriyle ilgili bu kadar açıklayıcı konuşurken kendi babasının ölümüyle ilgili pek konuşmak istememişti. Ben de çok üstelemek istemedim. O konuda, onu pek anlayamamıştım ama onu zorlamamam gerektiğini düşünmüştüm.

Bana lise yıllarında iki arkadaşıyla birlikte grubu nasıl kurduğunu, sarhoşken bir bahis anında grubun ismine nasıl karar verdiklerini ve grubu neden üç kişiyle sınırladıklarını anlatmıştı. Şimdiye kadar gerçekleştirmek istediği ve gerçekleştirdiği kariyer hedeflerinden bahsetmişti. Hayatın karşısına çıkardığı hayal kırıklıklarını ve mutluluk ile şöhretin aynı anda var olmasının ne kadar güç olduğunu anlatmıştı. Bir de aslında her zaman adı duyulmamış bir grup olarak kalmak istediğini, ancak grubun lideri olan erkek kardeşinin buna katılmadığını ve her zaman grubu daha da ileri taşımak istediğini anlatmıştı.

Her ne oluyorsa, River bana, "Sana bir şey sorabilir mi-

yim?" diye sorduğunda, benim de, "Tabii ki, ne istersen sorabilirsin," cevabını vermemden beri sessizlik içinde oturuyorduk.

Acaba cevap vermeden önce biraz daha mı dikkatli olmalıydım. Ancak böyle bir soru beklemediğimden, verdiğim cevabın sonucunda ortaya çıkacak duyguları da hiç tahmin edememiştim. Şimdi düşününce onu daha iyi anlıyordum, çünkü Ben'le ilgili düşünceler aklımdan pek de çıkmıyordu.

Birkaç aydır Ben'in öldürülmesiyle ilgili anılarımı biraz uzaklaştırmıştım aklımdan. Artık onun ölümüyle ilgili kâbuslar görmüyordum. Ancak Los Angeles'a ve Ben'in öldürüldüğü yere yaklaştıkça anılarım tekrar canlanıyordu. Sadece anılar da değil, duygularım da ortaya çıkmaya başlamıştı. Ölümüyle ilgili acım tekrar canlanmıştı ve onun öldürüldüğü yerden başka biriyle geçmek içimde bir suçluluk duygusu uyandırmıştı.

River, "O nasıl öldü?" diye sorduğunda, aslında tam da yüzeyin altında patlamaya hazır bir volkan gibi, konuşulmayı bekleyen o üstü kapanmış korkunç anıları ve kötü duyguları kurcalamıştı farkına varmadan. Orayı bir araladığımda artık kapatamazdım. Bunu yapamazdım. Anlatmam gerekiyordu. River'a o korkunç geceyi aklımda kaldığı kadarıyla anlattım. Gözyaşlarım sel olup akarken, bedenim korkuyla titreyerek, sesim duygusallıktan çatlayarak, ona nişanlımın hunharca nasıl katledildiğinin tüm hikâyesini anlattım. Bu sefer bir şahit olarak değil, kendim gibi, içimden geldiği gibi, kısacası gözlerinin önünde öldürülen bir çocuğu seven bir kız gibi anlatmıştım.

Beni dinlemiş, başını sallamış, ellerimi tutmuş, akan gözyaşlarımı silmiş ve ne kadar üzgün olduğunu söylemişti bana. Ben'in katledilmesiyle ilgili detaylı açıklamalarımı ve tüm duygusallığımı bir kenara atarak, "Ve sonra ben,

bir polis aracına yerleştirilerek oradan uzaklaştırıldım,” diyebilmişim ancak. Derin bir nefes alıp iç çekmişim. Tuttup ona Ben’in ölümünden sonraki duygusal yaşantımdan bahsetmeyecektim tabii ki. Zihnimdeki her şeyi bir kenara iterek ona, “Geri kalanını sana bir başka gün anlatabilir miyim?” diye sormuştum.

Konuşmadan öylece başını sallamıştı. Belli ki anlattıklarımı anlamaya çalışıyordu. Şimdi de I-10W otoyolundan çıkıp San Bernardino çevreyoluna bağlanırken, bu sessizliği biraz olsun bölüp ortamı yumuşatmak istiyordum. iPhone telefonumu 1960 model aracına taktığı son model radyo çalara takarak derin bir nefes aldım ve ellerimi rüzgârdan uçuşan saçlarımda gezdirdim. “Oyun oynamak ister misin?”

Bana şaşkın bir bakış atıp gaza bastı. “Önce konuşmamızı bitirebilir miyiz?” diye sordu. Hiç konuşmadan, evet anlamında başımı salladım. Bugün kafamı daha fazla Ben’le meşgul etmek istemiyordum, ancak sanırım River beni rahat bırakmayacaktı.

River aracını bir benzin istasyonuna park edip güneş gözlüklerini çıkardı. Gözlükleri aracın önüne koyarak emniyet kemerini açıp bana doğru döndü ve benim emniyet kemerimi de açtı. Elleri omuzlarımda beni kendine doğru çevirdi.

Güneş gözlüklerimi yukarıya kaldırarak başparmaklarının ucuyla yanaklarımı okşadı. Sözlerine başlamadan önce bana öyle dikkatlice baktı ki ortaya çıkan bütün duygularımı bastırmaya çalıştım. Sanki gözyaşlarım her an geri gelebilecek gibiydiler. “Onun başına gelen şey, çok feci bir şey, ancak bunun senin gözlerinin önünde gerçekleşmesi, işte bu senin hiçbir zaman görmemen, yaşamaman gereken bir şeydi.” Parmaklarıyla çenemi tutarak başımı kaldırdı. Parlak, keskin bakışları ve çatlak, kısık ses tonuyla

devam etti. "Gerçekten, senin yaşadığın şeyleri kim yaşasa şimdiye kadar bin parçaya bölünürdü, ancak sen hâlâ bir bütün olarak, tüm hayat doluluğun ve yaşama sevincinle... işte buradasın. Benimle bu konuda ne zaman konuşmak istersen seni her zaman dinlemeye hazırım."

Biraz duraksayıp, parmaklarıyla önce tekrar yanaklarını okşadı, sonra boynuma kadar indi. Sakin ve huzurlu bir ifadeyle bana bakıp, "Muhteşem bir güzelliğin var," dedi ve konuşmayı kesip dudağıma bir öpücük kondurdu.

Bu kadar sevgi ve şefkat dolu bakışlarla beni izlerken, "River, benim hayatım son iki yıl boyunca... Neyse, boş ver," dedim sessizce ve ellerimle o muhteşem yüzünü kavramak için duraksadıktan sonra devam ettim. "Sana her şeyi anlatacağım. Benimle ilgili, o günlerle ilgili her şeyi. Ancak şu an buna hazır değilim. Bunu anlamalısın. Benim için çok üzücü zamanlardı ve bütün o olayları tekrardan yaşamak istemiyorum şimdi. Ancak şunu bilmeni istiyorum ki şu birkaç gün boyunca seninle birlikte o kadar iyi vakit geçirdim ki... Uzun zamandır böyle iyi vakit geçirmemiştim." Konuşmamı bitirip dudaklarına yapıştım. Ancak benim öpücüğüm onunki kadar nazik olmamıştı. Çok yoğun ve tutkulu bir öpücüktü benimki. Bana her dokunduğunda onu tekrar tekrar arzuluyordum ve her dokunuşuyla kafamdaki tüm üzüntüler yok oluyordu.

Beni sımsıkı tutarak kollarının arasına aldı. Hâlâ nasıl oldu da bu kadar iyi kaynaştık ya da nasıl oldu da tekrar bir araya gelebildik onu düşünüyordum. Sanki üç günden daha fazla süredir birbirimizi tanıyorduk. Burada birlikte otururken hiçbir yere yetişme telaşımız yoktu, birbirimizin yanında olmak dışında bulunmamız gereken bir yer yoktu. Bu duygu o kadar eşsiz bir duyguydu ki.

"Bugün ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydim?" dedi ve beni kollarının arasından serbest bıraktı. Parmağı-

nı çıplak omzumda gezdirirken tüylerim diken diken olmuştu. Bunun beni çıldırttığını biliyordu ve bunu bilerek yapıyordu. Bu muzip davranışına sadece gülümsedim.

Sözleri o kadar dürüst ve saftı ki. Biliyorum ki ancak doğruları söyleyebilirdi. Kalbim gittikçe daha hızlı atıyordu. Ağzım kulaklarımda gülümsüyordum. Sadece dış görünümüm olarak değil, iç dünyamda da gülümsüyordum. Şu anda anlıyordum ki bana söylediği o sevgi dolu sözler gerçekten de o muhteşem ruhunun parçasıydı. Bu kadar kısa süreli birlikteliğimize rağmen, sağlam bağlar kurabildiğim bir ruhtu. Biliyordum. Onunla birlikte Los Angeles'a gelmek kesinlikle doğru bir seçimdi.

Bana bakıp tebessüm ederek emniyet kemerimi takmak için uzandı. Kemerini takmadan önce parmak uçlarını kalça kemiğimin üzerinde gezdirip bacağıma kadar indirdi ve sonra eteğimin altına daldırıp muzip bir şekilde gülümse-dikten sonra yerine geçti. Kendi kemerini bağlayarak bana baktı. "Bir oyun oynamaktan bahsetmiştin. Ne tip bir oyun var aklında?"

Radyonun sesini açarak iPhone'umdaki ŞARKI LİSTELERİ bölümüne tıklayıp en sevdiğim şarkılardan birini seçtim. Şarkının beş saniye boyunca çalmasına izin verip sonra DURAKLAT yazısına tıkladım. "Söyle bakalım, hangi şarkıydı bu."

Bana bakarak nispet yapar gibi gülümseyerek, "Gerçekten mi? Hadi ama. Bu şarkıda yapman gereken tek şey, bana o Roland marka elektronik bateriden sadece üç vuruş dinletmek. Phil Collins'in o akıllarda kalan vuruşu olduğunu nerede olursam anlarım."

Şarkının girişine direksiyonla birlikte ritim tutarak eşlik etti. Gösterge panelini bas pedalı olarak kullanıp sesiyle de biraz renk katarak, "In the Air Tonight" şarkısının ilk birkaç sözünü mırıldanmaya başladı.

Vay be, Ne kadar da iyiymiş, diye düşünüp başımı sallayarak onu kızdırdım. "Tamamen gösteriş."

"Hadi ama bana başka göstereceğin neler var, bebeğim?"

Listemdeki şarkılara bakarak üç saniye ya da daha az sürede çıkaramayacağını tahmin ettiğim şarkıları kurcaladıktan sonra Poison'ın "Talk Dirty to Me" parçasına karar verdim. Daha DURAKLAT yazıma bile tıklamadan, "Bak, ne halt..." diye haykırmaya başladı ve sözlerini bile bitirmeden öylece sırttı. Bana doğru uzanıp ellerini bacaklarımda gezdirerek gayet lakayt bir şekilde "Talk Dirty to Me" şarkısının bütün zamanların en iyi kırk hard rock şarkısından biri olduğunu söyledi. Bir yandan da dokunuşları içimi titretiyordu. "Ama bunu sen de bilmeliydin. Bana neden zorlayıcı şeyler sormuyorsun ki?" Elini çekerek güneş gözlüklerini tekrar taktı. "Sıradaki,"

Dokuz şarkı sonrasında, "Peki, seni müzik dehası, son bir tane. Ya hep ya hiç," diyerek gözlerimi ona diktim. Onu biraz taciz etmek için, eteğimi biraz sıyrarak, "Var mısın?" diye sordum. Şimdiye kadar her bir şarkıyı daha üç saniye bile dolmadan bilmişti. E, o zaman onu şaşırtmak için neden dikkatini biraz dağıtmacaktım ki?

Derin bir nefes aldığını hissedebiliyordum. "Ben her zaman varım," diye mırıldandı sırtarak.

Şarkı listemde bilemeyeceği tek bir şarkı olmadığını bildiğimden, ben de sadece onunla eğlenmeye karar vermiştim. Sesi iyice açarak bangır bangır Adelitas Bay'i dinliyorduk. Biliyordum ki bu şarkıda ona tanıdık gelecek hiçbir tını veya ses yoktu. "Dirty Little Thing" çalmaya başlayınca ilk iki mısrasını dinletip bakışlarımı manalı bir şekilde gülümseyen yüzüne çevirdim. Sözlerin üçüncü mısrasına geldiğinde müziği kapatmadım. Aksine müzik çalarken bir yandan ben de sözlere eşlik ediyordum. Bir yandan

onun beni izlemesini ne kadar çok sevdiğimi söylerken, bir yandan da ellerimi iç baldırlarında gezdiriyordum ve o da bana eşlik ederek şarkıyı birlikte söylüyordu.

Şarkı üçüncü kıtasındaydı ve biz hâlâ bangır bangır onu dinliyorduk, ancak Şarkıyı Bil Bakalım oyununu oynamıyorduk. Ona doğru uzanarak gözlerine bakabilmek için güneş gözlüklerini çıkardım. Elini anında tekrar bacağıma götürüp doğrudan jartiyer ile çorap arasında kalan bölgeyi okşadı. Bedenim şehvetle onu arzulamaya başlamıştı. Dokunuşları her seferinde bende bu duyguları uyandırıyor-du.

Elimi elinin üzerine koyarak biraz sıktım ve biraz şakacı, biraz baştan çıkarıcı bir ses tonuyla, "Biliyorsun, sen kazandın," dedim.

İnsanın aklını başından alan, kalp atışlarımı zorlayan ve dudaklarımı titreten muhteşem gülüşüyle, başını hafifçe eğerek bana bakıp, "Biliyorum," dedi ve bir kakhaha attı.

Elimi dudaklarına götürdü ve her bir parmağıma tek tek öpücükler kondurarak, "Peki ne kazandın?" diye sordu.

Gülümseyerek elimi dudaklarından çektim ve geri, bacaklarının arasına sokup aramızdaki konsolun üzerine doğru uzanarak kulağının arkasındaki o hassas noktayı emdim. "Ne istersen."

Yanından bir an olsun bile ayrılmadan, o taze kokusunu içime çekip burnumu kirli sakalına sürttüm. Ne kadar tuhaftı. Ben'in kirli sakallı gezmesinden hiç hoşlanmazdım, ancak şimdi yumuşak tenimle River'ın bir iki günlük sakalına dokunmak bana çok keyif veriyordu.

Arkama yaslandım. Dudaklarında yavaşça oluşan seksi bir gülümsemeyle, "Ne istersem mi?" diye sordu.

"Ne istersen," diye söz verdim.

Boğuk bir sesle kakhaha atarak bacağının üzerindeki elime bakıp tek kaşını kaldırdı.

Ben de ona karşılık olarak tek kaşımı kaldırıp, "Gerçekten mi?" diye sordum, aslında onu gerçekten sorgulamıyordum.

"Yapmazsın," dedi ve pantolonunun düğmesini açarak içine sokmak için bacağından yukarı doğru kaydırduğım elimi dikkatle izliyordu; parmaklarımı pantolonunun kemerinden içeri kaydırardım.

Dokunuşlarımı hissettiğinde nefesini toparlayıp inledi. "Dahlia. Sadece şaka yapıyorum."

Kirpiklerimin arasından ona bakarak öne doğru eğildim ve kulağına fısıldadım. "Arabayı en kısa zamanda kenara çek istersen."

Düğmesini çözüp fermuarını açmaya başlayınca bakışlarını yavaş yavaş bacağına doğru kaydırды. "Dahlia. Ben ciddi değildim ki."

"River, beni yeteri kadar iyi tanıımıyorsun daha. Bana meydan okunduğunda veya borç durumlarında asla geri çekilmem ben."

"Otuz dakikadan az süre içinde eve varınız," demeyi başardı.

Bu noktada boynunu, çenesini ve kulağının çevresini öpmeye başlamıştım. "Sen bilirsin."

Zar zor, "Neyi ben bilirim?" diye mırıldandı.

"Sen kazandın. Ne istediğini söyledin bana. Ben de geri çekilmiyorum. Çek arabayı kenara."

Direksiyondaki o sıkı kavrayışını hissederek gözlerinin içine baktım. Bunu istediğini çok iyi biliyordum, sadece bunu kabul etmek istemiyordu.

"Dahlia?" diye seslendi.

Fermuarını indirip boxerını sıyrarak sertliğini serbest bıraktım ve onu kışkırttım. "Çek kenara. Seçebilirsin. Yol kenarında veya arazide. Bu kadarına sen karar verebilirsin. Ancak fazla bekleyemem." Ona sözle ve fiziksel olarak bu-

nun er ya da geç gerekleŖeeini hissettirmeye alıŖıyordum. Onun evine ulaŖana kadar bekleyemeyecektim.

“Lanet ol-,” diyerek aniden sol Ŗeritten en sağ Ŗeride kayıp, bir anda otobandan ıktı.

AŖaėıya yönelmeden önce ona doğru baktım. Arkaya doğru yaslandı. Hafif aralık gözleri arzuyla yanıp tutuŖuyordu. Biraz sonra yapacağım Ŗeyleri dŖnp ona hınzır bir gülücük attım. Ancak baldırlarına doğru dalmadan önce davranıŖlarım onu ŖaŖırtabileceėi için arabayı güvenle kenara park etmesini bekledim.

Onunla uėraŖmayı bir an bile bırakmadım ama. Ben arkaya doğru uzanıp emniyet kemerimi çözerken River da pazar günleri kapalı bir ofis binasının yeraltındaki garajına girdi. Arabayı park alanının ortasına doğru çekerek emniyet kemerini çözüp koltuğunu arkaya doğru itti.

“Lanet olsun. Ne yapıyorsun bana böyle?” diye sordu soluk soluğa.

Tam beni pecekken, onunla alay edercesine, “Bu daha bir Ŗey değil,” dedim.

Biliyordum, ona tam o anda yaptığım Ŗeyden bahsetmiyordu aslında, çünkü birçok kez bunu ben de ona sormuŖtum. Beni kısa sürede tamamen mahvetmiŖti, sanırım o da benimle ilgili aynı duyguları hissediyordu.

Birden dudaklarıma yapıŖarak beni nefessiz bırakana kadar öptü ama hiç duraksamadım. Biraz uzaklaŖarak dudaklarım hafif aralık Ŗekilde önce boynundan baŖlayıp tiŖrtnn dıŖından devam ettim; karın kaslarına doğru indim ve sonunda istediğin yere ulaŖtım.

Dilimin ucuyla, sertliğinin her bir noktasına dokunup ucunda daireler çiziyordum ve yanından en alt noktasına kadar inip tekrar ucuna çıkıyordum. Elleriyle hafifçe baŖımı kavradı. Düzensiz nefes alıŖ veriŖini hissedebiliyordum. Tek elimle sertliğini kavradıktan sonra ağzımla ya-

vaşça ileri geri gidip gelirken inlemelerini duyuyordum. Başımı serbest bırakıp diğer elimi tuttu ve başparmağımı sertçe emmeye başladı.

Onu ağzıma alabildiğim kadar derine alırken içimdeki tutku dolup taşıyordu. Sertliğinin ucu boğazımın derinliklerine dokunduğunda, onu bir süre orada bekletip sadece hafifçe ileri geri hareketler yaptım. Ancak bu sefer dudaklarımı değil, dişlerimi kullanıyordum. Onu tam kavradığımda dilim yine daireler çiziyordu sertliğinin etrafında ve titrediğini hissediyordum.

Vücudunun tepkisi, inlemeleri, ağır ağır nefes alış; bütün bunlar bedenimdeki bu yangını ateşliyorlardı. Kendini iyi hissetmesini istiyordum. Tıpkı şu geçen birkaç günde onun da beni iyi hissettirdiği gibi. İşte bu yüzden onu daha sert ve daha hızlı bir şekilde emiyordum. Elim serbest bırakınca, her iki elimle sertliğini kavradım.

Elleriyle saçlarımı tutarak başımı bedeninin ritmine göre hareket ettiriyordu. Onu takip ederek dişlerimi sertliğine doğru sürüp onu bütünüyle ağzımın içine alıp sonra geri çıkarıyordum. Gevşemeden önce bedeni kaskatı kesildi. Eminim kendini kontrol edemeyecekti.

Yüksek sesli inlemelerle, adımı mırıldanarak, sağ eliyle sırtımı ileri geri okşuyordu. Süveterimle eteğimin arasında kalan tenimi ortaya çıkararak tırnaklarını üzerinde gezdirirken sol eliyle de saçlarımı tutup beni yönlendirmeye devam ediyordu.

Başımla aşağı yukarı ilerlerken nefes alışları hızlandı. Sağ elini eteğimin lastiğinin içinden sokarak parmaklarını açtı ve bacaklarımda birden bir ağrı oluşturacak şekilde kalçamı kavradı. Gittikçe daha da ıslanıyordum.

Dişlerini sıkarak birkaç kısa nefes aldığını duydum. Biliyordum doruğa ulaşması çok yakındı. Dilimi ucuna götürüp yuvarlak hareketlerle onu emerken, "Lanet olsun,"

dedi ve başımı birden serbest bırakarak kapiya tutundu. Diğer eliyle de yumuşak hareketlerle hâlâ ileri geri sırtımı okşuyordu.

“Evet,” diye haykırırken neredeyse soluğu kesildi. Bedenini sabit tutarak karın kasları kasıldı. Boğazımdan aşağı akan o tuzlu tadını hissedebiliyordum.

Başımı kaldırarak ona gülümsedim. Gözleri hâlâ kapalıydı ama yüzünden mutluluk okunuyordu. Gözlerini açtığı anda nefes alıp verışı normale dönmüştü. Dudaklarımı yalayarak onun tadını tekrar tadarken, kocaman gözlerle bana bakıyordu. Bir şeyler söylemeye çalışıyordu ama buna izin vermedim ve dudaklarına yapıştım.

Beni derinlemesine öptükten sonra kendini geri çekip alnını alruma dayadı. O sıcak nefesi yanaklarımı okşuyordu. “Şunu söylemeliyim ki seninle bu oyunu oynamayı çok sevdim. Daha önce hiç kimseyle bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum. Hiçbir zaman.”

Kendini geri çekerek burnuma bir öpücük kondurdu ve kendi kendine güldü. “Bu arada, eğer olur da kazanan sen olursan, büyük bir ödül düşünmem lazım senin için.”

Koltuk başlığına başımı yaslayarak tek kaşımı kaldırdım. “Belki de senin kazanmana ben izin verdim. Henüz görmediğin o kadar iyi oyun becerilerim var ki benim.”

“Bu becerilerini göstermen için sabırsızlanıyorum.” Başını sallayarak pantolonunun fermuarını yukarı çekmek için bacaklarını uzattı ve parmağıyla dudağını okşadı.

Emniyet kemerimi takmadan önce ona göz kırptım. “Zamanı gelince gösteririm. Haydi, şimdi gidip yeni evini görelim.”

17. BÖLÜM

Ev

Hollywood Hills'de zengin bir mahalleye doğru ilerlerken, aynı zamanda ne kadar da göz korkutucu olduğuna şaşır-mıştım. Bölgenin girişinde birden fazla güvenlik görevlisi tarafından izlenilen büyük demir bir geçit bulunuyordu. Mahalle sakinleri için tasarlanmış, onların doğrudan ya da uzaktan kumandayla açarak girebilecekleri hiçbir yol gö-remiyordum.

Camekânlı bölmenin yanında durduğumuzda, genç, zayıf yapılı, üniformalı sarışın bir kadın yaklaştı arabaya. River başını sallayıp seksi gamzelerini ve inci dişlerini gös-tererek kadına onay verdi. Anında içeri alınmıştık. Güven-lik görevlisi kadının onu önceden tanıdığı belliydi.

Bölgeyi gözden geçirerek üstü başı aynı olan bir grup kadın gördüm. Girişin dışında kalan bölgede bir araya gelmişlerdi. İçeri girerken hiç fark etmemiştim onları, an-cak ellerinde pankartlar tutup bağırdıklarında onları fark etmemem mümkün değildi. Pankartlardan birinde; BİR ÖPÜCÜĞE BİR İMZA? yazıyordu, bir diğerinde ise; ADİL TİCARET YAPARIM. Enteresan. Pankartlarını ve vücutla-rının diğer uzuvlarını sallarken onları işaret ederek, "On-lar özellikle senin peşinde koşan hayranların mı, yoksa öylesine ünlü olan herkesin peşinden koşmaktan hoşlanan tiplerden mi?" diye sordum.

Bana bakarak, "Sanırım ikincisi. Emin değilim. Şimdiye kadar hiç dikkat etmedim onlara. Ama güvenli bir yere taşınma sebebim onlardı."

"Ah, evet. Sen hayranlardan hoşlanmıyordun."

"Öyle bir şey demedim. Eğer doğru yerde ve doğru zamanda karşıma çıkarlarsa tabii ki severim. Bazen sanatçıların da özel hayatları olabileceğini unutuyorlar." Sözüne nasıl devam edeceğini düşünürcesine duraksadı. "Beni lütfen yanlış anlama. Aslında bütün o imzalama işlerini ve sahne performansından sonra yeni insanlarla tanışmayı çok seviyorum. Benim asıl sevmediğim, oluşan o kaos ortamı."

Dikiz aynasından arkaya bakarken, çıgıllıklar yavaş yavaş kayboldu. "Xander, bütün bunların bu işin cilvesi olduğunu ve aslında zararlı olmadıklarını söyler hep," diyerek başını salladı ve devam etti. "Eminim öyledirler ama bazen çok saldırgan olabiliyorlar."

Her nedense River'ın Hollywood Hills gibi ünlü bir mahallede yaşayabileceğini hiç düşünmemiştim. Ancak sessiz sakin caddelerde gezerken burayı tercih etmesini anlayabiliyordum. Özel yaşama gösterilen saygı ve güvenlik sağlamalarının dışında, aynı zamanda gözden uzak ve huzurlu bir ortamdı: Aynı Las Vegas'da kaldığı otel gibi. Aynen benim gibi, sessiz ve sakin bir hayatı tercih ediyordu. Ne tuhaftı. Ben, deniz kenarını çok severdim, ancak sessizliğini pek sevmezdim. Hâlbuki ben bayılırdım.

River mahallenin içine doğru yol alırken, Ben'in bu ortamı ne şekilde değerlendireceğini düşündüm. *Sorumsuz zenginlerin ve şımarık ünlülerin mahallesi* derdi. Hills'de bir yerlerde yaşayan ünlü futbolcu Mark Hines'in hayatını araştırdığından beri Los Angeles'ın bu taraflarında oturan her ünlüye karşı saçma bir önyargısı olmuştu. Ben, usulsüz bahisler üzerine kara para aklama planı yapan takımın

gazetecisiydi. Aslında Ben'e göre, Mark tam bir pislikti, ancak kendisi bunu asla itiraf etmedi. Onun yerine menajerini suçlamıştı hep. Böylece futbol hayatına devam edebiliyordu.

Ben, Mark'ın maddi gücünü ve şöhretini kullanarak dönen entrikalarda kendini gizleyebildiğini düşünmüştü. Aynı zamanda sosyetedeki statüsünü kullanarak mevcut seviyesini koruyabilmişti. Ben'in bu tavrı belki biraz futbol aşkından dolayı, belki adalet duygusundan dolayı ya da belki de Mark'ın sahip olduğu maddi güce karşı duyduğu kıskançlıktan dolayıydı. Bunu bir türlü çözememiştim.

Ben'e ne zaman ünlü birinin Hills'de yaşadığını söylesem sürekli, "bu aptal herif şöyle, bu aptal herif böyle" türünde yorumlar yapmıştı. Ailelerimizin maddi güçleri yerinde olduğundan bir başkasının maddi durumuyla pek ilgilenmezdi. Ancak ünlülerin sosyetik olmalarını kıskandığını hep düşünmüştüm. Bana hiç belli etmemesine rağmen tıpkı Anderson Cooper gibi herkesin dilinde olan bir isim olmayı çok istediğinden emindim.

Ben'le birlikte hiç müsrif bir hayatımız olmamıştı. Hiç kimsenin birbiriyle yarış içinde olmadığı bir kumsalda büyümüştük. Çoğu zaman hayatımızı huzurlu ve kaygısız bir şekilde devam ettirmiştik. Burada hayat böyleydi. Etrafıma bakınarak kendime tekrar hatırlattım. Benim hayatım o değildi artık.

Artık River'ın bir müzisyen olarak tanındığı bu şehre alışmam gerektiğini biliyordum. Ününün yakında daha geniş çapta yayılacağından da hiç şüphem yoktu. Şimdiye kadar onunla ilgili hiç böyle şeyler düşünmemiştim, ancak buraya gelince yaptığı işin ciddiyetini daha iyi anladım. Bir yandan da Ben'in sözleri aklımda yankılanıyordu.

Dikkatimin biraz dağıldığını anlayan River, "Nasıl yani? Beğenmedin mi?" diye sordu.

Sesinin şiddetti beni kendime getirmeye yetmişti ve kendime engel olamadan kahlkahalara boğuldum. "Tabii ki beğendim, seni budala! Sadece bana bu kadar zengin ve ünlü olduğundan bahsetmemiştin."

River kahlkaha atarak, "Sana bu evle çok uğraştığımı söylemiştim," dedi.

Elimi tutarak, "Evin bir önceki sahipleri boşanmışlar ve bir an önce evden kurtulmak istiyorlardı. Xander kadının eski eşiyle arkadaş ve bu işe beni sokan da o," dedi. Ellerimi öperek bacaklarına götürdü. "Arka bahçemdeki manzara muhteşem: Bu evi almama sebep olan da o manzaraydı zaten."

Ona bakıp gülümseyerek ne kadar çok ortak noktamızın olduğunu düşündüm. "Ne tuhaf. Ben de bir yere gittiğimde ilk düşündüğüm şey manzaranın nasıl olduğudur. Hatta sana ilk baktığımda bile senin evinin manzarasının ne olduğunu düşünmüştüm."

River kahlkaha atarak, "Öyle mi? Nihayet o gün gözlerini dikip bana baktığını itiraf ediyorsun yani?" diye sordu.

"Hayır. Onu demek istemedim. Kendini fazla kaptırma," diyerek bacağına bir çimdik attım.

Bütün evler kendi büyük arsalarında, birbirlerinden ayrı olarak yapılmışlardı. Ama çoğunun kapısı fazlasıyla iyi gizlendikleri için pek görünmüyordu. Arabamdaki manzaram çok daha çekici olduğundan, bu durum beni pek de ilgilendirmiyordu açıkçası.

"Böyle bir oyun başlatmak istemezsin herhalde," diyerek elimi kaldırıp biraz evvel çimdiklediğim yeri işaret etti ve elimi serbest bırakarak beni gıdıklamaya başladı.

Oturduğum yerde kıpırdanarak cıyıklamaya başladım. Aslında hemen gıdıklanırdım ama bunu ona belli etmek istemiyordum ve kendimi tutmaya çalışıyordum. Ancak River hiç durmadan gıdıklamaya devam ediyordu. "River,

araba kullanıyorsun. Ellerini direksiyonda tut, lütfen!" derken gülmekten gözümden yaş gelmişti.

Işıklarda durduğunda, bir eliyle direksiyonu yeniden kavrayıp diğer eliyle dönüş sinyalinin verdi. Başını yana çevirerek şeytani gülümsemesiyle bana baktı "Birkaç saat önce sürücülüğümle ilgili bu kadar endişelenmemiştin."

"Aslında endişelenmiştim. O yüzden arabayı park etmen için beklemiştim," dedim muzip bir gülümsemeyle.

"Peki o zaman, ben de bu kadar güzel sözlerle söylediğin için şimdilik kendimi durduruyorum," dedi bütün tatlılığıyla.

Çıkamaz bir sokağa girdiğinde yavaşladı. Sokağın sonunda belli belirsiz görünen bir evi işaret ederek başını salladı. "İşte geldik. Evim güzel evim," dedi ve yokuş yukarı giden bir yola girdi.

Evin pürüzsüz beyaz bir dış cephesi vardı: 1940'lardan bir çiftlik eviydi. Dergilerden fırlamış gibi çift kapılı bir girişe açılan büyük, modern, dairesel mermer basamaklarla şehrin tepesinde yer alıyordu. Çevre düzenlemesi gayet mütevazı ancak tertipliydi. Palmiye ağaçları seçmece kayalarla çevrelenmişti. River bir düğmeye bastı ve ahşap kapı açıldı.

Garaj evin altında yer alıyordu. Garaja girince, arka sağ köşede eve açıldığını düşündüğüm geniş bir merdiven gördüm. Arabayı park edip kontağı kapattı ve yüzünü bana doğru döndü. "Unutma. Sana çok fazla düzen beklememi söylemiştim. Daha yeni taşındım biliyorsun."

Çok heyecanlı görüldüğünden onu sakinleştirdim. "Benim evimden daha kötü olamaz. Biliyorsun uzun süredir bir geçiş dönemindeyim."

Kapıyı açarak kocaman gülümsemesi ve parlayan gözleriyle dönüp bana baktı. "Bunu sana söylemiş miydin bilmiyorum ama daha önceki evim kalabalık bir bekâr evi

olduğundan buraya pek bir şey getirmedim. Bir önceki sahipleri birkaç eşya bırakmış ama gidip bir şeyler alana kadar evin içinde kamp hayatı yaşayacağız.”

Kapı koluna uzanıp bakışlarımı ona çevirerek, “Yani yerde mi uyuyacağımızı söylemek istiyorsun?” diye sordum.

“Evet. Öyle sayılır.”

“O zaman, bir rock yıldızından izci çocuğa dönüşen çocuk! Bana yolu göster bakalım.”

Birbirine benzeyen bu dertsiz tasasız yaşam tarzlarımızı düşünerek kendime hâkim olamadan gülmeye başladım.

Beni işaret ederek, “Gülme. Daha yeni taşındığımı söylemiştim sana,” dedi.

Arabanın önünde elimi tutup beni merdivene doğru götürdü. Girişe giden birkaç adımlık küçük basamaklara ulaşp bana yolu gösterdi. Merdivenleri çıkınca kapının üstündeki çıkıntıya uzanıp anahtarı aldı.

Arkamı döndüğümde elindeki anahtara gözüm takıldı ve yedek anahtarını nerede sakladığını kimseye göstermesiyle ilgili ona takıldım. Ona bakınca nefesim kesiliyor, kalp atışlarım hızlanıyordu. River, arkamdan uzanarak kapıyı açarken ben de hiç utanmadan gözlerimi ona dikip bakmaya devam ettim.

Gözlerini yavaşça eteğime kaydırdı. Kapı eşiğine tutunarak parmak uçlarıyla eteğimin uçlarına hafifçe dokundu. Arkasındaki küçük, yuvarlak camdan yansıyan gün ışığı o güzel yüz hatlarını tüm ihtişamıyla aydınlatıyordu.

Boyunu hafif alçaltarak birbirimize aynı seviyede bakmamızı sağladı. “Artık beni takip eden bir sapık olmadığını bildiğime göre, anahtarı nerede sakladığımı bilmende de bir sakınca görmüyorum,” dedi ve bana doğru eğilerek dizini bacaklarımın arasına yerleştirip şehvetle beni öpmeye başladı. Yukarıdan aşağıya kadar bütün çenemi, boy-

numu sanki nabzımı yakalıyormuşçasına heyecanla öptü. Deli gibi atan nabzımı bulmak çok da zor değildi zaten. Bu öyle sıradan bir öpüşme değildi. Birbirimizi arzuyla istediğimiz, nefesimi kesen bir öpüşmeydi.

Bir an normal sohbet ederken, bir anda garajında soyunup onu tam da oracıkta becermek istememe akıl sır erdiremiyordum. Bu nasıl bir şeydi? Böyle şeyler benim için çok yeni duygulardı. Onun çevresinde libidoma hâkim olmamak beni biraz heyecanlandırıyordu. Ben de başımı eğerek kolunun altından geçip kapı koluna uzandım.

Arkama dönüp bakmadan kapıyı açarak yanından geçtim.

Ancak benden daha hızlı hareket ederek elleriyle gözlerimi kapatıp beni götürmek istediği yere doğru götürdü. "Tamam. Şimdi bakabilirsin."

Gözlerimi açtığımda evi gezmem gerektiğini daha iyi anlıyordum. Dünyanın en muhteşem, en çılginca döşenmiş mutfağının önünde duruyordum. Tavandan aşağıya doğru on iki lambalı bir aydınlatma sistemi sarkıyordu. Boyu herhalde iki metreyi aşıyordu. Her yerde paslanmaz çelikten mutfak araçları vardı ve normalde dolap olması gereken yerlerde kalın cam raflar vardı. Zeminin rengi siyah ve beyazın çok şık bir karışımından oluşuyordu. Tezgâh ise keskin siyah granit üzerine serpiştirilmiş ışıltılardan oluşuyordu. Yüksek kıvrımlı sandalyeleri olan ufak bir bar da vardı. Diğer tarafta ise salon bulunuyordu. Şimdiye kadar gördüğüm mutfaklara hiç benzemiyordu.

"River, burası inanılmaz," dedim ve her yeri inceleyerek salona doğru ilerledim.

Gözlerinin üzerimde olduğunu ve beni takip ettiğini hissedebiliyordum. "Evet. İnanılmaz."

Salon tamamen beyaz renge boyanmıştı. Önümdeki duvar ahşap bir panelle kaplanmıştı ve duvarların birinde

River ve grubunun siyah-beyaz bir fotoğrafı asılıydı. Fotoğrafın tam altında, kenarlarında eski gitarların durduğu gri püsküllü bir koltuk bulunuyordu. Sol tarafta, küçük bir standta duran kocaman bir düz ekran televizyon vardı. Şaşırtıcı bir şekilde televizyona hiçbir oyun konsolu monte edilmemişti.

Koltuğa doğru gidip oturdu. "Xander, bu işte daha baskın geldi," dedi koltuğa dokunarak. "Bunu, benim için o seçti ve getirtti." Duvardaki fotoğrafa doğru bakarak, televizyonu ve gitarları işaret edip ekledi: "Bunların da eve sıcaklık katan detaylar olduğunu söyledi."

"Ne kadar hoş bir davranış," dedim ve fotoğrafa daha yakından bakmak için ilerledim.

Kollarını açıp koltuğun arkasına doğru uzanarak, "Evet, bazen hoş olabiliyor. Onu görünce öyle olup olmadığına sen kendin karar verirsin," dedi.

"Eğer sana benziyorsa, mutlaka onu da severim." Neredeyse hoşlanırım diyecektim ama son anda frenlemiştim kendimi. Duygularım arada öylesine akıp gidiyordu. Onları kontrol etmem gerektiğini biliyordum.

"Ne zaman çekildi?" diye sordum hâlâ duvardaki fotoğrafa bakarak.

"Bir süre önce sanırım, dört yıl kadar önceydi. İlk resmi grup fotoğrafımızdı," dedi sessizce gülerek. "Xander için çok önemliydi. Grup lideri olarak başardığı ilk göreviydi."

"Seni kollayan bir erkek kardeşinin olması yaşadığın bütün stresi azaltıyordur herhalde. Benim hiç kardeşim yok ama bir erkek ya da kız kardeşim olmasını hep istemişimdir."

"Erkek kardeşimi de, kız kardeşimi de çok seviyorum ama bazen gerçekten tam baş belası olabiliyorlar."

"Ama ben en azından birlikte büyüdüğüm bir baş belam olsun isterdim," dedim şakacı bir tavırla.

"Evet, sanırım haklısın," dedi bana uzanmaya çalışarak ama ben çoktan sanki hiç sonu gelmeyecek olan o kocaman cam kapıların önünde duruyordum. Manzara muhteşemdi. Bu mesafeden bile Hollywood yazısının tüm harflerini net bir şekilde görebiliyordum. Gerçekten inanılmazdı. Bir an için bu kareyi fotoğraflamayı çok istedim. Keşke arabadan fotoğraf makinemi getirseymişim diye düşündüm.

Kapılardan birini açarak bütün evi dıştan saran yine aynı muhteşemlikte bir dış oturma alanına çıktım. Üst tarafta, büyük ahşap bir masa ile sandalye grubu ve sabit bir mangal vardı. Sağ ve sol tarafta, modern kıvrımlı merdivenler bulunuyordu. Her biri alt tarafta bulunan büyük dikdörtgen bir yüzme havuzuna ve sıcak bir küvete doğru iniyordu. Plastik camdan yapılmış yarım duvarın önünde sıralanmış, üzerlerinde örtüler bulunan birçok bank bulunuyor.

Bir süredir hiç konuşmadan öylece beni izleyen River'a döndüm. "Demek senin manzaran bu?" diye söylendim. "Demek H-o-l-l-y-w-o-o-d yazısını tamamen görebiliyorsun," dedim Hollywood'un her harfini tek tek sayarak.

River'la birlikte olduğumuz süre boyunca bana hiç varlıklı biri olduğuna dair ipuçları bile vermemişti. Tabii ki, çok şık bir otelde konaklamış ve hafta sonu boyunca ciddi para harcamıştı ama yine de ne yaptığını bilen, akli başında biriydi.

Bu manzaralı evi gördükten sonra kendi kendime nasıl birine bulaştığımı sorguluyordum.

Bir anda arkamdan gelip bana sarıldığında bütün dalgınlığım kayboldu. "Baksana. İyi misin sen?"

"Evet, Sadece hiç tahmin etmemiştim."

"Neyi tahmin etmemiştin?"

"Senin hem zengin hem de bu kadar ünlü olduğunu."

Kıkırdayarak, "Pek değilim aslında. Sadece doğru zamanda doğru yerdeyim," dedi.

River bedenini bana doğru bastırarak, "Biliyor musun? Ben de hiç tahmin etmemiştim," dedi.

"Neyi tahmin etmemiştin?"

Kahkaha atarken bir yandan da arkamda kımıldıyordu. Gücünü arkamda hissedebiliyordum. "Senin de Hollywood yazısını harf harf söyleme ihtiyacı duyan insanlardan biri olduğunu."

Arkamı dönüp hafifçe omuz atarak, "Sen bir pisliksin. Sadece şaşırdım o kadar. Bana söyledin diye düşünmüştüm," dedim yazıyı, manzarayı ve evini inceleyerek.

"Yani şunu mu demeliydim? *Baksana, yakın zamanda muhteşem bir yere taşındım biliyor musun? Bu arada, arka bahçemden de Hollywood yazısı görünüyor?*" diyerek benimle dalga geçip bana sımsıkı sarıldı.

"Yani, pek değil," dedim ve boynuma doğru uzanıp o kadar sert ve iz bırakacak şekilde öptü ki beni, başka diyecek söz bulamadım. Dokunuşları ve hissettiğim o sıcak nefesiyle bedenim titredi. Kıkırdayarak, "Ne yapıyorsun?" dedim.

"Bence ne yaptığımı çok iyi biliyorsun," dedi tenime yapışıp kahkaha atarak.

Derin bir nefes alıp iç çektim.

"Yeteri kadar sunum yaptığımı düşünüyordum artık ama sana göstermek istediğim son bir odam daha var," dedi beni evin arka tarafına doğru götürerek. "Arabada başladığımız şeyi burada bitirelim hadi," dedi ve salondan devam ederek holün ucundaki kapısı açık olan odaya doğru ilerledik.

"Yatak odan," dedim girdiğimiz kocaman ama içi bomboş odaya bakarak. İçinde bir sürü kapalı kapı vardı. Bir tanesi herhalde bir banyo diğerleri de sanırım dolap kapakları olmalı diye düşündüm. Odada, salonda olduğu gibi cam kapılar vardı. Hollywood yazısı ve şehir manzarası

buradan da net görülebiliyordu. Her şey o kadar güzeldi ki.

Odaya daha alıcı bir gözle bakınca kendimi tutamayarak güldüm. Odanın tam ortasında büyük şişme bir yatak, üstünde bir battaniye ve etrafına saçılmış yastıklar vardı. Dönüp River'a bir gülücük attım. O da bana gülümsüyordu. Gerçekten içimi ferahlatıyordu bu çocuk. Öyle ki, artık eski karanlık günlerimin geride kaldığını hissediyordum.

"Neye gülüyorsun?" diyerek kulağına fısıldadım; ellerimi göğsünde gezdiriyordum.

"Bilmiyorum. Ya sen? Sen neye gülüyorsun?" dedi saçlarımı gözümün önünden çekerek.

"Bana doğruyu söylediğine inanamıyorum. Burada gerçekten de kamp yapıyoruz."

"Ben asla yalan söylemem," dedi birden ciddileşerek.

Elini tutarak onu odanın ortasına doğru çektim ve yüzümü ona çevirdim. "O anlamda söylemek istemedim," dedim fısıldayarak ve üst dudağını emdim.

Anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyordu, ancak niye sorma gereği duymuyordum. Başını hafifçe sallayarak parmağını dudağımda gezdirdi.

Güneş ışınları odayı o kadar aydınlatıyordu ki saklanmak neredeyse imkânsızdı. Bir zamanlar görmesini istemediğim yerimi kesinlikle örtemiyordum.

Gözlerimi gözlerinden ayırmadan kollarından sıyrılıp üstümdeki gömleği çıkardım ve eteğimi de üstümden sıyırdım. Sadece onun için aldığım iç çamaşırlarıyla oracıkta durup ellerimi bedenimde gezdiriyordum. Orada öylece ağzı açık bir şekilde beni izliyordu.

Parmaklarını alttan destekli sutyenimin, göğüslerimin üzerinde gezdirip belli belirsiz olan karın kaslarına doğru indim. "Bana ne yaptığının farkında mısın sen?" diyerek biraz evvel parmaklarıyla gezdiği aynı yola öpücükler kondurdu.

Orada öylece kımıldamadan duruyordum. Aklımda yine aynı düşünceler vardı ve kalbim çok hızlı atıyordu. Bana neler oluyor hiç anlamıyordum. Bana her dokunduğunda ona duyduğum istek yerini yükselen bir arzuya bırakıyordu.

Ayağa kalktığımda, o delici yeşil gözleriyle yavaşça beni süzdü. Gülümseyerek ellerini jartiyerimin üzerinde gezdirdi. "Sabahtan beri neye benzediklerini görmek için sabırsızlıkla bekliyorum," dedi ve önce bir tarafı, sonra diğer tarafı gevşetti, "Ama kesinlikle beklediğime değmiş," dedi.

Arkasına yaslanıp elimi tuttu ve avuç içimi kendine doğru çevirdi. Elimi dudaklarına götürerek her bir parmağımı nazikçe öpüp tek tek emdi ve avuç içimi öptü.

"Beğendiğine sevindim," dedim heyecanla. Nefesini bileğimin en hassas noktasında hissedince göz kapaklarım hafifçe titrediler. "Bunları yalnızca senin için aldım."

İnleyerek parmaklarını önce saçlarımin arasında gezdirdi, sonra sırtıma indirdi ve sutyenimi açtı, ancak çıkarmadı. Gömleğini üstünden çıkardım. O da kot pantolonunu çıkardıktan sonra şişme yatağa doğru ittim onu. Gözlerinin içine baktığımda arzuyu görebiliyordum. Bacaklarımı iki yanına doğru açarak kucağına oturduğumda, inleyerek, "Bunu sana o küçük Şarkıyı Bil Bakalım oyunundan beri yapmak istiyordum," dedi.

Sadece iç çamaşırlarım üzerimde kendimi onun üzerine bıraktım ve gözleriyle beni yiyip bitirmesini hayranlıkla izledim. Aramızdaki bağın giderek daha sağlamlaştığını hissedebiliyordum. Ve işte bugün, akşamın bu erken saatlerinde, kesinlikle yılın en aydınlık ve en güzel gününde, daha önce hiç yapmadığımız şeyi yapıyorduk. Yavaş yavaş sevişmeye başlıyorduk.

18. BÖLÜM

Tilt Oyunu Ustası

Şişme bir yatakta uyumamıza rağmen, kendimi tuhaf bir şekilde dinlenmiş hissediyordum ve kalkıp banyoya gittim. Omzumun üzerinden arkama bakıp River'in huzurla uyumasını izleyerek gülümsedim. Yine yatakta kenar tercihimiz olmadığını görüyordum. Sessizce dolaplarından birine gidip bir sürü kutu içinden kendim için beyaz bir gömlek aradım. Elime geçen bir gömleği üzerime geçirince bir şey dikkatimi çekti. Üst kutuda River'in boxerları vardı ve gözüm hemen Pac-Man desenli olanına kaydı. *Pac-Man mi? Gerçekten mi?* Ben Pac-Man'e bayılırdım! Ben küçükken babam beni haftada en az bir kez Greek'in alt sokaklarında eski bir çarşıya götürürdü. Gülümseyerek, Pac-Man boxerı üzerime geçirip kahve aramak için boş evin içinden geçerek mutfağa doğru ilerledim.

Salona doğru giden holden geçerken, dünün son aydınlık saatlerinde birbirimizi nasıl daha yakından tanıma fırsatı bulduğumuzu düşünüyordum. Kendimi onun yanında bu kadar rahat hissettiğime inanamıyordum. Birlikte inanılmaz derecede eğleniyorduk. Bu da onunla ilgili daha çok şey istememe sebep oluyordu ve eminim River da aynı şeyleri hissediyordu.

Dün karanlık bastırıldığında, Hollywood yazısı uzaktan ışıldamaya başlamıştı. Tam bir görüntü almak için dışarıya çıktıktan sonra pizza sipariş vermek için geri salona dönmüştük. Hem yedik hem sohbet ettik, sonra da *Letterman*'ın

televizyondaki programını izleyerek gülmüş, sonunda da başladığımız şeye devam etmek için yatak odasına geçmiş-tik.

Mutfakta kahve makinesi arıyordum, ancak ortalıkta öyle bir şey göremiyordum. Mutfağında aslında hiçbir şey yoktu. Ne yiyecek bir şey vardı ne de ufak tefek mutfak aleti. Çatal bıçak takımı bile yoktu.

Yatak odasında kapı eşiğinde durup boş tuvale baktım. River hakkmda hiçbir bilgi vermiyordu aslında. Ama hiç sorun değildi, çünkü River'ı sanki yıllardır tanıyor gibi hissediyordum. Dün evinden dolayı biraz şaşırmışım, ancak River'ın yaşadığı yer onun kim olduğunu değıştirmezdı. Ayrıca bu evi çok sevmiştim. Özellikle de o muhteşem manzarasını. Hatta aslında o kadar emindim ki... Neyse, bunu düşünmeye cesaret bile edemiyordum. En azından henüz...

Onu uyurken izlerken, bir yandan sesinin içimi nasıl erittiğini, bakışlarının nasıl içimi titrettiğini ve dokunuşlarının beni nasıl deliye çevirdiğini düşündüm. Onunla ilgili her şey, bizimle ilgili her şey o kadar yerli yerinde geliyordu ki bana. Bu kadar yoğun duygular benim pek alışkın olduğum şeyler değildi. Hiç böyle duygular hissetmemiştim; Ben'le birlikteyken bile. Bir anda suçluluk duyguları sarmaya başladı bedenimi. *River için hissettiğim duygular Ben'e hissettiğim duygulardan neden daha yoğundu?*

Kısık gözlerle bütünüyle camla kaplı olan kapılardan dışarıya, o güzel manzaraya bakarak yıllardır âşık olduğum Ben'i değil, sadece River'ı, beni şu anda büyüleyen o adamı düşünmeye çalışıyordum, ancak bu suçluluk duygularından kurtulamıyordum. Düşünmemeye çalıştım. Ben de beni böyle hissettiriyor muydu acaba? Ben'le ilgili aynı şeyleri hissettiğimi hatırlayamıyordum.

Sonunda bir ses duydum, "Günaydın, seksi kız," ve bir

anda tekrar günümüze dönmüştüm. Ona doğru dönerek esnemesini ve gerinmesini izledim. Hiç bu kadar seksi görünmemiştii gözüme. "Ne yapıyorsun oralarda?" diye sordu, kollarını açıp ona sarılmamı bekleyerek.

"Sana da günaydın," dedim ve gülümseyerek neredeyse kucağına atlayacak gibi ona doğru ilerledim. "Kahve arıyordum."

"Üzgünüm. O zaman bir kahve makinesi, alınacaklar listemde ilk sırada yer alacak."

Bana doğru gülümseyerek neredeyse bütün çillerimi tek tek öper gibi burnuma minik minik öpücükler kondurdu. Tek dirseğinin üzerine abanarak ayaklandı. "Her sabah böyle erken mi kalkarsın sen?"

Kahkaha atarak ona gerçeği söyledim. "Dışarıdan içeriye ışık girdiğinde ben uyuyamam," dedim yüzümü ona dönerek. Ben küçükken annemle babam onlan gün ağardığında uyandırmamam için camıma siyah perdeler taktırmışlardı."

"Demek öyle..." dedi ve ekledi. "Demek senden önce uyanıp seni uyurken izlemem için kalın, siyah perdeler taktırmamız gerekeceğini söylüyorsun."

"Hayır River, o zaman bu muhteşem manzaraya uyanmak yalan olur."

"Ama benim uyandığımda göreceğim manzara yalan olmaz," dedi ve yüzüme düşen bir tutam saçımı alıp kulağımın arkasına attı.

Tanrım. İşte demek istediğim buydu. Onunla ilgili her şey beni çıldırtıyordu. Boynuna asılarak onu kendime doğru çekip sertçe öptüm. Onu serbest bıraktığımda yine tepeden tırnağa beni süzdü. Yüzündeki muzip gülümsemeyi görüp sordum, "O surat da ne öyle?"

Parmaklarını giydiğim gömleğin düğmelerinin üzerinde gezdirdikten sonra az önce parmaklarınm geçtiği yer-

leri dişleriyle takip etmeye başladı. Dişleriyle ilk düğme-
me asılarak, "Benim iç çamaşırımı giymişsin' suratından mı
bahsediyorsun?" diye sorarak ikinci düğmeme geçti.

Saçları göğsümü gıdıklayınca kahkaha atarak, "Ah, in-
sanların öyle şeyler için surat yaptıklarını bilmiyordum,"
diyerek cevap verdim.

Başını kaldırıp, gözlerini kısarak bana baktı. "İnsanların
mı? İnsanların sevgilileri onların iç çamaşırlarını giydiğin-
de bir yüz ifadeleri mi oluyormuş?"

"Yani, ben *Pac-Man*'e bayılırım da," dedim, ne dediğini
geç anlayarak.

Bana bütün tatlılığıyla göz kırparak, "Gerçekten mi?
Oynamayı biliyor musun?" diye sordu.

"Tabii ki oynamayı biliyorum!"

"Bunu kontrol etmem lazım," diyerek devam etti. "Bu
Pac-Man içinde çok seksi görünüyorsun."

Ellerini kalçalarındaki minik sarı adamların üzerinde
gezdirirken kahkahalarımız yavaşça azaldı. "Bu arada...
sen biraz evvel benim için sevgili sözcüğünü mü kullan-
dın?"

"Aynen öyle."

Üzerimdeki *Pac-Man* boxerının lastiğine asılıp tekrar
kahkaha atmaya başladığımda gözlerinde sadece gerçeği
görebiliyordum.

Onu tekrar öptüğümde bütün şakalaşmalarımızı bir ke-
nara attık. Onu arzuyla isteyerek öpüyordum, bu da çok
belli oluyordu. Aniden inledikten sonra bir anda yer deği-
ştirmemizi sağladı ve üzerime çıktı.

"Dahlia, bana ne yaptığını bilmiyorum ama elimizi ça-
buk tutmazsak bütün günümüzü burada geçirebiliriz."
Şişme yatağa ellerini dayayarak, "Bu yatak da buna daya-
nır mı hiç bilmiyorum?" dedi.

"Şişme yatak mı, sen mi *River*?"

"Dikkat et, tatlı kız. Benimle uğraşmak istemezsin."

"Yani, aslında uğraşmak istiyorum ama her şeyden önce kahve içmek istiyorum, o yüzden şanslısın. Bütün gün bu odada kalamayız."

Tek kaşını kaldırarak, "Ben öyle bir şans istemem," dedi şakacı bir tavırla ve sıcak bedenini bana doğru yasladı. "Peki. Önce sana kahve alalım. Sonra dükkânlarda biraz gezinip benimle uğraşmana izin vereceğim."

Günle ilgili yaptığı programa biraz şaşıarak, "Alışveriş mi yapmak istiyorsun?" diye sordum.

Hafifçe kahkaha atarak, yatağın kenarında oturmak için doğruldu. "Hayır, hayır. Alışveriş yapmak için değil. Uzaktan yakından ilgilenmem alışverişle. Emin olabilirsin," dedi elini kalbine götürüp söz verir gibi işaret ederek.

Bana doğru geri yaslanarak kendi kendine gülüp kalçama bir çimdik attı. "Sadece ihtiyacım olan şeyleri almak için birkaç perakende kuruluşa uğramam gerek."

"Anladım," dedim oturarak. Sırtımı ona yasladım; ona bir süre daha yakın oturmak istiyordum. "Eminim senin alışveriş anlayışın budur."

Onun omzuna doğru uzanırken başını bana döndürdü ve ben de onu öptüm. Dillerimizi buluşturup kendimi geri çekmeden önce tadını iyicene aldım. Yatağın diğer yanına döndürerek ayağa kalkıp esnedim.

River hâlâ minderde oturur vaziyette, ayakları üst üste bir şekilde vücudumu süzüyordu. Onu öyle görünce bednim titredi ve dudakımı ısırarak kendimi her sabahki önceliğim olan kahveye odaklamaya çalıştım. Ancak kahve aşkım bile ona duyduğum bu arzuyu bastıramıyordu.

River ayağa kalktı ve o delici bakışlarıyla beni süzmeye devam etti. "Hadi birlikte duş alalım." Sanki odadan ayrılmak için kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi bir yüz ifadesi vardı yüzünde.

Tamamen çıplak ve baş döndürücü çekiciliğiyle orada durup bana sırtıyordu. Tek bir kelime daha etmeden çantamı alıp banyoya girdim. Gömleğimi omzumdan kaydırıp yere atarken beni izlediğini biliyordum. Banyoya girdikten kısa bir süre sonra ahşap zemindeki ayak seslerini duydum ve bana yaklaştığını hissediyordum. Oyun başladı; ben kazanmıştım.

Kalan tek temiz kıyafetlerim oldukları için, dün satın aldığım kot pantolonumu ve tişörtümü giymeye karar verdim. Siyah deri ceketimi üstüme geçirip buraya gelmeden önce son anda çantama attığım Converse spor ayakkabılarımı da giydim ve işte birkaç mağaza gezmeye hazırdım.

Uzun süredir alışveriş yapmadığım için biraz heyecanlıydım. Banyodan çıkıp River'ı bir şeyler yazarken görünce heyecanım daha da arttı. Üzerinde yıpranmış bir kot pantolon, siyah bir Ramones tişörtü, siyah bir deri ceket ve siyah botları vardı. Siyah beresini takıp bana doğru gülümseyince, eskilere, onunla ilk göz göze geldiğim güne gittim. Hâlâ o ilk günkü gibi seksiydi.

Arabada giderken, e-postalarımı kontrol edip sesli mesajlarımı dinledim. Hem Grace hem de Aerie'den mesajlar vardı. Aerie'ye kısa bir mesaj gönderip Grace'i aradım. Telefonumun şarjı bitmek üzereyken konuşmamız da bitmişti ve telefonu kapattım. River'a çarşamba günü artık Laguna Beach'e dönmem gerektiğini söyledim. Gözlerini bana dikip sessizce, "Bunu zamanı gelince konuşsak olmaz mı?" dedi.

Gerçekten de eve dönmem gerektiği için onunla tartışabilirdim ama eve dönmek çok da umurumda olmadığından tartışmadım. Onunla birlikte olmaktan keyif alıyordum. Tartışmak yerine, ona gülümseyerek, "Sonsuza kadar seninle kalamam, biliyorsun," dedim. Ceketinin

altından kolunun altında kalan kaburgalarını dürterek, "Yaknda benden ve bütün bu oyunlarmdan sıkılacaksn zaten," dedim.

Daha önce birçok kez gittiğim Grove alışveriş merke-
zine gidiyorduk. Gerçekten en iyi alışveriş mekânı bura-
sıydı. NIKE Goddess, Pottery Barn, J.Crew ve H&M gibi
bütün sevdiğim markalar bir aradaydı.

Tesadüfen ilk girdiğimiz mağaza Pottery Barn oldu.
River'la alışveriş yapmanın aşında bayağı eğlenceli oldu-
đunu görüyordum. Mağazaya girer girmez yardım etmek
için can atan esmer bir satıcmın yanına yaklaştı River. Kız,
River'ı görünce yardımcı olabilmek için ne yapacağını ça-
şırmıştı. Bir yandan da gözlerini kırpıştırarak onu tanıma-
ya çalışıyor gibiydi. Oradaki yataklardan birinin üzerine
zıplayıp beni de yanına almaya çalıştığında bir kahkaha
attım. Sadece otuz dakika içinde doğal tonlarda bir yatak
takımı, yumuşak havlular ve yumuşacık yastıklar seçtik.
Aynı zamanda bir yatak minderi, yatak bazası ve sıvah
deri kaplama yatak başlığı da aldık. Satıcı kızın River'ı ta-
kımın komodinlerini alması için ikna etmeye uğraşması
gerekmedi; o zaten almaya hazırды. River hemen ödemeyi
halledip bugün geç saatte teslimat için anlaştı.

Mağazaların arasında kolu omzumda, benim de elim
onun arka cebinde dolaşırken, bu akşam beni Smitten's
diye bir mekâna götürmek istediğini söyledi. Smitten's,
Wild Ones'ın beş yılı aşkın süredir her pazartesi gecesı
grup çalışmalarını sürdürdüğü yerel bir bardı. Erkek kar-
deşiyle, kız kardeşiyle ve grup arkadaşlarıyla tanışacağımı
söyleyince biraz gerilmıştim, ancak nihayet grup arkadaş-
larıyla sahne alacağını göreceğim için de heyecanlandım.

Bir sonraki mağaza durağımız Williams-Sonoma. Bura-
dan da Starbucks'ın en son çıkan kahve makinesi, çeşitli
kahve kapsülleri, tencere, tava, modern beyaz tabaklar ve

çatal bıçak takımları aldık. Yine bu aldıklarımızın da günün geç saatinde teslim edilmesi için görüştü.

Açık hava alışveriş merkezini dolaşırken H&M'in önünden geçtik. "İçeri dalıp, bir kaç şeye bakabilir miyim?" diye sordum.

Başını evet anlamında sallayıp yolun kenarını gösterdi. "Ben burada bekleyeceğim. Geri dönmem gereken birkaç cevapsız çağrım var," dedi ve beni öperek, "Acele etme," diye ekledi. Beni nasıl etkileyeceğini çok iyi biliyordu.

Parmaklarımı karnında gezdirerek ona gülümsedim. "Çok geç kalmam."

Evime dönene kadar ya da River'da çamaşır yıkayana kadar beni idare edecek birkaç üst baş seçtim kendime. Kasaya yaklaşırken bangır bangır çalan, tanıdık bir şarkının ritimlerini duydum. Karışık vokaller, elektronik tellerin sesi ve bangırdayan bas sesleriyle şüphesiz Justin Timberlake'in "Sexy Back" şarkısı çalıyordu.

Etrafıma bakınarak müzik sesinin nereden geldiğini çıkarmaya çalışırken, sesin çantamdan geldiğini fark ettim. Şarkı ilk kıtanın sonuna gelirken, kendime engel olamamış olarak gülümseyip sıradan çıktım. Çantama elimi atıp telefonu çıkarınca ekranda parlayan River Wilde yazsını gördüm.

"Selam," dedim sevinçle mağazanın ön tarafına doğru bakarak. İşte orada, iki cam vitrinin arasındaki duvara yaslanmış öylece duruyordu. Tek ayağını çiçek desenli duvara yaslamıştı. Tek eli cebinde, diğer eli de telefonu kulağında tutuyordu. Gamzeleri tamamıyla görünecek şekilde gülümsüyordu. Ben de ona gülümsedim. Telefonu kulağından çekip bana gösterdikten sonra tekrar kulağına götürdü. "Senin için ayarladığım zil sesini sevdin mi?"

Sanırım bu şarkıyı birbirimizi telefon listelerimize eklediğimiz sırada ayarlamıştı. Etrafında dolanan hayranları imza için kalemliyle ona yaklaşırken telefonunu kısa sü-

reliğine omzuna dayadı. Zorla da olsa onlara gülümseyip birinin gömleğinin arkasına, diğerinin de omzuna imzasını attı. River'in onu burada kimsenin tanımadığına dair fikrini çürütürcesine ona bir bakış attım. "Evet, beğendim Bay Ben-O-Kadar-Da-Ünlü-Birisi-Değilim," dedim ve şans dilemek için başparmaklarımı kaldırdım. Omzumu işaret ederek ben de imza istediğimi gösterdim. "Ama şarkıdaki sözler gibi, seksi kızın gittiğini bilmiyordum."

Başını sallayarak telefonu kapattı. Bütün çekiciliğiyle hayranlarıyla vedalaşarak bana doğru gelmeye başladı. Tam, "Hey, yakışıklı, sen...?" diye bir şey sormaya başlamışken, ben daha lafımı bitiremeden bana iyicene yaklaştı ve başını eğip beni öptü.

"Hey, güzellik," dedi geri çekilirken. O sırada ne soracağımı unutmuştum ama herhalde çok da bir önemi yoktu. Elimi tutmadan önce eliyle sanki omzuma imza atmış gibi yaptı. Dokunuşuyla içimi titretiyordu.

"Teşekkürler, Bay Rock Yıldızı," dedim ve tekrar ödeme sırasına girdik.

River ellerinde torbalar, mağazadan çıkarken, "Sana göstermek istediğim bir şey var," dedi.

"Ne olabilir ki? Dışarıda çıplak tenlerini imzalatmak için can atan hayranların mı?" diye takıldım ona.

"Hayır, seni ukala, bu sadece tesadüftü ve gerçekten sıra olan bir şey."

"Peki, öyle olsun ama sen günün istediğin vakti beni imzalayabilirsin," dedim ona gülümseyerek ve bu konuyu kapattım.

Grove ve Farmer's Market arasında gidip gelen Grove Tramvayına atlayarak Eğlence Merkezi'nde indik. Burada bir sürü bina vardı ve peyzajı yapılmış, ortasında piknik alanları bulunan bir parkın içinde yer alıyordu. Çalan müziğe göre dans eden bir çeşme bile vardı. Etrafta ellerinde alışveriş torbalarıyla gezen ya da kahve içip çubuk kraker

yiyerek yürüyüş yapan bir sürü insan dolaşıyordu. Ortadaki yıllanmış binaların görüntüsü bölgeye sanki eski yerleşim birimi havası vermişti. Tramvaydan ilk inerek arkamdan gelen River'a gülümsedim. Arkama yaslanarak ellerini belime doladı ve açık, kırmızı tuğlalı, çift kemerli bir binaya götürdü beni. Gözlerim güneş ışınlarından kurtulunca etraftaki ışıkları gördüm ve her yerden sesler yükseliyordu. Bir oyun salonunun içine girdik. Dana önce babamla sık sık gittiğimiz çarşıya çok benziyordu. Bir anda duygulanarak kollarımı boynuna sardım ve onu öptüm. Ağır ağır nefes alarak kendimi geri çekip tek kolumu omzuna attım. River da bir elini belime dolayıp diğer eliyle hâlâ torbaları taşıyordu. "Bir oyun salonu mu? Hem de burada, Grove'da?"

"Evet. Beğeneceğini ummuştum."

"Beğenmek mi? Bayıldım," dedim.

Etrafımdaki siyah bölmeleri inceledim. Çoğunda *Mouse Trap*, *Asteroids*, *Centipede*, *Frogger*, *Pac-Man*, *Space Invaders* ve *Venture* gibi seksenlerden kalma video oyunları, hatta *Skee Ball*, araba yarışları ve *Chicken Clucker* oyunu bile vardı.

Gözlerimi kapatıp etrafındaki aletlerin seslerine konsantre olunca, yıllar öncesinde, babamla birlikte gittiğimiz o çarşıda buldum kendimi. Yavaş yavaş kendimi üst üste çeyrek kuruşlarla doldurduğum Ms. Pac-Man, Donkey Kong ve tabii ki tilt oyunlarının arasındaydım. Babam bir tilt oyunu ustasıydı ve bana bu oyunu çok iyi öğretmişti.

Babamın en sevdiği tilt oyunu *Flash Gordon*'du. Birden fazla topla oynadığım ilk oyunumdum. *Black Knight*'la eşdeğer ama ondan daha iyi ve daha hızlı bir oyundu. Masa muhteşemdi ve sadece o "on beş saniyeyi" düşünmek bile şu anki adrenalini seviyemin tavan yapmasına yetiyordu. Hatırlıyorum da, ilk topu indirmek çok kolaydı ama ikinci topu indirmek biraz zorlayıcıydı.

Tabii ki en sevdiğim *Baby Pac-Man*'di. Herkese göre bir oyun değildi ama babamın bu oyunu sevmemesinin başlıca nedeni, oyun kollarının yanlardan ziyade içeriye doğru açılıyor olmasıydı. Ben oyunun bu zorlayıcılığını seviyordum. Babama göre bu bir kusurdu. Labirentlere ulaşmak çok da zor olmuyordu ama bayağı çaba gösteriyordum.

"Şu tarafa baksana," dedi River, *Pac-Man*'i göstererek. "Buna ne dersin?" Yeşil gözlerinin içi parlıyordu.

"Hadi oynayalım, yakışıklı," dedim, oyun aletine yaklaşarak.

Saatlerce değişik oyunlar oynayarak vakit geçirdik. Arada birbirimize meydan okuduk; bazen kazanan ben oldum ama ağırlıklı olarak River kazandı, bunu nasıl beceriyordu anlamıyordum. River parasını çeyrek kuruşlara bozdurmaya gittiğinde ben de *Drive My Course* oyununu tek başıma oynayarak şansımı denemek istedim. Oyunu bitirdiğimde, etrafıma bakınarak River'ı aradı gözlerim. İşte oradaydı, bana doğru geliyordu; içim eridi.

"Kapat gözlerini," dedi ve önümde dikildi.

"Neden?"

"Dediğimi yap. Kapat gözlerini."

Gözlerimi kapadığımda, elimi çekip Cartier LOVE bilekliğimin olduğu aynı bileğime bir şey taktığını hissettim.

"Tamam. Şimdi açabilirsin gözlerini."

Gözlerimi açtığımda gördüklerime inanamıyordum. Bu inanılmaz ateşli ve tatlı adam, üzerinde en şirin *Pac-Man* deseni olan rengârenk bir bileklik takmıştı bileğime. Üzerinde mavi, kırmızı, pembe, turuncu canavarlar ve san bir *Pac-Man* vardı.

"Bayıldım!" dedim, mutluluktan neredeyse ağlayacaktım. Kollarımı ona dolayıp, "Teşekkür ederim," dedim.

Beni kucağına alıp etrafımda döndürdü. "Mutlu musun?"

Ona gülümsedim, "Mutlu demek az bile kalır."

İşin Sırrı Anlatımda

Birlikte River'ın büyüdüğü semtte geziniyorduk. Tek kolunu omzumdan boynuma dolamış, benim de tek elim onun arka cebinde bir hâldeyken diğer omzunda da "Stella"yı taşıyordu. River'ın tabiriyle onların mekânı olan yere, bara doğru gidiyorduk. Akşam karanlığı hafif bastırmıştı ama yine de semtin genel kalitesini görebiliyordum.

Her bir semtin ve şehrin mutlaka kendine has bir şeyleri vardı. Brentwood için de bunlar caddelerini boydan boya süsleyen beyaz kızılıcak ağaçları ve ilgi çekici dükkânlarıydı. Brentwood merkezi küçük ama şık bir yerdi. Eski model sokak lambalarında afişler asılıydı ve dükkânları değişik renklerde tentelerle örtünmüştü. Kaldırımları bile tuğlalarla örülmüştü.

Özellikle bir yer çok ilgimi çekti: Fiction Vixen isimli bir kitapçı. Edebiyata duyduğum aşkla, ön kapının her iki yanında yer alan kocaman camların içindeki iki sıra kitap yığını ilgimi çekti. Kitapların sunumu etraflarındaki aydınlatmalarla bir yılbaşı ağacını andırıyordu. Dükkânı River'a gösterdiğimde, kahkaha atarak dükkân sahibinin annesinin bir arkadaşı olduğunu, aynı zamanda da tam bir kitap delisi olduğunu söyledi. Annesinin arkadaşı, River on dört yaşındayken burayı açmaya karar vermiş. River o sene bütün yaz kitapçı faaliyete girene kadar yardımda bulunmuş. Bu onun ilk işiymiş. O zamanlar o kadar çok kitap taşıyıp yerleştirmiş ki bir daha hayatı boyunca kitap görmek is-

tememiş. Ondan sonra da şakayla karışık, bundan dolayı üniversiteye gitmeme kararı aldığını söyledi.

Bu sabah bana Güney Kaliforniya Üniversitesi'yle ilgili sorular sorunca, ben de ona kampusun her köşesini nasıl bu kadar iyi bildiğini sormuştum. Kız kardeşini ve erkek kardeşini orada sık sık ziyaret ettiğini söylemişti. Erkek kardeşinin aynı zamanda Kappa Sigma Birliği üyesi olduğunu, ancak üniversitede öğrenciyken ya da mezunken hiçbir zaman kampusta yaşamadığını da söyledi. Ben'in de aynı birliğe üye olduğunu söyledim ama sonra hemen konuyu değiştirdim. Birkaç birlik partisine katıldığını ama günün sonunda soluğu ya kız kardeşinin ya da erkek kardeşinin evinde aldığını söyledi. River'la sadece o gece karşılaşmış olmamız da tuhaftı ama sanırım o zamanlar için bu iyi bir şeydi.

River'ın annesinin evlenip Brentwood'dan birkaç yıl önce taşındığını öğrendim. Şimdi ise eşiyle beraber River'ın mahallesinde yaşıyorlarmış. Kız kardeşi de onlarla beraber yaşıyormuş, erkek kardeşi ise Beverly Hills'de büyükanne ve büyükbabasından kalan ufak bir apartman dairesinde kalıyormuş. Büyükanne ve büyükbabası, her ikisi de geçen sene altı ay arayla ölmüş, River ve kardeşlerine hatırı sayılır bir miras bırakmış.

River'la birlikte geçirdiğimiz günden konuşurken, bir anda omzumu dürterek, "Gergin misin?" diye sordu bana.

Düşüncelerimden kurtulup başımı salladım, "Hayır hiç değilim. Gergin mi olmalıyım?"

"Hayır, tabii ki olmamalısın," diyerek bana sırttı. "Sadece... sanki aklın başka bir yerde gibi."

"Aklım tamamen burada," dedim ve onu rahatlatmak istercesine elini sıktım. Bileğimi döndürdüğümde *Pac-Man* bilekliğimde sağa sola hareket ediyordu.

Geri geri yürümek için arkasını döndü, gitarını sır-

tına atarak her iki elimi birden tuttu ve beni üzerinde SMITTEN'S yazan bir binaya doğru çekti. "Ne kadar güzel görüldüğünü söylemiş miydin sana?" dedi yüzünde seksi bir gülümsemeyle. O yeşil gözlerinin içi parlıyordu.

Bu gece üzerimde aldığım yeni kıyafetlerden biri vardı. River'ın ailesi ve arkadaşlarıyla tanışacağım için normalden biraz daha süslüydüm. Alışveriş çılgınlığımızdan sonra bu gece giymek için siyah, dantelli, askılı bir bluz, krem rengi bir kot pantolon, siyah yüksek topuklu ayakkabılar ve deri ceketimi seçmiştim. İç çamaşırlarımı da biraz daha seksi çamaşırlarla değiştirdim ama üzerimdeki bluzun ince askılarından dolayı sutyen takamadım, gerçi eksikliği hiç fark edilmiyordu. Saçlarım açık ama normalden biraz daha kabarıktı. Yüzümde ise, allık, gölgeli far, göz kalemi, rimel ve dudak parlaticısı vardı. Bana gülümseyince bir anda aramızdaki o elektriksel çekimi tekrar hissettim.

"Aslında hiç söylemedin," dedim başımı hareket ettirip, saçlarımı savurarak.

Bir anda duraksayınca neredeyse üzerine düşüyordum. "Bu kadar makyajla bile muhteşem görünüyorsun," dedi, her iki elimi hâlâ sımsıkı tutup başını eğerek burnunu burnuma sürttü.

"Nasıl yani? Makyajdan hoşlanmaz mısın?" diye sordum ama kesinlikle bu sözüne bozulmamıştım, çünkü aslında ben de makyaj yapmaktan pek hoşlanmıyordum.

Kaldırımında yan yana duruyorduk; dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Onu demek istemedim. Sadece makyaj yapsan da, yapmasan da her halinle güzelsin sen."

Dudaklarıma hafif öpücükler kondurduktan sonra içeri girmemiz için kapıyı tuttu. Bina bir sürü çift kanatlı camdan oluşan kapılarla çevriliydi. Ayrıca kocaman bir camda parlak bir SMITTEN'S yazısı vardı. İçeriye ilk önce ben girdim. Büyük kare bir salon, kırmızı tuğla duvarlarla

çevrelenmişti. Sol tarafta bir sahne vardı ve bar çok ötede, arka tarafta yer alıyordu. Sağ taraftaki duvarda ise çeşitli sandalyeler ve koltuklar diziliydi. Salonun içine uzun kokteyl masaları serpiştirilmişti ve sahnenin tam önünde ise ufak bir dans pisti vardı. Sol arka bölümde, üzerinde Bİ-LARDO yazan kemerli bir yol görünüyordu. Mekân tam da River'm dediği gibi bir yerel bar havasıındaydı.

River elini belime koyarak beni çeşitli şekillerdeki sandalyelerin ve büyük siyah bir koltuğun kahve sehpalarıyla ayrıldığı alana doğru yöneltti. Gittiğimiz tarafı işaret ederek tam da, "Herkes o taraf-" demeye başlamışken sözü yarım kaldı ve bakır renk saçları olan, çok şirin, genç bir kadın River'a doğru koşarak boynuna atlayıp yanağına kocaman bir öpücük kondurdu.

River, onu tutabilmek için ellerimi bıraktı ve ona sarılıp onu kucakladı. Bu sevimli, şirin şeyin onun kız kardeşi, Bell olabileceğini tahmin ettim. Birbirlerine olağanüstü derecede benziyorlardı. Neredeyse ikizi bile denilebilirdi. Tek fark, Bell'in gözleri biraz daha çarpıcı bir yeşil renkti, bir de omuz hizasındaki bakır saçlarının arasında kızıl gölgeleri vardı. Tabii bir de River'dan biraz daha kısa boy-luydu. River da, Bell'in gösterdiği sevgiye aynı şekilde karşılık veriyordu; birbirlerine besledikleri hayranlığı açıkça görebiliyordum.

Onu yere bırakarak gitarını salonun ortasında yer alan dört kolondan birinin üzerine hafifçe yaslamak için geri gittikten sonra tekrar parmaklarını parmaklarına doladı. Bell, tam River'ın göğsüne hafifçe vurarak, "Nerelerdey-" demeye başlamıştı ki gözleri parmaklarımıza takıldı. Bu sefer yüzündeki gülümseme daha da büyüyerek meraklı gözlerle bize baktı. Sanki River'ı şimdiye kadar hiçbir kızla el ele görmemiş gibi bakıyordu bize.

River'a bakarak çekingen bir tavırla, "Bana mesaj gön-

derip benimle tanıştırmak istediğini biri olduğunu yazdığında, bu kişinin bir erkek olduğunu sanmıştım," dedi.

Derken sanki uzun zamandır arkadaşmışız gibi kollarını boynuma doladı. "Merhaba! Ben Bell, River'ın kız kardeşi."

"Ben Dahlia. Tanıştığımıza sevindim Bell," dedim. Kolları hâlâ sımsıkı boynumda sarılıydı ama sonunda biraz gevşetip nefes almama izin verdi. Kısa bir süreliğine beni inceleyerek, "Bana çok tanıdık geliyorsun," dedi.

"Güney Kaliforniya Üniversitesi'nde okudum. River, ben okulda son senemi okurken senin okuldaki ilk senen olduğunu söyledi."

Omuzlarını silkerek, "Belki ondandır o zaman," dedi. Saçlarımın bir tutamını nazikçe tutarak, "Sanırım seni hatırlardım. Çok güzelsin ve altın sarısı saçların pek de unutulacak gibi değiller," dedi.

River'a bir bakış attı; belli ki o da bu bakışın ne anlama geldiğini biliyordu, çünkü River da ona manalı bir gülümsemeyle cevap verdi. Derken yan tarafa dönüp barmene göz kırparak beni gösterdi. Bunu neden yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu. Sonra tekrar yine bize döndü. River'a soracağı birçok sorusu var gibi gözüküyordu ama şimdilik kendini tutuyordu.

River'ın adı odanın diğer tarafından yankılandığı sırada, "Peki, siz ikiniz, nerede tanıştınız?" diye sordu Bell. Kafamı çevirip baktığımda koyu renk saçları ve koyu renk gözleri olan bir adamın River'a ıslık çaldığını gördüm. River bana gülümseyerek elimi tuttu ve çenesiyle arkadaşını işaret etti. "Hadi," dedi kız kardeşine. "Geliyor musun?"

Bell, "Sonra yanınıza gelirim," diyerek River'a cevap verdi ve bana göz kırptıktan sonra bara doğru ilerlerken, "Sonra konuşuruz," dedi.

Oturma alanına doğru ilerledik. O yakışıklı, koyu renk

saçlı çocuk yanındaki kız arkadaşıyla sarmaş dolaş oturup birasını yudumluyordu. Şişeyi tekrar eline aldığı anda beni tepeden tırnağa süzerek içkisini tekrar yudumladı ve şişesini masaya geri koydu. Kollarını kızıdan ayırarak buzlu kovadan iki şişe bira çıkarıp önündeki masaya bıraktı. Heineken şişelerinin kapaklarını açarak o afet kızıl saçlı kızın yanından kalkıp bize doğru geldi.

Yaklaşık benim boyumda ve oldukça atletik yapılı birisiydi. Şişe kapaklarını açarken kol kaslarını görebilmiştim. Ayrıca, dapdar gömleğinden karın kaslarının ne kadar düzgün olduğu da belli oluyordu. Belli ki vücut çalışıyordu. Saçları kısaydı ama hafifçe yana taranmaya yetecek boydalardı. Gözleri çikolata tadında bir kahverengiydi ve hafif buğday renkli cildi ona bronz bir hava katıyordu.

Elindeki şişelerden birini River'a, diğerini de bana uzattı. "Hey River, dostum. Lanet olsun. Nerelerdeydin? Savaşta kaybolmuş bir asker gibisin!" dedi ve hayatımda gördüğüm en beyaz dişlerle kocaman gülümseyerek, "Yanındaki bu güzel parça da kim oluyor?" diye ekledi.

Şüphesiz gördüğüm her kıza kur yapan bu çocuğa baktığımda köklerinde Kızılderili kanı taşıdığını görebiliyordum. Elinde tuttuğu içkilere bakarken kolunun üst kısmını saran, detaylı işlenmiş bir kabile dövmesini ve kolundan aşağı doğru inen dallı budaklı tüy desenini fark ettim.

"Phoenix, işte benim sevgilim, Dahlia London," dedi River elimi bırakıp kolunu boynuma dolayarak. "Dahlia, bu budala da Nix Stone."

"Dahlia. Bir çiçek adı, değil mi?" diye sordu ve tokalaşmak için elini bana uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum." Tek kaşını kaldırarak, "Senin gibi tatlı bir şeyin bu ciğeri beş para etmez adamın yanında ne işi var?" diye sordu.

"Konuşmana dikkat et dostum," dedi ve bana daha da sıkı sarıldı.

Diğer çocuğun bakışlarından kendimi biraz olsun sıyırmak için biramdan bir yudum aldım. Buzsuz biranın tadından nefret ederdim. Çocuğun küstah sorusunu pek de umursamayarak, tokalaşmak için elimi uzattım. "Ben de tanıştığımıza memnun oldum! Sanırım gitarist, değil mi?"

Başını evet anlamında salladı, elimi gereğinden fazla uzun süre sıkımişti, ancak River'm pis bakışlarını görünce hemen bıraktı.

River'a bir omuz atarak bana doğru bakıp, "Özür dileirim Dahlia. Bu adamın çalışmalarımıza bir kızla geldiğini hiç görmemiştim şimdiye kadar. Hiçbir zaman bir kızla, bizimle tanıştıracak kadar uzun süre birlikte olmadı bu herif," dedi. Anında bakışlarımı River'a çevirdim ama o bana bakmıyordu o sırada. Uzaktan bir sesin Phoenix'e seslenmesiyle dikkatim dağıldı.

"Nix, yine ne haltlar karıştırıyorsun?" dedi, Bell bir hışımla lafa dalmıştı. Elimdeki birayı alıp bana içinde limon dilimi olan kırmızı bir içecek uzattı.

"Sen ona aldırış etme! O her zaman bir baş belasıdır," dedi Bell.

"Bell, dua et ki seni seviyorum," diye yanıt verdi Nix ona göz kırparak.

Derken River'a dönerek, "Sahnedede buluşuruz, ben biraz ısınacağım," dedi ve ayaklandı. "Ve Dahlia, seninle tanışmak bir şerefti."

River'ı kızdırma çabasından dolayı gözlerimi devirerek ona baktım ve kadehimi kaldırarak Bell'e döndüm. "Nedir bu?"

"Kızılıcak içeceği. Denemelisin."

Onu kırmamak için bir yudum içtiğim sırada River kulağıma fısıldadı. "Onun ikram ettiği içkilere dikkat etmelisin"

"Ne dediğini duydum," dedi Bell, River'a dil çıkararak.

"River. Demek gelebildin," dedi yakından bir ses. Sağırma döndüğümde hoş sarışın bir çocuk River'la tokalaşmak için ona yaklaştı ve ona dostça sarıldı.

"Ne zaman kaçırdım ki, dostum?" dedi River ve sol elini tutarak bizi tanıştırdı. "Garett Flynn. İşte sana bahsettiğim kız."

Belli ki, River'ın gri renk gözleri olan ve küçük bir erkek çocuğunu andıran bu çocukla daha farklı bir samimiyeti vardı. Saçları River'ın ve Nix'inkilerden biraz daha uzundu. Hatta neredeyse gözlerini kapatıyordu. Saç modeli ve genç görünümüyle en fazla on beş yaşında gibi duruyordu. Dudak hızmı da tipine ayrı bir hava katmıştı ama uzun ince yapısı sağ olsun, o küçük erkeksi görünümünü kaybetmesine yetmemişti. Ama dürüst olmak gerekirse, o kadar tatlı ve masum bir görünümü vardı ki herhalde en duygusuz kadının bile içini eritebilirdi.

"İkinci kez karşılaştığın bu muhteşem kızı nasıl olur da unuturum?" diyerek bana bütün içtenliğiyle gülümsedi. Biliyorum ki söylediklerinde oldukça samimiydi. "Dahlia, değil mi? Ben Garett." Elini uzatarak ekledi, "Sonunda tanışabildiğimize sevindim. River, bana senden çok bahsetti."

Gülümseyerek elimi uzattım ve tokalaştık. "Merhaba Garett. Bana da senden çok bahsetti." Yüzündeki o samimi gülümsemesini görünce, sanki onu yıllardır tanıyordum gibi hissettim.

Bir süre sonra arkamızdan bize doğru yaklaşan biri olduğunu hissettim. Başımı omzumun üzerinden geriye doğru çevirerek River'ın bir kopyasının daha geldiğini gördüm. "Buraya sohbet etmek için gelmedik kızlar. Haydi, çalışma vakti," diyerek etrafımızda dolandı. Yaklaştıkça bakışlarının River'dan farklı olduğunu görebiliyordum ama bu çocuğun Xander olduğundan şüphem yoktu.

Garett bana gülümseyerek, *her şey yolunda* işareti yaptı. "Çalışmadan sonra görüşürüz," diyerek sahnede gitarın telleriyle oynayan Nix'in yanına gitti.

Xander da kesinlikle çok yakışıklıydı ama River kadar çekiciliği ve albenisi yoktu. Saç rengi daha koyu ve saç modeli oldukça kısıydı. Göz rengi River'la tamamen aynıydı ama River'ınkiler gibi içinde parıltı yoktu. Hemen gözlemleyebildiğim kadarıyla tavırları daha ağır ve kontrollüydü. İlk bakışta, yıpranmış bir kot ve spor bir kazak giyip başına çılgın beyzbol şapkası takan üniversiteli bir genç imajını şık giyimli, her daim ütülü pantolon giyen ve saçlarında bir ton jöle olan bir adama bırakmış gibi görünüyordu. Bana biraz Ben'i anımsatmıştı.

Bir yandan River'a bakarken, bir yandan da tokalaşmak için elini bana uzattı. "Xander. Sanırım sen de Dahlia'sın," dedi hafif soğuk bir ses tonuyla.

Elimi uzattım ve bir kere tokalaştıktan sonra sahneyi işaret ederek, "Seni bekliyorlar," dedi River'a.

"Biliyorum. Bir dakika."

"Ama sadece bir dakika," dedi ve bara doğru yürüdü.

Bell ciyak ciyak bağılıyor, elleriyle başının üzerinde alkış tutuyor ve Xander'ı oraya gelmesi için çağırıyordu. "Xander! Buraya gel!" diye yirtınırken tekila olduğunu düşündüğüm ikinci *shot*unu kafaya dikiyordu.

Ben, meraklı gözlerle River'a bakarken o, ellerini belime dolayıp beni öptü. "Sana ailemden daha sonra bahsedeceğim," kendini geri çekerek elini kalbinin üzerine götürüp, "Söz veriyorum," dedi.

River'a bir gülücük atarak onu öpmek için yanaşım.

Salonun içinde davul sesleri yankılanırken, hoparlörlerden yükselen, "Test, test. Test bir, ki, üç," seslerini duydum. Sahneye baktığımda, mikrofonda Nix vardı ve River'a seslendi, "Âşık Çocuk, sahneye bekleniyorsun."

River başını sallayarak, "Hadi gel. Buraya otur," diyerek beni sahnenin ortasında, dans pistinin bittiği yerdeki kokteyl masasına doğru götürdü. "Değişik bir şeyler içmek ister misin?" diye sordu ve oturmam için bar sandalyesini bana doğru çekti.

"Böyle iyiyim Âşık Çocuk," diye takıldım. Ortam fena sıcak olduğundan ceketimi çıkardım. Üzerimden alıp sandalyemin üzerine astı. Çantamı da üstüne asıp onu artık sahneye gitmesi için zorladım. "Teşekkürler. Hadi şimdi git ve bir şeyler söyle, tamam mı? Seni hiç grubunla yakalama fırsatı bulamadım ve dört gözle bu ânı bekliyordum."

"Dört gözle, öyle mi?" diyerek bana göz kırptıktan sonra sahneye çıkmadan son bir kez daha beni öptü. Sahneye yürürken onu izliyordum. Üzerinde her zamanki yıpranmış kot pantolonu ve beyaz tişörtü vardı. Gitarını almak için eğildiğinde kalçalarını inceliyordum ki bakışlarımı hemen fark etti. Başını sallayarak bana muzip bir şekilde gülümsedi ve ben de ona kıkırdayarak göz kırptım. Genelde onu incelerken birçok kez yakalandığım için bu durumu artık kabullenmiştim.

Sahnede ceketini çıkarıp kenara fırlattı ve mikrofona doğru yürüdü. Önce birkaç kez mikrofona üfleyerek test etti ve o sırada göz göze gelip birbirimize gülümsedik. Lanet olsun! Keşke fotoğraf makinem yanımda olsaydı. O kadar fotojenikti ki onun sahnede, kendi dünyasında gayet rahat bir şekilde hareket ederken resimlerini çekmeyi istedim. Birkaç nota mırıldanmaya başladı. Bunun bir gösteriden çok bir grup çalışması olduğu gayet net anlaşıyordu, çünkü herhangi bir giriş ya da sunum yoktu. Etraftaki insanların bazıları durup onları izliyordu, bazıları ise belli ki grubun çalışmalarına alışıklardı, onlar sadece kenarda sohbet ediyorlardı. Şarkı başladığı anda gözlerimi ondan ayıramadım. Eski bir şarkıyı söylüyordu, ancak onu şar-

kı söylerken izlemek içimi titretti. Çok ciddi söylüyordu şarkıyı ve şarkının yarısını geçtiğinde artık neredeyse şarkının içinde kendini kaybetmişti. Şarkının ve bu ânın asla sona ermesini istemiyordum. Şarkı yavaş yavaş sona doğru yaklaşırken, kendimi toparladım ve başparmaklarımı havaya kaldırdım. Bana tekrar göz kırparak Garrett'e doğru yürümeye başladı.

Bell yanıma geldiğinde nihayet biraz evvel bana ikram ettiği içeceğin tadına bakabildim. Bu sefer bana mavi buzlu başka bir içecek ikram edip, "Haydi şerefe," dedi ve kadehlerimizi tokuşturduk. Yabanmersini ve kızcılığın enteresan bir bileşimiydi içecek. Tadı hoşuma gitti. "Peki, bunun adı ne?" diye sordum kocaman bir yudum içtikten sonra.

"Hiçbir fikrim yok. Tate'e yabanmersini ve kızcılığı ne kadar sevdiğimi söyledim. O da bizim için bunları hazırlamış."

"Tate?"

"Tate hem barmen hem de benim çok yakın bir arkadaşım," dedikten sonra barın arkasından bizi izleyen devasa, atletik yapılı adama gülümsedi.

Bell'e ne diyeceğimi bilmiyordum ama başparmaklarımı kaldırarak Tate'e kadehimi gösterdim. O da bana gülümsedikten sonra Bell'e dönerek, "Beğendin mi?" diye seslendi.

Bell, "Özür dilerim," dedi ve masadan kalktı. "Ona sadece doğru dürüst bir teşekkür etmek istiyorum. Birkaç dakikaya kız kıza sohbet etmek için geri geleceğim."

Tekrar sahneye baktığımda River'la göz göze geldik. Tam da başparmaklarımı havaya kaldırmış her şey yolunda diye işaret etmeye kendimi kaptırmıştım ki River mikrofon standını ayarlayıp gitarını omzuna takıyordu; ona da aynı işareti yaptım. O da grupta ve Xander'la konuşmak için arkasını döndü.

Arkamı dönüp bara doğru baktığımda Bell'in bara yaslanıp Tate'e sırnaştığını gördüm. Acaba Bell'in erkek arkadaşı mıydı, yoksa bu sadece bir bar arkadaşlığı mıydı, emin olamadım. Derken birden kadehini bar masasına küt diye bırakıp ayağını birden yere vurarak bilardo masalarına doğru koşturmaya başladı. Tate de arkasından gidiyordu Aralarında geçen ufak yakınlaşmaya şahit olduktan sonra onun, Bell'in erkek arkadaşı olduğuna karar verdim.

River'in çok yakından tanıdığım bir şarkıyı söylemeye başladığını duydum. Benimle ilgili yazdığı şarkıydı bu. "Hayatta Bir Kez" şarkısını söylerken gözlerimin içine bakıyordu ve şarkının nakarat bölümüne gelindiğinde gözlerini kapattı.

Yabanmersini karışımımı bitirdikten sonra kızılık içeceğime geri döndüm ve pür dikkat River'ı dinliyordum. Sert ama pürüzsüz ses tonuna bayılmıştım. Gözlerimi kapatarak sesini içimde hissettim. Derken bir anda masadaki şişe tokuşturma sesleriyle irkildim ve gözlerimi açtım. Başta başım dönüyordu: Artık yavaş içmem gerekiyordu sanırım. Bir kere ben sıkı yapılı birisiydim. Ayrıca akşam yemeğini erken bir saatte yediğim için Tate'in içeceklerini daha fazla içmemeliydim.

Şarkı bittiğinde River tişörtünü sıyrarak yüzündeki terleri sildi. Böylece o şekilli karın kasları gözler önüne serilmişti ve bunu tek fark eden kişi de ben değildim. Bardaki kızlar da coşkuyla bağırıyorlardı. Ben de onlar gibi mi yapsam, yoksa gidip onu sahnedan aşağıya mı çeksem emin olamıyordum. İlk seçeneği tercih ettim. Tişörtünü çıkarırken bana bakıyordu. Xander yanıma geldiğinde biraz sakinleştim. Masaya bir şişe Black Label Patron Tekila ve ardından içilecek hafif bir içkiyle birlikte iki *shot* bardağı getirmişti.

Xander bana gülümsedi, ancak o soğuk bakışlarını yü-

zündeki bu gülümseme ifadesi yumuşatamıyordu. "Hakkında çok şey duydum."

Beni neden sevmediğine anlam verememiştim ama ona yine de gülümseyerek cevap verdim. "Ben de senin hakkında çok şey duydum."

İki *shot* hazırladı ve bir tanesini tam olmasa da bana doğru uzattı. Sahneye, kardeşine ve diğer grup üyelerine baktı. Benimle göz göze gelmemek için elinden geleni yapıyor gibiydi ama sonunda, "River'ın bütün hafta sonu telefonlara cevap vermemesinin sebebi sensin," dedi.

Müzik birden durdu ve üç grup üyesi kenara inip bir şeyler tartışmaya başladılar. River akustik gitarının perdelerini, Nix de elektrogitarının tellerini işaret ediyordu. Garrett da önce onaylayıp sonra başını sağa sola sallıyordu.

"Biraz daha işleri var," dedi Xander arkasına yaslanarak.

*Shot*ı direk önüme itti. Yüzünde küstahça bir gülümsemeyle bana bakıyordu, "Benimle birlikte içer misin İlham Perisi?"

Gözlerim River'ı aradı ama hâlâ orada Nix'le konuşuyorlardı. Xander tek kelime bile etmeden, işaret parmağını yalayıp tuza batırdı ve benim de aynı şeyi yapmam için işaret etti. Bir şeyler içmemin, onun yanımda durmasının yarattığı gerginliğimi azaltacağını bildiğimden parmağımı Patron'a daldırdım ve bileğimi ıslatıp tuza buladım. Tuzu yalayıp tekilayı tek seferde kafama diktim ve limon dilimini yaladım. O da aynı şeyi yaptı.

*Shot*larımızı bitirdiğimizde iki tane daha hazırlarken, "Birer tane daha?" diye sordu.

"Neye içiyoruz?"

"Hayata!"

"Tamam. Hayata. İşte ona içerim," dedim ve bir *shot* daha kafama diktim. "Bu İlhan Perisi ismi nedir?" diye sordum.

Hiç cevap bile vermeden, başını arkaya atıp Black Label'ını, Şerefe bile demeden kafasına dikti.

Ben de aynı şeyi yaptım ama bardağımı masaya koyduktan sonra ona bir soru daha sordum. "Seni kıracak bir şey mi yaptım?"

Gitar tellerinin sesleri gelmeye başlamıştı, ancak grup üyelerinin sırtları hâlâ bize dönüktü. Belli ki hâlâ konuşuyorlardı. Üçüncü *shot*ları da hazırladıktan sonra Xander, bar sandalyesinde iyice arkasına yaslandı. "Nereden başlasam ki?" Bardağındaki içkisi etrafa saçarak bardağı masada döndürüyordu.

"Bakalım şimdi. Öncelikle ben River'a biraz kızgınım şu anda. Pazar sabahı burada, Los Angeles'da bir radyo röportajı vardı ama gelmedi."

Oturduğumuzdan beri Xander ilk defa gözlerimin içine bakıyordu. Kardeşinden daha çok sanki bana kızgınmış gibi görünüyordu. "Onu lanet olası tüm hafta sonu aradım ama bugüne kadar telefonlarına hiç bakmadı."

"Özür dilerim. Bilmiyordum," dedim ama neden özür dilediğimi ben de bilmiyordum. River tekrar yüzü Nix'e dönük bir şekilde çalmaya başladı. Daha önce hiç duymadığım bir şarkı söylüyordu.

"Biliyor musun?" dedi ama peşine bir yığın soru geleceğini düşündüğümünden ona cevap bile vermedim. Ama yine de susmuyordu. "Beni kızdıran asıl şey o değil aslında," diyerek bir *shot* daha dikti kafasına ve boş bardağı tekrar doldurdu.

Ben de *shot* bardağımı tek seferde kafama dikerek boğazımda oluşan düğümü zorlukla yutabildim. Biliyordum artık durmam gerekiyordu. "Peki, seni kızdıran şey nedir Xander?" diye aynı tavırla sordum. Artık bu saçmalıklardan bıkmıştım.

"Sensin," dedi gözlerini benden ayırmadan.

“Ben mi? Ben sana ne yaptım ki?”

“Hiç farkında değilsin, değil mi? Sana söylemedi mi? Hayır, tabii ki söylememiştir.” dedi alaylı bir tavırla ve dördüncü *shot*ımı önüme koydu.

River bana doğru dönmüş, endişeli bakışlarla beni izliyordu. Ona küçük bir gülücük atıp tekrar Xander’a döndüm. Kulağım River’da olmadığından şu an hangi şarkıyı söylediğini de duyamıyordum. Damarlarımda alkol akıyordu ve bilincim pek yerinde değildi.

Xander’a ölçülü bir bakış atarak yeter dercesine bardağı ona geri ittim ve kastettiğim sadece içki değildi. “Neyi bilmem gerekiyordu?”

Parlayan gözlerinden zil zurna sarhoş olduğu anlaşılıyordu. Bana doğru uzanarak yüz yüze gelmeye çalıştı ama ben geri çekildim. “Sana İlham Perisi dediğim için gururlanmalısın. Hata sana bir süredir öyle hitap ediyorum.”

Derin bir iç çekerek bir süreliğine River’a bakıp devam etti. “Seninle ilgili o şarkıyı yazdığı için grup bugün bu kadar başarılı, çünkü sen onun ilham perisiydin.”

“Evet, bunu söylemişti bana,” dedim River’ı koruma içgüdüleriyle. Gerçekten kardeşinin bu öfkesinin nereden geldiğini anlayamıyordum.

Bana rahatsız edici bakışlar atarak, “Yok. Yok. Şarkıyla alakası yok,” dedi, bana aptal muamelesi yapıyordu.

“Peki, ne o zaman?” dedim; aslında acilen lavaboya gitmem gerekiyordu. Ayağa kalktığımda salon etrafımda dönmeye başladı.

Cevap verirken burnundan soluyordu. “River, seninle tanıştığı o ilk gün bara Bell’le birlikte gelmişti. Dönüşte onu eve kendi bırakmak yerine, seninle konuşabilmek için benim bırakmamı istemişti. Bell, apartmanında bir çocukla buluşacağından çok heyecanlıydı. Fakat ben oradan ayrılmak için hazır değildim. Bu yüzden de kız kardeşim

mekândan bensiz çıktı." Sesindeki hüznü tını dikkatimi toplayıp tekrar sohbeta odaklanmamı sağlamıştı.

Ayağa kalkmamdan rahatsız olmuşçasına, gözlerini bana diktiğinde geri yerime oturdum. "O zamanlar dikkatim çok kolay dağılıyordu ve biriyle sohbet etmek için bir yerde durmuştum. Ve tekrar baktığımda, Bell bir arkadaşıyla çoktan oradan ayrılmıştı. River, yanımda Bell'in olmadığını fark edince Bell'i aramaya çalıştı ama telefonlara cevap vermemişti. River endişelenerek dairesine gitmişti ama Bell'in evde olmadığını görünce, beni arayarak nerede olabileceğini sormuştu. Birlik evime bir bakmasını önerdim ve sanırım bunun üzerine River da oraya gitmişti. River'dan haber alana kadar annemden bir telefon geldi."

Hikâye yavaş yavaş şekillenirken, sonunun nereye varacağını tahmin edebiliyordum. Burnuma hiç de iyi kokular gelmiyordu. Gözlerimizi bile kırpmadan birbirimize bakıyorduk. "Onu apartmanına kadar götürecek olan arkadaşı belli ki sarhoşmuş ve kırmızı ışıktaki geçmiş. Küçük arabaları bir arazi aracıyla çarpışmış. Bell'in arkadaşı anında olay mahallinde ölmüş. Bell ise hastanede yatıp anca altı ayda kendini toparlayabilirdi. Kaza sonucu geçirdiği travma onu o kadar etkilemişti ki artık okulu önemsemiyordu. O günden sonra bir daha okula dönmedi."

Ağzım açık bir şekilde başımı salladım ve kendi kendime bütün bunların bir kurgu, bir oyun olduğuna inandırmaya çalıştım. Bu gerçek olamazdı. Şaşkın gözlerle Xander'ın somurtkan ifadesini görünce, olayın gerçek olduğu kanısına vardım. Boğazım düğümlenmeye başladı. İşte beni suçluyordu. Acaba River da mı beni suçluyordu? Hepsi beni mi suçluyorlardı? Bu gece ona ikinci kez, "Özür dilerim," dedim. Duyduğum sözlerden ötürü olduğum yerde kalmış, oturduğum yere âdeta yapışmıştım.

Özrümü dikkate bile almayarak devam etti. "Hatırla-

diğim kadarıyla, Bell küçüklüğünden beri doktor olmak istemişti; özellikle babamız öldüğü zaman. İnsanların hayatlarını kurtarmaktan başka bir şey yapmak istemiyordu. Ancak, bu talihsiz kazadan dolayı o yoldan vazgeçti ve doktor olmak yerine benim asistanım olmayı tercih etti. Neredeyse her gece sarhoş geziyor ve asla daha önceleri arzu ettiği hayattan bahsetmiyor." Bir *shot*ı daha kafaya diktikten sonra hafifçe öksürdü. "İşte Dahlia. Şimdi problemimi anlayabiliyor musun?" dedi ve parmağıyla River'ı işaret ederek, "şimdiye kadar tek umursadığı hatun sendin ama sende o gece beklemedin. Neden, söyler misin?" diye sordu.

Sahneye dönerek River'ın çatık kaşlarını gördüm uzaktan. Gözlerini kısarak kardeşine bakıyordu. İfadesini görünce birden ürperdim ve gözlerimden yaşların akmaya başlamasıyla birlikte başımı diğer yöne çevirdim. Bell'i henüz tanıımıyordum bile ama onun için içim parçalanmıştı. Bu şartlar altında biriyle nasıl ilişkiye başlayabilirdim? Tekrar ayağa kalktım ve hafifçe sendeleyerek masaya tutundum. Kendimi bu durumdan sıyırmam gerekiyordu ama Xander asla vazgeçmiyordu. Neredeyse kahkaha atarak, "Bugün ise, River'ı her zamankinden daha mutlu görüyorum. O yüzden o gece, senin oradan neden ayrıldığını öğrenmek istiyorum. Aranızda bariz olan bir şeyler var. Bugün beni aradığında sesinden bunu anlayabildim." Soruları bittiğinde, son sözüyle beni can evimden vurdu. "Keşke beklemiş olsaydın..."

Kendine hazırladığı tekila bardağını masanın ortasından alıp bir yudumda kafama diktim, bu akıl dağıtan sıvının beni bir an önce içinde bulunduğum cehennemden çıkarmasını umuyordum. Kendi ayaklarımın üzerinde düşmeden dengemi sağladıktan sonra River'a son bir bakış atarak oradan ayrıldım. Bir anda şarkı söylemeyi kesti

ve gitarını omzundan çıkardı. Xander zil zurna sarhoş olmalıydı, ancak gitmemem için koluma sarılıp beni şaşırttı. Gözlerinden fıskıran ateşle bana bakarak, "Anlatacaklarım bu kadar mı sanıyorsun? Daha çok şey var," dedi.

"Özür dilerim. Lavaboyu kullanmam lazım," dedim, başka hiçbir sözüne kulak asmadan, River'a bile bakmadan doğrudan banyonun yolunu tuttum. Banyoya tam zamanında varıp dizlerimin üstüne çöktüm ve tuvalet kapağını kaldırıp başımı öne eğerek tuvaletin içine kustum. Banyo sanki etrafımda dönüyordu. Midemin nihayet boşaldığından emin olduktan sonra doğrulmak için topuklarımın üzerine oturdum. Başımın dönmesi kesildiğinde, ayağa kalkıp yüzümü soğuk suyla yıkama ihtiyacı hissettiğim için lavaboya doğru gittim.

Sırtımı tezgâha yaslayıp, yüzümü lavabonun içinde tutarak sinirlerimin tekrar canlandığını hissettim. River, neden bana kendi anlatmamıştı bütün bunları, çok merak ediyordum. Böyle bir bilginin ilişkimize bir darbe vurmayacağını nasıl düşünebilirdi? Kardeşi bana çok büyük bir kin besliyordu ve eminim ailenin diğer bireyleri de aynı şeyleri düşünüyorlardı. Kapı gıcirtısını duyunca, gelenin kim olduğunu hemen anladım. Aynaya bakıp yansımasını gördüğümde, kontrolsüzce ağlamaktan başka bir şey yapamadım.

Bana doğru yaklaştığında beni kendine döndürüp yüzümü iki eliyle birden kavradı: Olanlardan bihaber gözlerimin içine baktı. "İyi misin sen? Hasta mısın? Xander'la aranda bir şeyler mi oldu?" diye üst üste sorular soruyor, cevap vermeme bile fırsat vermiyordu.

Başımı hayır anlamında salladım ama aslımda içimden evet diyordum. Hasta olduğum için ağlamıyordum. Birinin hayatına şiddetli bir şekilde zarar verdiğim için ağlıyordum. "Bana neden anlatmadın?" diye fısıldadım boğuk bir sesle, ağlamamı durdurmaya çalışıyordum.

"Neyi anlatmadım? Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu.

"Kız kardeşinle ilgili olan şeyi!" dedim, çıkardığım sert ses tonuna kendim bile şaşırmıştım.

"Tanrım! Lanet olsun. Nereden çıktı şimdi bu?" diye sordu. Yüzü bana o kadar yakındı ki emirim nefesimden kusmukla alkol karışımı bir koku alabiliyordu.

Onun daha bir şey söylemeye bile fırsatı olmadan banyo kapısı aralandı ve içeri Xander girdi. River ona doğru döndü, ancak Xander bize doğru gelmedi: Sallanır vaziyette kapının orada dikiliyordu. Gözlerini doğrudan bana dikerek, "Sana her şeyi ben anlattığım için üzgünüm ama bunları bilmen gerekiyordu." Bu sarhoş haline rağmen kurabildiği düzgün cümlelerine hayran kalmıştım.

River gözlerini kısarak Xander'a bir bakış attı. "Lanet olsun, ona ne anlattın?"

River'ın kardeşine duyduğu öfkeden ürktüm.

"Kimseye söyleyeceğimiz konusunda bir söz vermedik ve ayrıca bunları bilmesi gerekiyordu," dedi tüm gece kullandığından çok daha alçak gönüllü bir ses tonuyla.

Xander'a boş, belki de biraz şaşkın bir şekilde bakarken beynimdeki uğultu yavaş yavaş azalmıştı. Biraz evvel bana o kadar öfkeli olan adam, şimdi benden özür mü diliyordu?

River solgun yüzüyle bana doğru baktı ve Xander'ın söylediklerini anlamaya çalışıyordu. Parmaklarını saçlarında arasında konuşurken, Xander'a bir adım daha yaklaştı. "Bell ile ilgili sana ne anlattıysam, onlar benim şeytanlarımdı. Bir kere olsun başka birini suçlamak istemiştım ve onca yıl sonra sen oradaydın."

"Üzgünüm, dostum ama bunları bilemesi gerekiyordu."

River yumruğunu Xander'a en yakın tuvalet bölmesinin kapısına geçirdi, "Olanları anlatmak sana düşmezdi!"

Xander, River'ın yumruğundan irkilmemişti bile.

River'a bir adım yaklaşan Xander, "Haklısın River ve ister inan, ister inanma ama senin mutlu olmanı çok istiyorum. Bu kızla daha yeni tanıştığını düşünüyorsun ama bana göre siz birbirinizi yıllardır tanıyorsunuz. Senin nasıl biri olduğunu biliyorum. Bütün bunları berbat etmeni istemiyorum, sadece kadınları korumak ihtiyacın için..." dedi.

Belli ki Xander'ın söyledikleri River'ın istemediği bir yere gidiyordu, bu nedenle onun aniden sözünü kesti. "Bell'le ilgili içinde suçluluk duygusu taşıdığımı bilmediğimi mi sanıyorsun sen? Tabii ki biliyorum. Ama bu senin suçluluk duygun, benim değil. Ben çoktan suçluluk duymayı bıraktım. Bell hayatından çok memnun. Burada mutlu olmayan biri varsa, o da sensin. Ayrıca benim ihtiyaçlarımla ilgili de yanlıştın var," dedi River.

Bu iki erkek kardeşin kendilerini kız kardeşleri için parçalamasını izlemek hem yüreğimi acıtıyor hem de içimi ısıtıyordu. Onu fazlasıyla önemsiyor olmalılardı.

Xander kekeleyerek River'ı işaret edip başını saladı. "İçinde duyduğun suçluluğu sakladığınızı bilmediğimi mi sanıyorsun sen? Bell'in hayatının gittiği nokta konusunda mutluluk oyunları oynayabilirsin ama ben böyle hissetmediğini biliyorum."

Derken yüzünde üzgün bir gülümsemeyle, "Asıl suçluluk duyması gereken kişi sen bile değildin ki. Yıllar önce sen bana söylemiştin, yo hayır, ben sana o kızı bulabilmen için, Bell'i eve kendim bırakacağımı söylemiştim," dedi beni işaret ederek. "Al işte o kızı buldun şimdi ve bunu ne benim ne de Bell'in mahvetmesine izi verme. Ama asıl sen kendin mahvetme."

Xander'ın sözlerini duyunca içimde bir acı hissettim. Kız kardeşinin yaptığı kazanın sorumlusu gerçekten ben miydim? River'la ilk karşılaşmamda ona bütün gerçekleri

anlatmalı mıydım? Birlikte öylece takılırken Ben'le aramızda olan şeyi anlatamaz mıydım? Bu neyi değiştirdi ki? Yine başım dönmeye ve midem bulanmaya başlıyordu.

Xander üzgün bir şekilde gülümsedi ve kardeşinin yanından bana bakarken camlaşmış gözleri parladı. "Dahlia, özür dilerim. Berbat bir gün geçirdim ve bunun acısını senden çıkardım."

Sonra River'a tekrar dönerek elini omzuna koydu ama River geri çekildi. "Kardeşim seni yarın arayacağım," diyerek arkasını dönüp uzaklaştı ve bizi yalnız bıraktı.

River, bana doğru yaklaşırken yine gözyaşlarımı tutamadım. Parmaklarımla gözlerimin altını silerek alnımı kırıştırdım. "Bunları bana senin anlatman gerekirdi, onun değil," diye bağırdım ona kapıyı göstererek. Öfkeli değilim, sadece üzgündüm.

Önümde duraksayarak yutkundü. Derin bir nefes alarak, gözlerimin içine baktı, "Dahlia, ilişkimizin bu şekilde başlamasını istememiştim," dedi fısıldayarak ama sözünü bitirmesini bile beklemeden kendimi geri çektim. Dokunuşlarının veya cazibesinin şu anda ona duyduğum hisleri etkilemesine izin vermek istemiyordum.

Bu ani hareketimden ürkünce tekrar gözlerinin içine baktım. Gözleri çok bulanık görünüyorlardı; hiç parlamıyorlardı. "River," dedim biraz daha yumuşak bir ses tonuyla, bir şeyleri gizlemenin de yalan söylemekle eşdeğer olduğunu anlamasını sağlamaya çalışıyordum. "Ben de ilişkimizin bu şekilde başlamasını istemedim ama benden bir şeyler saklaman... Bunu yapamam... Ben böyle bir ilişkiye giremem... Üstelik... Şimdi biz ne olacağız?" Katı sözlerim için üzülüyordum ama yalan yalandı. Ne için söylendiği veya şimdiye kadar nasıl saklandığı fark etmezdi. Bunu biliyordum, çünkü bir kere Ben'le böyle bir şey yaşamıştım ve neredeyse ilişkimiz bitiyordu. Ama şimdi

River'la, bu sırrın ilişkimize ne denli zarar vereceği konusunda daha çok endişeliydim.

Başını sallayarak orada duruyordu. "Sana anlatacaktım; her şeyi ama uygun bir zaman bulamadım hiç."

Titrek bir nefesle, gözlerimi başka bir yöne çevirerek, "Biraz hava almaya ihtiyacım var," dedim.

Yanından yürüyerek loş barın içinden geçtim ve kendimi dışarıdaki soğuk havaya teslim ettim. Dışarıda iliklerimi titreten buz gibi bir hava vardı. Bilinmeyene doğru yürürken biliyordum ki bu seferki titremem onun dokuşlarından değildi de benden sakladığı sırdan ve gecenin ayazından dolayıldı.

Bu gece erken saatlerde mutlu bir şekilde gezdiğimiz caddelerde hâlâ yürüyüş yapan insanlar vardı, ancak artık o mutluluğumu kaybetmiştim. Sanki insanlar daha bir telaş içindeydiler. Bir araya toplanıp caddeyi sıralayan barlara ve restoranlara girip girip çıkıyorlardı.

Kaliforniya'da kasım ayı bu kadar soğuk olmazdı, ancak nem ve rutubet hep yağmurun habercisi olmuştu. Biraz ışık ve sorularıma biraz olsun cevap bulabilmek için gözlerimi gökyüzüne diktim ama görebildiğim tek şey, görmeyi beklediğim yıldızları örten kalın bulutlardı. Bulutlar, hilal ayın sadece ufak bir parçasının görünmesine izin veriyorlardı ve hiçbir şekilde bana yol gösterici olmuyorlardı. Bu gece gökyüzünden hiçbir umudum olmadığını anlayınca önüme bakıp yürüyüşüme devam ettim. Kendimi sıcak tutmak için kollarımı etrafıma sımsıkı sarıp hayatın neden bu kadar zor olduğunu düşündüm.

"Al şunu, üzerine giy," ded, River ceketini çıkarıp açıkta olan omuzlarımin üzerine sararak. Bana yakın bir mesafeden yürüyor ama bana dokunmuyordu, "Eğer eve gitmek istiyorsan, araba diğer tarafta bekliyor." *Belki de sandığımı kadar da ayık değilim.*

Durup onu inceledim. Ayaklarımız birbirine dokunuyordu. Gözlerimde yaşlarla, "River, sanırım artık eve dönme vaktim geldi," dedim, içimden hiç gelmese bile. Ama bunu söylemem gerektiğini biliyordum.

Birden bire çökerek gözlerini kapatıp fısıldadı. "Bu şekilde değil. Önce her şeyi konuşmamız gerekiyor."

Ona bakınca kalbim acıyordu ama gitmem gerektiğini biliyordum. "Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var River. Burada rahat olamam."

Gözleriyle bakışlarımı yakaladı ve sesi öfkeden titriyordu. "Kız kardeşimin başına gelen şeyin bizimle hiçbir alakası yok. Senin eve gitmen ve bunun üzerine düşünmen hiçbir şeyi değiştirmeyecek ya da bir şeyleri anlamayı sağlamayacak."

Ona baktığımda söylediği bütün sözleri duydum, ancak aldırış etmedim. Düşünmek için biraz süreye ihtiyacım vardı ve bunu bu sarhoş halimle yapamazdım. "Eğer beni eve götürmek istemiyorsan, beni almaları için Aerie'yi ya da Serena'yı arayabilirim," dedim ama telefonumun yanımda olmadığını hatırladım anında. "Telefonunu kullanabilir miyim?" diye sordum.

River kontrolünü kaybetti; isteğimi duymazdan gelerek sesini bir anda daha önce hiç duymadığım bir tona yükseltti, "Dahlia, beni dinliyor musun? İçeride biraz önce yaşanan o saçmalık, o Xanders'ın hayatı," dedi. Aramızda ileri geri adımlar atarak, "Birin bu olayları yanlış anlamasından dolayı bunların olmasına izin vermeyeceğim," dedi.

Omzumu sımsıkı tutarak, "Öylece gidiyorum diyemezsin. Beni tekrar terk edemezsin," dedi.

Yavaşça kendimi kollarının arasından sıyırdım ve hafifçe sendeleyerek geriye bir adım attım. "Bütün olay da zaten bu River. Seni tekrar terk etmiyorum. Beş yıl önce

ben seni hiç terk etmedim, çünkü o zaman birlikte bile değildik." Gözyaşlarım kontrolsüzce sel olup yanaklarımdan akıyordu. Dişlerim titriyordu ve donuyordum ama bütün söylemek istediklerimi söyledim. "Bar da aramda bir çekim hissettiğim, bir çocukla tanıştım ve iş ciddiye binmeden önce de oradan ayrıldım. Şimdi ise benden dolayı ailenin başına çok kötü bir felaket geldiğini öğreniyorum. River, gerçekten hiç birşey olmamış gibi birlikte olmaya devam edebileceğimizi mi düşünüyorsun bu durumda?"

Ses tonumdan irkilmişti ama sonra kolunu nazikçe omuzlarıma koydu. Yüzünü benim yüzüme doğru alçaltarak göz seviyeme indi. "Sana söylemek istediğim şey de bu işte. Bildiğin gibi değil."

Bütün dürüstlüğümlle, "Bunun altından kalkabilir miyim bilmiyorum. Bu olay, iki kişinin hissettiği o inanılmaz çekimden çok daha karmaşık bir olay. Erkek kardeşin burada olduğum için delirdi. Kız kardeşinin de haberi var mı bu durumlardan? Ya annen! O, ne der kim bilir?" dedim.

"Dahlia! Dinle beni!" dedi ama onu dinlemedim. Yapamıyordum. Tekrar kalbimin kırılmasını istemiyordum ve bu yüzden arkamı dönüp ilerde bekleyen arabaya doğru yürüdüm. Arkamdan River'ın ayak seslerini duyabiliyordum. Kafam ne kadar yerinde olmasa da kaldırımda düzgün bir şekilde yürümeyi başardım. Otopark alanına vardığımızda, vücudum titreyerek arabanın içine binip River'ın da binmesini bekledim.

Ona baktığımda, o da titriyordu. Gözlerimde yaşlarla ve hüznünlü ses tonumla, Xander'm kız kardeşinden bahsettiğinden beri hissettiklerimi anlattım. "River, sorun şu ki ben zaten bir zamanlar âşık olduğum bir adamı kaybettim. Bu neredeyse beni öldürdü. Sana karşı olan hislerim düşündüğümünden çok daha derin, bu yüzden eğer burada kalmaya devam eder ve seninle hayatımı sürdürürsem, gü-

nün birinde seni de kaybetmeyi kaldıramam. Ve seni kaybetmek kaçınılmaz bir şey: Ailen, kız kardeşinin kazasıyla ilgili beni suçluyorsa eğer, biz zaten birlikte olamayız. Sonunda bu bizim felaketimiz olur.”

Başımı sallayarak, yanağıma dokundu ve ona bakmam için beni zorladı. “Bu iş bitti. Kimse kimseyi suçlamıyor. Bell gayet mutlu. Ailemiz de mutlu. Xander sadece olanları kabullenemiyor, o kadar ve eğer soruna cevap vermem gerekirse; evet, ailemin kazadan ve şimdiki zamandan, yani bizden haberleri var ve benim adıma, ikimizin adına çok mutlular.” Gözlerimin içine bakıp beni öptü. Bu öpücükle ciğerlerime tekrar hava dolduğunu hissediyordum ve yeneden hayata döndüğümü.

Kafam karışık bir şekilde kendimi o yumuşak dudaklarından geri çektim. Ne yapacağımı bilemiyordum ama sanırım bu gece gerçekleri öğrenme günü oldu. “Sana inanıyorum ama yine de seninle evcilik oynamaktan vazgeçmem lazım. Yarın eve gitmem gerekiyor.”

Küçük Şeyler

"Dahlia," dedi, ses tonu iki yıldır yaşadığım yer kadar karanlık ve üzgündü. "Bir gün eğer fikrini değiştirirsen, şunu unutma... sen her zaman benim hayatta-bir-kezim olacaksın."

Alnıma ve burnuma yumuşak öpücükler kondurarak beni bir zamanlar, yıllarca Ben'le paylaştığım evin kapısının önüne bıraktı: Bomboş ve bir kez daha yalnız kalacağım eve.

İçimi bir korku hissi sarmaya başladı. Yalnız olduğumdan değildi, ondan ayrı kalacağım içindi. *Acaba yanlış bir karar mı vermiştim? Bunu atlatabilir miydik?* Sorularımın artık pek de önemi yoktu. Artık çok geçti. Ağzımdan söylememem gereken şeyler çıkmıştı. İlişkimizi bitirecek kararı ben, kendim vermiştim.

"Beni terk etme," diye arkasından seslendim o başka bir hayata doğru yol alırken.

Arkasını dönüp omzunun üzerinden bana bir bakış attı. Gözlerinin rengi artık o kadar parlak bir yeşil değildi: bulutlu ve bulanık bir renk hâkimdi. "Ben terk etmiyorum," dedi yürümeye devam ederken. "Sen beni terk ettin güzel kız."

Gitmesini izlerken gözyaşlarım sel olup aktılar ve o yavaşça ufukta kayboldu.

Uyandığımda bedenim çarşaflarda kıvranıyor, yumruklarım yastıkları sıkıyordu.

“Lanet olsun,” diye kendi kendime mırıldandım ve her şeyin bir rüya olduğunu anladığım an rahatladım. Hayır, hayır, bir rüya değildi; bir kâbustu. Elimi uzattığımda elimi tutan kimse yoktu. Onun yanımda olmaması canımı acıttı. Geçen bir kaç gün boyunca onun yanında uyanmak muhteşem bir duyguydu. Şimdi o yanımda olmayınca kendimi boş ve yalnız hissetmiştim.

Kurumuş dudaklarımı yalayarak ağrıyan başımı kaldırmaya çalışıyorum. “Saat kaç acaba?” diye kendi kendime sordum.

Şarja takılı telefonumu almak için komodine uzanırken kalbim göğüs kafesimin içinde hâlâ gümbür gümbür atıyordu. Saat sabah 11:48’i gösteriyordu. Bu kadar geç saate kadar nasıl uymuştum? Gün doğuşunu asla kaçırmazdım ben. Telefonumu tekrar yerine koyarken, komodinin üzerinde duran bir şişe su ve iki adet aspirin tableti gözüme çarptı. Dışarıdaki rüzgârın uğultusu kulağımda gezinirken, aspirinle suyu komodinden aldım. Aspirinin başımda kopan fırtınaları dindirmesini umarak tableti ağzıma atıp üstüne de suyu içtim. Su şişesini komodinin üzerine bırakırken, komodine yapıştırılmış ufak bir Post-it üzerine yazılmış, bir not buldum. *Güzel kız... Olurda kendini kötü hissedersen diye.*

Esneyerek ve karşılaştığım not karşısında sırtarak etrafıma bakındım. Çarşaf lar cam kap ılar ın üzerine as ılmış tı. Bunu uyuyabilmem için yapmış olmalıydı. Ona dün gece o kadar kötü davranmama rağmen, bana nasıl olur da bu kadar iyi davranıyordu? Kahretsin. Dün gece. O berbat gecenin ve o can sıkıcı konuşmanın her dakikasını hatırlıyordum ama yatağ a nasıl girdiğimi hiç hatırlamıyordum.

Üstüme başıma bir baktığımda, üzerimde River’a ait bir tişört ve altımda sadece külotum olduğunu fark ettim. Yol da arabada sızmış olmalıydım. Ber i içeri getirmiş, bunca

merdiveni yukarıya beni taşıyarak çıkmış ve üzerimi mi değiştirmişti yani? Otoparktan ayrılırken hatırladığım son şey, sabaha kadar bekleyecek olmama rağmen, onun beni eve, kendi evime götürmesini istememdi.

River'ı bulup dün akşamla ilgili konuşmam gerekiyordu. Bu yüzden, ortalıkta titrek bacaklarla dolanıp yatağın yanında, yerde duran kıyafetlerimi bulduktan sonra banyoya giderek aynada kendime baktım. Peki. Bu iyi bir fikir değildi. Yüzümde geceden kalan makyaj duruyordu ve saçlarım saç spreyinden düğüm düğüm olmuştu. Aslında ihtiyacım olan şey duş almaktı fakat onun yerine yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçaladım ve saçlarımı toplayarak River'ı bulmak için harekete geçtim.

Çok uzaklara bakmama gerek kalmadı. Hol boyunca yürürken hafif gitar sesini duydum. Onu izlemek için salonun girişinde durdum. Üzerinde kot pantolonu ve düz bir tişörtle, çıplak ayak koltukta oturmuştu. Saçları her zamankinden biraz daha dağınıktı. Parmaklarının arasında gitar penası tutarak muhteşem bir melodi çalışıyordu. Sessizce, bana oldukça yabancı, sözlerini zar zor duyabildiğim bir şarkı mırıldanıyordu. Kâğıdı ve kalemi yanında duruyordu, belli ki derin düşüncelerdeydi. Ben de orada bir süre bekleyip onu izledim; hem onu dinliyordum hem de onun muhteşemliğini seyreliyordum. Hem içi hem dışı muhteşemdi bu adamın. Ayrılacağım için ne kadar da üzgündüm.

Hemen, sessizce yatak odasına gidip çantamın içinden fotoğraf makinemi getirmeye karar verdim. Onun o mükemmel görüntüsünü kaçırmak istemiyordum. Parmak uçlarımda salona geri dönerek hemen salonun girişinde durdum ve lensimin içinden onu izleyerek bir şeyler çalarken birkaç kare fotoğrafını çektim. İşine kendini o kadar kaptırmıştı ki makinenin klik sesini bile duymamıştı.

Şarkıyı bitirdikten sonra gitarını bacağına üzerine koyup defterinin üzerine eğildi.

"Bu muhteşemdi."

Bana baktı ama yüzünde her zaman alışık olduğum o mutlu gülümsemesi yoktu.

"O hangi şarkıydı? Çıkaramadım."

Gitarını koltuğa yaslayarak ilgisiz bir tavırla, "Sadece üzerine çalıştığım bir şarkı," dedi.

Şarkıyı konuşmak konusundaki isteksizliğine şaşırıp, "Gitarına kavuşmuşsun." dedim.

Ayağa kalkarak ellerini ön ceplerine soktu ve omuzlarını silkti. "Evet, Xander getirdi bu sabah." dedi. "Kahve ister misin?"

Odaya girip mutfağa doğru ilerledim. "Evet ama kendim alırım."

"Ben yaptım bile. Sana bir fincan getireyim."

"Teşekkürler," diyerek fotoğraf makinemi kenara bırakıp koltuğa oturdum. Hassas midem umarım kahveye dayanabilirdi.

"Nasılsın bugün?"

"İyiyim. Senin ilacını buldum. Sanırım işe yarıyor."

Onu mutfağa girerken her zamanki gibi izliyordum ama o, eskisi gibi bakışlarımı yakalamak için geri dönmedi. Mutfaka girer girmez, dün Whole Foods'dan aldığımız kâğıt bardakları çıkarıp iki bardağa kahve koydu. Benimkine krema da ekleyince ona gülümsedim. Odaya geri dönerek bardağı bana uzattı. "Sana yiyecek bir şeyler getirmemi ister misin?" Gözlerinin içine bakarak elindeki kahveyi aldım: Onunla tanıştığım günden beri ilk defa onu anlayamıyordum.

"Kahretsin, sakın ha," diye karşılık verdim elimi mideye götürerek. "Umarım kahveye dayanır midem."

Kendi kendine gülmeye başladığında, tanıdığım

River'ın oralarda bir yerlerde olduğundan emin oldum.

Gitarı çaldığı yere geri dönüp koltuğa oturdu.

Kahvemi yudumlayarak ona doğru baktım. "Xander kendini iyi hissediyor muydu?"

Anında bana dönerek, "Evet. Gece enkaza dönmüştü, ancak güzel bir uykunun tedavi edemeyeceği hiçbir şey yoktur," dedi ve kahvesinden bir yudum içti. "Garett'dan onu evine götürmesini istedim dün gece. Sanırım Garrett'ın evinde kaldı dün gece ve bu sabah Beverly Hills'e giderken de hem seni görmek hem de gitarı bırakmak için uğramışlar." Barı işaret ederek, "Bir de senin ceketini ve çantanı getirmişler," dedi.

"Ne kadar nazikler." Küçük bir kahkaha attım. "Lanet olsun, eşyalarımı orada bıraktığımı hatırlamıyorum bile. Bana kendi ceketini verince benim ki aklımdan çıktı herhalde. En azından çantam hâlâ ordaymış. Tüm kredi kartlarını ve kimliğimi iptal etmek zorunda kalmak hiç eğlenceli olmazdı."

Küfretmeme her zaman yaptığı gibi gülmediğini fark ettim. Onun yerine sadece başını salladı ve düz bir ses tonuyla, "Aklın başka yerdeydi. Garrett'la konuşmak için durduğumda aslında eşyalarını alabilirdim ama orada olduklarını bile unutmuşum. İyi ki o arada kendi ceketimi almışım. Yoksa donacaktın," dedi.

Her nedense sohbetimizin gergin ve sıkıntılı geçtiğini hissediyordum. Bunu da dün akşamki tavrıma bağlıyordum. Eminim benimle ilgili duygularından emin değildi ve söylediklerimden dolayı bana çok kızgındı.

Tıpkı ayık halimde olduğu gibi, bu cadılığımı telafi etmem gerekiyordu. Onun beni kırmak istemediğine emin dim. Ayağa kalkıp bara doğru gittim. Kahvemi tezgâha koyarak ona doğru yürüdüm.

Ona iyice yaklaşıncı vücudumu inceledi. Sanki bu kü-

çüçük hareketle; onu affettiğimin işareti olan bu hareketimle, o da biraz gevşemişti ve bakışlarına bakılırsa tanıdığım adam geri gelmişti. Kucağına oturunca gözlerimden yaşlar aktı. Beni kollarının arasına alarak hafif bir iç geçirdi.

"Özür dilerim," diyerek kollarımı boynuna dolayıp ağladım.

Tekrar içini çekti ve beni kendine doğru iyice yaklaştırdı. Başımı boynuna yaslariken River derin bir nefes aldı. Beni kucağına iyice oturabilmem için hareket ettirip kulağıma, "Özür dilemen gereken bir şey yok. Asıl ben özür dilerim; sana önceden anlatmadığım için. Biliyorum anlatmam gerekirdi," diye fısıldadı.

Hafifçe gerileyerek burnumu çektim ve elimin tersiyle burnumu sildim. O bayıldığım gülümsemeyle bana bakıyordu: Gömleğini çıkarıp akan burnumu ve gözyaşlarımı sildi.

Alnımı alnuna dayayarak, "Ailenin bütün bu olanlardan sonra benimle ilgili hiçbir kötü düşünceleri yok değil mi?" diye sordum.

Yanaklarımı avuçları arasına alarak başını hayır anlamında salladı. Yüzündeki ifade hem ciddiye hem de hüznü. "Kazarın kesinlikle seninle ilgisi yok Dahlia. Buna sadece bir tesadüf de. Kötü bir takdir karar de. Bell'i eve ben götüreceğimi söylemiş olsaydım bile, Bell yine de o arabaya binebilirdi. Dairesinde o çocuklar buluşmakta çok kararlıydı ve kimseyi beklemeye niyeti yoktu."

Endişeli gözlerle bakışlarımı yakaladı. "O gece hemen oradan ayrılıp onun evine gittim. Oraya vardığımda kimse onu beklemediğini gördüm."

"Hiç kimse," dedim ve kardeşinin aslında hiç gelmeyen biri için oradan ayrıldığını duyunca üzüldüm.

Saçımdaki lastik tokayı çekerek saçımı açtı. "Eğer başın ağrıyorsa, bu tokenin daha fazla saçlarını çekmesine ihti-

yacın yok," dedi ve lastik tokayı yere attı. "Öğrenci birliği üyesi o çocuğa ne olmuştu kim bilir ama orada Bell'i beklemiyordu. Onu ziyarete de gelme zahmetinde bulunmadı ve muhtemelen kazadan hiç haberi de olmadı. Kazadan sonra o çocuğun adını bile anmadı Bell."

"İyi ki de anmamış, çünkü o çocuğu öldürebilirdim," dedi sert bir şekilde. Başını öne eğerek çenesini gevşetti. "Önce arkadaşlarıyla buluşup sonra da geç saatte bir kızın evinde buluşmayı planlayan bir çocuk pek de iyi bir çocuk olamaz. Her şeyi ancak olup bittikten sonra öğrendik."

Kendimi biraz geri çekerek, "Ne demek her-?" diye sormaya başlamıştım ki bir anda beni susturmak için parmaklarıyla dudaklarımı kapattı. "Neyse boş ver, bu zaten beni ilgilendirmiyor."

Nazikçe çenemi kavrayarak, "Bütün bunlarım bizimle hiç bir ilgisi yok ama yine de sana anlatmadığım için özür dilerim. Bu olayın bizi etkilemesini istemiyorum. Anladın mı?" dedi.

Kendimi çok bitkin ve duygusal hissediyordum ama başımı sallayarak onu onayladım, "River, anlıyorum ve artık sorun değil ama benim yine de eve gitmem gerek. Böyle sonsuza dek burada kalamam," dedim.

O güzel yüzünde, "Sen nasıl istersen ama çok yorgun görünüyorsun. En azından yarın gidelim, olmaz mı?" derken öyle üzgün bir ifade vardı ki.

Gerçekten bitkin olduğum için kabul ettim ve ona sımsıkı sarılarak kokusunu içime çekip sıcacık göğsüne yaslandım. "Ama şimdi biraz dinlenelim. Yağmurda uyumaya bayılırım."

Biraz geri çekilip burnuma bir öpücük kondurdu. "Ben de," diyerek beni yatak odasına götürdü.

Gözlerimi açtığımda River'ın odası oldukça loştu. Yağmur hâlâ bardaktan boşalırcasına yağıyordu ama River'ın koynunda kendimi sakın ve huzurlu hissediyordum. Çarşaf ve bir adet battaniye etrafımıza dolanmış bir şekilde başparmaklarını hafifçe boynumla omzum arasındaki çizgide, tenimin üzerinde gezdiriyordu. Bugün ikinci kez benden önce uyanmıştı.

Başımı kaldırıp o muhteşem yüzünü görünce gülümsedim. Sağımda yatıyordu; ben de kollarının arasına iyice gömüldüm. Cam kapılarda asılı olan çarşafların arasından içeri sızan güneş ışınlarının yansımaları o parlayan gözlerinde görebiliyordum.

Bana seksi bir gülücük atarak, "Daha iyi misin bugün?" diye sordu.

Başımı evet anlamında sallayarak göğsüne yasladım, "Çok daha iyiyim."

"İyi," diyerek başıma öptü ve bana sımsıkı sarıldı.

Lavaboyu kullanmam gerektiğinden, yatakta aşağıya doğru kayarak kalktım.

"Nereye gidiyorsun?"

"Banyoya. Kalkmışken sana su getireyim mi?"

"Yok. Böyle iyiyim. Bir an evvel yanıma gelmeni istiyorum. Uykucu kız."

Odadan çıkıp banyoya doğru ilerlerken arkamı dönüp sordum. "Daha önce çaldığın o şarkının adı neydi?"

"Hangi şarkının?" diye sordu gözlerini bana dikerek.

Banyonun girişinde durarak tamamen ona doğru döndüm ve dudağımı ısırarak cevap verdim. "Hani ben odaya girdiğimde, söylemekten vazgeçtiğin şarkı. Sana sorduğumda, sadece üzerine çalıştığın bir şey olduğunu söylediğin şarkı."

River yatakta doğrulurken bir yandan esniyordu, vücudunun tüm ihtişamını gözler önündeydi. "Sen geldiğinde

söylemekten vazgeçtim, diye bir şey yok." Sonra ayağa kalkıp, "Sadece sen dinlemeden önce şarkıyı bitirmek istiyorum, o kadar."

"Ya şimdi dinlemek istersem?" diye ona meydan okudum ve çabucak banyo kapısını arkamdan kapattım.

"Bakarız," dedi onu duyabileceğim şekilde yüksek bir sesle. "Suyunu getireyim," dedi.

Banyo kapısını açtığımda, bir elinde gitarı ve diğer elinde benim için getirdiği suyla kapının önünde duruyordu. Her ikisini de havaya kaldırarak bana su şişesini uzattı.

O, gitarıyla yolumu kapatmaya çalışırken, ben suyu kafama dikerek bitirdim.

"Evet?"

Gitarını kolunun altına alarak, "Seninle evinde birkaç gün kalmama izin ver bende sana şarkıyı çalayım, henüz bitmemiş olsa bile," diye bir öneride bulundu.

Sorusuna afallamış bir hâlde, tedirgin bir şekilde soruyorum. "Takas mı etmek istiyorsun?" Onunla daha fazla zaman geçirme fikri bana çok güzel geliyordu, ancak onu bir zamanlar Ben'le paylaştığım eve götürme konusunda tereddütlerim vardı, o yüzden de ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Evet, takas..., " diyerek lafa başladı ama sonra durdu. Serbest olan eliyle beni kendine doğru çekip öptü. "Neyse canım. Boş ver," dedi.

Aklımdan geçenleri belki hissetti ya da kendi vazgeçti. Bana yatak başını işaret ederek, "Konsantre olabilmem için belki orada, benden uzakta oturabilirsin, ne dersin? Dikkatimi fazlasıyla dağıtıyorsun," dedi ve beni yeniden öptü.

Dillerimiz birbirine kavuştuğunda ve bedenlerimiz birbirine kenetlendiğinde onu yere yatırıp üzerine çıkmamak

için kendime sahip olmaya çalışıyordum. Kendimi dudaklarından güçlkle ayırarak yavaşça yatağa doğru yürüdüm. "Emredersin!"

Ben yatağa doğru yürürken River da gülüyordu.

Yatak başının ucunda oturup bacaklarımı gömleğin etekleriyle örttüm ve ellerimi de dizlerimin etrafına sardım. "Peki, bu daha mı az dikkat dağıtıyor?" diye sırıttım ve çenemi dizlerime dayadım.

"Pek değil," dedi bir kahkaha atarak.

"Zaten bir gösteri sözü verdiğin için bu pek de önemli değil."

Kasılarak yürüyüp yatağın ucuna oturdu. O kadar kahredici bir çekiciliği var ki. "Ben hiçbir şey için söz verdiğimi hatırlamıyorum. O tamamıyla farklı bir alışveriş."

Ona, önce gülümsüyor, sonra kahkahalarla gülerek ona bir teklifte bulunuyorum, "Parası neyse öderim." Ve sonra ekliyorum, "Ama tabii gösterin benim beklentilerimi karşıladığı sürece."

Bana hafifçe gülümseyerek, "Umarım karşılar," dedi.

Gitarını bacağının üstüne koyarak bir eliyle gitarm sapını, diğer eliyle de gitarın gövdesini sarmaladı. "Bunu, bu sabah senin için yazdım. Adı 'Beş.'"

Daha önce duyduğum o hoş melodi geliyordu yine kulağıma. Duygusallığı beni büyülemişti ve ona öylece bakakaldım. O çaldıkça, notalar, onun konsantrasyonu ve derin duygularının etkisiyle tellerde hayat buluyordu.

Şarkının ilk iki satırını söylüyordu ve ben de dinliyordum.

Beş sene, 260 hafta, 1.825gün, 2,3 milyon dakika.

İşte bu kadar zaman önce karşılaştık seninle.

Sözleri hemen bir yankı uyandırdı bende. Kalbimin ge-

nişlediğini, River'ı sahibi olarak kabul ettiğini ve kendisini ancak River'ın tutmasına izin verdiğini hissedebiliyordum.

Şarkıya devam ettikçe, kendini müziğe daha fazla kattırmıştı.

Eğer bütün bunları tekrar yaparsam. Bana katılır mısın?

Eğer bütün bunları tekrar yaparsam. Benimle bu oyunu oynar mısın?

Umarım.

Gözlerimden yaşlar akıyordu ve bacaklarımın etrafına doladığım kollarımı serbest bıraktım. O, müziğinin içinde kaybolmuş bir şekilde şarkısını söylemeye devam ediyordu, ben de onun içinde kaybolmuş, hayranlıkla onu izlemeye devam ediyordum.

Peki, bugünden itibaren 5 sene, 260 hafta, 1.825 gün, 2,3 milyon dakika sonra hâlâ birlikte olabilecek miyiz?

Çünkü seni seviyorum. Hâlâ birlikte kalabileceğimize inanıyor musun? Umarım.

Çünkü seni gerçekten çok seviyorum. Bunu biliyor musun?

Mutlulukla titriyordum ve ona dokunma, ona sarılma, ona benimde aynı duyguları paylaştığımı gösterme arzusuyla, şarkısının son satırını söylerken yataktan aşağıya inmeye başladım.

İşte şimdi biliyorsun... Ben güzel sevgilimi çok seviyorum.

Duygu patlaması yaşıyordum ve ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Bana olan hislerini anlatmak için bana bir aşk şarkısı yazmıştı: Bir süre yatağın ayakucunda

nutkum tutulmuş bir şekilde River'ın yanında oturdum. Dolup taşan gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken, River yavaşça gitarını yere bıraktı.

Ne diyeceğimi bilmeden konuşmak için, dudaklarımı hafifçe aralamıştım ki bana doğru uzanıp yüzümü nazikçe elleri arasına aldı. Başparmaklarıyla akan gözyaşlarımı sildi. Dudakları dudaklarıma dokunana kadar bana iyice yaklaştı. "Sus... Bir şey söylemek zorunda değilsin. Bir şey söylemeni beklemiyorum. Sadece neler hissettiğimi bilmeni istiyorum. Benim için ne anlam ifade ettiğini."

River beni kucaklamak için yatakta döndüğünde, ben de kollarımı boynuna dolayıp onu öptüm. Kulağıma, "Dahlia, sana dair her şeyi seviyorum. Bütün kalbimle benim olduğunu biliyorum. O kadar harika, o kadar eğlenceli ve o kadar güzelsin ki," diye fısıldadığında kalbim o kadar hızlı atıyordu ki yerinden fırlayacak gibi olmuştu. Başımı ona çevirerek gözlerinin içine baktım. O gözler bana River'ın benim geleceğim olduğunu söylüyorlardı.

Tek bir kelime konuşamıyordum. Sanki konuşma yetimi kaybetmiş gibiydim. Gözlerimi kapattım: Ona neler hissettiğimi gözlerim kapalıyken de gösterebilirdim. Ona olan bütün sevgimle onu öptüm. Dudaklarımı araladığımda, dillerimiz âdeta bakır bir toprak parçasına giren ve gördükleri her noktanın sahibi olmaya çalışan kâşifler gibi birbirlerini keşfediyorlardı.

Kendimi biraz geri çekerek, muzır bir tavırla alt dudağımı emdim ve yavaşça boynuna öpücükler kondurarak aşağıya doğru indim. Dilimi o pürüzsüz teninde kaydırırken arada yine onu öpüyordum. Ellerimi yavaşça sırtından aşağıya doğru kaydırırken, o sıkı kaslarını tişörtünün üzerinden hissedebiliyordum. Tırnaklarımı hafifçe teninde gezdirirken, bir mırıldanma duydum.

Onunla sevişmek için duyduğum arzu o kadar güçlü

ki her geçen saniye kalbimin daha hızlı attığını hissedebiliyordum. River da aynı şekilde hissediyor olmalıydı ki beni her iki kollarımdan tutup nazikçe ittirip, o hayat dolu gözlerinin içine bakabileceğim şekilde beni yatağa sırt üstü yatırıyor. Parmaklarını parmaklarıma kenetleyerek ellerimi tutuyor. Kollarımı başımın üstüne getirip dilini dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. Dudaklarımı aralayınca dilini ağzımın içinde gezdiriyor. Kollarımdan birini önce serbest bırakıyor ama sonra onu başımın üzerinde tekrar tutmak için hemen diğer eliyle kapıyor.

Hâlâ üzerimdeyken, kalçalarımın üzerinde diz çökmüş vaziyette, birden öpüşmeye ara verip dudaklarını kulaklarıma götürüyor. Serbest olan eliyle kolumu bileğime kadar boylu boyunca okşuyor ve en seksi tonuyla kulağıma, "Seni seviyorum Dahlia. Ve seni ne kadar sevdiğimi sana göstermek istiyorum," diye fısıldıyor.

Parmaklarını gömleğimin önünden aşağıya doğru gezdirirken, bedenim heyecanlı bekleyişle titriyor. Önce bir göğsüme, sonra diğerine dokunuyor. Dokunuşlarıyla göğüs uçlarım sertleşiyor. Gömleğimi eteklerinden tutarak başımdan yukarıya doğru sıyrıyor ve tüyleri diken diken olmuş tenimi gözler önüne seriyor. Diliyle göğüslerimin tam altına dokunarak gömleğimin izinden giderek sanki bir şeyi kovalıyormuşçasına hızla yukarıya doğru ilerliyor. Göğüslerim ortaya çıktığında, diliyle sertleşmiş olan göğüs uçlarımla oynuyor ve etraflarında üstüste halkalar çiziyor. Dayanamayarak inlemeye başlıyorum. Halla elleriyle kollarımı başımın üzerinde sıkısıkıya tutuyor. Ona deli gibi dokunmak istesem de yapamıyorum.

"River," diye mırıldanıyorum. Dudaklarını sızlayan göğüslerimde daha kolay gezdirmesi için belimi arkaya doğru büküyorum ve kısık gözlerle, "Sana dokunmamı lazımı," diyorum.

"Birazdan," diyor fısıldayarak.

Gömleğimi tamamen yukarıya doğru sıyrarak, her iki göğsümü de emmeye başlıyor, birer birer, sanki yaşaması onlara bağlıymış gibi. Parmaklarıyla açıkta kalan göbeğimin üzerinde değişik desenler çiziyor. Muhteşem bir duygu bu. Dokunuşları karşısında arzuyla kıvranıyorum.

River, başını kaldırarak bana gülümsüyor ve dudaklarını tekrar dudaklarımla buluşturarak, ellerimi serbest bırakıyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve onu sevgiyle kendime çekerek kollarımı etrafına doluyorum. Kollarımdan sıyrılarak, ikimizi de oturur pozisyona getiriyor. Tek bir kelime etmeden gömleğimi üstümden tamamen çıkarıp yere fırlatıyor. Ben de ona aynı şeyi yapıyorum. Gömleği yere düşer düşmez beni tekrar yatağa yatırıyor.

Belli ki kendisi öncülük etmek istiyor. Zaten ben de bu durumdan gayet memnunum. Her bir dokunuşu, her bir tatlı ısırtığı o kadar şehvetli ki, tek kelimeyle buna bayılıyorum.

Kollarımı bu sefer serbest bırakarak üzerime uzanıyor. Ellerini ve kollarını her bir yanıma koyarak bedenini destekliyor. Önümden aşağıya doğru dilini kaydırırken, ellerimi çıplak sırtında ileri geri gezdiriyorum. Ellerim tüm şekilli kaslarına dokununca derin bir inleme sesi geliyor. Beni keşfetmeye devam ederken, burnuyla da tenimin üzerinde sürterek geziniyor ve dilini göbek deliğime dokup çıkarıyor. Zevkten kıvranıyorum. Siyah dantel külodumun ipeksi kenarlarına ulaşınca, nereyi hedeflediğini anlıyorum. Arzuyla yanıp tutuşuyorum.

Avuçlarımla saçlarına tutunup, asılıyorum. Nazikçe başını, aşağıya ittirerek, ağzını varış noktasına götürmesi için teşvik ediyorum. İşaret parmaklarını külodumun içine her iki kalçamdan sokuyor ve bir süre duraksadıktan sonra dudaklarım hafif ayırık olan bacaklarımla arasına götürü-

yor. En hassas noktayı hafif nemli olan külodumun üzerinden öptüğünde, dokunuşuyla birlikte kendimden geçiyorum. Gittikçe daha çok ıslanıyorum ve onu fena halde istiyorum.

"Benim için her zaman hazırsın, değil mi?" diyor.. Yüzünü tenime yaslıyor ve homurdanarak hızla külodumu dizlerimden ayak bileklerime indiriyor. Ben de ayaklarımla yere fırlatıyorum.

"Tanrım. Evet, hazırım," diye fısıldıyorum. Elerim yataкта düz, kendimi destekleyerek kalçalarımı tamamen havaya kaldırıp kendimi ona teslim ediyorum.

Elleriyle bacaklarımı daha da aralayarak, iç baldırlarımı emerek, hafifçe ısıyor. Dört gözle hassas noktama dokunmasını beklerken yavaş yavaş öpücüklerini oraya doğru kaydırıyor. Sonunda beni dilinin ucuyla okşarken, kendimi cennette hissediyorum. Yüksek sesle inleyerek, "Ah, Tanrım. Bu çok güzel. Lütfen. Sakın durma," diyorum.

Kafasını hiç kaldırmadan kıvrak diliyle beni tatmin etmeye devam ederken, o seksi gülümseyişini görebiliyorum. Kalçalarımı yataktan dışarıya bakacak şekilde iyicene havaya kaldırarak, içimde akıp giden zevkten titriyorum. Kendimi ağzına iyicene yaslıyorum. Biliyorum ki doruğa ulaşmama çok az kaldı. River diliyle tamda istediğin sertlikte masaj yaparken bir yandan kaslarım kasılmaya başlıyor. Son bir kez daha kuvvetli bir şekilde beni emdiğinde, artık daha fazla dayanamıyorum ve vücudum şehvetle zevkten dalgalanıyor. Diliyle beni hiç durmadan ovalayıp bu harikulade yolculuğu uzatırken, kendimden geçmiş bir şekilde ismini haykırıyorum üstüste.

Yavaş yavaş bu cennetsel yolculuğumun sonuna gelirken, derin bir nefes alıyorum ve River'ın o güzel, çekici yüzündeki kocaman gülümsemesini fark ediyorum. "Hey, güzellik," diyor ve burnumun ucuna bir öpücük konduru-

yor. Kendimi toparlamaya çalşarak ona gülümserken hemen bakışlarımı yakalıyor.

"Hey sen," diyorum ve bunu duyunca ayaklanıp yatağın yanında dikiliyor. Kot pantolonunun ön cebinden cep telefonunu çıkarıp komidinin üstüne bırakıyor. Arkasını dönüp, gün ışığından faydalanmak için cam kapıların üzerine asılı olan çarşaflardan birini aşağıya çekiyor. Dışarıya bakmadan bile yağmurun devam ettiğini anlayabiliyorum. Yağmur damlalarının sabit bir ritimle cama vuruşlarını duyabiliyorum. Çok ferahlatıcı.

Ama bu sakinlik fazla uzun sürmüyor. River bir anda beni ayak bileklerimden tutup, yatağın kenarında dizlerinin üstüne çöküp beni bütün çıplaklığımı kendine doğru çekiyor. Dizlerimi kaldırıp, omuzlarının üzerine koyuyor. Ben de ayak bileklerimi boynunun arkasında birleştiriyorum. Başını alçaltarak açıklığımı öpmeye başlarken onun o sıcak nefesini bacaklarımın arasında hissedebiliyorum. Dilini çoktan ıslanmış olan bölgeye sokarken, "River, sarırm bir daha yapamam!" diyorum.

"Şşşt... sakın ol," diye fısıldayarak, kadınlığımın her bir noktasını emip uyarıyor. Tekrar ıslandığımı hissediyorum. Sanki içimi, benliğimi öpüyor ve bunun asla bitmesini istemiyorum. Sonra kendi kendime gülümüyorum. *Belki bunu bir daha yapabilirim!* Bir yandan diliyle yukarı aşağı hareketlerde bulunurken, bir diğer yandan, önce tek parmağını daha sonra diğer parmağını da katarak içime giriyor. G noktamı uyarmaya başladığında bunu tekrar başarabileceğime artık ben de inanıyorum.

Yağmurun daha güçlü bir sesle cama vurduğunu duyabiliyorum. Sanki olduğu gibi içimde kopan fırtınayı yansıtıyor. Gözlerimi kapatıp, başımı yana doğru çeviriyorum. Nefes alış verişlerim kısıyor ve sıklaşıyor. Doruğa yaklaştığımı hissettiğimde aniden parmaklarını çıkarıp el-

leriyle baldırlarımı tutuyor ve dilini içime sokuyor. Bana tamamen sahip oluyor ve bu bana inanılmaz erotik geliyor. Bu daha önce hiç deneyimlemediğim bir şey. Tek kelimeyle bayılıyorum. Vücut sıcaklığımın artmasıyla bacak kaslarım kasılıyor. Kalçalarımı ve baldırlarımı daha yukarı kaldırmak istiyorum ama yapamıyorum. Duyduğum bu yoğun hisleri daha da kuvvetlendiriyor bu durum.

“Çok yakınsın, güzellik, bırak kendini.”

“Ah. Tanrım. River, lüfen ... geli...,” diye haykırarak, daha önce hiç yaşamadığım kadar kuvvetli geliyorum. Sanki böyle bir mutluluk ilk defa yaşıyorum. Sanki muhteşem güzellikteki fırtınalı bir denizden oradan oraya fırlatılıyorum ve asla kıyıya ulaşmak istemiyorum. River diliyle durmadan devam ederek, her bir zevk noktamı ovalıyor.

Gözlerimi açarak yaşadığım artçı şokların etkisi yavaş yavaş kaybolunca, o güzel yüzüne odaklanıyorum.

Seksi yeşil gözleriyle o da bana bakıyor. “Sen. Muhteşem. Bir. Kızsın.” Her bir sözcüğün ardından bir öpücük kondurarak, aşağıdan yukarıya doğru çıkıp nihayet dudaklarıma yapışıyor.

Ellerimi darmadağın saçlarının arasında gezdirerek onu kendime doğru çekiyorum ve dudaklarımı kulaklarına götürüyorum. “Benimle aşk yap, River,” diyorum yumuşak bir ses tonuyla kulak memesini emerek. Kendime inanamıyorum. Aklımı başımdan alan iki muhteşem orgazmdan sonra tekrar devam etmek için, onu tekrar içimde hissetmek için hâlâ derin bir arzuyla, yanıp tutuşuyorum ve hâlâ o enerjiyi kendimde buluyorum. Düşüncesi bile bedenimi titretmeye yetiyor.

“Yapacağım zaten,” diyor kararlı bir şekilde.

River, kot pantolonunu ve bokserini bulunduğu yerden alıp yatağın kenarında beklerken, arkasındaki camdan dışarıyı izleme fırsatı buluyorum. Gökyüzü gittikçe kararı-

yor. Ancak sadece saatin geç oluşundan değil, anı zaman-
da yerleşen fırtına bulutları da buna neden oluyor. Yağmur
o kadar bardaktan boşalırcasına yağıyor ki, uzaktaki Holl-
ywood yazısı bile belli belirsiz görünüyor. Glmsyo-
rum. Dışarıdaki karanlık, fırtınalı havanın bu duvarların
ardındaki parlak, huzurlu, sevgi dolu atmosferden pek de
farkı yoktu.

River'a dönüp baktığında, onun o çıplak, mükemmel
vücudunun her bir zerresine ne kadar hayran olduğumu
düşünüyorum. şeytanımsı bir gülümsemeyle bana bakı-
yor. Heyecanlı bir bekleyişle daha neler yaşayacağımızı
düşünerek elimde olmayarak içim titriyor.

River yatağa geri geldiğinde onunla tekrar sarmaş do-
laş olmak istiyorum ve ona sarılıyorum. Kollarım boynuna
sardığında beni de yatağa çekerek yatak başlığına yaslıyor
beni. Dizlerim altımda bükülü, sırtım da soğuk, siyah deri
başlığa yaslanmış bir şekilde oturuyorum. River önümde
diz çökerken ben de ellerimi başımın üzerine götürüp ya-
tak başlığına tutunuyorum. Ona baktığında, her haliyle
hazır olduğunu görüyorum. Bir saniye daha bekleyemeye-
ceğim. Onu tam da şu anda içimde istiyorum.

Bacaklarımı araldığında hafif titriyorum. Kendini kont-
roll bir şekilde hafifçe kaydırarak yavaşça içime girip beni
bütün sertliğiyle dolduruyor. Ben hâlâ yatak başlığına sı-
kısıkiya tutunurken onun derin inlemelerini duyuyorum.
"Dahlia, tenin muhteşem."

Tek kelime bile konuşamadan ellerimi yatak başlığın-
dan çekip, onu kendime daha da yaklaştırmak için ona
sarılıp kendime doğru çekiyorum. Aralık olan dudakları-
mı dudaklarına yapıştırıp, ritm eşliğinde dilmi okşadıka
dilinin o kadifemsi dokusunu hissediyorum. Aniden beni
kucaklayıp beni üstüne alıp ikimizide tepetaklak çeviriyor.
Başını pufidik yastıkta dinlendirirken onu izliyorum. İki-

miz de gözlerimizi kapatıp kendimi daha hızlı ve sertçe ittiriyorum. Kalçalarımı olmalarını istediği yerde sabitleyebilmek için onları kavıyor.

Yine benzer duygularla doruğa yaklaşıyorum. River'ın hareketleri yeni bir heyecana doğru itiyor beni ve daha fazla dayanamıyorum.

"O güzel ela gözlerini aç, seksi kız. Doruğa ulaşırken gözgöze gelmek istiyorum seninle," diyor ve kendini serbest bırakıyor.

Bu sefer ki bu kadar sürüyor. Kendini kontrolden çıkmış gibi içimde ittirirken, beni başka bir evrene taşıyıp sanki binlerce muhteşem parçaya ayırıyor. İşte o an ağırlaşan göz kapaklarımı aralayıp, onun gözlerine odaklanmaya çalışıyorum.

"Ah, River," diye yüksek sesle inliyorum soluk soluğa ve yavaşça geriye yaslanıyorum.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyor ve birkaç dokunuşumdan sonra o da titreyerek doruğa ulaşıyor. Bu çok muhteşem bir şey ve bu anı asla unutmayacağıma eminim.

Ben de aynı şeyi söylemek istiyorum çünkü ona aşığım ama kelimeler bir türlü çıkamıyor ağzımdan. Onun yerine ben de onu içimdeki tüm sevgi seliyle öpüyorum.

Yağmur Damlacıkları Arasında

River'a benimle birlikte Laguna Beach'e neden gelmesini istemediğimi anlatmak, sevdiğim biriyle yaşadığım en sancılı konuşmalardan biri olmuştu. Çok tuhaf. Düşüncelerimde birçok biçimde *Seni seviyorum* diyebiliyordum ama sözlerimi bir türlü dile getiremiyordum. Nedenini bir türlü bulamıyordum. Acaba neredeyse tüm sevdiklerimi kaybettikten miydi bu durum? Ya da şimdiye kadar tek bir kişiye âşık olup bu sözleri sadece ona söylemiş olmamdan dolayı mıydı? Bu sözleri yüksek sesle Ben dışında birine daha söylemek beni çok korkutuyordu. Bana göre o sözler sadece seni seviyorum demekten çok daha fazla anlam ifade ediyordu. River'a karşı olan hislerim bu düşüncelerden daha da yoğundu. Sanki tam benim için yaratılmış biriyle karşılaşmıştım.

Tüm gün ikimizde hiç açlık hissetmedik, derken bir anda açlıktan midemiz kazınmaya başlayınca, dışarıdan yemek sipariş ettik. Çin yemeğimizi gayet abartılı bir şekilde yiyip bitirdikten sonra gereken hassasiyeti göstererek onunla, bu konuları konuşmaya karar verdim. Yatağında bağdaş kurup otururken, ona doğru uzanıp avuçlarımla bacaklarına yaslanarak, "River, seninle bir şey konuşmak istiyorum," dedim.

O da bağdaş kurup oturuyordu. Sırtını yatak başlığına yaslamış, kollarınıysa başının arkasında birbirine kenetlemişti. Kollarını açarak, yüzü bana dönük şekilde yanıma uzandı. Başını eliyle destekleyerek kendinden emin bir ses tonuyla, "Tabii ki, her zaman konuşabileceğini biliyorsun," dedi.

O delici yeşil gözlerinin içine bakarak, "Bana kızmaya çağına söz ver," dedim.

"Bunu sormana bile gerek yok biliyorsun ama yine de söz veriyorum," dedi ve serbest olan elini söz vermek için kalbinin üzerine götürdü. Bu hareketi her yaptığında ona bayılıyordum.

"Sana bir şey anlatmak istiyorum," dedim ona sözlerine dikkat ederek.

Başıyla onaylayarak serbest olan elini çıplak olan uyluğuma götürdü. "Tamam."

Elini iki elimin arasına alarak parmaklarını parmaklarıma kenetledim ve ona evimde her yerde hâlâ Ben'e ait olan eşyaların olduğunu, evi daha yeni, Las Vegas'a gelmeden önce toparlamaya başladığımı anlattım. Aynı zamanda evi satmaya karar verip oradan taşınmaya da çok yeni karar verdiğimi söyledim.

Büyük bir dikkatle beni dinledi ve her sözümü anlayışla karşıladı. Hiçbir sözümü kesmedi, ta ki ona, "Sadece sana tuhaf gelmesini istemiyorum ya da bana. Yani, oraya gelip de onunla yaşadığım hayattan parçalar görmeni..." deme kadar.

Beni kendine doğru çekerek yanağını okşadı. Yüzüme yaklaşarak burnuma bir öpücük kondurdu ve dudaklarını dudaklarıma dokundurup, "Seni anlıyorum ve seni eve götürmek istiyorum," dedi.

Bu konuşmayı orada bitirerek bütün gece beni öpmesine, okşamasına, sarıp sarmalamasına ve beni dilediği gibi

sevmesine izin verdim. Ancak şimdi 1940'lardan kalma Craftsman modeli, tek katlı, tahta bungalow tipi evime yaklaşıırken bir anda bunun iyi bir fikir olmadığımı düşünmeye başlamıştım. Bütün meydana kaplayan mor yabancı çiçeklerine ve acilen tamir edilmesi gereken az eğimli, alınlıklı çatı penceresine baktım ve biraz huzursuz olmaya başladım.

Arabanın kontağını kapatırken, bana dönerek gülümsedi. "Senin hiç beyaz çitli sarı bir evde oturacağını hayal etmemiştim."

"Eğer sahile yakın bir yerde oturmak istiyorsan, etrafta neresi müsaitse, ona razı geliyorsun," diyerek, hemen cevap verdim, heyecanım biraz olsun azalmıştı.

Yağmur o kadar çok yağıyordu ki görüş mesafesi neredeyse sıfırdı. Meteorolojiden gelen sel uyarılarından sonra, evimin eski çatısının bu yağmura dayanıp dayanamayacağını merak ediyordum. River kapıyı açarak beresini başından çıkardı. "Orada kal. Seni gelip alacağım."

O bereyi takmasına bayılıyordum. Bana hep ilk karşılaştığımız günü hatırlatıyordu. Bagajdan çantalarımı alıp kapıya doğru geldi. Tabii ki her ikimizde de şemsiye yoktu, ancak yağmurdan korunmak için çantamı başımın üzerine götürdüğümü görünce, üzerindeki ceketini çıkarıp başımın üzerine tuttu. Patika yolu çabucak koşarak üstü kapalı olan verandaya vardık.

Yağmurdan ıslanan yüzümü silip gözlerimi büyük kemerli giriş kapısına diktim. Kapı aralıktı. Gözümün önünden maskeli bir adam görüntüleri geçince bir anda dehşete kapıldım.

Koluyla beni geri iterek, "Evde birinin olmasını bekliyor muydun?" diye sordu.

Kalbim yerinden fırlayacak gibiydi ve güçlkle, "Hayır," diyebildim.

Kapıya doğru yürümeye başlayınca, arkasından, "Hayır. Yapma!" diye çığlık attım. Bütün bedenim korkudan titriyordu. Dişlerim sıkıca birbirine kenetlenmiş bir şekilde terlemeye başladım. Dediklerimi hiç dikkate almayarak, çizmeleriyle kapıya bir tekme atıp kapıyı açtı.

"Senin kapı alarımın yok mu?"

"Alarım mı?" diye sordum sesim titreyerek. Sonra bunun bir cevap olmadığını fark edince ona, "Hayır. Alarımım yok," diyorum.

River'ın sert ses tonu açılan kapıdan içeri doğru yankılandı, "Kim var orada?"

İçeride yavaş yavaş ilerlerken birden bileğini yakaladım. "Aklını mı kaçırdın sen? İçeri giremeyiz! Hadi arabaya geri dönüp polisi arayalım."

Nazıkçe bileğini benden kurtararak, "Dahlia, içeride hâlâ birinin olduğunu sanmıyorum. Bırak bakayım içeri. Ona göre polisi ararız. Sen burada kal," dedi.

"Hayır. Oraya tek başına girip beni de burada yalnız bırakamazsın," diye fısıldadım, her ihtimale karşı belki içeride birisi vardır diye. O kadar korkuyordum ki, neden içeri girdiğimizi bile anlamadım ama yine de peşinden gittim.

Eve girdiğimizde, bütün alıcılarım devreye girdi. River küçük, dikkatli adımlarla giriş holüne girerken istemeye istemeye onun arkasından ilerledim. Ben'in anahtarlığının, seramik zemine, buraya ilk taşındığımızda aldığımız eski bir anahtar şeklindeki anahtar askısının yanına atılmış olduğunu gördüm. Kutulara sakladığımız eşyaların hepsi şimdi etrafa saçılmıştı. Kirlentler olduğu gibi yırtılmış, içindeki pamuklar ise bütün ahşap zemini kaplamıştı. Televizyon kabloları tavandan aşağıya sarkmış ve çeşitli elektronik eşyalar yerde ezilmiş durumdaydı. Şöminenin külleri de her şeyin üzerine toz gibi inmişti. Şömine zemininde ise binlerce parçaya dağıtılmış cam parçaları vardı.

Şömineye doğru koşup yerdeki kırılmış çerçevelerden birini almak isterken düştüm. Ben'le benim mezuniyetimizden kalan bir fotoğraftı bu. Çerçeve kırılmış, ancak fotoğraf hâlâ sağlamdı. Onca zaman sevdiğim o adamın yüzüne bakıyordum.

Tüm değerli eşyalarımın gördüğü tahribatları tek tek inceledim ve hepsinin bir şekilde kırıldığını gördüm. Babamın gülümseyen yüzünün yanına bıraktığım Purple Rain biletlerim yırtılmış ama babam hâlâ, kocaman kahverengi gözleriyle beni rahatlatmaya çalışır gibi oradan bana bakıyordu. Annem ve babamla birlikte yeni satın aldığımız konser tişörtlerini sergilemek üzere Greek'de çekilen fotoğrafımız ise başka bir fotoğrafın üzerinde, parçalara bölünmüş hâlde duruyordu. Şipşak çekilmiş bir fotoğraf ikiye bölünmüştü. Fotoğrafta papaz beni vaftiz ederken yengemle eniştemin, benim vaftiz ebeveynlerim olarak isimlendirilişlerinin görüntüsü vardı. Yengemin annesi, büyükannem resimde o incileri takmış yanlarında duruyordu.

River beni teskin etmek için elini yavaşça omzuma koydu ve yanıma gelip dizlerinin üzerine çöktü. "Dikkat et. Her yerde cam parçaları var."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken başımla onayladım. "Bunu kim yapmış olabilir ki?"

"Bilmiyorum," dedi benim gibi acımasız bir yüz ifadeyle.

Kırık çerçeveyi elimden aldı ve gözlerini kısarak bir süre fotoğrafa baktı. Yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Bu o mu?" diye sordu.

Yüzümü River'a dönerek kısık bir sesle cevapladım. "Evet. O, Ben." Farkettim ki aynı Aerie gibi asla Ben'in adını ağzına almıyordu.

Fotoğrafı dikkatlice kenara koyarak ayağa kalkıp eliyle

işaret etti. "Hadi gel. Etrafa bakalım; eksik bir eşya olup olmadığına kontrol ettikten sonra polisi arayalım. İçeri giren her kimse artık yok, merak etme."

Elimi sınıksız tuttuğunda bedenimdeki her bir kasın gerildiğini hissettim. Yavaş yavaş nefes almaya çalışıyor, ciğerlerimin yeniden oksijenle dolmasını sağlamak istiyordum.

Uşak odasından mutfığa doğru açılan ve odanın arkasında kalan aralık kapıyı işaret etti. "Bu yoldan mı gidelim?"

Başımı iki yana salladım. "Hayır. Beni takip et."

Şöminenin olduğu yere geri dönerek Ben'in ofisine ve benim yatak odama doğru açılan kısa holde yürümeye başladık. River önden yürüyordu. Ben de, evde kimsenin olmadığını bildiğim hâlde yine de içeride belki birilerini bulurum düşüncesiyle her yere bakınıyordum. Ev, fazlasıyla sessizdi. Kimseler yoktu. Bu sessizliği uzun bir süre, gün be gün yaşamıştım.

Ayağımın altından gelen kıtırtı sesiyle birden irkildim. İkimiz de anında olduğumuz yerde durduk. River arkasını dönünce siyah Converse ayakkabımı kaldırıp altındakine baktık. Altında kırıştırılmış bir kâğıt vardı. Kenarları yaldızlı olan bu kâğıdı görür görmez tanımıştım. Ben'in günlüğünün bir sayfasıydı bu.

Eğilerek tomar haline getirilmiş parşömen kâğıdını, satenimsi kenarlarına dikkat ederek dikkatlice elime alsım. Gözyaşlarımı engellemeye çalışıyor, ancak başarılı olamıyordum. Duyduğum üzüntüden akan gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Ben'in ofisine bakarken yüreğim parçalandı. Ben'in el üstünde tuttuğu günlük sayfaları darmadağın olmuş, ahşap zemine saçılmıştı. Dizüstü bilgisayarının parçaları ve çeşitli kitaplardan sayfalar da yerlere saçılmıştı. Eskilerden kalma el değmemiş birçok gazete

sayfası daha yırtılarak parçalanmış, tomar haline getirilip etrafa saçılmıştı. Büyük bir özenle yazılmış el yazıları hâlâ görünüyodu o yığının içinden.

"Hayır, olamaz. Günlükleri," diye çığlık atarak âdeta parçalara ayrıldım. Bunu kim yapmış olabilirdi? Neden?

Benim odamla ofis arasında dururken River bana sınıksı sarıldı. "Her şey düzelecek. Ben düzelteceğim burayı senin için. Hadi gel, dışarı çıkalım." diye fısıldadı.

Akan gözyaşlarımı silerek başımı hayır anlamında sallayıp yanından uzaklaştım. "Her şeyi görmek istiyorum. Bu benim hayatım. Kırık ve paramparça ve bunu görmem lazım."

Yatak odama doğru ilerlerken gördüğüm manzara karşısında donup kaldım. Kimıldayamıyordum ama gözlerimi de ayıramıyordum.

Yastıklar paramparçaydı, yatak minderi ters dönmüş ve sandalyelerden biri yana devrilmişti. Yere baktığımda gördüğüm bir sonraki sahnede ise gözyaşlarım sanki kalbimi delip geçti. Bütün bu dağınıklığın ve kaos ortasında en değer verdiğim şeyleri; koparılmış kolyelerimi ve etrafa saçılmış oyuncak bebeklerimi gördüm. Beyaz ve siyah inci taneleri ahşap zeminin aralıklarına sıkışmıştı. Cesaretimi toparlayıp yer de yatan Ken bebeğimi eğilip alarak yürümeye başladığımda yerde yuvarlandı. Neredeyse aklımı kaçırarak gibiydim. Bebeğimi şifoniyerimin üstüne bırakıp tişörtlerden yapılmış olan nevresimimin üzerindeki gümüş kaplı bardağımı elime aldım. Yere yığılarak bir bir yerdeki incileri toplayıp bardağın içinde doldurmaya başladım. Tuhaf bir şekilde oda da tek sağlam kalan şey bu bardaktı. Bardağı bana Ben aramız bozulduğunda barışma hediyesi olarak vermişti.

River eğilerek titreyen elimden bardağı aldı. Kaşlarını çatarak endişeli bir ses tonuyla, "Bırak bunu ben yapayım.

Ama önce sana bir bardak su vereyim, sonra da arabaya gidelim. Bu kadar görmem yeter. Bu kişi her kimse, rasgele önüne geleni yıkmış geçmiş."

Üzülerek haklı olduğunu düşündüm. Hiçbir şey eksilmemiş, ancak her şey paramparça olmuştu. Sanki benim güvenli, ancak hüznü evimde bir fırtına kopmuş ve sevdiğilerime ve kaybettiklerime ait neyim var neyim yoksa paramparça edilmişti. Sanki dünyam yeteri kadar altüst olmuş gibi, şimdiyse elimde kalan tek şey yavaş yavaş solan anılarımdı. Evin görüntüsü aynen Ben'in ölümünden sonraki ruh halime benziyordu. İçimdeki yaralar parçalanarak umutsuzluk duygusu tekrar geri geliyordu.

River bir şeyler söylüyor ama onu duyamıyorum. Eski, ruhumun paramparça olduğu günlerimden anılar tekrar canlanmıştı aklımda. O ürkütücü duyguyu üzerimden atmadan önce üzerime kara bulutlar yerleşmeye başladı. Aklimın dışına çıkmaya çalışıyordum, ancak gözümün önündeki bu enkaz acımı sadece daha da şiddetlendiriyordu. Ben'den ve annemle babamdan bana kalan her şey elimden alınmıştı. Anılarım bile gittikçe daha az yüzeye çıkıyordu ve şimdi o, günlük hatırlatıcılarımda artık yoktu. Onlara ihtiyacım vardı benim. Anılarımı kaybetmek istemiyordum.

Kendime hâkim olamayarak bardağı River'in elinden kaptım. "Hayır! Bunları ben toplamalıyım," dedim ve bardağı yere koyarak el ve ayaklarımdan üzerinde emekler vaziyette yerde parlayan incileri tek tek topladım. "Bunlar benim yengemindi. Onları çok severdi. Yengeme da annesinden, benim büyükannemden kalmışlar. İki için de çok anlamıydı bunlar."

Yanıma çömelerek bardağın içine bir inci atıp yanağımı okşayarak nazikçe çenemi kaldırıyor, sevgi dolu gözlerle bana bakıyordu. "Tamam. Seni çok iyi anlıyorum. Sana yardım etmeme izin ver."

Kendimi toparlayarak ufak dokunuşundan ve güzel sözlerinden biraz güç aldım; rahatlayarak yerden birkaç inci daha topladıktan sonra dizlerimin üzerine kalktım. River bütün sihirli incileri yerden toplamaya devam ederken, bu deliye dönmüş tepkimi ona açıklamaya karar verdim.

Gözyaşlarımdan sıırıslıklaı olmuş yanaklarımı bir kez daha silerek söyleyeceğim kelimeleri toparlamaya çalıştım. "River," diye mırııldanıp ona doğru sokuldum. Onun yanı başında olmasına çok ihtiyacım vardı. Gözlerimin içine bakarak o da dizlerinin üzerine kalktı ve kollarımı sımsıkı tutarak ben kendine doğru çekti ve asla bırakmadı.

Biraz evvel o şeytanın yürüyüp geçtiğı yerde diz çökerek alnını alnıma dayadı. Kelimeler ağzımdan çıkarken bile metanetimi koruyabiliyordum ve yüzüne bakmadan, "Ben küçük bir kız çocuğuyken yengemle hep annesini ziyarete birlikte giderdik. Yengemin annesi benim gerçek büyükanne olmasa bile, ben onu çok severdim. Ona büyükanne-cik derdim ve bana gerçek bir büyükanne gibi davranırdı. Benim tek büyükanne oydu," diye başladım.

Yanımdan çekilip bardağı tekrar elime aldım. Parmaklarımı artık birbirine muhteşem ipleriyle bağılı olmayan incilerin arasında gezdirerek, "O hep bu incileri takardı. Onun evini ne zaman ziyarete gitsem bu incileri benim boynuma takar ve onlara sihirli dilek kuyusu derdi." dedim.

Yutkunarak bardağı yerine bıraktım ve boynumda hayali kolyeler çizerek, "Büyükanne-cik bana hep bu incileri takarsam bütün dileklerimin gerçekleşeceğini söylerdi." dedim. Derin bir iç çekerek ekledim. "Öldüğünde inciler yengeme kalmıştı. Sonra da yengem öldüğünde bana kaldılar."

Bu acıya daha fazla dayanamayarak başımı ellerimin arasına aldım. Güçlü kollarıyla beni sararak kulağıma fısıldadı. "Emimin muhteşem bir kadındı. Onun, o sihirli kol-

yesini düzelteceğiz Dahlia, emin ol. Ama şimdi buna biraz ara vermek lazım."

River'in sakinleştirici sözleriyle acım biraz olsun hafiflemişti. Kendini hafifçe geri çektiğinde sevgi dolu bakışlarıyla karşılaşmıştım. İçimde tuttuğum nefesi dışarıya vererek damalarımın bir sükûnet hissinin dolaştığını hissediyordum. Kendimi ona doğru atarken yeni duygular yeşeriyordu içimde. Yüzünü kavrayıp gözlerinin içine bakarak şimdiye kadar ağzımdan çıkamayan sözler çıkıyor. "River, seni seviyorum."

Bana her zamankinden daha sıkı sarıldı ve bir süre sonra birbirimize sarmaş dolaş bir hâldeyken kulağıma fısıldadı. "Ben de seni seviyorum. Hem de deli gibi. Bana izin ver senin için o kolyeyi düzelteyim." Uzaklaşarak parmağını söz vermek için kalbine götürdü. "Sana söz veriyorum yerdeki incilerin hepsini toplayacağım."

Ön kapı girişinde oturmuş, Grace'e mesajla birazdan orada olacağımızı yazıyordum. Onu daha önce aradığımda iyi olduğumu söylemiştim ama evin bu durumunu bildirdikten sonra bize akşam yemeğine gelmemiz konusunda ısrar etmişti. Serena'yı da davet etmişti. River'ı onunla tanıştırmak konusunda biraz endişeliyim. Serena, Ben'e çok benzerdi. Aynı saç rengi, aynı mavi gözler ve Ben'in resmini gördükten sonra River biraz şoke olabilirdi.

Yaklaşık üç saat süren araştırma sonucunda polis raporlarını tamamlayabildik. Parmak izi örnekleri topladılar ve bana eksik malzemeleri sorup, etrafa verilen zararın fotoğraflarını çektiler.

Telefonumu yandaki masaya bırakarak kapı girişinin önünü süsleyen antika sandalyemde son bir kez sallandım. Siyah bir Jeep önümde fren yaptı. Yağmur hâlâ yağıyordu,

ancak hava biraz yumuşamıştı. Arabadan inenin Ben'in en iyi arkadaşı olduğunu hemen fark ettim. Caleb Holt kapı girişine doğru bir kaç adım attı ve bana sarılarak, "İyi misin?" diye sordu.

Gelişine şaşırarak, "Evet, nasıl haber aldın?" diye sordum.

"Sen Grace'i aradıktan hemen sonra Serena aradı beni. Senin için endişeleniyordu ve gelip sana bakmamı istedi. Özür dilerim gelmem biraz uzun sürdü ama Los Angeles'daydım," diyerek ön kapıya doğru ilerledi. Tam o sırada River kapıdan dışarıya çıkıyordu.

"Dahlia, sanırım istediğin her şeyi aldım. Senin araban dolu, o yüzden bunu benim arabaya koyacağım," dedi, elinde bir sandık kırık dökük değerli eşyam vardı.

Caleb'la River neredeyse burun buruna geldiklerinde, Caleb gözlerini bana çevirdi. Tabii ki burada başka bir adamla olabileceğim aklına bile gelmemişti.

Orada öylece durarak birbirlerini inceliyorlardı. River elindeki çöp kutusunu eski tahta kalasın üzerine bırakmış, gözlerimin içine bakarak sorularına cevap bekliyordu. Yeni sevgilime eski nişanlığımın en iyi arkadaşını tanıstırıyordum. Çok tuhaf bir andı, çünkü bir süre kimse kimseyle konuşmadı. Sonunda River tokalaşmak için elini uzatınca Caleb da ağırdan alarak elini uzattı.

"Özür dilerim. Ben senin yalnız olduğunu, Grace'e gitmek ve buradaki eşyalarını toparlamak için de yardıma ihtiyacım olabileceğini düşünmüştüm," dedi Caleb ve River'ın geçebilmesi için kenara çekilerek yol verdi.

River yanıma gelip bana iyicene sokuldu. Elini sıkıca tutarak ona iyi olduğumu anlatmaya çalıştım.

"Sanırım her şey tamam," dedi River ve elimi serbest bırakarak sandığı taşımak için harekete geçti. "Yağmur hafiflemişken bunu arabaya yerleştireyim."

River caddeye çıkıp arabasını park ettiği yere doğru ilerlerken Caleb, bana doğru bakarak, "Özür dilerim. Bilmiyordum," dedi.

"Caleb. Hiç sorun değil. River'la tanışmanı zaten istiyordum," dedim ve arabasına yükleme yapan o güçlü ama kibar sevgilime bir bakıp ekledim, "bu dağmıklığı toparlayana kadar sanırım onun evinde kalacağım."

"İçeriye bakmamda bir sakınca var mı?" diye sordu.

Günün yorgunluğundan dolayı ellerimle gözlerimi ovuşturarak, "Tabii ki sakınca yok ama içerisi bir enkaz. Polis herhangi bir şey çalınmadığı için bir grup çocuğun içeri girip bunları yapmış olabileceğine ihtimal veriyor," dedim.

Caleb içeri girdi.

River geri geldiğinde kollarımla onu sarıp başımı omzuna yasladım. "Teşekkür ederim."

Ellerini belime dolayarak burnuma bir öpücük kondurdu. "Bana teşekkür etmene gerek yok ki Dahlia."

Birbirimizin kollarından sıyrılarak gözlerinin içine baktım. "Caleb deniz komandosudur ve Ben'in yedi yaşımızdan beri en iyi arkadaşıydı. Üçümüz birlikte deniz kıyısında büyüdük."

Omuzlarını silkeleyerek beni serbest bırakıp elimi tuttu. "Ne işi var burada?"

"Bana bakmak istemiş."

"Neden?"

"Hiçbir fikrim yok," dedim ve onun yanından yürüyerek kapıda durdum. "Tekrar içeri girmek istemiyorum River."

"Tamam, bebeğim. O zaman bakayım Caleb işini bitiriyse gidelim artık."

River'ın bir zamanlar Ben ve benim yatak odama giden hol boyunca yürümesini izlemek çok tuhaf bir duyguydu.

Bu eğer River'ı rahatsız ediyorsa bile, bunu hiç belli etmedi bana ve bir anda geçmişimi parçalar halinde bulmanın beni geleceğime daha çok yaklaştırdığını fark ettim.

Evden ayrılmadan önce River ve Caleb, tüm cam ve kapıların kapalı olduğundan emin olmak için evi bir kez daha dolaştılar. Çok fazla sohbetleri olmamıştı ama önümüzdeki cumartesi burada buluşup yıpranmış ve bozuk eşyaları evden çıkarmak için sözleştiler. Beni rahatsız eden şey, polis evde hiçbir zorlama izine rastlamamış olmasıydı. Nasıl girebildiler? Polis memurunun dediğine göre suçlu çok bilinçli hareket edip muhtemelen eski bir kilidi açarak içeri girmişlerdi. Hatta onlara göre suçluda belki bir anahtar bile vardı. Bu beni çok rahatsız etmişti. Bu yüzden ikinci seçenek olan çocukların kendi zevkleri için girmiş olabileceğine inanmayı tercih ediyordum. Her kim yapıtıysa amacı evimi bir savaş alanına dönüştürmektir. Kimin yaptığının bir önemi yoktu. Yaptıkları asla affedilmeyecek bir şeydi.

Tüm yanımda götürebildiğim anılarımı 2009 model beyaz Audi Q7'min arkasına yükleyerek evimden çıktım. Dışarıdan evime bakınca dışının da en az içi kadar bakıma ihtiyacı olduğunu görüyordum. Dış cephesinin tekrar düzenlenmesine ve çatının yenilenmesine, Ben'le birlikte uzun bir süre önce karar vermiştik. Aslında yapılacaklar listemizde ilk sıradaydılar ama bir anda o liste artık bizim değil, benim listem olunca önemlerini kaybetmişlerdi. Ancak nedense şimdi önemsiyordum. Evin o hüznü harap hali, bana River'la tanışmadan önceki halimi çok anımsatıyordu. Ona el uzatıp onu iyileştirmek istiyordum, aynı River'ın benim düzelmeme yardımcı olduğu gibi. İyi bir inşaatçı bulup yıpranmış bölümleri hem yenileyip hem de

tamir ettirmeliydim ama içerisinin yenilenmesi biraz zaman alacaktı.

Sadece altı gün boş bırakılan bir ev nasıl oluyordu da Şimdi bir savaş alanı görünümünde olabiliyordu ve ben de aynı mlteiler gibi, savaŐın sonunda evsiz kalmıŐım. Neyse ki kalabileceğim bir yerim vardı.

n bahçemdeki SATILIK yazısının önünden geçerken, belki bir daha bu evde hiç kalamayacağımı düşünmek beni üzüyordu. Belki de bir daha, hiçbir zaman Ben lmeden önce orada hissettiğim o sıcaklık ve rahatlığı hissedemeyecektim. Ben ve ben o eve aŐıktık, beyaz itli olsa bile. Ben'e buradan asla taşınmak istemediğimi söylediğimi hatırlıyordum. Evimizde ihtiyacım olan, benim için önemli olan her Şey vardı. Sahile yakın oluŐu, muhteşem bir bahçe, huzurlu bir arka bahçe ve ileride oturup torunlarımıza maceralarımızı anlatabileceğimiz üstü kapalı bir veranda vardı.

Şimdi hissettiğim bu hüzün benim içimi yakıyor; birinin, başka birinin özel eşyalarına zarar vermek istemesini benim aklım almıyordu. Rasgele zarar verdikleri Şeyler benim geçmişimi oluşturan nesnelerdi, bütün sevdiklerimden kalan yegne eŐyalarımıdı. İncilerimi umut dolu halkalarından koparılıp küçük birer ayrıık adacıklara parçalanmış olarak görmek bir kez daha içimi parçalamıŐtı, ancak bu sefer beni sakinleŐtirmek için River yanımdaydı.

zntm onun varlığıyla biraz hafifledikten sonra gözyaşlarımı silerek bir sonraki adımda neler yapmamız gerektiğini konuştuk. Polisi arayıp almak istediğim Şeyleri yanıma alarak onun evine geri gitmek. River'ın evine gitmeyi onayladım, ancak sadece bu gecelikti. Benim yalnız kalmamı istemiyordu ve ne yalan söyleyeyim ben de istemiyordum. nce Garce'e uğrayıp akşam yemeğiyeme fikrini ve bazı eşyalarını güvende tutmak için ona bırakmayı kabul etti. Ancak Grace de kalmanı kabul etmedi.

Kendisiyle kalmamı istiyordu. Onunla yaşamaya başlamadan önce ona evimi yenilemek için en fazla altmış dakika uzaklıkta bir yerde kalabileceğimi, ayrıca kendimi de biraz toparlamam gerektiğini söyledim. Beni sorgulamadı ama onaylamadı da. Kafamın karışık olduğunu anlayınca sanırım olayları akışına bırakmaya karar verdi ve beni öperek bana sıkı sıkı sarıldı.

Grace'in evine yaklaştığımızda fırtınanın dinmek üzere olduğunu fark ettim. Rüzgâr daha yumuşak esiyordu ve üzerimizi kaplayan bulutlar yavaş yavaş dağılıyordu.

Evin girişinde River'ı beklerken serin bir rüzgârla birlikte güneş ışınları ortaya çıkmıştı. Gökyüzüne baktığımda bir damla yağmur damlası yüzüme düştü. O kadar küçük ki silmeye bile gerek duymadım. Etrafımı ıslak kumun kokusu sararken yağmur kendini yıldızlı muhteşem bir geceye bırakıyordu.

Grace'i River'la tanıştırma fikri beni biraz geriyordu. Bütün ergenliğim boyunca Grace bana birçok konuda yardımcı olmuştu. Araba kullanmayı öğretmiş, mezuniyet balom için elbise alışverişine benimle birlikte gelmiş, üniversite başvuru formumu doldurmam da yardım etmişti, hatta beni doğum kontrolümü başlamak için ilk jinekologuma bile o götürmüştü. Grace ayrı zamanda Ben'in annesiydi. Eminim hayatıma başka bir erkeğin girmesini uygunlukla karşılayacaktır, hatta bundan hiç şüphem yoktur. Ancak bir zamanlar nişanlımın annesi olan kişiye kendi evinde yeni sevgilimi tanıştırmak biraz tuhaf olacaktı. Bu kadar muhteşem bir kadın olduğu için ve kendi annem gibi onu sevdiğim için birbirleriyle tanışmalarını çok istiyordum. O aynı zamanda esinlendiğim kişiydi.

Grace omuz hizasındaki sarı saçlarıyla benden daha kısa boyluydu. Kremsi porselen teni asla yaşlanmıyordu ve o derin mavi gözleri her zaman huzur vericiydi. Yalnız-

ca güzel değildi, aynı zamanda dünyayı tozpembe gözlüklerin ardından görüyordu. Morali çok nadiren bozuk olurdu. Güçlü ve kendi ayakları üzerinde durabilen bir yapısı vardı. Hem eğlenceli hem de sevgi doluydu. Çok şefkatli ve anaçtı. Bir genç kızın bir anne de olmasını isteyebileceği tüm özelliklere sahipti ve kendi annemi kaybettiğimde bu özellikleriyle bana annelik yaptığı içinde kendimi şanslı sayıyordum.

Serena da muhteşem bir kadındı. Eminim o da hayatıma yeni bir erkek girmesini onaylardı. Bütün sevgi ve anlayışlılığıyla erkek kardeşinin ölümünü atlatmamı sağlamıştı. Onu da kız kardeşim gibi seviyordum.

Taşla kaplı girişten River'a doğru yürürken, arabasında hâlâ telefonla konuştuğunu fark edtim. Durdum ve omzumdan arkama bakınca okyanusu görüp gülümseedim. Deniz kenarıyla ilgili her şeyi seviyordum: kokusunu, sesini, sörf yapmayı. Uzun zamandır sahil boyunca yürümemiştim. Hatta ayaklarımı o günden beri kuma bile daldırmamıştım hiç. O düşünceyi aklımdan çıkarmaya çalışmışım. Zaten kurtulmak istediğim o kadar hüznü var ki kafamda. Deniz kenarı bana sürekli Ben'i hatırlatıyordu. Geçen iki yıl boyunca ne zaman Grace'in evine gelsem hep içeride oldum. Doğanın o muhteşem ve büyüleyici güzelliğini kucaklamayı ve farkına varmayı hep reddetmişim. Şimdi kollarımı açıp onu karşılıyordum. Onu çok özlemişim. Ona doğru koşmak istiyordum.

"Hey, iyi misin?" diye sordu, arabasının kapısını kapatırken.

Dönüp, sahile doğru koşmak yerine River'a doğru koştum. Kollarımı boynuna dolayarak onun o ferah kokusunu içime çektim, o da temiz havayı içine çekiyordu. Tam da ılık bir rüzgâr gibi kollarını etrafıma dolayıp bana sıkı sıkı sarıldı.

“Hatta tahmininden daha da iyiyim,” diyerek kendimi geri çektim ve gözlerimi kapatıp okyanusun önünde durdum. Kollarımı olabildiğinde geniş açarak okyanusun tüm güzelliklerini hissediyor, hüznümün deniz havasıyla birlikte uçup gitmesini izliyordum. Arkamdan bir kıkırdama duydum. River bir anda güçlü elleriyle beni tuttu. Artık biliyordum benim yerim onun yanıydı. Biraz evvel ayrıldığımız ev sadece sıradan bir evdi. Elini sımsıkı tutarak onu ön kapıya doğru çektim. “Hadi gel, seni çok özel bayanlarla tanıştıracam.”

Grace park yerine giren araçlarımızı duymuş olmalı ki daha biz kapıya vurmadan önce dışarı çıktı. Üzerinde sarıp sarmalandığı basit bir elbise, dümdüz sandaletleri, her zamanki elmas küpeleri ve eşi yirmi yıldan fazla bir süre önce ölmesine rağmen hiç parmağından çıkarmadığı alıyansı vardı.

Beni görünce içi rahatladı ve kollarını boynuma sardı. “Dahlia, tatlım. İyi misin?” dedi ve geri çekilerek omuzlarından tuttu.

“Grace ev bir enkaza dönüşmüş,” dedim ağlamamak için kendimi tutarak. “Ama ben iyiyim.”

Bir süre bana bakakaldı. Beni her gördüğünde yaptığı gibi iyi olduğumdan emin olmak için gözlerimin içine bakıyor, iyice inceliyordu.

Tam ona River’ı tanıştıracakken, o daha önce davranıp River’a gülümseyerek elini uzattı. “Merhaba, sen River olmalısın,” dedi bütün sıcaklığıyla ve o mavi gözlerindeki insanın içini rahatlatan bakışıyla. “Tanıştığımıza çok memnun oldum. Hakkında harika şeyler duymuştum.”

River anında mükemmel bir gülümsemeyle cevap verdi. “Bayan Covington, ben de tanıştığımıza çok memnun oldum. Aynen ben de sizinle ilgili çok şey duydum,” dedi

bir yandan Grace'le tokalaşarak. River gerçekten çok çekici biriydi.

"Bana Grace diyebilirsin," dedi, elini çekip ona sarıldı. Kulağına, "Teşekkürler," diye fısıldadığını duydum. Teşekkürü duyunca yüzündeki gülümseme yerini birkaç megavatlık bir gülümsemeye bıraktı. Bu da benim hem yüzümü güldürmüş hem de içimi eritmişti.

Etrafıma bakındım ama Serena'nın arabasını göremiyordum. "Serena nerede?"

"Trent'i basketbol maçından alıp bir arkadaşına bırakmaya gitti. O yüzden gelemedi bugün."

"Ah, kötü olmuş," dedim onun burada olmayışına üzülerek. "Onu daha sonra ararım."

Sahile doğru bakarken düşünüyorum da, *Evet* evimin başına gelenlere ve parçalanan eşyalar için çok kızgındım ama geleceğime umutla bakabiliyordum ve bu da gülümsemek için yeterliydi zaten. Grace bana bakarken ona, River'la nihayet tekrar bir araya geldiğim günden beri ortaya çıkan en büyük, en parlak gülüşümle bakıyordum.

Hatıralar

Arabama yaslanırken, River beni nazikçe dudaklarımdan öpüyordu. Uyandığımızdan beri ikinci kez, "Burada kalabilirsin biliyorsun. Geri dönmene gerek yok," dedi. Biraz geri çekilip yanağıma okşadı. Derin bir iç çekip o yalvaran gözlerinin içine baktıktan sonra o güzel yüzünü, o kuvvetli çenesini, o düzgün burnunu ve dolgun dudaklarını görmek için kendimi biraz kaydırdım.

Göz göze gelmekten kaçarak elini dudaklarıma götürdüm. "River, bunu konuşmuştuk. Birbirimizi sadece bir haftadır tanıyarak aynı eve taşmamayız," dedim ama eminim o da bunun Laguna Beach'e dönmem için tek sebep olmadığını biliyordu.

"Ben sana katılmıyorum, biliyorsun." Gülümseyerek gözlerini üzerimdeki Smashing Pumpkins Teargarden Tur tişörtünde yazan yazılara çevirdi. "En azından bir gece daha kalabilirsin."

Gözlerimi devirerek ona bakıp gülümsedim. "Sonra yarımda aynı şeyi söyleyeceksin."

"Demek beni o kadar iyi tanıyorsun artık, öyle mi?"

"Yani, söylemez miydin?"

Omuzlarını silkerek tekrar üzerime yaslandı, bu sefer daha uzun süre öptü beni. "Neden yanımda bir süre daha kalıp bunu kendin öğrenmiyorsun?"

Kahkaha atarak onu ittim. "Uzun vedalardan sıkıldım artık. İki gün sonra görüşürüz."

Arabadan uzaklaşarak her iki elini de ceplerine koydu ve o seksi gülümsemesiyle bana baktı. "Sonra görüşürüz, güzellik."

Favori Smashing Pumpkins şarkılarımdan biri olan "Perfect"e gönderme yaptığı için kıkırdayarak ona bir öpücük gönderdim. "Eve varınca ararım. Bir de River?" deyip bana bakmasını bekledim. Dönüp bana baktığında ikinci kez ona, "Seni seviyorum," dedim.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arabamın kapısını açtı ve beni kendine doğru çekti. Bana dokununca kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyordu. Gözlerimi kapatıp ona doğru uzandım. O kadar güzel kokuyordu ki. Avuçlarımla göğsüne bastırırken sadece kalp atışını hissetmiyor, aynı zamanda sesini de duyuyordum. Çenemi kavrayarak dikkatlice gözlerimin içine baktı. "Ben de seni çok seviyorum."

Laguna Beach'e altmış dakika kadar süren araba yolculuğumda trafik fena değildi. Bu büyüleyici yıldızlı gecenin vermiş olduğu huzurun keyfine vararak, geçen haftayı aklıma getirip hayatımdaki ani değişiklikleri düşünüyordum. Duygularım bir yükseliyor bir alçalıyordu. Hem mutluydum hem de üzgün.

Kırmızı ışıktaki durduğumda yanımdaki boş yolcu koltuğuna bakarken dün oraya koyduğum küçük siyah dikdörtgen fotoğrafı aldım elime. Camları artık yoktu ama fotoğraf hâlâ mükemmeldi. Fotoğrafta annem, babam ve ben Disneyland'deydik. Onu göğsüme yapıştırarak o gün ne kadar eğlendiğimizi düşündüm. Tanrım, keşke yanımda olabilselerdi. Onları çok özlüyordum.

Arabayı kullanırken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu, ancak bu gözyaşları üzüntüden ziyade anılarımdan kaynaklanıyordu. Evdeki anılarımdan çoğunu to-

parlayabilmiştik. Evet, çoğu paramparçaydı ya da tamir edilmesi gerekiyordu, ancak en azından hâlâ benimleydiler ve hep değerli olacaktı. Düzeltilemeyecek tek hatıra Ben'in günlükleriydi. River kırk fotoğrafları ve çerçeveleri toplarken ben de Ben'in tüm günlük sayfalarını toplamış, onları düzleştirmiş ve bir kutunun içine koymuştum. Onun çok özel düşüncelerini okumak istemem ama yine de saklamak istiyordum.

Haftanın seyriyle birlikte nihayet Ben'i serbest bırakmıştım. O her zaman benimle olacaktı, ancak artık kalbimde başka birine yer açmıştım. Dün arabanın yanında vedalaşmamız aklıma gelince Grace'in sözleri kulağımda yankılanıyordu. Bu akşam geleceğimi biliyordu, ancak Ben'in ölümünden beri Ben'in nişanlısı olarak anıldığımdan, bu sefer artık Ben Covington'ın nişanlısı olarak orada bulunmayacağımı ikimiz de biliyorduk.

Dün gece uzun bir süredir çantamda bulunan alyansımı çıkarıp onu sıkıca tuttuktan sonra Grace'e teslim etmiştim. River da beni arabasında beklemişti. Kendi arabamla onu takip edecektim. Ona doğru bakarak derin bir nefes alıp gülümsemiştim. Zamanının geldiğini biliyordum. "Grace, lütfen ona iyi bak benim için."

Bana sıkıca sarılmış, "Dahlia, tatlım. Tabii ki iyi bakacağım. Sen mutlu olmayı hak ediyorsun ve buna onunla hazırsın," demişti sevdiğim adama bakarak. "Hayatında elinden alınan ve geride kalan hiçbir şeye takılma. Onun yerine her zaman geleceğine bak. Benim taktığım." Birbirimizle vedalaşırken ikimiz de ağlamıştık. Bu eve gelmeden önce beni her zamanki sevecenliğiyle karşılayacağını biliyordum, ancak artık benim gelecekteki kayınvalidem olmayacaktı.

Grace'in caddesinden aşağıya doğru arabayla inerken, taş yolun sonunda arabayı durdurdum ve yavaşça sahile

doğru indim. Ben öldüğünden beri en sevdiğimiz noktayı ziyaret etmemiştim ve orayı çok özlemiştim. Ay ışığının aydınlattığı yolu görebiliyordum. Ayağımın altındaki yıkık dökük tahta parçaları daha önce binlerce kez yaptığım gibi üzerinde yürürken kısırdıyordu. Yukarı baktığımda karanlık gökyüzü yıldızlarla birlikte parlıyordu ve gerçekten ailemin ve Ben'in oradan beni izlediklerini bana gülmüşediklerini biliyordum. Dalgalar kumlara çarpıyor, kulaklarıma bir müziğin notaları gibi geliyordu. Dolunayın parlaklığı suyun yüzeyini elmas taneleri gibi parlatıyordu. Kıyıya vuran dalgaların hareketi kısıydı. Dalga kayalara vurunca, beyaz köpüklü deniz ise kumsalda dans ediyordu sanki.

Eğilip ayakkabılarımın bağcıklarını açtım. Converse'lerimi çıkararak bir tanesinin içine telefonumu sıkıştırıp kum tepelerinden birinin üzerine bıraktım. Derin bir nefes alarak tereddütle iki yıldır bataklık gibi gördüğüm bu kumsalda yürümeye başladım.

Ay ışığı kumsala vururken, sanki onun sayesinde kumsala inen yolu görebiliyordum. Sanki buradan her şeyle vedalaşıp ayrıldıktan sonra nihayet gelmesini beklediğim o huzurlu gecelere hazırlayacak gibiydi burası beni. Ayaklarımın altındaki kum sanki şeker taneleri gibi hissediliyor, sahile yaklaştıkça beni rahatlatıyordu. Denize ulaştığımda içimde tuttuğum nefesi serbest bıraktım ve Ben'i sörfüyle birlikte dalgaların keyfini çıkarırken düşündüm. Burada geçirdiğimiz o eğlenceli zamanları düşününce gülümsemdim.

Soğuk bir rüzgâr sanki bir yerden bir yere yetişmeye çalışır gibi kararlılıkla havada dolaşıyordu. Bu kadar fırtına atlatan güzelim palmiye ağaçları aldıkları darbelerden бүкүlmüş bir vaziyette neredeyse yeri öpüyorlardı.

Etrafımdaki su bileklerimde dolanıp bir girdap oluştur-

duğundan pantolonumun paçalarını sıyırdım. Önümdeki karanlığa bakarken, okyanus hoplaya zıplaya sanki kahkahalar atıyordu.

Oturdum ve gittikçe suya daha fazla giriyordum. Derin ferahlatıcı nefesler alarak orada ne kadar kaldım bilmiyordum ama suyun bütün acılarımı alıp götürmesini istiyordum. Değerli eşyalarımı kaybetmiş olabilirdim ama Ben'i asla unutmayacağımı biliyordum. Onun ruhu her zaman benimle olacaktı.

Ayağa kalkıp tekrar gökyüzüne bakıp gülümsedim. Buradan asla uzaklaşmayacaktım artık. Deniz kenarı benim hayatımdı. Anılarım zamanla solsa bile biliyordum ki onlar geleceğim için önüme serdiğim yol göstericilerim olacaklardı. Böyle düşününce şaşırtıcı derecede rahatladım.

Grace'in evine doğru kum tepelerine giderken, gecenin karanlığında Justin Timberlake'in sesini duyunca yüksek sesli bir kahkaha attım.

"Hey seksi kız,"

Telefonun diğer ucundan kahkahaları duyabiliyordum. "İşte bu benim hattım seksi kız. Beni daha özlemedin mi?"

"Daha sadece birkaç saat önce ayrıldık," dedim ve arabama doğru yürüdüm. "Ama... Evet. Özledim," dedim.

Kilometrelerce uzakta

River

Aralık

3 hafta sonra...

Cama vuran yağmur damlalarının sesine uyanmak beni çok da rahatsız etmiyordu, çünkü bu sıcacık, keyifli yatağı bırakıp koşu yapmaya gitmeyeceğimizi biliyordum: En azından yağmur dinene kadar. Dahlia yanı başımda yatıyordu. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Ona dair her şeyi seviyordum. Bir kere çok güzeldi, uzun boylu, ince yapıydı. Ayrıca ona bir masumiyet katan ve içimde onu hep koruma hissi uyandıran, bakışlarına bir küçük bir çocuk saflığı katan kocaman ceylan gözleri vardı. Ama onunla ilgili tek sevdiğim şey güzelliği değildi. Aynı zamanda eğlenceli, muzırdı, meraklı ve güçlü bir kızdı. Her zaman macera yaşamaya hazır durumdaydı. Dışarıda zaman geçirmeyi çok seviyor, her fırsatta gördüğü güzelliklerin fotoğrafını çekmeye bayılıyordu. Telefonunu şarja nadiren takıyor ve e-postalarını hiç okumadan biriktiriyordu ama sevdiği insanlarla her zaman iletişim halinde olmaya özen gösteriyordu. Tek kelimeyle harika biriydi o.

Yan tarafıma doğru uzanıp başımı dirseğimle destekledim ve o pürüzsüz, yumuşak tenini hissetmek için eli-

mi bacağının iç tarafında gezdiridim. Hemen dönüp bana baktı. Uzanıp onu öptüm ve o güzel yüzünü inceledim. "Günaydın, uykucu kız." Biliyordum çok yorgun olmalıydı, çünkü asla benden sonra uyanmazdı. En azından odaya siyah gölgelikler taktırdıktan sonra artık günün ilk ışıklarıyla uyanmıyordu.

"Günaydın," dedi. Kollarını açıp esneyerek gülümse-di. Geri yatağa girip yanıma sokuldum ve bana günaydın öpücüğümü verdi. Buna bayılıyordum. Öpüşmemizin tam ortasında gülümsediğini görebiliyordum.

Kendini geri çekerek sırtıp, "Hazır mısın?" dedi.

Çarşıftan aşağıya doğru vücudumu inceleyerek gülüm-sedim. "Evet. Hazırım." Peki, sanırım bu sabah ön sevişme havasında değildi.

"Süper! Hadi gidelim o zaman," dedi. Yataktan kalkarak beni de yataktan uzaklaştırdı ve banyoya doğru gitti.

"Dahlia! Hayır. Gerçekten mi? Bu yağmurda mı? Şimdi mi?" Diyebileceğim tek sözler bunlardı, çünkü kendimi o kadar hazır hissediyordum ki... Koşu için değildi ama.

Sekiz kilometrelik koşumuzu tamamladıktan sonra eve doğru uzanan son bölümü yürüyerek devam ettik. Hep mahallenin içinde koştuk, başka rotalara gitmedik. Yanımda yürüyüp yağın yağmurdan hiç rahatsızlık bile duymadan bana Aerie'nin yeni erkek arkadaşından bahsetti. Bir anda duraksayıp eğildi ve önce spor ayakkabılarını daha sonra çoraplarını çıkardı.

Ben de durdum. Zaten koşudan inanılmaz yorgundum ve neler yapacağını çok merak ediyordum. "Dahlia, ne yapıyorsun?"

"Ayakkabılarımı çıkarıyorum."

"Görüyorum da neden?"

“Çünkü sersem şey, su birikintilerinde zıplamak istiyorum.”

Sanki aptal biriymişim de, ne yapacağını bilmem anlamamışım gibi söylemişti. Tanrım. Lanet olsun. Onu deli gibi seviyordum. Yağmur damlaları gözümün önünde akıp gidiyordu ama gözümün tek görebildiği şey önümde duran bu güzel kızdı. Parçalara bölünen incilerinin ona artık sihrini kaybettiklerini düşünmesine gerek yoktu, çünkü gerçek sihir aslında kendisiydi.

Hayretle ve merakla onu izlemeye devam ederken, gökten yağanı sadece birer yağmur damlaları olarak görmüyordum artık. Onlar artık zihnimde bana bir zamanlar anlattığı birer dilek kuyusuna dönüşüp Dahlia’nın her tarafında toplanıyorlardı. Bu kızın her dileğini yerine getirmek istiyordum, ancak aynı zamanda bundan korkuyordum da. *Ya benimle mutluluğu yakalayamazsa? Ya onunla olan bağlarını tamamen koparamazsa? Ya mutluluğu yakalayabildiği tek kişi oyduysa?*

İşte bu düşünceleri düşünmek beni oldukça korkutuyor, ilişkimizi dilediğim gibi daha öteye ve daha hızlı bir şekilde ilerletmeme engel oluyordu. *Ya onu hep benden daha çok severse? Onu her zaman benden daha mı çok sevecekti?* Dahlia’nın bir hayalete olan aşkıyla rekabet haline girmek çok da zor bir şey değildi aslında ama Ben hakkında öğrendiğim her şey ondan nefret etmemi sağlıyordu. Ancak onunla ilgili bildiğim bir şey vardı ki onu Dahlia’ya asla anlatamazdım. Onu asla incitemezdim.

Bir su birikintisinden diğerine atlayıp durduktan sonra gözlerini kapatıp ellerini yanlara doğru açtı. Başını arkaya düşürüp halkalar çizerek sanki insanlar bunu her gün yaparmış gibi kendi etrafında dönüyordu. Yaşama zevki

beni büyölüyordu; hiç tanımamış olmama rağmen, büyü-kanneciğinin ruhunun bu kızın içinde yaşadığına kesinlikle emindim.

Gülümseyerek yanına doğru gidince gözlerini açtı. Onu kendime doğru çektiğimde, gözlerini kırptırarak kirpiklerinde toplanan yağmur damlalarından kurtuldu. Belki içindeki sihir bana da bulaşır diye onu şehvetle öptüm. Onu ne kadar sevdiğimi anlamasını istediğimden öpüşmemizi hiç bölmeden sadece yavaşıyordum. Titremeye başladığında hedefime başarıyla ulaştığımı anlamıştım.

“Sürpriz!” diye çılgık attı arabanın bagajını açarak. Korumuzdan geri döndüğümüzde, duşumuzu aldıktan sonra Dahlia bazı işlerini hallederken ben de Xander’la kontrat işlemleri için görüşmelerimi yaptım.

Başımı ona doğru çevirerek, kaşımın tekini havaya kaldırıp bagaja baktım. “Bunlarla ne işimiz var bizim? Bir kreş mi işleteceğiz?”

Başını hayır anlamında sallayıp dudak bükerek kutuları işaret etti. “Üç yaşındaki çocuk tavla oynar mı hiç?” Her dudak büktüğünde onu öpesim geliyordu.

“Üç yaşındaki bir çocuk ne oynar bilmem ama yirmi altı yaşında, hatta neredeyse yirmi yedi yaşını dolduracak bir gencin neler oynayabileceğini çok iyi biliyorum ve o çok daha eğlenceli,” dedim onu kendime doğru çekip yumuşak dudaklarından onu öperek.

Arabanın etrafında dolaşıp kapısını açtı ve içeriden ağzına kadar meyve sebze dolu manav torbaları çıkardı. Tekrar arabanın bagajına doğru gelerek torbaları ayağımın kenarına bırakıp bana parmağını salladı. Kıkırdayarak bana doğru yaklaştı. “Şanslısın ki seni seviyorum, çünkü bazen espri anlayışın çok berbat olabiliyor.”

Şimdiye kadar bana sadece iki kez "seni seviyorum" demişti ama bunu da sayacaktım. Bu sözleri kâğıda yazarak ya da mesajla bana birkaç kez yollamıştı, ancak sanırım onun için bunu dile getirmek daha zor bir şeydi. Eminim Ben yüzündendi bütün bunlar. Ancak şimdi bunu düşünmek istemiyordum ve bu düşünceleri kafamdan atarak tüm dikkatimi bu harika kıza vermek istiyordum.

Dudaklarımı yalayarak onunla ilgilenmiyormuş gibi yaptım, "Ne? Ben ne dedim ki? Bir de o torbaların içinde ne var?"

Gülümseyerek ellerini göğsümden yukarı gezdirip boynuma sarıldı. "Bana aptal numarası yapma, ne dediğini çok iyi biliyorsun," dedi şakacı bir tavırla kulağıma fısıldayarak. "Torbalara gelince, sabırla bekle ve gör."

Hafif kısık bir ses tonuyla kulağına iyicene yaklaşarak, "Oyunlarla mı ilgili, yoksa eğlenceyle mi ilgili?" diye sordum.

Yine kıkırdamaya başladı. *Tanrım, çıkardığı bu sese bayılıyordum.*

Ellerini boynumdan çekip yüzümü okşadı. Beni dudaklarımdan öperken ona sımsıkı sarıldım. Birkaç saniyeliğine öpüşürken avuçlarımla sırtım ovalıyordum. O kadar kaptırmışım ki kendimi, kendini bir anda geri çekip popoma bir şaplak attığında bir anda neye uğradığımı şaşırmışım. "Aynı sohbete hem üç yaşındakilerden hem de cinsel içerikli sözcüklerden bahsedemezsin! Bu o kadar yanlış bir şey ki."

Kollarımı önümde birleştirip gözlerimi kısarak parmağımınla ona doğru işaret ettim. "Beyninde sürekli S-E-K-S kelimesini düşünen biri değilim ben! Bu sözcük ağzımdan bile çıkmadı."

Bana başımı sallayınca kelimeyi heceleyerek onu azarlıyormuşum gibi yapıyorum.

"Hadi gel. Bunları indirmeme yardım edersen seni ce-

zalandırmak zorunda kalmam," dedi. Beni bagaja doğru çekiştiriyor, kendisi de yere bıraktığı torbayı alıyordu.

Arabadaki kutuları kucaklayarak ona dönüp gülümse dim. "Sohbetin başında bana bunun ucunda bir ceza ol duğunu bana söyleseydin, şimdi burada durup bagajını boşaltıyor olmazdık."

Beni öne doğru ittirerek, kendisi de birkaç kutu kucak ladı. Onu arkasından takip ederek gözlerimi o muhteşem kalçalarına dikip merdivenleri çıktım.

Oyunları tezgâhın üzerine bırakıp arkamı döndüm ve bir kutuyu daha taşıdım. "Ben sadece Monopoly oynarım, o da eğer oyunu benim kurallarımla oynarsak."

Ellerini kalçalarına götürerek, tek kaşını kaldırdı. "Ney miş bakalım bu kurallar? Milton Bradley sana yeni bir set mi gönderdi acaba? Çünkü bildiğim kadarıyla oyun icad edildiğinden beri kurallar hep aynı."

Muzır bir gülümsemeyle oyunu kenara bırakıp telefonumu cebimden çıkardım ve ona doğru tutarak, "Dahlia, aslında bugün Milton bana bizzat kendisi bir mesaj atıp oyuna yeni eklenen bir kuralı bildirdi," dedim.

Bana doğru yürürken gülümsüyor ve ellerini omuz larıma koyarak gözlerimin içine bakıyordu. "Birincisi, Milton'ın yüzyıllar önce öldüğünden eminim." Parmakla rını kollarımdan aşağıya kaydır dı ve ellerimi tuttu. "İkin cisi, merakımdan ve oyunlardaki yenilikleri takip etmeyi sevdiğimden soruyorum: Oyundaki bu yeni kural ney miş?" diye sordu baştan çıkarıcı bir ses tonuyla.

"Bilmiyor musun güzellik?"

Gözlerini kırıştıtarak, akıllı olduğunu göstermeye ça lıştığı zamanlardaki o şirin Güneyli aksanıyla konuşuyor du. "Sayın Bayım. Eğer bilseydim size sormazdım, değil mi?"

Ellerini sıkıca tuttum ve onu kendime doğru çekerek

kulağına fısıldadım. "YÜRÜ noktasından her geçişte iki yüz dolar toplamak yerine üstünden bir şeyi çıkarmak zorundasın."

"Hımm," dedi dudağını ısırarak. Oyunu tezgâhın üzerinden alıp mutfak masasına doğru ilerledi. Kutunun üzerindeki şeffaf kâğıdı çıkararak oturdu ve o dayanılmaz seksi gülüşüyle bana göz kırparak yeni oyunumuz olan Strip Monopoly'yi başlattı.

Dahlia evine geri dönmemeye karar verdi. Kalan tüm eşyalarını topladı ve inşaat firmalarıyla anlaşarak gerekli tamiratları yaptırıp tekrar satışa vermeye karar verdi. Uzun süreli yaşayacağı yer hakkında o tatsız olaydan beri hiç konuşmadık ama benimle yaşamasını istediğimi biliyordu. Aslında çoğu zaman bende kalıyordu ama hiç burada temelli yaşamak isteyip istemediğinden bahsetmedi şimdiye kadar.

Grace'le birlikte yaşamaya o kadar kararlı ki neredeyse gün aşırıyı orada kalıyordu. Dün gece bile, Strip Monopoly oyunumuzu bitirir bitirmez Laguna Beach'e gitmek konusunda ısrar etti. Neden oraya gitme ihtiyacı duyuyordu anlamıyordum ama bu konuda sorun çıkarmıyordum, çünkü sonunda o mutlu oluyordu ve ben de hep onun mutluluğunu istiyordum. Ama yanıma taşınsa ben de mutlu olacaktım.

Geçen üç haftanın neredeyse her gününü birlikte geçirip çok eğlendik. Dahlia şu an da çalışmadığından ben de Xander'dan grubun yeni kontrat çalışmalarıyla ilgili haber bekliyorken, sadece şehri gezinip eğlenceli vakit geçirdik. Başta evin eksiklerini ve ihtiyaçlarını almak için biraz vakit harcadık. Bir mutfak masası, tencere ve tavalar aldık. Ama son zamanlarda vaktimizin çoğunu koşu yaparak, doğa

yürüyüşleri yaparak, Grove'da sinemaya giderek, oyunlar oynamak için çarşıya giderek veya öğlen yemekleri için değişik restoranlara giderek geçiriyorduk. Bazen Hollywood Bulvar'ında yürüyüş yapıyorduk boylu boyunca, bazı günler ise sadece evde vakit geçiriyorduk. Çoğu gece, benimle birlikte grup çalışmalarına geliyordu ve çıkışta ya Aerie'yle dışarı çıkıyor ya da bizim diğer çocuklarla buluşuyorduk.

Ne yaparsak yapalım, Dahlia ve ben ortamdan erken ayrılıp hemen eve dönüyorduk, çünkü onun o seksi vücuduna dokunmadan yapamıyordum. Eminim o da aynı şeyleri hissediyordu, çünkü artık kimin daha erken eve dönmek isteyeceği aramızda bir oyuna dönüşmüştü. Kim kazanırsa kazansın, bir an evvel eve ulaşmak bile zorlayıcı oluyordu. Yolda giderken bile kendimizi eğlendirmek için bir şeyler bulmuştuk.

Bir sonraki Dahlia'mın doğum günüydü. O günü, onunla birlikte kutlayacak olmak beni çok heyecanlandırıyordu. Bell de ufak bir parti düzenlemek istediğinde, ona evet dedim.

Dahlia, Aerie'yle birlikte Laguna Beach'den dönüş yolundaydı. Ben de yeni içeri giriyordum. Dahlia'ya hediye almak için dışarı çıkmıştım ve hediye eve gelince Bell'in hediye paketi haline getireceğini umuyordum, ancak evimdeki kaos ortamını görünce kendi kahverengi kâğıdına sarılı kalmasını tercih ettim.

Bell'in arkadaşları da evin içinde parti malzemeleriyle Bell'den aldıkları emirlerle oradan oraya koşturuyorlardı. Başımı sallayarak sadece gülümsedim bu durumlara. Böyle olacağını bilmeliydim. Bell masayı tarif ederek peşinden Garrett'i de sürüklüyordu. "Dikkat et!" diye bağırarak masaya bir sürü bardak ve tabak yerleştirdi. "O pasta'nın üstündeki süsten en ufak bir parça bile alırsan, o koca kışına yasaklarım bu partiyi, ona göre!"

"Hey dostum kız kardeşin bize patronluk taşıyor," diyor bana bakarak.

Bell kuturların içerisindeki yiyecekleri çıkarıp mutfak tezgâhını dolduruyordu. İçkileri bar masasına sıralıyor, kocaman mor çiçek desenli bir pastayı mutfak masasının üzerine koyuyordu. Bara doğru yaklaşmış bütün bu olup biten çılgınlıkları izliyordum. Bell elinde beyaz ipe bağlı bir sürü mor balonla mutfığa girdi.

"Bell, şaka yapıyor olmalısın!"

Gülümseyerek halinden çok memnun bir hâlde balonları dolap kapaklarına bağladı. "Ne var? Mor rengini çok seviyor!"

"Yok, yok renginden bahsetmiyorum Bell. Bundan bahsediyorum," deyip elimle odanın içini işaret ettim. "Büyük bir eğlence diye anlaşılmamıştık. Konuştuğumuz şey bu değildi."

Başını sallayıp bana baktı. "Ne anlaşması? Sen parti düzenleyebileceğini söyledin, ben de aynen onu yapıyorum şu an. Oyunbozanlık yapma şimdi."

Yüzünde sinir bozucu bir gülümseme vardı ve benim de sabrım taşmaya başlıyordu. "Sen bana ufak, birbirimizin arkadaşlarını tanıma fırsatımızın olacağı türde bir parti olacağını söylemiştin ama bu öyle bir parti değil!"

Bell'in ufak çaplı bir şeyler organize edemeyeceğini bilmeliydim. Yaptığı her şeyi abartılı yapardı o.

"River! Bana bağırma! Anladın mı? Bunu senin için yapıyorum. Senin yeni sevgilin için, benim de yeni arkadaşım için ve senin bu duruma köstek olmak yerine takdir etmen gerekir."

Derken parmağıyla bana işaret ederek, "Bir daha bağırırsan, anneme söyleyeceğim," dedi.

Geceye devam edebilmek için ondan özür dilemeye karar verdim. "Özür dilerim, Bell, hayatım." dedim biraz

sinir bozucu bir tonda. "Annemize şikâyet etmekle tehdit etmek için sınırları biraz büyüdük, değil mi?" diye sordum ve sonra ona sormak istediğim başka bir şey olduğunu hatırladım.

"Bu arada sen Dahlia'nın mor rengini sevdiğini nereden biliyorsun?" Bunu ben bile bilmiyordum.

Cevap vermeden önce birkaç saniyeliğine böbürlenerek, "River, hadi ama. Dahlia ismini yıldız çiçeğinden alıyor ve herkes yıldız çiçeğinin mor olduğunu bilir."

"Bell, sen sarhoş musun?" Bunu sormam gerekiyordu, çünkü verdiği cevap duyduğum en aptalca cevaptı.

Kaşlarını çatarak, "Hayır değilim. Ya sen?" diye sordu. Başımı sallayarak derin bir nefes aldım.

Ona baktığımı fark edince, yiyecek dolu tabakların üstlerini açıp onları bar masasının üzerine koydu.

Parmaklarımı onu göstererek, "Eğer deliye dönerse seni suçlayacağım, haberin olsun," dedim.

"Neden deliye dönsün ki? Herkes yaş günü partilerini sever!" dedi ve bana kocaman gülümseyerek Garrett'e seslendi. "Garrett, diğer yiyecek tepsileri nerede?"

"Getiriyorum. Bekle biraz Bell!"

"O zaman hızlan biraz. Kızının keyfini bekleme."

Bu partide hazırlanan hiçbir şeyi eğlenceli bulmuyordum, özellikle de Dahlia'nın bunu nasıl karşılayacağını bilemediğimden. Düşününce çok sinirleniyordum.

Hoparlörlerden bir anda kulakları delen, "Pislik herif," diye bir ses geldi. Arkamı döndüğümde Nix'in ses sistemini akustik hâle getirdiğini ve bir DJ masası kurmaya çalıştığını gördüm.

"Lanet olsun. Ne yapıyorsun sen?"

Çenesiyle Bell'i işaret etti. "Bir DJ kurulumu istedi."

"DJ'mi? Ne için? Neden? Burası lanet olası bir gece kulübü değil ki!"

Nix omuzlarını silkerek hâlâ Bell'i işaret ederek, ne yaptığını biliyormuş gibi ses sistemini kurmaya devam etti.

"Bell," diye bağırdım. Artık ona duyduğum sabrım taşmaya başlıyordu.

Yaima gelip beni kolumdan çekerek, Nix'in yanından uzaklaştırdı beni.

Sürgülü cam kapıları açtığında kafama bir şeyler takıldı. Balonlar Bell'le birlikte yüzümdelerdi.

"Sen," dedi bana beyaz ipleri vererek, "şu lanet sesini kesip bana yardım ediyorsun."

Ses tonundan canının sıkın olduğu anlaşılıyordu. Bu yüzden üstüne fazla yüklenmeden benden nasıl bir yardım istediğine baktım. Bu kadar hazırlığı yapmış olması aslında çok güzel ama ben daha ufak çaplı bir parti istiyordum. Birlikte "İyi ki doğdun" şarkısını söyleyip, biraz pasta yedik, sonra misafirler giderdi ve bende doğun günü kıızıyla baş başa kalırdım diye düşünmüştüm.

Tabii ki artık plan değiştiğine göre derin bir nefes alıp kız kardeşime baktım ve ellerimi havaya kaldırıp teslim oldu. "Senin için ne yapabilirim?"

Etrafıma bakınca Xander'ı getirdiği bir hatunla öpüşürken buldum.

"Şu birbirine bağlı olan balonları görüyor musun? Bağcıkların açılıp sandalyelerin üzerine bağlanmaları lazım."

"Sandalyelere mi?" diye sordum, çünkü evdeki tek sandalyeler dışarıdaki masanın etrafındaki sandalyelerdi. Ayrıca balon sayısı sandalye sayısından çok daha fazlaydı.

Çenemi çimdikleyerek, başımı havuza doğru çevirdim.

"İşte oradaki sandalyeleri açıp o masaların etrafına dizeceksin," diyerek havuzun diğer ucunda duran bir yığın yuvarlak masayı gösterdi.

"Bell tam olarak kaç kişi davet ettin sen?" diye sordum,

Çünkü lanet olsun, burada çok fazla masa ve sandalye vardı.

Partiye ayak uydurmaya çalışıp eğlenen insanların içinden bomboş yemek odasına gidip geliyordum. Camdan dışarı baktım. oktan bir saat önce gelmiş olmalıydılar.

Partiden önce mesajlaşmıştık.

Aerie'nin kıyafet seimimle ilgili endişesi olduğundan yolda durup bir şeyler alma konusunda ısrar etti. Birazdan oradayım :)

Belki de çıplaklığın serbest olduğu bir parti olmalıymış ;)

Belki ilerleyen saatlerde olur. ;) <3

Onu henüz görememiştim ve partiyi boş verip direk çıplaklığın serbest olduğu bölüme gitmek istiyordum.

Bu arada çalan müzik berbat olduğundan, istek parçalarını sıralamak istiyordum. Burada o kadar fazla insan vardı ki Dahlia'nın çok sevdiği Hollywood yazısını bile göremiyordum.

Bir süredir görmediğim bir kaç arkadaşla konuşmak için durdum. Sonra yavaşça Daniel'in yanına gitim. Sanırım adı Daniel'dı. Danile kız kardeşimin sevgilisiydi ve partiye DJ'lik yapıyordu. Bell, satın aldığı bütün o değişik bardaklara şarap, çeşitli içkiler ve kim bilir daha neler koyuyordu. Garrett ve Phoenix kendilerinin garson gibi kullanılmak istemedikleri için ondan uzak duruyorlardı.

Mutfağa gidip ağzına kadar dolu olan buzdolabından bir bira kapıp koltukta oturan Xander ve sarışın bir kızın yanına oturdum. Kızın adını tam hatırlayamıyordum ama onunla daha önce de çıkmıştı.

"Aman Tanrım River!" dedi kız ve bir anda buraya otur-

duğuma pişman oldum. Ses tonu mızımız bir genç kız sesi gibi ve kıkırdamaları ise beş yaşındaki bir çocuğunki gibiydi.

Bir yudum biramdan içtim ve şişemi ona doğru kaldırarak, "Hey, seni tekrar görmek ne güzel," dedim.

Xander bana gülümseyerek bakıp, "Chloe," dedi.

Bazen gerçekten de baş belası olabiliyordu. Bana ismini hatırlatması çok gereksiz bir davranıştı. Demek istediğim aslında, Xander her dışarı çıktığında yanında başka bir kız olurdu. Bu kızın da çok hoşlaştığım kızlardan biri olduğu söylenemezdi. Ses tonu o kadar tiz ki duyduğum anda derimin çekilmesine neden oluyordu.

"River, yeni evine bayıldım. Ne zaman taşındın? Tasarımcın var mı, yoksa benim kankam bir tasarımcıdır ve sizi tanıştırebilirim!"

Dudakları hareket ediyordu ama ben hiç dinlemiyordum bile. "Kanka" dediği anda beni kaybetti ama yine de ona kibarca gülümsedim. "Tabii, olabilir."

Bu tür kızlara bir saniye olsun bile dayanazdım. Hem baştan çıkarıcı olmaya çalışırlar hem de ağlak bir velet gibidirler. Kendilerini seksi sanıyorlardı ama aslında yanılıyorlardı. Dahlia ile tekrar karşılaşmadan önce böyle kızlardan çok girmişti hayatıma. Dahlia'nın yakından uzaktan alakası yoktu böyle kızlarla, bu da beni çok mutlu ediyordu.

Ön cebimden telefonum titreşti. Bira şişemi yeni masama koyarak ayağa kalkıp çıkarıyorum cebimden. Dahlia'dan gelen bir mesajdı.

Üzgünüm, çok geciktik. Şimdi girişe geldik. :)

Xander ve yanındaki şen şakrak sarışına bakarak, "İzninizle. Dahlia geldi ve kapıyı varmadan önce ona Merhaba demek istiyorum," dedim.

"Dahlia? Dahlia'da kim?" diye sordu Chloe, Xander'a.

Xander bana bakarak cevap verdi. "Kardeşimi kılıbık hâle sokan bir kız."

Sadece başımı sallayarak ona pis bir bakış attı. "Onunla kılıbıklığa karşı *sevmenin* anlambilimini tartışacak değildim burada. Özellikle de bu şımarık kızın yanında.

"Haklı değil miyim, Âşık Çocuk?" diye bağırdı arkamdan.

Kapıyı açarak elimle kapı eşiğine tutunup Dahlia'nın, Aerie'nin arabasından inmesini izledim. Giriş kapısının reflektörleri üzerini aydınlatıp o muhteşem vücudunu gözler önüne seriyordu. Utanmaz bakışlarım oradan eminim ki belli oluyordu ama kimin gördüğü hiç umurumda değildi. Üzerindeki küçük siyah parçayla inanılmaz ateşli görünüyordu. Eminim onu alması için Aerie ikna etmişti.

Elbisesi kısa ve yakası açıktı. Bacakları o ayakkabılarla inanılmaz uzun duruyordu. Kapıyı kapatmak için arkasını döndüğünde kendimi kontrol etmem için biraz kaymam gerekiyordu. Elbisesinin sırtı açık, sarı saçlarıysa tepeden bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı, bütün tenini ortaya çıkarıyordu. Dahlia'yla baş başa kalabileceğimiz görüntüler geliyordu aklıma ve Bell'in bu parti organizasyonuna gerçekten lanet okuyordum.

Onu karşılamak için basamakları inerken güzelliğinden büyülenmiştim. Aerie'ye bir merhaba, diyerek hemen Dahlia'nın yanına geçtim. O ayakkabılarla neredeyse benim boyuma yaklaşmıştı. Göz göze geldiğimizde, ifadesiz bir yüzle bana bakıyordu. Ne gülümsüyordu ne de başka bir şey. Sadece bana bakıyordu. Dudakları hareketlenmeden önce bile biliyordum, bu gece ne kadar baştan çıkarıcı olduğunun farkındaydı.

Ela gözleri moduna bağlı olaraktan değişim gösteriyordu ve bu gece neredeyse kahverengiydi gözleri. Bu renk

olduğunda bayılıyordum gözlerine. Gözleri altın yelişi olduğunda da ona bayılıyorum. Gözlerinde sanki insana neredeyse hayal gördürten bir kalite vardı. Sanki onun görebildiği aynı ham görüntüleri ben de görebiliyordum. Zihni bir fotoğraf makinesi gibiydi. Gözlerinin içine bakınca muhteşem bir görüntü olduğundan daha güzel görünüyordu. Bir keresinde gözlerinin renk değiştirdiğini fark ettiğimi söylemiştim ona. Kahkaha atarak, "Peki eğer gözlerimin moduma göre değiştiğini söylüyorsan, sana cadılık yaparken ne renk oluyorlar?" diye sordu.

Ona doğru uzanarak boynunun o çıplak tenini öptüm ve saçlarının o mis kokusunu içime çekerek kulağına doğru öpücüklerle çıktım. Kulağıma fısıldayarak, "Merhaba, doğum günü kıızı. Çok güzel görünüyorsun, muhteşemsin, gerçekten," dedim ve onu kalçalarından tutup kendime doğru çektim.

"Sana da Merhaba," dedi ellerini kollarımın üzerine koyarak. "Üzgünüm, geç kaldık."

Onu tamamen öpebilmem için boynunu hafifçe eğdi. Tüyleri diken diken olunca elimde olmadan gülümsedim. Madem böyle bir davet aldım, o zaman ben de boynundan başlayarak köprücük kemiğine kadar indim. Tanrım, ona dair her şey çok şehvetliydi. Ben de inanılmaz heyecanlıydım şu anda.

"Eğer bu elbise için geciktiysen sorun değil," dedim ellerimi elbisesinin yanından kaydırarak. "Seni kesinlikle affediyorum. Çok ateşli görünüyorsun."

"Peki," diye hafifçe inledi ve "Teşekkür ederim," dedi kısık, alışık olmadığım bir ses tonuyla.

Baştan çıkarıcı gülüşü kendini tatlı bir gülüşe bıraktı ve kapı girişine işaret etti. "Sanırım bir kaç kişi demiştin ama burada birkaç kişiden daha fazla insan var. Bu daha çok bir partiye benziyor."

Tam ona durumu anlatacakken Aerie'nin merdivenlerden aşağıya seslenmesini duydum. "Caleb, demek adresi bulabildin!"

Caleb kapıya doğru yaklaştığında Dahlia'yı onu karşılaması için serbest bıraktım. Onu yanağından öpüp birbirlerine sarıldılar. Aslında ellerinin Dahlia'nın çıplak sırtında olmasını umursamamam gerekirdi ama umursuyordum. Onunla ilgili sevmediğim bir şey vardı. Belki de onun en iyi arkadaşı olduğu içindi ve büyük ihtimalle benim bildiklerimin hepsini o da biliyordu.

Caleb'in koluna girerek onu bana doğru getirdi. Onun verdiği bilekliği hâlâ taktığını görebiliyordum. Neden taktığını anlayabiliyordum ama bu beni rahatsız ediyordu. Bileklikle ilgili geçen hafta görüşmüştük ve onun pişmanlık duymama bilekliği olduğunu açıklamıştı bana. Ne diyebilirdim ki buna? O bilekliği takmak onu mutlu ettiği için, ben de elimden geldiği kadar umursamamaya çalışıyordum.

Caleb'le birlikte Aerie'nin arabasına doğru yürüdü. Ben de elimi uzattım. "Merhaba, dostum, gelebildiğine sevindim," dedim mümkün olduğu kadar gerçekçi görünerek. Kollarımı sevgilimin etrafına dolayarak onu kendime doğru çektim. Caleb'in huzursuzluğunu hemen hissettim. Bu akşam ilk defa sosyalleşecektik. Bakalım her şey nasıl yürüyecekti.

"Nasılsın? Üzgünüm sizinle akşam yemeğinde buluşmadım. Çok kısa bir zamanda bütün güvenlik sistemini değiştirmek isteyen yeni müşterimle bir toplantım vardı."

"Rahat ol. Başka bir güne plan yaparız," dedim dışlerimi sıkmamaya özen göstererek. "Hadi gelin içeri girelim." Dahlia önümde, parmaklarımı sırtındaki boşluğa sokarak ilerledik. Dokunuşlarımla titrediğini hissedebiliyordum.

Hepimiz mutfak masasının çevresinde "İyi ki Doğdun," şarkısını söyleyerek sıralandık ve Dahlia mumlarını üflüyordu. Tam arkasında durup ellerimi beline sardım ve onu kendime doğru çektim. Bütün mumlar söndükten sonra boynundan öpüp, "Dilek diledin mi?" diye sordum fısıldayarak.

Kafasını çevirerek bana baktı. "Tabii ki diledim ama biliyorsun sana söyleyemem."

Ona sadece gülümsüyorum, çünkü bu dilek olaylarından çok konuşmuştuk ama ilerde birden fazla dileğinin gerçek olacağının sözünü vermek istiyordum ve orada bıraktım.

Bell pastayı keserken ben de Dahlia'yı alıp boş olan yemek salonuna götürdüm.

Saat gece on ikiyi geçtiği için artık resmi olarak doğum günüydü. "Doğum günün kutlu olsun."

Saatime bakarak, bana gülümsedim. "Teşekkür ederim."

Onu öptüm ve dilim yavaşça ağzımın içine kaydırđım. Parmaklarıyla saçlarımı okşadığında kendimi geri çekerek, "Burada bekle," dedim.

Meraklı bakışlarla bana bakarak, "Tamam," dedi.

Ondan uzaklaşırken hâlâ ona bakarak vücudunu tepeden tırnağa süzdüm. Tekrar, "Burada bekle," dedim ve mutfığa bir kaç şey almak için geri gittim.

Xander girişin orda durup beni sıkıştırdı. "Ona söyledin mi?"

Ona sadece bir bakış atıp yoluma devam ediyordum. Ona bu konu hakkında konuşmak istemediğimi ve Dahlia'ya anlatmayacağımı söylemiştim. Öyleyse neden şu lanet olası çenesini kapatmıyordu.

Caleb, Bell'le konuşuyordu. Bell onun kim olduğunu biliyor muydu acaba? Beni görünce bulunduğum yöne doğru döndü.

Şu âna kadar ondan uzak durabilmeyi başarabilmiştim, o yüzden sohbeti kısa tutarak, "Dahlia ve ben yatağa girmeden önce birkaç şey almak istedim," dedim Bell'e ama Caleb'in de çekingenliği gözümünden kaçmamıştı. "Etrafı toplamayı aklımdan bile geçirme. Ben yarın hallederim," dedim ve bir bardak buz, bir şişe bira ve bir dilim pasta aldım yanıma.

Bell'i yanağından öperek, "Teşekkürler," dedim.

"Bak gördün mü, beğeneceğini biliyordum."

Ellerim dolu olduğundan Caleb'in elini sıkmadan veda-
laştım onunla. "Hey dostum. Geldiğin için teşekkür ederim. Arayı açma," dedim ve yanından ayrıldım.

"River," diye seslendi Caleb ve arkamı döndüm. "Ona çok iyi bak."

Nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum. Dudaklarımı birbirine kenetledim cevap vermeden önce. Bell bana onaylamadığını belirten bakışlarla bakınca, yüz ifademin düşüncelerimi direk yansıttığını anladım. *Defol Git*. Ama sadece, "Tabii ki bakacağım," dedim.

Dahlia yumuşak parmaklarıyla beni her iki yanımdan tutup beni döndürdü. Elimdeki pastayı da alıp, "Teşekkürler. Bu benim için mi?" diye sordu.

Birbirimize çok yakın duruyorduk. Gözleri şimdi koyu kahverengi oldu ve ifadesinden ne düşündüğünü anlayabiliyordum.

"Evet, senin için." Ona doğru uzanarak, "Benimle gel. Sana vermek istediğim bir şey var," dedim.

Yatak odasına girince, pastasını alıp bira ve bir bardak buzla kenara koydum.

Onları inceleyerek, "Tek kişilik parti mi?" diye sordu.

Ona şeytani bir gülücük atıp yanına gittim ve ellerimi bütün gece yapmak istediğim gibi tüm vücudunda gezdirdim. "Hayır, doğum günü kızı, buna iki kişilik parti derim ben."

Tek kaşını kaldırarak bana gülümsedi. "Tamam. Neymiş bakalım? Söyle hadi. O yaramaz aklınla neler planlıyorsun?"

"Peki. Önce sana hediyeni vermek istiyorum, daha sonra senin doğum günü dileklerinle ilgili planlarımı paylaşacağım seninle."

Dolabın üzerinde hediyyeyi aldım ve onu yatağa doğru götürüp oturttum. Hediyyeyi açarken bunun onun için olabilecek en güzel hediye olduğunu düşünüyordum. U2'nun orijinal el yazısıyla "Beautiful Day" şarkısının sözlerini ele geçirmeyi başarmıştım. Daha sonra onları evinde gördüğümüz çerçeveler gibi eski görünümlü siyah bir çerçevenin içine yerleştirmiştim.

Ne olduğunu anlayınca elini ağzına götürdü ve gözlelerinden yaşlar akmaya başladı.

"Bayıldım buna."

Birkaç dakika boyunca sadece hediyeye baktı ve elini birkaç sözün üzerinde gezdirip dikkatlice masaya bıraktı. Ayakkabılarını çıkarıp ayağa kalktı. Onun yanında durup onu izliyordum. Yan fermuarını açarak elbisesini çıkardı. Siyah dantel bir sutyen ve külot vardı üzerinde. Elbisenin içinden çıkarak bana yaklaştı. Gözleri yeşil-kahve tonlarındaydı. Daha önce hiç bu renk olmamışlardı.

"Tanrım. Seni çok seviyorum," diye kulağıma fısıldayarak kollarını öyle bir sardı ki boynuma, sanki beni bıraksa suda boğulacak gibi.

Bu sefer bana bu sözleri söylediğinde, sanki bana başka bir şey anlatmaya çalışıyormuş gibi geldi. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırarak ağzımı açıp onu içeriye aldım.

Bir süreliğine duraksayıp ona bakabilmek ve ona olan hislerimden bahsetmek için geri çektim kendimi. "Dahlia. Seni o kadar çok seviyorum ki daha önce hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi bu kadar sevmemişim."

Elimi kalbine ve kendi elini benim kalbime götürdü. "Sadece birbirimizin kalplerinin sahipleri değiliz. Beni öptüğün o ilk günden beri anlamıştım. Biz aynı zamanda birbirimizin ruh eşleriyiz. Bunu Vegas'ta geçirdiğimiz ilk gece anlamıştım."

Aynı duyguları paylaştığımı söylemek istiyordum, ancak parmaklarını dudaklarıma götürüp, "Sus...sözümü bittirmeme izin ver," dedi. Ellerimi sıkı sıkı tutup gözlerimin içine baktı. "River, bir daha bu konuyu açmayacağım ama bunu bilmen gerektiğini düşündüm. Ben'i çok sevdim. Gerçekten sevdim. Ancak birlikte olduğumuz dönemde ruh eşliliğine asla inanmadım. Aklıma bile geçmemişti."

Ayrıntılara inmesine gerek yoktu. Ne demek istediğini çok iyi anlıyordum.

Derin bir iç çektim ve büyük bir ferahlama duygusu kapadı içimi. O da benimle ilgili aynı benim onunla ilgili düşündüğüm şeyleri düşünüyordu. Tek kelime etmeden sadece başımla onayladım.

Parmaklarını gömleğimin üzerinde kaydırarak her bir düğmede durup düğmelerini açtı. Eğilerek her görünen çıplaklığı öptü. Parmakları çıplak göğsümde gezinirken dudakları dudaklarımı buldu. Nefes nefese kalmıştı. Benim de heyecandan soluğum kesildi, ancak dikkatli hareket etmek istiyordum. Onu hemen yatağa fırlatıp becermek istemiyordum. Gözyaşlarının sebebini ve bana yaptığı o itiraf konuşmasını neden yaptığını çok merak ediyordum ve bilmek istiyordum ama şu anda bana pek anlatmaya niyeti yok gibiydi.

Ellerini belime götürdü ve dudaklarını göğsüme indirip küçük öpücükler kondurarak karnıma kadar indi.

Onu geri çekip yüzüme doğru yukarı kaldırdım. O kahverengi gözlerine bakmak istiyordum ama o benim dudaklarıma odaklanmış durumdaydı.

Bilmek istemekle ve istememek arasında gidip geliyordum ve sadece sordum. "Dahlia, konuşmaya üzgün görünüyordun. Neden? Bunun *onunla* bir ilgisi var mı?"

İç çekerek derin bir nefes aldı ve anlattı. "Hayır. O konser babamla birlikte gittiğim son konserdi. Aynı zamanda Greek'e de son gidişimdi." Yanaklarımı kavrayarak devam etti. "Paketi açtığımda üzülmедim. Tam tersi çok mutlu oldum. Bana bir anımı hatırlattığın için onlar mutluluk göz yaşlarıydı."

Şimdi her şeyi bir araya getirmeye çalışıyordum. Benimin bu kıza karşı beslediğim sevgiyle titrediğini hissediyordum. Ne kadar fazla hüznü yaşamıştı şu hayatta. Nazikçe onu kucığıma alıp onu yatağına bırakırken, bundan sonraki mutluluğı bende bulmasına çok seviniyordum ve kendimi çok şanslı hissediyordum.

Onu yatırıp göbeğini öpmeye başladım. Dirseklerini üzerine kalkıp komodinin üstünü işaret etti. "Anlatacağına söz vermiştin," dedi kahkaha atarak.

"Neyi anlatacaktım?" diye sordum. Aklım hâlâ onun itiraflarıyla doluydu.

"Doğum günü dileklerini, seni budala şey."

"Ah, seninle ilgili doğum günü dileklerim." O kadar güzel ki ona gülümsedim ve onu mutlu edecek ne varsa yapmaya hazırdım. Ona baktım ve öptüm. Bardaktan bir buz küpünü alıp dilimin üstünde erittim.

"Ne yapıyorsun?"

"Dahlia, sana üç doğum günü dileğı sözü veriyorum."

"Sana ne dilediğini söylemezsem nasıl söz verebilirsin ki bana, seni budala şey? Ayrıca her doğum gününde tek bir dilek dileme hakkın var, biliyorsun."

"Güzellik, şimdiye kadar bilmen gerekirdi. Neredeyse her şey için kendi kurallarım vardır benim ve doğum günü dileklerinde bunun içindedir."

Parmaklarını saçlarımda gezdirerek, "Peki söyle bakalım sevgili cin, nasıl kurallar bunlar?" diye sordu.

"Madem sordun, memnuniyetle anlatayım o zaman. Benim dünyamda, bana cin olma şansı verildiğinde, gelip dilekleri teslim ederim."

Kıkırdayarak sızlanmaya başladı. Ben de bir buz küpü daha ağzıma alıp, buz gibi dilimle bütün vücudunu gezdirdim. Yol boyunca ağzımdaki buz küpünü bir ileri bir geri hareket ettiriyordum. Bir an için durup ona baktım. O da beni izliyordu. "Ve bu da bir numaralı dilek."

Ağzından kısık sesli bir mırıltı çıkıyordu. "Ah Tanrım, River. Kurallarına bayılıyorum."

Onu Sevmek İçin Doğmuşum

River

Şubat

3 ay sonra

Başımı sallayarak kolyeyi neden daha önce sipariş etmedim diye kendime tekme tokat giriştim. Kulağımda telefonla odanın içinde dolanıyordum. Mikimoto's paketin dün çoktan Xander'ın evine teslim edilmiş olması gerektiğini söyledi. Tabi pislik herif telefonu açsa öğrenebilecektim. Federal Express kargo şirketiyle beklemedeydim. Teslim alanların imza kaydını kontrol etmelerini beklerken tam o sırada kapı çaldı.

Kapıya doğru ilerlemek çok zordu. Dahlia resmi olarak yanıma taşındığından beri hala açmadığı kolilerin üzerinden atlayarak geçerken gülümsedim. Çok şükür sadece ihtiyacımız olabilecekleri buraya getirdi. Diğer eşyalarını Grace'in evinde bıraktı. Yoksa yürüyecek alan kalmazdı evde. Bütün evi mobilyayla donatabildik. Bir de eve bir yardımcı aldık ama paketleri açmak ayrı bir hikayeydi. Onları açmaya hiç vakit bulamıyorduk ama ev içinde yapmamız gereken şeylere artık takılmıyordum. Sonuçta artık sevgilim benim yanımdaydı ve çok şirin ve huzurlu bir hayat sürüyorduk.

Kapıyı açtığımda, serseri kardeşim gülümseyerek karşımda dikiliyordu. Beni kenara ittirip salona daldı ve koltuğa yerleşti. "Bu sabah arabama bindiğimden beri beni neden üst üste üç kez aradın?"

"Eğer telefonunu cevaplasaydın, öğrenirdin pislik herif."

Başını koltuğun arkasına doğru atarak kollarını da sanki oranın sahibiymiş gibi arkaya doğru attı. "Zaten buraya geleceğim için, ayrıca bir de nefes tüketmek istemedim," dedi. Deri ceketinin iç cebine uzanarak, "Pislik herif," diye ekledi.

Üstünde beyaz MIKIMOTO yazısıyla süslenmiş siyah saten kutuyu çıkarırken, alay edencesine gülümsedi. "Bunu mu arıyorsun, Âşık Çocuk?"

Dahlia'nın gelmediğinden emin olmak için merdivenlere bakıp hemen Xander'ın yanında gittim. "Geldiğini haber versen olmaz mıydı, sersem şey?"

"Demek sersem ha? Belki de kendime saklayıp bu gece karşıma çıkan ilk güzel kıza vermeliydim bunu. Nasıl olsa Sevgililer günü bugün. Eminim böyle değerli bir taş bütün geceyi garantilerdi."

Kutuyu yerde duran bölük pöçük kutulardan birinin içine atar atmaz tezgahın orada oturmaya gittim. Dahlia kolilerin üst üste konulup manzaranın kapanmaması için taşıyıcılara tembih ettiğinden bir yerden bir yere kutuların üzerinden zıplaya zıplaya gidiyorduk çünkü Dahlia çıkardıklarını tekrar yerine koymuyordu.

Xander mutfağa yöneldi. "Kardeşim, darmadağın bir hatunla yaşıyorsun."

Omuzlarımı silkerek, "Bazılarımızın evi temiz tutmaktan başka daha önemli şeyleri var," dedim.

"Aslında evde bir yardımcınız var. O da yapamıyor mu?"

"Dahlia, bizzat kendisi ilgilenmek istiyor. En kısa zamanda yerleşir. Sen o küçük kafanı bununla meşgul etme."

Kendine bir fincan kahve koydu. "Herneyse. Ben almayayım. Böyle bir dağınıklıkta ben deliye dönerdim," dedi ve kahve fincanını havaya kaldırarak, "Kahve?" diye sordu.

Kıkırdayıp, başımı evet anlamında salladım, "Xander, postayı tezgahın üzerinde bırakınca da sen çıldırırsın."

"Çıldırıktan bahsetmişken, kolyenin sana ulaşmaya-
cağından korkuyordun, değil mi?"

Xander içeri doğru yürürken sandalyemi döndürüp, parmaklarımla tezgahın üzerine hafifçe vurdum. "Korkmadım. Endişelendim."

"E, o zaman belki bir dahaki sefere sevgilinün hediyesini daha erkenden sipariş edersin," dedi kahkaha atarak ve ceketini çıkardı.

Başımla evet anlamında onayladım. Elindeki bir fincan kahveyi bana uzatarak yanıma oturdu. "Evet, şu plak kontratı..., " diye başladı sözüne.

Ayağımı yere indirerek, oturduğum yerde ona doğru döndüm. "Xander, markanın aptal koşullarıyla ilgili tartışmak istemiyorum şu anda."

"Bak, kardeşim. Aklın başka yerde biliyorum." Telefonunun ekranına vurarak bana doğru itirdi, "Ama bu saçmalığa artık bir son verip kontratı imzalamalıyız yoksa anlaşılamayacağız."

Telefonuna bakıp, bana orijinal imzalanmamış kontrata yapılan değişikliklerin listesini gösteren e-postayı gösterdi. Bunu daha önce en az üç kere gördüğüm için tekrar görünce gözlerimi devirdim.

"Xander. Hadi ama. Biliyorsun markanın derdi aslında anlaşma yapmak değil. Onlar bir an önce bizi ikna edip bir an evvel şu lanet olası albümü çıkartmak istiyorlar."

E-postadaki listede daha önce görmediğim tarutıma yönelik ihtiyaçlar da sıralanmıştı.

"Bu tur koşulları tamamen saçmalık," dedim ona, ayağa kalkıp okumaya devam ederek. "Herkes biliyor ki, marka eğer bir grubun dokuz ay boyunca tur yapmasını istiyorsa bunun sebebi, tek başına albümün satmayacağına inanmalarıdır."

"Korkaklıktan vazgeçip ve bunu bir an evvel atlatman gerek, River."

Telefonunu koltuğa fırlatıp, "Benim hiçbir şeyden vazgeçmeme gerek yok Xander," dedim.

"Bak Dahlia'yı da getirirsin yanında," dedi kahve fincanını tezgahın üstüne bırakarak.

"Olay o değil ki." Kendimi koltuğa atıp, botlarımı cam kahve masasının üzerine koydum. "O kadar uzun süre yolda olmak istemiyorum ben. O hayattan nefret ediyorum. Bir otobüste yaşamak, her dakika insanlarla yüzyüze olmak, sağlıksız yemekler yiyip, akşamları içmek ve asla yalnız kalamamak." Sonunda imzlamak istememenin gerçek sebebini ona açıkladım.

"Bakalım ne yapabiliriz," dedi kontratı imzalamama ihtimalimi ciddiye alarak. "Peki sen Dahlia'ya anlatmadın mı hala?"

Ayağa fırladım. Bu konuyu Dahlia evdeyken konuşamayacağını biliyordu.

"Hayır ve söylemeyeceğimi de sana söylemiştim."

"Pek akıllıca bir fikir değil. Ya Bell öğrenip Dahlia'ya anlatırsa?"

"Bell nereden öğrenecek? Sen öğrendin çünkü sana ben anlattım. Senden bu konuyu bir daha açmamanı istemiştim ve bu konuda ciddiylim."

"River, kadınları her zaman benim düşündüğümünden daha fazla koruma ihtiyacı hissetmeni anlayabiliyorum an-

cak bence burada bir hata yapıyorsun. Eğer bunu öğrenirse sana çok fena kızar."

"Kadınları koruma gibi bir ihtiyacım yok benim, Xander. Sadece gereksiz yere birinin duygularını incitmenin amacını anlayamıyorum."

"Tabi, tabi. Anlıyorum. Sen her zaman becermek amaçlı değil, aynı zamanda oturup iki kelime edebileceğın bir hatun isterdin kendine. Bu yüzden kimseyle neredeyse bir kereden fazla takılmadın. Dediğım gibi, seni gerçekten anlıyorum. Ama şimdi harika bir kızla birliktesin ve istediğın herşeye sahipsın. Sakın bunu batırma. Sadece bunu söylemek istedim. Biliyorsun ne olursa olsun her zaman arkadayım."

Merdivenden gelen ayak seslerini duyunca Xander'a çeneni-kapat bakışı attım birden. Kafamı çevirdiğimde güzel sevgilimin geldiğini gördüm.

"Hey, güzellik."

"Hey, sensin güzellik," dedi cilveli bir tonda.

Xander'a bakıp ona gülümsedi. Herhalde dünyadaki en muhteşem gülüşe sahipti. "Xander," dedi yumuşak bir tonda.

"İlham perisi," dedi Xander'da yumuşak bir tonda.

"Mercedes'ini tam öne mi park ettin? Çünkü eğer öyleyse fakir semtleri dolaşırken dikkat et de araban çalınmasın," dedi Dahlia, Xander'a gülmemek için kendini zor tutarak ve sonunda birlikte kahkahalara boğuldular.

Dahlia üç hafta önce taşındığından beri arkadaş gibi oldular. Birbirleriyle anlaşmaları uzun sürdü ama sarhoş bir gecenin ardından ve milyonlarca komik Güney Kaliforniya Üniversitesi hikayesinden sonra birbirlerini sevdiklerine karar verdiler. Aslında Dahlia, tüm ailemle çok iyi anlaşıyordu. Haftada en az bir kez annemle ve kızkardeşimle öğlen yemeklerine çıkıyorlardı. Hatta annem bu

evdeki çoğu eşyayı alması için Dahlia'yı ikna etmişti. O yanıma taşındığından beri evdeki herşeyi birlikte gidip aldık. Sanki bu evi ikimiz için almışım gibi hissediyordum. Bize tam yetiyordu. İkimiz de bu evi ve birlikte yaşamayı seviyorduk.

Dahlia dışarıdaki manazaraya bayılıyordu, hatta fırsat buldukça sürekli fotoğraf çekiyordu. Birlikte Dahlia daha taşınmadan önce yabancı çiçekler bile ekmiştik bahçeye. Geçen hafta çiçek verdiler. Çiçekleri gördüğündeki yüz ifadesi onu hemen oracıkta beceme arzusuyla doldurdu içimi. Koşu hattını her sabah koşuyorduk. Kazanan kaybedeni banyoda sabunlamak zorundaydı. Sürekli kendinin kazandığını sanıyordu. Tanrım, onu ne kadar da seviyordum.

Yanıma gelip bir anda kucağıma oturunca, boynunu öpmeye başladım. Xander ayaklanıp telefonunu alıp yanıma oturduğunda "Burada ne işin var?" diye sordu Dahlia, Xander'a.

Dahlia'yı boynundan öpecekmiş gibi onun üzerine abanunca onu sertçe ittirdim. "Defol git buradan, adamım. Talciz edebileceğin başka biri yok mu?"

"Aslında görmem gereken insnalar ve gitmem gereken yerler var," dedi ayağa kalkarak. "Artık gidebilirim."

"Çok iyi, adamım çünkü ben ayağa kalkamayacağım."

"Hoşçakal Xander," dedi Dahlia ve odadan ayrılana kadar ona el salladı. Ben de onu doğru dürüst öpebilmek için ona doğru döndüm. Ses tonu bedenimde bir elektrik akımı oluşturup ruhumun derinliklerini aydınlattı.

Xander bana bakıp başını salladı ve kapıyı kapatıp oradan ayrıldı.

Yumuşak dolgun dudaklarını öptüm. Elimi Pretenders tişörtünün arkasında gezdirdim sonra öne geçtim. "Niha yet yalnızız."

"Koca sabah yalnızdık zaten, seni budala," dedi sutyenin arasına sokmaya çalıştığım elimi ittirerek.

"Biliyorum ama sen hep alt kattaydın," dedim ve onu asıl koparan hareketime geçmeden önce alt dudağını emdim.

"Beni ne zaman istersen ziy..." derken kafamı kulağına yaklaştıp dilimi içine sokunca konuşmasını orada kesti. Bunu ne kadar sevdiğini biliyordum.

Yumuşak mırıltı sesleri çıkarınca bende ona gülümse dim ve sonra kucağımdan kalktı.

"Hey," dedi geri bana yanaşmaya çalışarak.

"Sana vermek istediğim bir şey var," dedim oradan çıkıp yatak odamıza giderek.

"Bir dakika öncede bana bir şey verdiğini sanmıştım," dedi ve güldü. "İçeri geleyim mi?"

Çok güldürüyordu beni. Gerçekten karşılaştığım en komik insan bu kızdı. "Hayır, orada kal."

Yatak odasından çıktıktan sonra, "Gözlerini kapat. Aradan bakmak yasak," diye seslendim.

O haldeyken ona doğru yaklaştım. "Peki. Bu aslında Sevgililer Günü hediyem değil," dedim ve yengesinin altı ya da yedi sıra inci kolyesini boynuna taktım. "Bu senin için her zaman yapmak istediğim bir şeydi çünkü senin için ne kadar anlam taşıdığını çok iyi biliyorum." Kolyeyi tam arkadan kapatıyordum ki her iki eliyle birden asıldı kolyeye. Gözlerini açıp incilere baktı. Sihirli dilek kuyuları olarak nitelendirdiği geçmişinin bir parçasıydı onlar. Onları onun için bir araya getirmiştım.

"Bunu sen mi yaptın?" diye sorduğunda gözleri hafif yaşlıydı.

"Tabiki ben yaptım. Senin için ne anlam taşıdıklarını bildiğim için seni mutlu etmek istedim."

Havaya zıplayıp beni öptükten sonra holden aşağıya

doğru koşarak, "Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni Seviyorum," diye çığlıklar atarak aynaya gitti.

Evet. Kendimi çok iyi hissediyordum.

O akşam kalbim o kadar sesli çarpıyordu ki, kalabalık restoranda bile yankılandığını düşündüm. Nefesimi tutup heyecanlı bir bekleyişle alt dudağımı ısırdım. Kutuyu açtı ve görür görmez bayıldı. Ağzı açık bir şekilde, o güzel yüzünden yaşlar süzülürken, sipariş üzerine yaptırdığım kolyeyi kurcaladı. "İnciler ve bir yıldızçiçeği? Ama nasıl?"

Parmağımı dudaklarıma götürüp, Sus sesi çıkararak, "Bu bir sır," dedim. Ayağa kalkıp, sandalyesinin arkasına geçerek kulağına fısıldadım. "Seni seviyorum." Sonra boynunda kendi halinde duran inci kolyeyi almış olduğum çeyrek ebattaki elmas bir yıldızçiçeğiyle değiştirerek boynuna taktım.

Saçlarını yana atarak, ona doğru eğilip o muhteşem kokuyu içime çektim. Meyvemsi bir kokusu vardı. Portakal ya da greyfurt, hangisi olduğuna emin değildim. Bunu yaparken başını eğdi, ben de boynunun arkasındaki küçük çili öptüm ve parmağımı çıplak sırtında gezdirdim. Lanet olsun. Çok seksiydi. Eğilerek ona abandım ve dilimi boynundan kulağına götürdüm. "Güzelliğin kadar lezzetlisin de. Burada yemek yemektense seni yemeyi tercih ederim," dedim ve tüylerinin diken diken olmasını bekledim. Tabii ki tüyleri diken diken oldu.

Ona gülümseyerek tekrar sandalyeme oturdum. "Gidelim mi?"

Arabayı beklerken kollarını boynuma doladı, ben de onu sıkıca yanımda tuttum. "Kolyemi çok seviyorum, bir de seni çok seviyorum."

Ona her sarıldığımda ya da onu her öptüğümde yaptı-

ğı gibi burnunu çeneme yasladı. Temiz, traşlı olmamı çok severdi, ben de onu bu kadar heyecanlandırmasına bayıldım. Ayrılıp arabaya doğru gittik.

Kapısını açarak, "Ama ben seni daha çok seviyorum," dedim.

Arabayı çalıştırıp yola çıkarken, çantasını karıştırıp siyah bir torba çıkardı. Valenin geçici bir sürelğine tuttuğu yerleri göstererek, "Oraya çekebilir misin arabayı bir saniyeliğine?" dedi.

Hayal dünyama çok iş bırakmayan bu elbisenin içinde ona bakarken, onun elini tutup ona gülümsedim. "Tabiki bebeğim, ama eve gidene kadar bekleyemez miydin?"

Kendi esprime kendim güldüm.

Elimi birden uzaklaştırarak onu tekrar tutmama izin vermedi. "River, sadece kenara çeker misin?"

"Tamam, güzellik, senin isteğin," dedim ona göz kırparak, o anda beni istediğini düşünüyordum.

Arabayı park edip yüzümü ona çevirdim. Bu kısa straplez, siyah elbisenin içinde yorgun görünüyordu. Elbise yumuşak teninin büyük bir kısmını gözler önüne sererek beni yalamam için çağırıyordu. Altı da o kadar kısaydı ki, parmaklarımı bacaklarında gezdirmek için deliye dönüyordum. Beni asıl mahveden ise o yüksek topuklu çizme-lerdi. Onları gördüğüm anda sertleşmişim. Dürüst olmak gerekirse, bu gece kendime zor hakim oluyordum. Aslında onu doğrudan banyoya götürmeliydim ama bugün Sevgililer Günü olduğundan biraz romantik olmak istedim.

Daha önce böyle romantik günleri hiç gerçekten sevdiğim biriyle geçirmemiştim. Bu yüzden böyle ortamlara çok yeniydin. Kızkardeşim, Dahlia'yı güzel bir otele götürmemi önerdi, ben de aynen onu yapıyordum. Aslında Beverly Wilshire'da geçen ay rezervasyon yapmıştık. Suit odalar doluydu ama yine de diğer odalardan boş odalar vardı.

Kısa bir süreliğine incilerine dokundu. O siyah torba da kucağında duruyordu. Çok mutlu görünüyordu. Derken bütün o kuzey kutbun buzlarını eritebilecek, o baştan çıkarıcı gülümsemesiyle, "Şimdi gözlerini kapat ve ellerini bana uzat," dedi.

Yutkundum ve başımla onayladım. Gözlerimi sıkarak kapattım ve avuçlarım ona doğru açık bekledim. Beklerken avuçlarımın içine yerleştirdiği metal malzemeleri hissedebildim.

"Sevgililer Günün Kutlu Olsun, River."

Gözlerimi açınca çeşitli işlemelerle süslenmiş altı metal gitar penası gördüm avuçlarımda. Başımı kaldırıp ona bakmadan önce her birini tek tek inceledim. Yüzümdeki gülümseme, oluşan selleri engellemek için kurulan dünya-daki en geniş barajdan daha geniş olmalıydı.

Hepsini tek elimde birleştirip, özellikle, SENİ SEVİYORUM yazanı kaldırdım. Şaşkınlıkla ona baktım. "Seni seviyorum," diye fısıldadım bir yandan duygularımı kontrol altına almaya çalışarak. Ona doğru uzanıp öptüm onu. Dilimi de ağzının içine sokarak, gerçekten o an hemen tadına bakmak istedim. Tek elimle penaları düşürmemek için sınıksız tutarken, diğer elimle de Dahlia'nın elini tuttum. Elimi yumuşak saçlarında, sonra da açıkta kalan boynunda ve omuzlarında gezdirdim.

Kıkırdayarak kendini geri çekti ve aynı benim gibi ağır ağır nefes aldı. "Ben seni daha çok seviyorum."

Başımı onaylamadığımı gösterir şekilde sallayarak, "kim kimi daha çok seviyor" oyunumuzu burada kesmek istedim çünkü biliyordum ki ben kazanırım. Dünya kimse benim gibi sevmemiştir. Bu kızı herşeyden çok seviyordum. Dahlia, elini sıkı sıkıya kapalı olan avucuma götürürken onu izledim.

Parmaklarımı açmaya başladı, tek tek, penalar görüne-

cek şekilde. SENİ SEVİYORUM yazan haricinde diğer hepsini aldı avucumun içinden. Sırasıyla her birinin üzerinde yazan güzel sözleri bana fısıldıyarak okudu.

"Tutun Bana," diye fısıldayarak, parmak uçlarını yazının üzerinde gezdirip onu SENİ SEVİYORUM yazanın yanına bıraktı. Sonra aynısını sıradakine de yaptı. "Dokun Bana, Öp Beni, Sev Beni." Sonunda kıkırdayarak, "Ve bu benim en sevdiğim, 'Âşık Çocuk'," dedi

Hepsi güvenle elimdeyken, onları tekrar torbalarına koymam için bana torbayı verdi. Hepsini koymadan önce DOKUN BANA yazanı ayırıp ön cebime sokunca şaşkın gözlerle bana baktı.

"Ne var? Önümüzdeki saatler için ayırıyorum onu. Belki ihtiyacım olabilir."

"Onlar sadece birer gitar penası budala şey, cinsel istek çipleri değil!"

"Ne olduklarını biliyorum!" diyerek koltuğuma geri yasanıp arabayı başlattım ve ona doğru bir bakış atarak, "Bunları bana hediye olarak verdin değil mi?" diye sordum.

Dudaklarım yine bir şeyi anlatmaya çalışırken yaptığı gibi şekilden şekile sokup büzdü. "Evetttt..."

"O zaman onları istediğim amaç için kullanabilirim."

Bana sadece başını sallayarak, "Peki o zaman Âşık Çocuk," dedi.

Müzik dinleyerek otoyolda ilerlerken, Mighty Storm'un "Through It All" isimli parçası başladı radyoda. Dahlia dikkatini sözlere verdiği için sessizce dinliyordu. Sanki sözleri ezberlemeye çalışıyormuş gibiydi. Şarkı biter bitmez sesi kısıp ona doğru döndüm. "Sana hiç söylemiş miydim, bir kaç sene öncesinde Jake Wethers'la birlikte sahne almıştık?"

"Johnny ölmeden önce mi? Lanet olsun, buna asla inanmam! Her ikisini de tanıyor musun yani?" diye sordu yerinden fırlayarak.

"Lanet olsun, bal gibi de inan," diye cevapladım onun kadar heyecanlı olmasam da. Lanet olsun kelimesini kullandığım için özür dilemedim çünkü bir şeyi vurgulamak için kullandım sadece.

"Vay be demek Jake Wethers'la gerçekten tanıştın. Muhteşem bir şey bu! Onunla tanışmayı çok isterim. Bence o bir müzik dehası."

"Evet, bütün her şey berbat oldu şimdi. Onunla ve grubuyla tanıştığımızda hepsi bir bütündü ama eminim atlatacaktır." Birini kaybetmenin ne kadar zor bir şey olduğunu düşündüm.

"Gösteriden sonra birlikte takılmıştık. Çocukların hepsi kafa çocuklardı. Sadece bir kez bile olmuş olsa anlarla birlikte çalarken çok şey öğrendik."

"Çok etkilendim. Demek Jake Wethers. Hımm... Başka kimlerle tanıştın? One Direction'daki çocuklarla?"

"Yok," diyerek güldüm. "Onların müzik tarzları bana pek uymuyor, ama D-bags'leri sever misin?" diye sordum. Biliyorum ki birazdan anlatacaklarım onu biraz ürkütecekti.

"Tabii ki severim! Kellan Kyle'ı çok severim! Sen de tanıyor musun onu?"

Başımı sallayarak onayladım. "İlk turumuza çıkmadan önce bir kez karşılaştık. Evan diye bir arkadaşıyla birlikte Los Angeles'daydı. Biliyorsun Evan, grubun davulcusu."

"Tabii ki Evan'ın kim olduğunu iyi bilirim. Kellan onunla bir gün Los Angeles'a giderken karşılaşıyor hatta, Oregon'dan geçerken."

"Her neyse, bizimle birlikte dağıtmak için Smitten's'a gelmişlerdi ancak onları son kez orada gördüm. Burada,

Los Angeles'da birkaç çocukla tanışmışlar ve sanırım bu yüzden D-bags'i kurdular. Geçen seneki turlarına çıkmadan önce onlardan hiç bir haber almamıştım." Ona doğru bakarak ekledim, "Bell'de Kellan'la tanışt. Birlikte takıldığımız gecelerde ve bazen set aralarında görüşüp bazı günlerde de dışarıda buluşuyorlardı."

"Yani kız kardeşin Kellan Kyle'la çıktı mı?"

"Tam olarak çıkma denilmez ve lütfen bana detay sorma çünkü bana asla bir şey anlatmadı."

"Bak işte sen de ünlüsün," dedi bana gülümseyip nihayet yerine oturarak.

"Hayır, aslında pek ünlü değilim. Bunu sana söylemiştim." Müziğe karşı bu kadar ilgili olması ve bazı sanatçıların onu bu kadar heyecanlandırması çok sevimli geliyordu bana.

Evimize giden çıkışı pas geçerek devam edince, bana levhayı gösterdi. "Bir dakika. Nereye gidiyoruz biz?"

"Sürpriz. Göreceksin ama tek bildiğim bugün evimizde uyumayacağımız."

"Peki nerede uyuyacağız? Sakın şişme bir minderde uyuyacağımızı bana söyleme."

Kahkaha atarak müziğin sesini açtım ve, "Yatakta," dedim.

Dudaklarını büzerek, uzun, narin yapılı kolunu ortaya çıkararak sesi yine kıstı. "Yatakta ama nerede?"

Dudaklarını öyle büzmesine bayılıyordum. O kadar ateşli görünüyordu ki.

"Nereye gidiyoruz?" diye tekrar sordu, bu sefer somurarak.

Kendimi tutamadan kahkaha attım çünkü sanırım bana küstü. "Ayaklarını yere vurup, kollarını önünde birleştirmeyeceksin değil mi? Çünkü eğer yapacaksan, sağa çekip bunu izlemem lazım."

Bana dilini çıkardı, ben de dilini yakalamaya çalıştım ama hızlı davranıp elimden kaçtı.

Müziğin sesini tekrar açıp çalan şarkıya eşlik ederken bir sonraki sorusunu bekledim, ancak önüne attığım her oyunu oynamada başarılıydı. Yanımda oturup tek kelime etmedi. Sadece oturduğu yerde kımıldayıp, üzerindeki elbiseyi biraz daha yukarı çekti. Ona ani bir bakış atıp tekrar yola baktım. Ben de oynayabilirdim. Esnedi ve kıyafetinin üst bölümü hafifçe aşağıya indi. Kahretsin, çok iyi. Ben de şarkı söyleyerek, mırıldanarak direksiyonla çalan şarkıya ritim tutarak, onunla ilgilenmemeye çalıştım.

Derken bir anda patlayıp konuşmaya başladı. Ben de ona gülümsedim.

“Şimdi. Nereye gittiğimizi söyleyecek misin?” diye tekrardan sordu.

“Kesinlikle Hayır.”

“Tüh. İşte bu hiç iyi olmadı çünkü seninle paylaşmam gereken bir sırrım vardı. Birlikte takas yapardık diye düşünmüştüm. Anlarsın ya. Ben sana anlatacağım sen de bana,” dedi ve vücudunu biraz döndürerek, dirseğiyle ön panele yaslanıp, çenesini avucunun içine dayadı.

“Hiç ilgilenmiyorum.”

“Ama bence ilgilenebilirsin, özellikle de söyleyeceklerim ne giydiğimle ... ay, pardon ne giymediğimle ilgili olunca.”

Başımı ona doğru çevirdim. “Yalan söylüyorsun.”

Dimdik oturarak, parmaklarını çizmelerinden başlayarak eteğinin altına, artık göremeyeceğim bir yerlere sokuyor. “Nereye gittiğimizi söyle ve sonra kendin gör.”

Elimi bir anda baldırına götürüp yumurtladım, “The Beverly Wilshire.” Oraya bir an evvel varmak için hızlandım.

Tamam, demek keyfi iyiydi.

"Aman Tanrım. Oranın muhteşem bir yer olduğunu duymuştum! Sevgililer Günü için rezervasyon yaptırmayı nasıl becerdin? Ben orada kalmak için neredeyse bir yıl öncesinden rezervasyon yapıldığını duymuştum."

İşte buna güldüm çünkü beni çok iyi tanıdığını söylüyordu hep, aslında tanıyordu da.

Parmaklarımla baldırlarına hafifçe dokunarak, "Bunu asla söylemem," dedim.

"Peki, öyle olsun."

"Detayları anlatmak takasın bir parçası değildi. Ama söz sözdür."

Parmaklarım iç bldırlarında dolaşmaya başladı. Yumuşak tenine dokunur dokunmaz arunda sertleştim. Aslında o diz üstü çizmeleri giydiğinden beri azgınlık derecesinde bir sertleşme yaşıyordum. Kalpler ve çiçekler artık umurunda değildi. Ben onu istiyordum. Onu tatmam gerekiyordu. Onun içinde olmak istiyordum. Bu yüzden daha da hızlı sürdüm.

Parmaklarımı bacaklarının iç bölgelerinde gezdirdim. Lanet olsun, yalan söylememiş. Altında külot yoktu. Parmaklarımı dolaştırmaya devam ederken ne kadar ıslak olduğunu hissettim. Beni o kadar heyecanlandırdı ki. Derken bir anda elini elimin üzerine getirip elimi uzaklaştırdı oradan.

Yüzünde muzip bir gülümsemeyle, "Şimdilik bu kadar yeter," dedi. Şaşkın bir şekilde ona baktım. Sakinliğin muhteşem bir resmi gibi görünüyordu o an.

Bir taraftan da kalbim hızla atıyordu. Sanırım şimdi de öfke nöbetine girme sırası bendeydi. "Ne? Neden?" diye mırıldandım.

Bacak bacak üstüne atarak elimi alıp, elinin üzerinde tuttu. "Çünkü detay vermek takasın bir parçası değildi."

O kadar azgındım ki otele giriş yaptığımızda, kot panta-

lonumdaki kabarıklığın fark edilmemesini umarak valey arabamın anahtarını verdim. Girişimizi çoktan yapmıştım ve anahtar da cebimdeydi. Bu yüzden doğrudan asansörlere ilerledik.

Nihayet asansörde yalnızdık. Ona uzanıp kendime doğru çektiğimde kalbim normalden yedi kat daha fazla atıyordu. Onu duvara yaslayarak dudaklarımı dudaklarına yapıştırıp tadının keyfine vardım. Bu öpücük öyle sevgi dolu romantik öpücüklerden değildi. O zamanları aşmıştık çoktan.

“Seni istiyorum, hem de şimdi.” dedim, ıslak, dilli öpücüklerimin arasından.

“Ben de seni istiyorum.”

Asansörden sendeleyerek çıktık. Dudaklarımı dudaklarından çekmek istemiyordum. Arka cebimden odanın anahtarını çıkarmaya çalıştım ama Dahlia, buna izin vermedi. Bokserımın lastiğinin içinden parmaklarını sokup ellerini öne kaydırđı ve pantolonumun düğmelerini açmaya çalıştı. Ben de arka cebime zorlukla ulaşđp kart anahtarı çıkardım.

Odaya vardık ve ben bir şekilde kapıyı açmayı becerdim. Girer girmez elbisesini aşığıya çektim ve yere düştü. Kahretsin üstünde sutyen de yoktu. Bir adım geri atıp onu inceledim. Önümde sadece becer-beni çizmeleri ve incileriyle öylece duruyordu. Onun şu halini fotoğraflamayı çok istedim. Bu görüntüsünü asla unutmazdım artık ama onun yanımda olmadığı zamanlarda çıkarıp bakmak için isterdim.

O da benim ona baktığım gibi bana baktı. Parmaklarını saçlarında gezdirirken nefes alış verişlerinin hızlandığını duyabiliyordum.

Bir adım daha geri atıp odayı inceledim. Cam kenarın-

daki masada soğumaya bırakılmış şişeye ve yanındaki bir kase çileğe işaret ederek "Şampanya?" diye sordum.

"Kesinlikle," dedi orada durup dudağını ısırarak.

Tıpasını açıp, ikimize birer kadeh hazırladım. Onun kadehine iki adet de çilek ekledim. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabi, ne istersen," dedi. Benim yanımda bu halde böyle rahatça dolaşması çok hoşuma gitti.

"Fotoğrafını çekebilir miyim?" diye sordum ama yine de gerildim çünkü böyle bir isteğim karşısında nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Muhtemelen benim bir sapık olduğumu düşünecekti.

Yavaşça bana doğru yaklaştı, kendi kadehini aldı ve kenarına taktığım çileği şampanyaya batırıp ısırıldı. "Belki de takas yapabiliriz."

Onun bu görüntüsü karşısında yutkundum ve bütün gerginliğim gitti.

Kaseden bir çilek daha aldım ve onun bardağına batırıp, dudaklarının arasına soktum. "Ah. Evet. Ne var peki aklında?"

"Ben de fotoğraf çekmek istiyorum."

"Sen de benim çizme ve inciler takmış halimin fotoğrafını mı istiyorsun?"

Kıkırdayarak, "Hayır, fotoğrafını çekerken üzerinde sadece" kadehini bırakarak gömleğimin düğmelerini açıp çabucak yere fırlattı gömleği. "Bir kot pantolon ve..."

Dudaklarına yapışarak üzerindeki şampanyayı yaladım. "Ve?"

"Önce benim fotoğrafımı çek," dedi ve alt dudağımı bir kaç saniyelik emip geri çekildi.

Omuzlarımı silkerek ön cebimdeki telefonumu çıkardım. DOKUN BANA penası da aynı yerdeydi. Onu da dışarı çıkarınca gülümsedim. "Bunu daha sonraya saklıyo-

rum," dedim ve havaya kaldırarak onu masaya bıraktım.

Dahlia bir sürü komik pozlar vermeye başladı, ben de ona nasıl poz vermesini söyleyen bir moda fotoğrafçısı gibi davrandım. Bunu yaklaşık beş dakika boyunca yaptık. Verdiği pozlar önce masum, şirin sonra gittikçe seksi olmaya başladı. Azgınlıkmetrem artık göstergeden taşıyordu.

"Tamam. Oyun zamanı bitti. Şimdi gerçek fotoğraf zamanı."

"Peki patron," dedi ellerini beline koyarak. "Nerede durmamı istersin?"

"Tam burada," deyip durduğu yeri işaret ettim ve ona uzanarak onu öptüm. "Teşekkürler."

Hafif bir gülümsemeyle bana bakarken üstüste üç poz çektim, en azından birinin iyi olacağını umarak. Çektiğim fotoğraflara bakmak için telefonun albümünü açtım. "Çok güzelsin Dahlia," diyerek bakması için ona telefonumu uzattım.

"Kendimi çıplak görmek istemiyorum, seni sapık şey," diye şakalaştı ve ben de gülmeye başladım. Kadehlerimizi alıp Dahlia'ya kendininkini uzattım ve kadeh tokuşturarak, "Sevgililer günün kutlu olsun, güzellik," dedim.

"Senin de sevgililer günün kutlu olsun River. Seni seviyorum."

İkimizde birer yudum içtikten sonra kaseden bir çilek daha alıp bu sefer dudaklarına değil göğsüne doğru yöneldim. Sonra da dilimin ucuyla aynı yolu izledim. Göğüslerinde birer birer halkalar çizerken göğüs uçları sertleşti. Göğüslerinden tekrar yukarı doğru boynuna ve sonra kulağına gelip, "Seni şimdi istiyorum," diye fısıldadım.

"Sakın, sakın," dedim ve bana hayır anlamında parmağını sallıyor.

Çantasını fırlattığı yatağa doğru giderek, içinden bir ruj çıkarıp dudaklarına sürdü.

"Buna ihtiyacın yok ki, biliyorsun. Dışarı çıkmıyoruz ki?"

"Biliyorum. Bu fotoğrafım için."

"Senin fotoğraflarını çektim ya Dahlia."

"Hayır seni budala, benim çekeceğim fotoğraf için."

"Yok. Yok. Ben asla ruj sürmem," diye uyardım. "Anlaşmamızda böyle bir madde yok."

Elinde rujuyla bana doğru yürüyerek, "Tabiki süreceksin ama dudaklarına değil," dedi.

Beni umursamayarak omzumu, göğsümü ve karnımı öpmeye başladı. İşi bitikten sonra da beni yatağa iterek, "Yat hadi," dedi.

"Patronluk taslayan da kimmiş?" diyerek güldüm.

Beni umursamayarak telefonunu aldı. Birazcık şansım varsa şarjı bitmiş olmalıydı. *Kahretsin. Sanırım bitmemiş.* Fotoğraflarını çekmeye başladı.

"Poz vermiyorum," dedim ve sadece yatakta uzanıp kollarımı başımın arkasına koydum.

"Nasıl istersen."

Onun bu rahatlığına bayılıyordum.

"İşim bitti," dedi.

Şimdi, nihayet onu o çizmelerle gördüğüm anda yapmak istediğim şeyi yapabiliydik. Yani, aslında ona her baktığımda yapmak istediğim şeydi bu. Ve bugün Sevgililer günü olduğundan normalden daha yavaş davranıp, bu güzel, komik, seksi ve harika kızla aşk yapacaktım.

Ayağa kalkıp, aceleyle kot pantolonumla boxerımı çıkardım üstümden ve ona, "Peki, ama benim işim daha bitmedi," dedim.

Elmaslar

River

6 ay sonra...

Onu kendime doğru çekince burun buruna geldik. Temiz, pak gömleğinden tüm gücümle avuçladım. "O benim. Sen onu hak etmiyorsun, asla hak etmedin zaten."

Bana baktı, sanki hiçbir şey olmamış gibi öfkeyle beni silkeledi. "Sen olayları öyle mi görüyorsun? Ben olayları biraz daha farklı görüyorum. Sen benim bıraktığım bir boşluğu doldurdun. Senin görevin ancak bu olabilir zaten. Gerçek bir şeyin yerine geçen bir yedek oyuncu."

Bir hamleyle çenesini yumrukladım. Beni geri yumruklamak için harekette bulunmadı. Hatta benimle hiç fiziksel irtibata geçmiyordu ancak yarattığı acı herhangi bir fiziksel darbeden çok daha acı veriyordu.

Elinin tersiyle ağzını sildi ve kısık gözlerle bana baktı. "Lanet olsun. Neye inanmak istiyorsan ona inan, tatlı çocuk. İlk önce benimdi o ve her zaman da benim kalacak. Senin söyleyeceğin ya da yapacağın hiçbir şey bu gerçeği değiştiremez."

"O senin hiçbir şeyin değil!" diye bağırdım. Kolumda bir dürtü hissediyordum. Gözlerimi açıp dirseklerimin üzerine fırladım. Oda kör karanlıktı. Hiçbir şey göremi-

yordum. Dahlia yatakta dönünce ve lambanın da açılmasıyla gözlerim bir anda kısıldı. Yanaklarımı okşarken yanan lambanın ışığı altın sarısı saçlarını aydınlatıyordu. "İyi misin?"

Biraz evvel yaşadıklarımı üzerimden atmaya çalışıyordum. Sadece bir rüyaydı. Onu asla kaybetmeyeceğim. Cevap vermeden önce birkaç kere yutkundum. "Evet, iyiyim."

Tekrar yattığımda kafasını kafama yasladı. Yastıkların üzerine yerleşerek tam da çenemin altına öptü. "Konuşmak ister misin, rüyanla ilgili?"

"Hayır. Konusu neydi, onu bile hatırlamıyorum," diye yalan söyledim. Bu rüyaları ona nişan yüzüğü aldığımdan beri son bir haftadır yaklaşık her gece görüyordum.

"Emin misin?"

Derin bir nefes alarak boğazımda oluşan düğümü çözdüm. Ona cevap vermek zorunda değildim. İyi olduğumu bilmesi yeterliydi. Ona baktım ve her ikimizin de yatağın ne tarafında uyuduğumuzu önemsemediğimizi ne kadar sevdiğimi düşündüm. Ne tarafta olursak olalım yine de uyuyakalıyorduk, çünkü bizim için önemli olan birliktelikti. Hafif titrek elimi sırtında gezdirerek onu üstüme yuvarladım.

Yüzünde ufak bir gülümsemeyle, "Sen kötü bir rüya gördüğüne emin misin, yoksa gecenin bir vakti canın sevişmek mi istedi?" diye sordu. Başım ağzıma doğru indirdi ve burnunu kirli sakalıma sürttü. Onun limoni kokusunu içime çekerken yanımda olduğuna şükrediyordum.

Kahkaha atarak bir an bunun gerçek olmasını diledim, yüzüne düşen saç tellerini elimle düzelterek, "Seninle sevişmek için kötü bir rüya görüyormuş numarası yapmazdım herhalde. Ama madem şimdi gündeme getirdin, bu fikri benimsedim. Ve düşünüyorum da ikimiz de ayakta olduğumuza göre neden olmasın?"

Dilimi boynunda açık kalan teninin üzerinde gezdirirken, elimi de iç baldırlarına kaydırıyordum. Parmaklarımı içine soktuğum anda ufak bir inleme sesi çıkardı ve bedenini büküp ona sonsuza kadar vermeyi umduğum şeye hazırlandı.

Konuya çok dikkatli yaklaşmam lazımdı. Rahatlama-sı için oraya geri dönmesi gerektiğini biliyordum. Ondan hayatına benimle devam etmesini isteyebilmem için önce geçmişini kabullenmesi lazımdı. Oraya geri dönmeye razı gelmediğinden anlıyordum ki henüz kabullenmemişti. Babam, yara izlerinin insanın ruhuna giden yol haritaları olduğunu söylerdi hep ama onun ruhu o kadar güzeldi ki onu bulmam için yol haritasına ihtiyacım yoktu. Ona birlikte olduğumuz her gün ulaşabiliyordum zaten. Beni rahatsız eden şey ise, babamın görünmeyen yara izleriyle ilgili söylediği şeydi. Duygusal izler. Onlardan hepimizde vardı ancak Dahlia'nunki biraz daha derindi. O yaralarını iyileştiren tek kişi ben olmak istiyordum.

İşte bu yüzden onu geçmişine geri götürmek istiyordum. Sadece grubumun sahne almasını izlemesi için değil, tabii ki her ne kadar onun orada olmasını çok istiyorsam da. *Onun* ölümünün onda bırakmış olduğu yara izlerini silemeyeceğimi biliyordum. Dahlia'yla *onun* hakkında konuşamıyordum bile. Yanlış olduğunu biliyor ve çabalıyordum, gerçekten çabalıyordum ama yapamıyordum. Ondan nefret ediyor ve bu duyguyu bir türlü atamıyordum üzerimden. Onu yeteri kadar sevmemin yeterli olduğunu ve her zaman yanında olmamın çoktan iyileşme sürecini başlattığını umuyordum.

Xander bana Wild Ones'lar için Greek'de sahne ayarladığını ilk söylediğinde önce biraz isteksizdim. Tabii ki gru-

bumuz için yeni albümümüzden şarkıların tanıtımını yapmamız bizim için çok iyi bir fırsat olacaktı ama Dahlia'nın bizimle gelip gelmeyeceğinden emin değildim. Derken bir anda bunun, onu oraya götürüp o eski, mutlu günlerine tekrar döndürmek için bir fırsat olduğunu düşündüm. Ayrıca, doğruyu söylemek gerekirse bu turda yanımda olmasını istiyordum. Zaten çok istekli değildim. Bizimle gelmesi için onu ikna etmenin yollarını arayıp bulamazken, Grace'i arayıp öğle yemeği için dışarıya davet ettim. Aslında Serena'yı da aramayı düşündüm çünkü Dahlia ve o neredeyse her gün konuşuyorlardı ama sonra Grace, Dahlia'yı çok iyi tanıdığından onun daha iyi bir seçim olduğunu düşündüm.

Onun annesiyle buluşup ondan fikir almak biraz tuhaftı ancak yapılacak en doğru şey buydu. Grace, onun kendi annesini kaybettiğinden beri öz annesi gibi olmuştu. *Onu* aklımdan çıkarıp onunla ilgili hislerimi uzaklaştırmam gerekiyordu, aynı Dahlia'nın evinde *onun* resmini gördüğümde yaptığım gibiydi.

Restorana doğru giderken, Dahlia'nın evine uğrayıp evi kontrol etmek istedim. Ev hâlâ onundu. Ev için birkaç teklif almıştı ama hiçbiri istediği fiyatta değildi, o yüzden hepsini geri çevirdi. Ona baskı yapmak istemiyordum ama geri çevirmeleri pek paradan dolayı değildi. Sarırum evi kaybetme fikri şimdilik zor geliyordu ona.

Caffe Riace'a Grace'den önce vardım ve dışarıda oturbileceğimiz bir masa istedim. Biliyordum, Grace'de aynı Dahlia gibi dışarıda oturmayı çok severdi. Şimdi akşamüstü güneşine doğru otururken güneş gözlüklerimi arabamda unutmamış olmayı çok isterdim. Dahlia'ya mesaj yazarken gözlerimi kırpıştırarak güneşin ışınlarından koruyordum.

Sadece o bayıldığım çizmelerinle bu sabah ne kadar

ateşli göründüğünü bilmen gerektiğini düşündüm. Bu arada, o çizimleri ilk müşteri ziyaretinde giymen konusunda içim rahat değil.

Seni seviyorum.

Anında cevap verdi.

Ha ha ha. İlk müşterim 50 yaşında bir bayan olduğundan endişelenecek bir durum olmadığını düşünüyorum.

Bu arada Adam Levine'le buluşuyor olsam bile endişe edecek bir durum yok. Ben seni daha da çok seviyorum.

<3 :-*

Kendi kendime güldüm. Onu tahmin edemeyeceği kadar çok seviyordum ama kimin kimi daha çok sevdiği konusunda hep tartışıyorduk. Derken bir anda oturmuş, burada kendi kendime gülümserken bir gölge gelip güneşimi kapattı. Tam Dahlia'nın mesajına cevap veriyordum ki, kafamı kaldırıp Grace'in yaklaştığını gördüm. Masaya yaklaşp ceketini çıkarınca uzanıp onu öptüm ve oturması için sandalyesini çektim. Çantasını masaya bırakıp peçetesini hemen kucağına koyuyor.

Öğle yemeklerimizi sipariş ettik ve garson da içeceklerimizi getirdi. Ona öncelikle aklımdaki tekliften bahsetmeye karar verdim. Sanki Dahlia gerçekte kendi kızıymış gibi mutlu oldu duyunca. Hatta beni kutlayıp yaptığını onaylarken biraz mutluluk gözyaşları bile döktü. Yemeklerimiz gelince yaklaşan turumuzu ve bunun Dahlia'nın fotoğrafçılık kariyerinde nasıl bir etkisi olacağını konuştuk. Grace'e Dahlia'nın üzerine tur zamanı albüm kapaklarının tamamlanması gereken çok fazla müşteri almadığımı söyledim. Stil ve fotoğrafçılığını yapmayı teklif ettikleriyle de zaten işleri tamamlamak için Los Angeles'a geri dönmeyi planlıyordu.

Tabağımı kenara itip ellerimi masanın üstüne koydum. "Grace," dediğimde o da başını kaldırdı. "Bana bir kaç tavsiyede bulunmanı isteyeceğim."

"Tabii ki. Biliyorsun, bana istediğin şeyi sorabilirsin."

"Konu Dahlia'nın ailesi, hatta babasıyla ilgili. Bir kaç hafta sonra grubum Greek'de sahne alacak ve ben Dahlia'nın da orada bulunmasını istiyorum. Sadece bizi sahnede görmek için değil, aynı zamanda onun eski günlerdeki gibi orada tekrar mutlu olmasını istiyorum. Ve eğer kendine bu imkânı tanırrsa, belki içindeki sıkıntılardan da kurtulabilir."

Salatasını bitirip çatalını masaya koydu ve ağzının kenarını sildi. "River, bu çok özel bir durum. Bence ona neler hissettiğini söylemelisin, onun gelmesini her şeyden çok istediğini. Senin için bu kadar önemli olduğunu anlayınca mutlaka gelecektir. Bundan eminim. Seni çok seviyor."

Garson masayı toplarken Grace'de bir çay söyledi. Onu korkutan şey sadece oraya geri dönmenin vereceği heyecandı. Etrafının babasıyla geçirdiği o güzel günlerin anılarıyla sarılacağından korktu hep. Ama onun seni ne kadar sevdiğini düşünürsek ve senin onu ne kadar güvende hissettirdiğini, bence geçmişle karşılaşmaya hazır olacaktır. Ayrıca evet, bu onun kendi içinde yaşattığı bazı hayaletleri biraz olsun yok edecekti.

Greek yolculuğumuz çok sessiz geçti. Yol boyunca o huzursuzlanmaya devam ederken, onun ellerini hiç bırakmadım. Gergin olduğunu biliyordum. Ben de öyleydim. Sahne alacağımdan değil, Dahlia için. Grace'le buluştuktan sonra onun önerdiği gibi birkaç gün bekledikten sonra Dahlia'ya direk benimle gelmek isteyip istemediğini sordum. Başta çekimser davrandı ama hayır demedi. Ona bu

konseri Xander'ın grubun yaklaşan turları için bazı kontrat pürüzlerini düzeltmek için organize ettiğini anlattım ve ayrıca tabii ki yanımda olmasını ne kadar istediğimden bahsettim. Bu bir gerçektir ama tek sebep de bu değildi tabii ki. Bir süre düşündükten sonra çok istekli olmasa da bunu kabul etti. Onunla birlikte oturmaları için Grace, Aerie, Serena ve Trent'e de yer ayarladım konserde.

Oraya varır varmaz, aklındaki şüpheler anında yok oldu. Bu, yüzünden ve gözlerinin renginden belli oluyordu. Bu, bir çocuğun lunaparktaki hâlini izlemek gibi bir şeydi. Kapıdan içeriye girerken mutlu anıları, üzücü olanları geri itiyordu.

Şimdi yatağımızda birlikte yatarken bu adımları birlikte atmanın sevincini yaşıyordum. Öpüşürken ona bakıyor ve parmaklarımı çıplak göbeğinde gezdiriyordum. Gülümseyerek beni kendine daha da yaklaştırdı. Birbirimizin kollarında sarmaş dolaş yatarken onu Greek'e götürdüğüm için bana tekrar tekrar teşekkür ediyordu. Orada babasıyla birlikte izlediği tüm konser anılarından bahsederken gülüyordu.

Anılarını bitirdiğinde elimle sırtında nazikçe halkalar çizerken onu öpmek için uzandım. "Oraya bizimle birlikte gelme konusunda beni kırmadığın için teşekkür ederim. Biliyorum, senin için kolay olmadı ama gitmen gerektiğini düşündüm. Ayrıca başlangıç performansımız için senin de orada bulunman benim için çok önemliydi."

Ağzının çevresine ufak öpücükler kondurunca inlemeye başladı. "Biliyorum. Ben de gittiğime çok sevindim. Sen harikaydın. Ayrıca Greek de tam hatırladığım gibi harikaydı. Bütün gece gerçekten harikaydı."

Kendimi geri çekerek bütün sevgimle ona baktım. "Dahlia, harika olan sensin ve ben senin için her şeyi yaparım. Senin mutlu olmanı istiyorum, her zaman."

Başka tek kelime bile etmedi, sadece parmaklarını saçlarıma dolayarak dudaklarını dudaklarıma kenetledi. Anında cevap verdim ona. Ellerim çıplak bedenini okşuyordu, her bir kaburgasına tek tek dokunarak, göğüslerinin her bir kıvrımından geçerek, ta ki saçlarımdaki parmaklarıyla buluşana kadar. Ellerini orada yakalayıp aşağıya her iki yanımıza indirip bir süreliğine onu sıkı sıkı tuttum.

Ellerini serbest bıraktıktan sonra parmaklarımı vücudunda gezdirmeye devam ettim. Onu tahrik etmek için uğraşıyordum ama kalbinin üzerine geldiğinde kalp atışlarını takip etmek için orada durdum.

Başımı biraz evvel geçtiğim noktalara indirdiğimde tüylerinin diken diken olduğunu görebiliyordum. "Seni seviyorum."

Onu öperek dudaklarına kadar çıktım yine ve çenesini tuttum. Gözlerinin içine bakarak tamamen neler hissettiğini söyledim ona. "Dahlia, seni sonsuza kadar seveceğim." Onu öperek, "Hem bu hayatta hem de bir sonraki hayatta," dedim.

Yüzümü sıkı sıkıya kavradı ve hafif kısık bakışlarında aşkı ve arzuyu gördüm. "River, seni seviyorum. Hem de çok."

Ona gülümsedim. "Sen benim hayallerimdeki kızsın. Sen benim rüyalarımısın." Gözlerinin dolduğunu görüyordum ama gözyaşı akıtmasını istemiyordum. O yüzden yumuşak, duygulu ve tüm aşkıma katarak öptüm onu. Başını yastığa doğru düşürdü ve nefes alış veriş hızlandı. Ben de daha fazla dayanamadım. Onun içine gömülmeden, onunla tek bir beden olmaktan ve ruhlarımızın sonsuza kadar birlikte olmasından başka bir şey istemiyordum.

Dudaklarını çenemin altından boynuma, oradan da göğsüme kadar indirmesiyle içim titredi. İç baldırlarında halkalar çizdikten sonra ıslaklığını kontrol etmek için bir

parmağımı içine soktum. Benim için hazır olduğunu biliyordum. Onu, etrafında halkalar çizip, içine sokup çıkarıp biraz azdırdım ve sonunda daha fazla dayanamadı.

"River," diye haykırdı belini arkaya doğru bükerek. Gözleri kapalı, kısa ve sık nefesler alıyordu. "Lütfen, seni içimde hissetmek istiyorum, seviş benimle." Yavaşça onun içine girince kollarını boynuma dolayıp, beni kendine çekmek için bacaklarını da belime doladı ve biliyordum ki bundan sonra daima birlikte olmak istediğim kadın oydu.

Greek'deki konserden birkaç hafta sonra, artık ona evlilik teklifi yapma zamanının geldiğine karar verdim. Onun her şeyden çok benim olmasını istiyordum. Soruyu sorma planım çok basitti. Onu en sevdiği mekânlardan birine götürüp orada teklif edecektim. Onu oraya götürmek kolay olacaktı. Yapmam gereken tek şey, ona gün batımı koşusuna çıkmayı önermekti çünkü koşuya gitmeyi her koşulda severdi. Ancak her şeyin istediğim gibi gitmesini ayarlamak bu kadar basit değildi. Çok fazla değişken vardı, ben de en basitini uygulamaya karar verdim.

Yazın o en sıcak günlerinden biriydi. Akşamüstü saatlerinde arabayla otoparka giriyorduk. Doğa yürüyüşçülerinin girişine doğru ilerleyince, bir adım atarak aramızda sadece birkaç santim mesafe bıraktı. "Bunu yapmak istediğine emin misin? Çünkü ben de en az senin kadar biliyorum ki bu ufak tırmanış bu yakıcı güneşte çok zorlayıcı olacak ve bunu itiraf etmekte zorlanıyorum," diyerek bir adım geri attı ve bana derin, kahverengi gözleriyle gülümsedi.

Öne doğru eğilip esneme hareketleri yaparak parmaklarını ayakuçlarına değdirmeye çalışırken eşofman altı biraz sıyrıldı. Kahretsin, çok iyi görünüyordu. Vücudunu

öyle kullandığı zamanlarda ona olan zaafımın arttığını biliyordu. Ona deli oluyordum. Bilmediği bir şey varsa, o da bu yakıcı sıcakta altı buçuk kilometrelik tırmanışı neden yapmayı istediğimdi. Böylece ben de oyunu onun kuralına göre oynayıp isteksiz gibi görünüyordum ki, bunu gerçekten istemeyerek yaptığımı düşünsün. Lanet olsun, çok iyiyim. Korumaya arkamızdan kimse gelmemesi konusunda bizi kollaması için para bile vermiştim. Böylece en tepeye ulaştığımızda baş başa kalacaktık. Tam olmamızı istediğim gibi.

Kollarımı göğsümde birleştirip onu izledim.

Yoldan aşağıya doğru iniyor ve omzunun üzerinden arkaya, bana bakıyordu. "Geliyor musun?"

Arkasından koşup onu kucakladım. Kendini serbest bırakmak için kıvranıyordu. Aslında çok istese yapardı çünkü sırtındaki çanta ona sımsıkı sarılmamı engelliyordu. Onu tekrar yere bırakıp güldüm. "Biliyor musun, ben hiç bir meydan okumayı geri çevirmem."

Bana baktığında hâlâ gülüyordu ve o güzelliği nefesi mi kesiyordu. O kadar doğal, o kadar kaygısızdı ki. Bu kızın benim olamamasıyla ilgili tek bir şüphem bile yoktu. Sonsuza kadar benimdi. Onunla birlikte hayatımın en güzel günlerini geçirirdim ve biliyordum ki daha nice güzel günler bizi bekliyordu.

Tepeye ulaştığımızda, çamurlu yolu tek sıra halinde çıktık. Öne doğru eğilirken ve düzlüğe çıkarken onun her adımını takip ediyordum.

Sırt çantasından fotoğraf makinesini çıkardı. "Güneş şiddetini yitirmeden önce bir kaç kare fotoğraf çekmek istiyorum."

Makineyi bana vermeden önce Pac-Man bilekliğini çıkarıp sağlam bir yere kaldırdı. "Ben H harfine tırmanırken bunu tutabilir misin?"

"Bunun güvenli olduğundan emin misin?" diye sordum çünkü şimdiye kadar harflere tırmanan birini hiç duymamıştım.

Yüzümdeki endişeyi gördü. "Tabii ki güvenli." Harfi işaret ederek, "O kadar yüksek değil," dedi.

"Çok güzel, aslında bayağı bir yüksek ama ben yukarıları düşünmüyorum," dedim ve arkamızdaki vadiyi göstererek ekledim, "ben aşağıları düşünüyorum."

Bir yudum su içip başını sallayarak beni öptü. "Birazdan geleceğim," diyerek elindeki su şişesini bana verdi.

"Hey," diye seslendim arkasından çünkü harflere ulaşmak için oradaki çitlerin üzerinden atlıyordu. Beni de burada eşyacı gibi bırakmıştı. "Neye benziyorum? Ağır yük katırına mı?"

Bana doğru bakıp göz kırptı. "Seni hiç öyle düşünmemiştim. Zaman zaman bir eşeğe benzettiğim olmuştu ama bir katıra asla."

Su şişesinden bir yudum su içtim ve her şeyi yere bırakıp onu takip ettim. Gerçekten tek başına oraya tırmanmasına izin vereceğimi mi düşünmüştü?

H harfinin altında durduk. Harfler inanılmaz büyüktü. "Bak Dahlia, bunu yapabileceğinden emin değilim. Tutunabileceğin hiçbir şey yok. Bütün vücut ağırlığını çekmen lazım o direğe tırmanırken."

"Bunu yapamayacağımı mı söylüyorsun?"

"Hatta eminim."

"Bahse girelim mi?"

Yapabildiğim tek şey gülmekti. "Bebeğim, bunun için bahse bile girmem ben, bu çok büyük bir hata olur."

Boynunda fotoğraf makinesiyle dudaklarını büküyor ve kolları önünde birbirine sarılı halde harfi inceliyordu.

"Dahlia, makineni ver bana. Fotoğrafları ben çekeyim."

Hâlâ orada, dudakları bükülü vaziyette duruyordu. Makineyi boynundan çıkarıp bana verdi.

Makineyi alıp kulağına, "Hareketlerine dikkat et. O cadı tavrının bana neler yaptığını biliyorsun. O bakış çok ateşliydi," diye fısıldadım.

Dahlia'dan beklendiği gibi, gözlerini yuvarlayarak yere köktü.

Nasıl olduysa, bir şekilde ilk kalasa çıkıp kirişlerle dengeyi sağlamayı başardım. İşte buradan benim bebeğimin istediği fotoğrafı çekebilirim.

İnerken makineyi ona verdim, o da bana suyu verdi. Şişeyi kafama diktikten sonra yerdeki eşyalarımızın yanına fırlattım.

Yanıma gelerek bacaklarımın arasına girip vücudunu vücuduma dayadı. Göğüs göğüse, bir elini yanaklarına götürüp diğer elini ise eşofmanının belinden içeri sokarak, "Teşekkür ederim," dedi.

Nabzım artıyor ve bütün bedenim tepki veriyordu ama ona sormam gereken bir sorum, uymam gereken bir planım vardı.

Boğuk bir sesle, "Birazdan çıplak kalmak istemiyorsan bana öyle dokunuşlar yapma," dedim.

Tiörtümü kaldırıp yüzümdeki terimi silerken elleri arunda çıplak karın kaslarıma gitti. "Asıl görevini düşün. Asıl görevini düşün," şarkısını mırıldanarak ona karşı duyduğum arzuyu ve isteği bastırmaya çalıştım. Sırt çantasının olduğu yere gittim ve onun görmemesine dikkat ederek bölmelerinden birinin fermuarını açıp kutuyu içindeki pantolonumun bel lastiğinin içine yerleştirdim.

"Ne arıyorsun?" diye sordu.

"Telefonuma baktım. Saati merak etmiştim," dedim ve çabucak telefonumu çıkardım ortaya.

Beni arkadan izlediğini bildiğimden aniden kafamı çevirdim. Onun gülüşü, gözleri ve o büyüleyici güzelliği bütün hareketlerimi durdurdu. Ne göz kırpabiliyor ne de bir

yorum yapabiliyordum. Tek bildiğim şu an onun da bana baktığı ve bunun planum için doğru zaman olduğuydu.

Ona doğru yürüyerek ona yanaştım, iki elimle birlikte yüzünü kavradım ve onu öpmeye başladım. Dudak hatlarını dilimle takip ederken ağzını araladı. Dudaklarımla dudaklarına iyice bastırdım. Dillerimiz buluştu, hatta ruhlarımız da birleşti, aynen bana doğum gününde anlattığı gibi. Bu an, bundan daha mükemmel olamazdı. Güneş ufukta batmaya hazırlanıyordu. Birlikte yaşadığımız şehir şimdi aşağıda ve o çok sevdiği harfler şimdi etrafımızdaydı.

Tek dizimin üstüne çökerek, onun o güzel yüzüne baktım. Ben konuşmaya başlayınca gözlerinin dolmaya başladığını görebiliyordum. "Sana hissettiğim bağlılık kadar hiç kimseye bağlılık hissetmedim ben. Seni gördüğüm ilk andan beri seni sevdiğimi biliyordum. Nasıl sevmem? Seni sevmek nefes almak gibi bir şey."

Kutuyu açıp kişiye özel tasarlanmış, elmas kaplı inci yüzüğü çıkardım. Aynı kolyesindeki gibi yüzükte de inci çiçeğin tam ortasında, bir yıldız çiçeği vardı ve etrafı aşkımızı simgeleyen elmaslarla kaplıydı. Yüzüğü kutusundan çıkarırken ellerim titriyordu. Ona hayatım boyunca başka birine soramayacağım en önemli soruyu sorarken o güzel gözlerinin içine bakmak istiyordum.

"Dahlia London. Seni bir erkeğin bir kadını sevebileceğinden çok daha fazla sevdiğimi biliyorsun. Sana olan aşkım sözlerle ifade edilemeyecek kadar derin. Kalbim sonsuza kadar senin. Benimle evlenir misin?"

Hâlâ titriyordum. Lanet olsun, çok heyecanlıyım. Ben bu kıza aittim. Olaya böyle bakmak beni biraz korkutuyor ama aynı zamanda da dünyanın en mutlu adamı yapıyordu.

Söylediği sözler onu ilk gördüğümünden beri duymayı eklediğim sözlerdi. "Evet, evet, evet, evet..."

Evetleri onu kendime doğru çekip onu daha önce hiç öpmediğim gibi öpünce durdu. Ona duyduğum tüm aşk benden akıp onun kalbine giriyordu. Kollarını boynuma doladı, ben de onu etrafta halkalar çizerek döndürdüm. Onu bir yere oturttuğumda elini alıp yüzüğü taktım. Böyle mükemmel bir kız için mükemmel bir yüzük.

Yanaklarından yaşlar süzülüyor ve hiç dinmek bilmiyordu. Sarılabildiğim kadar sımsıkı sarıldım ona. Kulağına, "Hey bebeğim, her şey yolunda. Bu çok mutlu bir an. Gözyaşlarına hiç gerek yok."

Boynunu öperken dişlerimi tenine sürdüm ve Dahlia kıkırdadı. Biraz geri çekilip gözyaşlarını elimle sildim. Kollarındaki tüylerin diken diken oluşunu görünce gülmüsedim. Ben de onunla birlikte ağlamak istiyordum. O kadar mutluydum ki. Ama ağlamıyordum. Onun yerine Dahlia'yı inceledim. İlk defa odanın karşı tarafında gördüğüm ve göz göze geldiğim anda ruhlarımızın sonsuza kadar birleştiği kızı.

Kurban

River

Eylül

10 ay sonra...

Hafta sonu kaçamağımız için mekân beğenmek kolaydı. Dahlia'nın güzel manzaralı ve dışarıda iyi vakit geçirebileceği yerlere bayıldığını biliyordum, bu yüzden ikimizin de keyif alabileceği bir yer seçtim. Grup albüm çalışmalarını tamamladı ve plak şirketi de albümleri çıkarmak üzereydi. Promosyon gezilerimiz başlamıştı ve turumuz da altı hafta sonra başlayacaktı. Çözülmesi gereken o kadar iş varken, biraz yalnız kalmak istedim. Sadece ikimiz olalım istedim. Bu yüzden kimseye nereye gittiğimizi söylemedim, ayrıca Dahlia'ya sürpriz olsun istiyordum.

Albüm promosyonlarımız başladıktan sonra, hayatımız bir süreliğine değişeceğini biliyordum. Bunu daha önce de yaşamıştım. Aylarca süren çılgınlıklarımız oluyordu. Bir otobüste yaşayacaktık, her gece farklı bir şehirde hiçbir özel hayatımız olmadan dip dibe kalacaktık. Aslında bunlara Garrett, Nix ve Xander için katlanıyordum. Bana kalsa mutlu mesut bir şekilde Los Angeles'taki ufak mekânlarda çalıp söylemeyi tercih ederdim.

Albüm çıkışını dört gözle beklediğim yoktu ama Dahlia, benim adıma çok heyecanlıydı. Turun ilk durakla-

rında bize katılmayı kabul etmişti ancak daha sonra Los Angeles'a dönüp yilsonuna kadar tamamlaması gereken bazı çekimleri vardı. Tek başına kalacağı için bu durumdan hiç hoşlanmıyordum. Zaten yeteri kadar yalnızlık yaşamış hayatında diye düşünüyordum. Artık yanında ben olduğum için, onu asla yalnız bırakmak istemiyordum.

Bell küçük kaçağımız için Monteye Bay'i önerdi ancak o fikri hemen reddettim. Dahlia, deniz kenarında büyülmüştü ve deniz kenarına bayılıyordu, aynı benim gibi. Onu oraya götürmekten hoşlanmıyor olmamın sebebi *oydu*. Deniz kenarına sık sık gidiyorduk, özellikle Grace'in evine gittiğimizde. Ama oraya gittiğimizde sanki benden kopuyordu. Denize derinlemesine bakıp sanki gözleri *onu* arıyordu. Bunu onunla çok kez konuşmuştum, ama deniz kenarından ayrılır ayrılmaz yine kendine geliyordu, o yüzden çok da fazla gündeme getirmiyordum bu konuyu.

Şu anda kayak teleferiğiyle çıkarken onun sarı yeşilimsi gözlerine bakıyor, onun gördüğünü ben de görüyordum. Altımızda muhteşem bir güzellik yatıyordu. Islak kar taneleri dağların tepelerine yağıyor ve sert, ısran rüzgârda onları zirveye taşıyordu. Uzun, her daim yeşil olan ağaçların görüntüleri, dalları ileri geri hareket ettikçe altımızdaki göle yansıyor. Daha önceleri koştığımız yolların muhteşem bir nehre açıldığını görebiliyorduk. Şimdi Kaliforniya'nın mavi gökyüzünün altında Pinball Dağına doğru yola çıkmış, kayak yapmayı beklerken bunların hepsini görebiliyordum. Onunla karşılaşmadan önce görebildiğim tek şey birazdan üzerinden kayacağım karlı dağlar olurdu sadece.

"Emin misin?" diye sordum. Özellikle adından dolayı bu dağda kayak yapmayı çok istemişti. Burayı denemek istediğini söyleyince aslında engellemeye çalışmıştım çünkü burası en zorlu elmas şekilli, siyah pistlerinden biriydi.

Düşününce buna izin vermiş olmam bile aptallıktı aslında ama ben kimdim ki onu engelleyecektim?

Şimdi dağa doğru yolu yarılamışken, ellerindeki kayak gözlükleriyle oynayarak sanki o da kendini sorguluyordu.

Beresini çıkarıp onu düşmekten kurtardım. "Heyecanlı mısın?"

Rüzgârdan al al olmuş yanaklarıyla bana bakıyor ama hâlâ cevap vermiyordu.

"Beni duydun mu?" diye sordum, batonumla kayağının üzerine hafifçe vurarak. Ona doğru uzanıp onu öptüm. Hâlâ bir cevap yok. Ben de kafamı örtülü olan kulaklarına biraz daha yanaştırmadan önce alt dudağının köşesini emdim. "Şimdi duyabiliyor musun beni?"

Boynu sarılı olduğundan göremiyordum ama eminim tüyleri diken diken olmuştu. Birkaç kere gözlerini kırpıp, "Özür dilerim. Sadece dalmışım. Bayağı bir yüksekteyiz burada, değil mi?" dedi ve heyecanlı olduğunu anladım.

"Hey." Her iki batonumu da tek elimde toplayıp, diğer elimi çenesine götürerek yüzünü bana çevirdim. "Ben seninle kalacağım. Dağdan aşağıya zikzak şeklinde birlikte kayarız ya da yürümemiz gerekirse yürürüz. Çok eğlenceli olacak ve artık sen de Pinball Dağı'nda kayak yaptım diyebileceksin."

Başıyla onaylayınca onu biraz cesaretlendirerek kuruntusundan kurtarıp, daha kolay olan mavi pistlerde kaymak yerine onu direk siyah piste götürmeye karar verdim.

"Akşam sıcacık küvette sevişecek miyiz yine bu gece?" Nerede seviştiğimizin bir önemi yok ama onun sürekli o şirin çıplak vücudunu düşünmek hoşuma gidiyordu.

"River!" dedi sanki şoka uğramış gibi ama tabii ki değil-di. "Eğer buna şimdi karar verirsek olayın bütün spontaneliğini yok etmiş oluruz." Ama sırtarak omzumu dürttü.

Aşağıya inmemizin çok uzun süreceği o dağı gösterir-

ken, "Pardon, güzellik, senin ne kadar spontan biri oldu-
ğunu unutmuşum. Sadece oraya varınca bizi neler bekle-
diğini bilmek istedim o kadar," dedim.

Kahkaha atarak kayak gözlüklerini gözlerinin üzerine
indirip teleferikten inmeye hazırlandı. Ben de gözlüklerimi
indirip beremi taktım ve Pinball Dağı'ndan aşağıya kay-
mak için hazırlandım.

Dağın büyük bir kısmından dikkatlice inerek nihayet
son eğime geldik. Ben onun önünde kayıyordum. Hızlı bir
şekilde aşağıya kayıp aşağıda onu beklerken, son bölümü
kar sapanı yaparak inmeye çalıştığını görünce güldüm.

Onu izlediğimi fark edince yanımda durup, "Sırf göste-
riş," dedi bana.

"Yeterli mi?"

Başını kararlı bir şekilde sallayarak onayladı.

Batonlarını kayaklarının arkalarına batırıp onlardan
kurtuldu. Aynı şeyi ben de yaptım. Kayaklarımızı rafa di-
key koyunca vale de gelip onları aldı. Ellerimi beline sara-
rak çenemi omzuna dayayıp, kulağına, "Hadi içeri girip bi-
rer içki alalım," diye fısıldadım. Onu, önüme alıp kollarım
hâlâ onu sıkı sıkı belinden kavrarken locaya doğru gittik.

şöminenin yanındaki bir masaya yaklaştığımızda eldi-
venlerini, kayak gözlüğünü ve beresini çıkardı. Muhteşem
ama dağınık saçları ortaya  ıktı. Saçlarını düzeltmek için
parmaklarını saçlarında gezdirdi ve cebinden bir saç tokası
 ıkardı.

Tam saçlarını toplayacakken, "Toplama. Saçlarını böyle
çok seviyorum," dedim.

"Rüzgârdan darmadağınık olmuş halini mi?"

"Böyle açık çok seviyorum. Biliyorsun."

Gülümseyerek omuzlarını silkti. " yi o zaman. Onlara
bakacak olan sensin."

Ceketini çıkarırken onun ne kadar ateşli göründüğünü

düşündüm. O farkında bile değildi. Üzerinde dar siyah bir kayak pantolonu ve balıkçı yaka beyaz bir üst vardı. Üzerindeki siyah beyaz çizgili çorapları görünce kendi kendime güldüm. Geçen on ay boyunca onun beyaz, gri ve siyahın tonu olmayan hiçbir şey giymediğine bizzat şahit olmuştum. Ne giyerse giysin çok ateşli görünüyordu. O da zaten kendine neyin yakışacağını çok iyi biliyordu.

"Sıcak hurma içkisi alalım mı?" dedi şöminenin yakınlarındaki sandalyelere yerleşerek.

"Ben hurmalı içecekleri sevmem. Sıcak çikolata alırım," dedim ve o sırada vale de botlarımızı getirdi.

Botlarımı giymek için eğildiğimde beni izlediğini fark ettim.

"Teşekkürler."

"Ne için? Sıcak hurma istemediğim için mi?"

"Hayır, seni budala şey. Pinball Dağı'ndan aşağıya inerken bana yardım ettiğin için."

"Biliyorsun, normalden çok daha uzun sürdü inmemiz."

"Evettt," diye benim bir şeylerin arayışına girdiğimi anladığındaki standart tonunda cevapladı.

Dik oturup önce bir omzumu, sonra diğerini yuvarladım. "Seni yakalamaya çalışmaktan her yerim ağrıyor."

Gözlerini omuzlarıma dikerek dudağını ısırdı. "O zaman, çok iyi bir masaja ihtiyacın olabilir."

Parmaklarını oynatarak ekledi, "O kadar şanslısın ki, yanında da en iyi masözlerden biri duruyor."

Şeytanımsı bir gülümsemeyle, "Masaj mı? Ya da kendim seçeceğim başka bir şey?"

Kahkaha atarak omuzlarını silkti. "Kendi seçeceğin başka ne mesela?"

"Görürsün."

Bana bakıp başını salladı ve ben de kendime engel ola-

mayarak gülümsedim. Onu bütün doğallığı ve güzelliğiyle izlerken, bana sahip olduğunu anlamak için neden o uzun bekleyişin neden olduğunu şimdi daha iyi anlıyordum. Onun o güzel gözlerine ilk baktığım o günden beri sanki ona aittim ben.

Sıcak çikolatamızı içtikten sonra odamıza gitmeye karar verdik. Asansöre girer girmez onu kendime doğru çekip öpmeye başladım. O da anında tepki verince, kendimizi kaybederek sevişmeye başladık. Kapıyı açmak için bile ellerimizi birbirimizin üzerinden çekemiyorduk ve otel odamıza sarmaş dolaş bir halde girdik. Dudaklarına yapışırken kapıyı tekmeleyerek kapattım.

Yumuşacık dudak hatlarının üzerinden dilimle geçerken, biraz evvel içtiği sıcak çikolatanın tadını alabiliyordum.

"Mmm... tadın ayrı çikolata gibi," diye fısıldadım kulağına, ellerim de o tatlı kalçalarındaydı.

"Sevdin mi bunu?"

"Mmmm hımm," diye inledim yine.

"Oda servisinden birer tane daha isteyebiliriz. Hatta daha da iyisi, çikolatalı pasta isteyelim."

"Sen nasıl istersen. Senin üzerinden yediğim sürece her şeye varım."

Başını bana doğru çevirdi ve kulak mememi hafifçe ısıtırken bir yandan da parmaklarıyla süveterimin arkasında değişik şekiller yapıyordu. Şu an çok azgındım ama duş da almam lazımdı. Bu süveter beni deli gibi kaşıntııyor ve sıırıslıklamı terletiyordu.

İstemeyerek kendimi geri çekip Dahlia'ya ufak bir öpücük verdim. "Sen istediğini sipariş et. Ben bir duşa gireceğim. Leş gibi kokuyorum. Beni koklamak zorunda kalıp geceni mahvetmeni istemem," dedim ve geri geri yürüyerek duşa girdim.

Kıkırdayarak kendini yatağa fırlatıp, tek bacağını da aşağıya sarkıttı. "Tamam git. Zaten sevişme modumu da bozdun."

"Gerçekçi olmaya çalışıyorum," dedim ve temizlendikten sonra yanına gelmek için can attığım yatağa uzanan o güzel nişanlıma göz kırptım. "Hemen geleceğim! Bir de Dahlia, iki saniyede o modunu geri getiririm sana, merak etme."

Başını sallayarak gözlerini deviriyor. "Peki öyle olsun, Âşık Çocuk."

"Bahse girelim mi?"

"Bunu pas geçmek istiyorum çünkü sanırım kaybederim," deyip güldü. "Hadi sen düşün gir, benim Aerie ve Serena'yı arayıp nasıl olduklarını öğrenmem lazım."

Arkamı dönünce o da ayaklanıp telefonunu aldı.

Başımı arkaya çevirip bebeğime bakınca yine beni arkadan keserken yakaladım. Bunu yaparken onu hep yakalıyordum ve buna bayılıyordum. Yakalanmaya alıştığı için sadece omuzlarım silkip bana bir öpücük yolladı. Numaraları tuşlarken ona göz kırptım ve "Hey, Aerie. Benim, Dahlia...", dediğini duydum.

Aerie'yle kahkahalar atarak ve kıkırdayarak konuştuğunu duyunca ben de gülümsedim. Bayılıyordum o sese. Onun kahkahalarını her gün dinleyebilirdim, sanki favori şarkılarımdan biri gibiydi.

Duşa girdiğimde duşakabinin camları buhardan sislenmeye başladı. Bütün gün kayak yapmaktan ve sürekli düşen Dahlia'yı eğilip kaldırmaktan yorulan kaslarıma sıcak su çok iyi gelmişti. Süveterimden kaynaklanan kaşıntım sırtımı sabunlayınca geçti. Dahlia'nın Pinball Dağı'nın elmas şekilli siyah pistinin tepesinde dururkenki yüz ifadesini düşününce yüksek sesle gülmeden edemedim. Taş kesilmiş gibiydi ama o pisti tek başına tamamlamaya kararlıydı ve tamamladı da, yani, en azından çoğunu.

Gözlerimi kapatarak, saçlarımdaki şampuanı durular-ken, sanki yanımda varlığını hissediyordum. Gözlerimi açtığımda onu görünce gülümsedim. Lavaboya yaslanmış, kollarını da önde toplamış beni izliyordu.

"Hey, güzel kız, ne yapıyorsun orada?" Onun hemen yanımda durmasını istiyordum, o kadar uzakta değil.

Daracak süveterini çıkarmaya çalışarak, "Sana katıl-mamda sakınca var mı?" diye sordu.

"Hımm... Düşünmem lazım," dedim ve kafamı son bir kez daha suyun altına sokup durulandım ve duştan çıkıp ona katıldım. Onu kıyafetleriyle birlikte kucakladığımda süveterini henüz yarım yamalak çıkarmıştı üstünden. Onu kalçalarından çekerek duşa soktum.

"Sence bana gerçekten böyle bir soru sormana gerek var mı?"

Nefes alış verişleri hızlanmaya başlıyordu ve sormasına gerek olmadığını o da biliyordu.

Onu duş başlığının altına yerleştirerek duşakabinin ca-mına doğru yaslandım ve sıcak su vücudundan akarken onu izledim. Kıyafetleri sırlıslam oldu. Birçok kız gibi böyle bir durumda mızımızlanacağına, o kıkırdıyordu. Tanrım. Harika biriydi o.

Ama şimdi, o seksi vücudunu çıplak görmeyi ne kadar istediğimi düşünüyordum.

Bu kadar kıkırdama yeterliydi. Üzerindeki ağırlığı bir tonmuş gibi gözüken o sırlıslam süveterini ve uzun ba-caklarına yapışan ıslak pantolonunu işaret ederek, "Aklım-daki şeyi yapabilmem için çok fazla kıyafet var üzerinde. Çıkarsana onları?" dedim.

"Bunları çıkarmamı mı istiyorsun?" diye sordu kıyafet-lerini işaret ederek.

"Aynen öyle."

"Bir deneyeyim," dedi cilveli bir bakış atarak. Kıyafet-

leri normalde hemen çıkarabilecekken, beni azdırmak için daha uzun sürede çıkarıyordu.

“Ben yardım edeyim.” Yanına gidip pantolonunu açarak aşağıya indirdim.

Biraz bocaladı ama kalçalarından sabit tuttum onu. Melek yüzünden sular damlarken aşağıya bakıp bana gülümsedi.

Ayağa kalktıktan sonra sırtını duvara yaslayıp onu öpmeye başladım.

Beni biraz geriye ittirerek göğüslerini ellemeye başladı. Sonra, gördüğüm en masum gülümsemeyle, “Bunu çıkarmak istiyor musun yoksa bu üzerimdeyken mi becermek istiyorsun beni?” diye sordu.

Normalde onun “becerme” kelimesini kullanmasına gülerdim ama şu anda kendimi kontrol etmede zorlanıyordum. Homurdanarak onu döndürüp sutyenini çıkardım. Ellerimi ateşli vücudunda gezdirip külotuna kadar geldim ve o ıslak teninin her bir noktasını hissederek külotunu sıyırdım.

“Bu, soruna cevap oluyor mu?”

Bana tutunmak için kendini çevirdi ancak ben de düş başlığına doğru döndüm. Ona doğru dönerek önce bir omzuna sonra diğerine öpücük kondurdum ve sonra kollarımı etrafına dolayıp her yerine dokundum.

Onu döndürerek duvara yasladım. “Bana bir gösteri sözün vardı,” dedim ona ve başımı biraz eğerek sertleşmiş olan göğüs ucunu emdim.

“Ben hiç öyle bir söz vermedim.” Heyecandan soluk soluğaydı ama eminim bana bir gösteri yapması için onu ikna edebilirdim.

“Hatırladın mı, bana masaj ya da ne istersen demiştin? Benim istediğim şey de bir gösteri.”

Ellerini omzuma ve kollarıma doğru indirirken göğüslerini yalamaya ve emmeye devam ettim.

"Peki, senin istediğın olsun," dedi ama ben de gülmemek için zor tutuyordum kendimi.

İnlemeye başladığında o, ellerini omzuma atarken ben de diğer göğsüne geçtim. Göğüs ucunu ağzımla sertçe çekince, "River, lütfen," diye bağırdı.

Ne istediğini çok iyi biliyor ama yine de soruyordum. "River, ne, Dahlia?"

"Seni içimde istiyorum. Hemen şimdi."

Beni izliyordu. Ona gülümseyerek daha da sert emdim onu, biraz dişlerimin arasına sıkıştırdım. Diğer göğsünde de halkalar çiziyordum.

"Yapacağım birazdan, söz veriyorum."

Çok minik, çok güzel göğüsleri vardı. Dilimi göbeğine kadar indirdiğimde o da elleriyle göğüslerini kavradı. Onu izlemekle, onu tatmin etmek arasında kalmaktan mahvoluyordum. Her ikisini birden düşünmek beni azdınıyordu. Dilimi içeri sokarak daha da hızlandım ve sonunda iki parmağımı birden içine soktum. Sokar sokmaz yüzündeki zevki okuyabiliyordum ve eminim çok güçlü geliyordu. "Aman Tanrım, River!" diye çığlık çığlığa bağırdı, ellerim hâlâ içinde titremesi bitene kadar bekledim.

Ayağa kalkıp hayranlık dolu gözlerle onu izledim. Bir zamanlar çok ince olan vücudu şehvetli bir şekil aldı. Vücudu hangi tip olursa olsun ona bir türlü doyamıyordum. Ama şu anda hakikaten olduğu gibi görünüyordu çünkü çok mutluydu.

Elime sabun alarak, kolunu yıkamaya başladım. Sabunu omzuna doğru kaydırıp yere bıraktım ve her iki elimi önce yukarı sonra aşağı indirerek sabunlu teninde gezdirdim. Sabun köpürdükçe ellerimi yukarıya doğru kaydardım ve bacaklarımla onu arkaya doğru ittirerek cam duvara yasladım onu.

Bacaklarımdan birini baldırlarının arasına sokunca ne-

fes nefese kaldı. Ellerim göğüslerini yakalayınca, göğüs uçlarında nazikçe halkalar çizdim. Sabun parmaklarımı daha kolay hareket ettirmemi sağlıyordu. Su, sprey gibi akarken duş başlığının ayarını biraz değiştirerek üzerimize sadece damla damla su akmasını sağladım.

Bacağını köpürtmeye karar verdim. Koluna yaptığının aynısını yaptım, ancak bu sefer baldırlarına geldiğimde biraz daha sert bastırıp daha minik halkalar çizdim üzerinde.

Kısık sesle inliyor ve kafamı kaldırıp ona baktığımda gözlerini hemen kapatıyordu. Başparmağımla onu okşarken öyle bir kıvranıyordu ki, sonuna kadar zevk aldığını hissedebiliyordum.

"Lütfen, River," diye fısıldadı gözleri hâlâ kapalıyken.

Parmaklarımı daha derine sokup çıkardım. Kalçalarıyla elimi takip etmeye çalışınca gülümsedim.

"Lütfen, River, lütfen!"

Beni arzuladığını biliyordum ve beni bu şekilde arzulaması beni çok heyecanlandırıyordu, ancak her ne kadar istesem de, hemen teslim olmadım.

"Ne, Dahlia? Lütfen ne?" diye azdırdım onu.

Parmağımla içine sokup çıkarmaya devam ettikçe daha yüksek sesle inlemeye başladı ve yalvardı. "Lütfen becer beni, şimdi."

Çenesini öperken *becerme* kelimesini kullanmasına çok güldüm. Her ne kadar ben onun yanında küfretmemeye dikkat etsem de, ilk karşılaşmamızda ondan küfür duy-mak çok sevimli gelmişti bana.

Ancak "becer" demesi çok azdıırıyordu beni ve gerçekten de şu anda yapmak istediğim tek şey onu becermekti.

Dilimi kulağına götürerek, "Söz veriyorum becereceğim. Söz veriyorum, bacakların titreyene kadar ve bu otelde herkes ismimi öğrenene kadar durmayacağım" diye fısıldadım.

Yüzünde bir gülümseme oluştu. Kulak mememi ısırırken ağır ağır nefes alıyordu.

Onu duvara iyice yaslayarak parmaklarımı aletimle değiştirdim. Anında tepki verip, içine daha derin girebilmem için bacaklarını belime doladı ancak buna karşı geliyordum çünkü varla yok arasında gidip geliyordum içinde.

Kendime işkence ediyordum ama onun bu halini izlemek çok daha keyifliydi. Duvarları tırmalamaya çalışıyordu ancak tutunacak hiçbir şey yoktu. Bir süreliğine hareketsiz durdum, hem onun beklentisini görebilmek hem de kendimi biraz kontrol altına alabilmek için ancak vücudunu daha sert ittirdi vücuduma.

Üst üste sadece aletimin başıyla girip çıkıyordum. İnlemeye devam ederek, ara sıra adımı ağzına alıyordu. Onun titremeye başladığını ve "River, lütfen!" diye adımı haykırdığını duyunca artık benim de irade gücüm kalmadı.

Ufak bir hareketle onu kucaklayıp vücudunu duvara yasladım. Yine anında tepki vererek bacaklarını belime dolayınca ben de sert ve hızlıca içinde gidip geldim. Nefes almayı unutmamam lazımdı. Muhteşem bir şeydi o. Onu izlemeye devam ederken, gözlerini yuvarlamaya başladı ve yakın olduğunu biliyordum.

Yavaş hareket edip onu üst üste doruğa ulaştırmak istiyordum ancak ona fazlasıyla ihtiyacım vardı. Üst üste daha sert darbelerle daha hızlı hareket etmeye başladım. Yüzüne yayılan o zevk ifadesini görünce, yine geldiğini anladım. Adımı son bir kez haykırırken kalçalarını sımsıkı tuttum ve ben de onun adını haykırdım. Uzanarak onu öptüm ve bedenlerimiz birlikte titredi.

Citizens'ın "Amazing Grace" şarkısına uyandım. Şarkı Dahlia'nın cep telefonundan geliyordu. Grace'in çağrı

şarkısı olduğunu biliyordum. Etrafıma bakınca yatakta olmadığını gördüm.

“Dahlia, telefonun çalıyor!” diye bağırdım ve başımı yastığa bastırarak esnedim.

Cevap vermedi. Ona tekrar seslendim, ama oda fazlasıyla sessizdi. Onun evde olmadığını anladım.

Lanet olası telefonunu susturmak için etrafıma bakındığımda yastığında bir not gözüme çarptı.

Kayak yapmaktan ne kadar yorgun düştüğünü biliyorum.

Bu yüzden rahat rahat uyuman için sana dokunmadım. Ben de kısa parkuru koşacağım.

Gelirken kahve alırım. Asıl ben seni daha çok seviyorum.

Uyku sersemliğimi üstümden attığımda, erken saatte beni uyandırıp, günün doğuşunu yakalamak için gölün etrafındaki koşu parkurunda koşmak istediğini söylediğini hatırladım. Ondan bana bir dakika vermesini istemiştim ama kahretsin, demek tekrar uyuyakalmışım.

Başımı yastıktan kaldırıncı telefonunu gördüm. Yatağın yanındaki masadan, prize takılı olduğu yerden çektim onu. Yine şarjı bitmiş olmalı ki aleti şarja takmıştı. Aynı şarkı üst üste çalıyor ve on cevapsız çağrı olduğunu gösteren mesaj ışığı yanıp sönüyordu. Saat sabah altı on dördü gösteriyordu.

Telefonunu cevaplamaya karar verdim. “Alo,” diye mırıldanıp, oturur vaziyete gelmek için telefonu omzumla destekledim.

Grace’i beklerken bir anda Serena’nın sesini duyunca şaşırdım. “River?” diye sordu ve sonra tuhaf bir sessizliğe büründü.

Başımı tekrar yastığa koyup esnedim. Tam “Serena? Ne...?” derken sözümü böldü.

"Dahlia'yla konuşmam lazım." Ses tonu biraz bozuktu. Üzgün mü, yoksa gergin mi olduğunu tam olarak anlayamıyordum.

Telefonu elimle kavrayıp anında arkama yaslandım. "Serena, Dahlia şu anda evde değil. Koşuya çıktı. Her şey yolunda mı? Grace'e bir şey mi oldu?" diye istemeden sormak durumunda kaldım ama olmaması için de bir yandan dua ediyordum.

"River, onu bulman lazım. Onunla hemen konuşmalıyız." Sesi çok çaresiz geliyordu ve neler olup bittiğini öğrenmeliydim.

"Serena neler oluyor? Neden bu panik?"

Sesi biraz boğuk geliyordu ve ne dediğini tam olarak anlayamıyordum. Derken Grace geldi telefona.

"River, biz polisi aradık," diye anlatmaya başladı titrek bir sesle.

"Grace, hiçbir şey anlamıyorum. Polise neden ihtiyacınız var ki?"

"Dahlia sana söylemedi mi?"

Kalbim hızla atmaya başladı ve lanet olsun artık gerçekten neler olduğunu bana anlatmasını istedim. "Sen neden bahsediyorsun? Neler oluyor?"

"Dahlia'ya üç mesaj gönderdim dün gece. Onu teknik detaylara dayanarak serbest bırakmışlar."

"Grace, kimi serbest bırakmışlar?"

"Ben'i vuran adamı. Dışarda, serbestmiş," dedi. Ben de olayları anlamaya çalışıyordum.

Dahlia'nın telefonuna bakıp ANASAYFA yazısına tıkladım. Grace'den gelen, dinlenmemiş üç mesaj ve yine Grace ve Serena'dan on beş cevapsız çağrı gördüm.

"Grace, mesajlarını dinlememiş henüz."

Grace hattın diğer ucunda ağlıyor ve zorlukla konuşuyordu ama "Bekle," demeyi başardı.

Telefona Caleb geldi. "Hey, dostum. Dahlia nerede? Ne-

ler olduğunu tam olarak bilmiyorum ama ona göz kulak olmamız lazım.”

Kışkırtıcı tarzından ve özellikle cümlesinde “biz” kalıbını kullandığından dolayı sinirlenmemek için kendimi zor tuttum. “Koşuya çıktı. Lanet olsun! Neler oluyor?”

Derin bir nefes aldığımı duydum. “Bak dostum, Sanırım Ben’i vuran adam bir şeyin peşinde. Dün gece Dahlia’nın evine kontrol için uğradım ve yine birisi zorla girmiş eve. Dahlia’yla görüşmek için senin evine geldim ama kapıdan almadılar beni. Ayrıca her ikiniz de telefonlarınıza bakmadınız. Senin numaranı da kız kardeşinden aldım. Lanet olsun, seni bütün gece aradım.”

Yataktan fırlayıp telaş içinde pantolonumu aradım. Banyoya gittiğimde yerde buldum onu. Üzerime geçirip içindeki telefonumu çıkardım. Ellerim titriyordu. “Onu bulur bulmaz seni arayacağım,” dedim ve telefonu kapattım.

Otel güvenliğini arayarak, durumu çabucak onlara da bildirdim. Onu bulmak için birini yollamak ne kadar gerekli bilmiyordum ama lanet olsun, onu hemen bulmak istiyordum. Tam gömlek ve spor ayakkabılarımı üstüme geçirip kapıya doğru gidiyordum ki otel telefonu çaldı. Cevap mı versem yoksa basıp onu aramaya mı çıksam bilemiyordum ama güvenliğe zaten haber verdiğim için geri dönüp sessizce telefonu kaldırdım.

“Bay Wilde?”

“Evet.”

“Bayım, lobiye inmenizi rica ediyoruz. Sizi hastaneye götüreceğiz.”

Birkaç kez üst üste yutkunup nefesimi yakalamaya çalıştım. Hava ciğerlerimi terk ediyordu, sanki dizlerim birbirine dolanıyordu. Cevabını çoktan bildiğim bir soruyu sormak için cesaretimi toplamaya çalışırken, uzaktan gelen ambulans seslerini duydum ve hiçbir şey sormama gerek kalmadı.

Gözümün kenarında biriken yaşı silerek odadan fırladım ve on kat merdiveni uçarak lobiye, güvenliğin beni beklediği yere indim. Sağlıklı düşünemiyordum ama onu kaybedemezdim, bunu biliyordum. En iyi arkadaşımı, ruh eşimi, gülüşümü, kahkahamı, her şeyimi kaybedemezdim ben.

Çoktan ambulansla hastaneye gittiğini söylediler. Beni hemen ona götürmelerini söyledim. Kimse ne olduğunu bilmiyordu, sadece birinin çığlık attığını ve güvenliği aradıklarını söylediler. Bu yolculuk, hayatımın en uzun yirmi beş kilometrelik yolu gibiydi. Telefonum sürekli çalıyor ama cevap veremiyordum. Ben sadece onu görmek istiyordum. Benim güzel, mükemmel bebeğimi. İyi olduğunu bilmem lazımdı.

Onunla olan fotoğraflarımızı açtım. Bazıları ciddi, bazıları komik, bazıları acayip, bazıları ise inanılmaz ateşliydi. Hepsinde o güzel yüzü ön plana çıkmıştı. Onu yeteri kadar koruyamamış olmamın verdiği üzüntüyle sonunda gözyaşlarımı tutamadım.

Arabanın sessizliğinde düşüncelere dalmış bir haldeyken neredeyse kendi nefesimi bile duyamıyordum. İçimdeki ateş, üzerimde ceket olmamasına rağmen beni terletiyordu. Güvenlik şefi benimle konuşuyordu ancak hastaneye vardığımızı söylediğini fark edene kadar onu hiç dinlemiyordum. Telaşla acil kapılarından girdikten sonra, kalabalık bir bekleme salonunun içinden geçip danışmanın olduğu küçük cam bölmeye doğru ilerledik. Yaklaştıkça sanki arkasında Dahlia'yı görüyordum ama oraya varınca bunun sadece bir hayal olduğunu anladım.

Danışma masasına dayandığımda kendimi çok da iyi hissetmediğimi fark ettim. Sinirlerim beni alt ediyordu. Kalbim dakikada en az bin kere atıyordu ve midem düğümler içinde ve vücudumda dolaşan o soğuk hava beni acıyla titretiyordu.

"Size nasıl yardımcı olabilirim, bayım?"

"Nişanlım biraz evvel buraya getirildi. Onu hemen şimdide görmem lazım!" Sesimi yükselttim ve sırada duran insanlardan kötü bakışlar alıyordum ama hiç de umurumda değildi. Acilen bebeğimi bulmalıyım.

"Bayım, siz ailesi misiniz? Sadece aile bireyleri görebilir," dedi görevli, elime "Aile Üyesi Olmayanlar için Hasta Soruşturması" adında bir form tutuşturarak.

Sabırlı olmaya çalışıyordum ancak yavaş yavaş bu savaşı kaybetmeye başladım. Kızın elinden not defterini alıp tekrar ettim. "Dedim ya, biz nişanlıyız."

Bunu daha önce duyduğunu belli eden bir ifadeyle bana bakıp, "Bayım, dediğim gibi ancak ailesi ulaşabilir kendisine. Şimdi lütfen oturun ve o formu doldurun. Kendisinden izin alır almaz size durumunu bildireceğiz," dedi.

"Lanet olsun, onun ailesi yok! Onun ailesi benim!" diye camın arasından çıldırmuşçasına bağıryordum.

Derin bir nefes alarak kendimi toparladım ve formu doldurup kıza verdim. Orada durup ne yapabileceğimi düşünürken, acilden açılan kapıdan gelen doktorları ve ayağı alçıya alınan bir hastayı gördüm.

Danışmanın arkasındaki hemşirenin sohbete daldığımı gördüm ve bir şeyler yapmam gerektiğini düşündüm. Sonuçlarını bile düşünmeden açık olan kapıların arasından geçip uçsuz bucaksız bir koridora geldim. İçeri girince önce bir duraksayıp onu en kolay yoldan nasıl bulabileceğimi düşündüm. Onun bir ameliyat masasında değil de, yakınlarda bir yerlerde olmasını umuyordum. İlk perdeden başlayarak, yatan hastayı da çok rahatsız etmeden kafamı hafifçe içeri sokup baktım.

Bunu bir kaç kere yaptıktan sonra ortalıkta dolanan bir doktor gördüm. "Pardon, Doktor Hanım," dedim kısa boylu esmer, laboratuvar önlüğü giymiş bir bayana. "Acaba bana yardımcı olabilir misiniz? Eşim burada yatıyor an-

cak oda numarasını hatırlayamıyorum. Kızımızla cep telefonundan konuşmam için dışarıya çıkmam gerekti de." Yürürken bir yandan bunları uyduruyordum ve aslında gerçek olmasını çok isterdim. Umarım bir gün gerçek olurdu. "Şimdi de hangi odada kaldığını hatırlayamıyorum."

"Tabii ki," dedi bayan gülümseyerek, "Adı neydi?"

"Dahlia London," dedim ona. Aslında Dahlia Wilde demeyi çok isterdim.

Masasına gidip panoya baktı. Numarası on olan perdeli odalardan birine yönlendirdi beni. Odayla aramdaki mesafe yaklaşık üç metreydi ama bana kilometrelerce uzak gibi geliyordu.

Aklımda anılarımız canlanıyordu. Yağmurda dans edişi geliyordu gözümün önüne. Hayatı bu kadar hafife alması ve her şeyde bir güzellik bulması inanılmaz büyüleyici bir şeydi. Komik olan şeyse; etrafındaki her şeyin muhteşem olduğunu düşünüyordu ama asıl muhteşem olan kendisiydi. Ona gözbebeğim gibi iyi bakmam gerekirken, bunu başaramadığımı Dahlia'm.

Telefonum yine çaldı, bu sefer de koridorda yürüyen bir hemşire bana pis bir bakış atarak, "Bayım, buraya geri girdiğinizde cep telefonunuzu kapalı durumda tutmanız gerekiyor," dedi.

Telefonu titreşim moduna aldım. "Pardon, bayan," dedim ve telefona bakınca hepsi Caleb'den olmak üzere yedi cevapsız çağrı gördüm.

Mavi perdeyi açarken nefesimi tuttum. Damarlarımdan korku ve dehşet duyguları akarken, âşık olduğum kıızı sadece görmekle kalmadım, aynı zamanda sesini de duydum.

"River? Sen misin?"

Perdeyi iyice çektiğimde başını arkaya yaslamış oturur halde buldum onu. Yanağında bir morluk vardı ve dudakları şişti. *Ondan* gelen bilekliğin olduğu yerde de bir bandaj

sarılıydı. Ama çok şükür, en azından oturup benimle konuşabiliyordu.

Zorlukla yutkunarak, gözyaşlarına daha fazla hâkim olamadım ve anında yanağımdan süzölmeye başladılar. Yanına gidip hastane kıyafetinin aralarından çıkan kablo-lara dikkat ederek ona sarıldım.

Beni iyice kendine doğru çekti.

Konuşmakta zorlandığım için ona ancak, "İyi misin?" diye fısıldadım.

Ağlayarak başıyla onayladı. "Evet."

Ellerimle nazikçe yüzünü kavradım ve gözlerinin içi-ne baktım. Dudaklarımı fazla bastırmadan dudaklarına dokundurdum. Onu iyi görünce içim rahatladı. Başımı boynunun kenarına yaslayıp hiç hareket etmeden öylece durdum. Bu kadar kısa zamanda benim her şeyim olmuştu. Onsuz bir hayat düşünemiyordum. Bana tutunarak ağ-lamaya devam etti. Onu sakinleştirmeye çalıştım. Ondan akan her bir gözyaşı yüreğime dokunuyordu.

Tam da şu anda, benden güçlü fiziksel bir bağa ihtiyacı olduğu kadar, bizi birbirimize bağlayan derin bir duygusal bağa da ihtiyacı olduğunu hissediyordum.

Ona ne olduğunu sormak istedim. Bunu kim yaptı? Sana dokundu mu? Sana nasıl dokundu? Lanet olsun o adamı öldürmek istiyordum, ancak şu anda en çok ihtiya-cı olan şey sadece bendim. Bu yüzden sorularımı sonraya sakladım ve ona sadece sımsıkı sarıldım, hayatta ve iyi ol-masına şükrederek.

Alnına öpücükler kondururken onun gözyaşları benim gözyaşlarına dönüyordu. "Her şey yolunda, bebeğim ve sana söz veriyorum bundan sonra bir daha kimse sana za-rar veremeyecek.

27. BÖLÜM

Yeni Bir Başlangıç

River

Saldırıdan 3 gün sonra...

Şezlong tipi bir sandalyede konser tişörtünden yapılmış olan örtüsüne sarılı bir vaziyette bacaklarımın arasında günün doğuşunu izleyip önümüzdeki Hollywood yazısına bakıyorduk. Başını göğsümde dinlendiriyordu. Parmaklarımız birbirine kenetli, kollarım da etrafında sımsıkı sarılıydı, saldırıdan beri olduğu gibi.

Hastaneden dün taburcu oldu. Olay günü Caleb ve Xander, Tahoe'ye gidip ayrılış saatine kadar orada kaldılar. Caleb ona polisten daha fazla soru sordu ancak hikâye hep aynıydı. Çok az detay veriyordu ve adamın ne dediğiyle ilgili net bir şeyler hatırlamıyordu.

Onu görmemiş. Adam ona arkadan yaklaşıp, yüzünü yere sürttürerek onu yere yapıştırmış. Adamın dediği tek şey pes etmesi ve böylece canının yanmayacağıymış. Bu sözler hâlâ içimi ürpertiyordu. Kayalıklı parkurda adam başını birkaç kez yere vurmuş, Dahlia da çığlık atmış. Biraz ileriden birinin seslendiğini duyan adam ise hemen kaçmış.

Xander, tatil yerinden bizi evimize geri götürmek konusunda ısrar etti. Caleb de benim arabamı aldı. Dahlia fi-

ziksel olarak gayet iyiydi ama tabii ki sarsılmış. Caleb gerçekten çok koşturdu bu ara ve ben de onula ilgili olumsuz düşüncelerimi bir kenara atıp onun bize yardımcı olmasına izin verdim. O da son teknoloji güvenlik sistemi kurduyordu ve bir çağrıda hemen gelebilecek etrafta dolaşan güvenlik görevlileri ayarlıyordu.

Onun katilinin serbest bırakıldığı haberini Dahlia'ya birkaç gün sonra söyleme kararı aldık. Umuyoruz bu saldırıdan dolayı belki tekrar suçlu bulunup yakalanır ve Dahlia'nın da endişelenmesine gerek kalmaz. Mesajlarını silerken kendimi kötü hissettim ama bunu onun iyiliği için yapmam gerekiyordu.

Acil odasındaiken onu görememiş olmanın büyük bir ağırlığı vardı beynimde ve evlilik tarihi belirlemek için neden turu beklemek istedik, bir türlü anlam veremiyordum. Orada öylece yataırken ona sordum, "Evlenmek için neyi bekliyoruz?"

Saçlarını öpüp devam ettim. "Zaten görünen o ki, seni bütün hayatım boyunca beklemişim ve daha fazla beklemek istemiyorum."

Vücudunu yan döndürerek bana baktı. Biraz kahkaha atarak cevap verdi. "Ben de bilmiyorum. Ama o açıdan düşünürsek ben de beklemek istemiyorum."

"Las Vegas'a bir charter uçağı ayarlayıp bugün evlenmeye ne dersin? Birkaç saate her şeyi ayarlarım. Oraya uçar, evleniriz ve günbatımına kadar döneriz."

"Ailenin de orada olması önemli değil mi senin için?"

Kendimi dikleştirip, onu kendime biraz daha çektim ve bacaklarını araladım. Saçlarını nazikçe kulağının arkasına atıp gözlerinin içine baktım. "Her güne karım yanımda uyanmazsam mutlu biri olamayacağım. Dahlia, benim tek istediğim ikimizin sonsuza dek birlikte olması. Sen kendini daha iyi hissettiğinde bir kutlama yaparız. Hatta bura-

da da başka bir tören yaparız. Ama hastanede yaşadığım o muameleyi bir daha yaşamak istemiyorum."

"Peki o zaman, benimle evlenir misin bugün?"

Gözlerinden yaşlar akıyordu ama bu seferki hüznün gözyaşları değildi. Bana doğru uzanıp beni öptü. Kendini geri çekerken, "River Wilde. Seninle bugün evlenmek istiyorum." dedi.

Altı saat sonra en güzel beyaz elbiseyi giyyordu. Aslında yaptıklarımızdan kimseye bahsetmeyecektik ama Aerie hiç beklenmedik bir anda bize uğrayınca bu sabah, Dahlia da bu haberi içinde çok fazla tutamadı ve paylaştı. Aerie koşa koşa ona bir elbise alıp geldi. Mini ve her yerine inciler işlenmiş bir gelinlikti. İçinde tek kelimeyle muhteşem görünüyordu. Yüzündeki morluklar aslında hâlâ belirgindi ama hiçbirimiz bunu umursamıyorduk. Fotoğraflar başka bir gün çekilir. Bugün sadece ikimizin günü. Benimle evlenir evlenmez, sonsuza dek birbirimize bağlanacaktık.

Caleb bütün güvenliği ayarladı. Bu kendiliğinden doğan seyahatimizden pek hoşnut olmadı. Kişisel ya da profesyonel sebeplerden ötürü mü tam anlayamamıştık ama bizimle gelme konusunda çok ısrar etti. Buna izin verdim çünkü Caleb'de Dahlia'nın yeri çok farklıydı ve Dahlia'yı korumak için elinden geleni yapardı.

Gitmeye hazırдық. Dahlia'ya baktım. Şarjı biten telefonunu duvardaki prize takıyordu. "Hadi güzellik, gel. Bugün ona ihtiyacın olmayacak." Buna güldüm çünkü genelde evden çıkmadan beş dakika önce telefonunu şarja takmayı unutma diyen hep ben olurdum.

Ona doğru yürüyüp, şu anda kahvemsi yeşil renkte olan gözlerinin içine baktım. "Karım olmaya hazır mısın?"

Kendini geri çekerek, bana baktı. "Ancak beni sonsuza dek seveceğine söz verirsen."

Yanaklarını avuçlayarak, bütün kararlılığımla, "Güzellik, ben kendime bu sözü seni ilk öptüğümde vermiştim," dedim ve parmağımı kalbime götürerek ekledim, "Seni her zaman seveceğime söz veriyorum. Nasıl sevmem ki?"

Ona sımsıkı sarıldım ve biliyordum ki onu asla bırakmayacaktım. Onu öptükten sonra ağzımı kulağına götürüp, "Ve Bayan Wilde olduğun anda ise tam olarak ne kadar sevdiğimi göreceksin," diye fısıldadım.

Başıyla onayladı ve yine tüylerinin diken diken olduğunu görünce gülmeden edemedim. El ele tutuşarak kapıya doğru yaklaştık. Tam River Wilde ve Dahlia London olarak son adımlarımızı atmaya hazırlanırken mutfaktaki telefondan "Amazing Grace" şarkısı çalmaya başladı.

SON

Başabaş

Ben'in Günlüğü

19 Şubat 2010

Bugün Caleb beni aradı ve bana sıkı bir hikâyesi olduğunu söyledi, eğer dinlemeye cesaretim olursaymış. Tabii ki duymak istedim. Her zaman cesaret oyunlarını sevmişimdir. İşin ciddi bir iş olduğunu söyledi, adımı tarihe en iyi araştırmacı gazetecilerden biri olarak geçirebilecek bir işmiş. Tereddütsüz kabul ettim.

21 Şubat 2010

Caleb'le birlikte buluştuk bugün ve bana anlattığı şey beni çok şaşırttı. Başta ona inanmadım. Afganistan'daki turu biter bitmez birinin onunla iletişime geçip böyle bir teklifle ona gelmesi çok tuhaftı. Onunla hemen iletişime geçmişlerdi. Bana konuyla ilgili araştırma yapmam için içinde bilgiler bulunan bir USB sürücü verdi. Eve geldiğimde açtım ve lanet olsun, bana dünyamı sarsacak bir hikâyesi olduğunu söylediğinde benimle dalga geçmiyormuş meğer. Gördüklerim karşısında aslında biraz midem bulandı ama bu hikâye paylaşılmalıydı. Bu benim için parkta bir yürüyüş gibi olacak ve ben de ünlü olacağım.

23 Şubat 2010

Lanet olsun. Net yirmi dört saattir ayaktayım. Bu iş Caleb'in tahmin ettiğinde de büyük. Altı saat önce onu arayıp mesaj bıraktım ama pislik herif bana geri dönmedi.

25 Şubat 2010

Lanet olası Caleb Holt. Önce iki gündür ortalıktan kayboluyor, sonra da arayıp hikâyeyi ve bana söylediği her şey unutmam gerektiğini söylüyor. Ama beni tanıyor. Lanet olsun tabii ki onun dediğini yapmayacağım. Makaleyi bugün yazmaya başladım ve ödül gecemde de yayınlamayı düşünüyorum. Bunu yapmam lazım çünkü konu sadece ben değilim, konu aynı zamanda diğer insanlara da yarım etmek.

26 Şubat 2010

Caleb'in bugünkü bana söylediklerine başta inanmadım. Onun aklını kaybettiğini düşündüm. Eğer ortalıktan kaybolmazsam, hatta ölmezsem, Dahlia ve benim öleceğimizi söyledi. Bardan çıkıp söylediği hiçbir söze aldırış etmeden makaleyi yayınlama kararı aldım. Arabama vardığımda camında bir zarf vardı. Arabamda otururken onu açtım. Birisi Dahl'in her yerde fotoğraflarını çekmiş. Resimlerden birinde Dahl bir kafede otururken arkasından bir adam ona bıçak tutuyor. Anında midem bozuldu ve kusmaya başladım. Bu insanlar oyalanmak için yapmıyorlar bunları. Lanet olsun! NE yapacağım ben şimdi?

27 Şubat 2010

Caleb'le son sekiz saatimizi plan yapmakla geçirdik. O her şeyi çözdü. Birisine para yedirmiş ve cinayetimi üstlenmesini sağlamıştı. Sonunda o kişi teknik detaylara dayanarak serbest kalacaktı. Bana bir kan torbası bile ayarlamış, öyle

ki vurulduğumda gerçekten kanıyorum gibi görünecek. Hikâyenin tüm delillerini geri istiyordu. Defolsun gitsin. Neden verecekmişim hepsini? Ona yeteri kadarını verip kalanları evde kimsenin bakmayı akıl edemeyeceği bir yere sakladım.

28 Şubat 2010

Hayatımın tamamını geçirdiğim kızla bir haftadan az bir sürem kaldı. Lanet olsun, bu beni kahrediyor ama onu da sürükleyemem benimle beraber. Bir kaçak olarak yaşayamazdı. Bugün ona hiç yapmadığım halde çiçekler gönderdim. Biliyorum aldığında şaşıracak ama onu ne kadar sevdiğimi hatırlamasını istiyorum, sonsuza dek.

1 Mart 2010

Bugün Dahl'ımı öğle yemeğine götürdüm. Bunu önceleri neden daha sık yapmamışım bilmiyorum. Ona bir torba dolusu en sevdiği naneli çikolatalardan bile getirdim. Ona daha şık çikolatalar getirebilirdim ama en çok, çikolata kaplı naneyi sevdiğini biliyorum.

2 Mart 2010

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun. Onunla iki haftadan daha az bir süre önce tanıştım ve yarın ölmem gerek. Geri çekilmeyi düşündüm bir ara ama başım çok belada ve ölmemi *istiyorlar*. Bu yüzden bugünün her anını onunla geçirip, onu ne kadar sevdiğimi bilmesini istiyorum.

3 Mart 2010

Bugün hem en mutlu hem de en hüzünlü günlerimden biriydi. Onu daha önce hiç sevmediğim kadar çok seviyorum. Biliyorum son birlikteliğimizdi ve ona o kadar ihti-

yacım vardı ki, kelimeler yetmez anlatmaya. Daha önce hiç hissetmediğim bir bağ hissettim onunla. Belki de onun o güzel gülüşünü bir daha göremeyeceğimi, vücuduna dokunamayacağımı, o pamuk dudaklarını bir daha öpemeyeceğimi veya o kumsalda onunla birlikte bir daha yürüyemeyeceğimizi bildiğim içindi. Neler olacağıyla ilgili ve neden bu kadar duygusal davrandığımla ilgili en ufak bilgisi yok. Bu da beni kahrediyor.

Ona aşkımı sembolize eden bir bileklik verdim ve umarım onu asla çıkarmaz. Vedalaşmak çok zor geldi ama bunu onu korumak için, onu kurtarmak için yapmalıydım. O lanet arabada onu tek başına bırakmak beni yıktı. Bana kahramanlık yapmamam konusunda yalvardı. Lanet olsun! Ben bir kahraman değildim. Sadece onu kurtarmak için yapmam gerekeni yapıyordum. Ona son bir kez baktığımda gerçekten de orada ölmek istedim. Onu öylece arabanın içinde bıraktım. Dışarı çıkıp onu çılgın bir akıl hastasından korumaya çalıştığımı sandı. Aslında bir bakıma öyleydi. Ama bana kahraman demesi midemi kaldırdı. Kesinlikle bir kahraman değildim. Benim yüzümden hayatı tehlikede idi. Aslında benimle ilgili bu düşüncelerde olması kafamı yastığa rahat koymamı sağlıyor sanıyorsunuz ama aslında hiç de öyle değil, biliyorum ki hiç rahat uyuyamayacağım.

Caleb'den beni son kez buraya getirmesini istedim. Burayı görmeden gidemezdim. Burası bizim favori mekânımızdı. Belki bir daha asla geri gelemeyebilirim o yüzden vedalaşmak istedim. Kumsala, anneme, kız kardeşime, yeğenime ve ona, herkese elveda.

Burayı birçok kez ziyarete gelmiştim ama bugünkü çok farklı. Tek başımayım. Beni saran, rahatlatan o kollar yok artık. Bedenim titriyor. Soğuktan değil. Sadece kaderimin benim istediğim şekilde ilerlemediğini fark ettiğim için.

Gecenin karanlığına bakıp bir çığlık atarken gözlerimden bir yaş damlıyor. "Birlikteliğimizi neden devam ettiremedik?"

Uzaktan gelen rüzgâr uğuldarken, fırtınalar kopup şimşekler çakarken, burada durup birazdan gelecek olan fırtınanın beni ve üzerime çökmüş olan o gölgeyi silip yok edeceğini umuyorum. Kara gökyüzünden ferahlatıcı bir yağmur bastırıyor ancak o bile harap olmuş ruhuma çare olamıyor. Yavaşça sis basıyor gecenin karanlığına. Soğuk hava içimi titretiyor.

Kaybolmuşluk ve yalnızlık içinde yere kapaklanıyorum. Akan gözyaşlarım yağmur damlalarıyla birlikte karanlığa karışıyor. Beni görebilecek kimseler yok. Burada beni kimseler bulamaz. Ancak üzerimden uçan, yağan soğuk yağmur yüzünden sığınacak bir yer arayan akbabalar beni fark edebilir. Şimdi nefret beslediğim bu yerde sığınacak yer aramıyorum ancak gidecek başka yerim yok. Hiçbir umudum yok. Hiçbir geleceğim yok.

4 Mart 2010

Rastgele araba kaçırma olayında öldürüldüm. New York City'deyim şimdi. Caleb beni yeni ismim altında kiraladığı apartmana bıraktı ve üniversitede profesörlük işi ayarladı. Lanet olsun! Ondan nefret ediyorum. Onun yüzünden şimdi buralardayım yoksa hayatta olacaktım. Bu günlük haricinde her şeyi geride bıraktım. Hiçbir şeyim yok ve Dahl'ımı bir daha asla göremeyeceğim.

17 Kasım 2011

Derslerimden birinden sonra Caleb apartmanıma geldi. Bir şeylerin ters gittiğini, fakat ne olduğunu bilmediğini ancak çok endişeli olduğunu söyledi. Dahlia'yla birlikte paylaş-

tığımız evin sanki bir şeyler aranmış gibi yağmalandığını söyledi. Ona her şeyi verip vermediğimi sordu.

Kontrolümü kaybedip ona vurmaya başladım ve buna izin verdi. Bana geri yumruk bile atmadı. Burnundan akan kanın gömleğine, oradan da haliya damladığını görünce durdum. Eline bir havlu alıp burnuna tuttu ve sanki hiçbir şey olmamış gibi konuşmaya devam etti.

Lafını bitirmesine izin vermedim. Dahl'in yerde yatan görüntüleri gözümün önüne geliyor ve buna dayanamıyorum. Sanırım ne düşündüğümü anladı çünkü Dahlia'nın o hafta sonu evde olmadığını söyledi.

En azından buna sevindim ve Caleb'e nerede olduğunu sordum. Önce omuzlarını silkerek benden uzaklaştı ve koltuğa oturdu ama ona o kadar baskı yaptım ki sonunda söyledi. Dahlia'nın eve bir çocukla birlikte geldiğini söyledi. Onu daha da sıkıştırdım. O çocuğun kim olduğunu bilmek istiyordum. Kimdi o? Sakladığım o bilgileri bulmak için acaba Dahlia'yı mı kullanıyordu?

Peş peşe elli soru daha sorarken Caleb'e doğru dürüst cevap verdirtilmedim. Cevapları duymaya hazır mıydım, bilmiyordum. Bildiğim tek şey geri dönüp onu tekrar görmekti ancak Caleb benim ve onun güvenliği için ölü kalmam konusunda ısrar etti.

Koltuğa, yanına oturdum. Bildiklerini benimle paylaşması gerektiğini ve bunun bana olan borcu olduğunu söyledim. Öyle de yaptı. Dahlia'nın o gördüğü çocukla yattığından emin olduğunu söyledi. Çok üzgün olduğunu söyledi. Caleb onları Hills'de gösterişli bir Los Angeles mahallesinde bir eve kadar takip ettiğini söyledi ve anladığı kadarıyla Dahlia orada kalıyordu. Dahlia Hills'de. Bu da ne demek?

Ona, kendime, Dahlia'ya deli gibi kızgındım. Hemen biriyle aşk yaşamaya başlamış demek. O çocuğu gerçek-

ten öldürmek istiyorum ve Caleb'i de ölesiye dövmek. Dahl'ımın başkası tarafından becerildiğini düşünmek beni insanlık dışı noktalara getiriyor.

Hayatına devam edeceğini biliyordum tabi ama bu olanları öğrenmek tamamen farklı bir şeydi. Odanın köşesindeki masanın üstünde duran CD çaların yanına gidip, durup sadece baktım ona. Go Radio'dan "Go to Hell" şarkısı çalıyordu. Lanet olsun! Ne kadar da uygun, değil mi? Kendime engel olamadım. CD çaları yumrukladım. Binlerce parçaya bölünüp yere düştü ve ben de lanet olası elimi kırdım.

Caleb beni Acil'e götürdü ve elimi alçıya aldılar. Tanrım, kırık olan kalbimi de alçıya alamazlar mıydı? Acil'de bir süre oturup Dahlia'yı düşündüm. Ona ilk evlenme teklifi ettiğimde benimle evlenmesi konusunda neden ısrar etmemiştim. Bir şeyleri değiştireceğinden değil de. Lanet olsun! Her iki durumda da onu bir daha göremeyecektim zaten.

Caleb bir sonraki gün geri döndü. Ona iyi bakacağı konusunda söz verdi ve beni bir daha asla aramayacağını söyledi.

21 Eylül 2012

Bir oda dolusu henüz adını bile bilmediğim bir resmi kurum çalışanıyla birlikte büyük ahşap toplantı masasında otururken, duvardaki lanet olası saatin çıkardığı tüm tık tak seslerini duyabiliyorum. Düşünebildiğim tek şey neredeyse üç yıl sonra nihayet onu tekrar görebileceğim, dokunabileceğim ve onu sevebileceğim. Dahl'ı hayatta tutmak için her şeyimden vazgeçmiştim ve şimdi nihayet onları geri alacaktım.

Caleb onun pislik bir herifle birlikte olduğunu söyledi. Hatta ciddilermiş de ama biliyorum ki beni burada gördü-

ğü an her şey bitecek. Bitmemesi imkânsız çünkü o kadar uzun bir geçmişimiz var ki.

Kahretsin! İşimde bu kadar iyi olmak zorunda mıydım ben? Her şeyini gözlerini açıp kapatana kadar kaybetmeye değmezmiş. O zamanlar açtım ve gözüm bir şey görmüyordu. Ama bu doğru değil. Olanları fazlasıyla umursuyordum ve durdurmak istiyordum. Gerçekten umursuyordum.

Caleb'den neredeyse dokuz aydır haber almıyordum. Ta ki, bir kaç gün öncesine kadar. Bir şeyler olduğunu anladım, ama ne olduğunu bilmiyordum. Bana tekrar o eve sakladığım bilgi olup olmadığını sordu ve bir kere daha ona güven vermesi için yalan söyledim ve saklamadığımı söyledim. Dahl'ımın nasıl olduğunu soracaktım ama telefonu yüzüme kapattı.

Beni arayıp geri götüreceklerini söyleyince bir şeylerin olduğunu anladım. Bana söyledikleri tek şey hiçbir şeyin bitmediği ama beni geri istedikleriydi. Bir sonraki Los Angeles-New York uçuşunda bana bir tane takım elbise-li adam eşlik ediyordu ve bana dediği tek şey evime yine zorla girildiği idi. Bu sefer acaba bilgileri mi buldular mı diye merak ettim ama nasıl bulabilirlerdi ki? Dahlia'nın iyi olup olmadığını sordum ama bana cevap vermedi.

Ve şimdi işte burada oturuyorum. Lanet olası Caleb nerede? Onlara sordum ama hiç cevap alamadım. Yirmi dört saat içinde alabildiğim tek cevap, "Evet ailenizi bilgilendirdik," oldu ama burada sabırla bekliyorum çünkü hiç olacağına inanmadığım bir şeyin olabileceğine inanamıyorum. Hikâyem nihayet ortaya çıkacak. *Onlardan* kurtulacağım. Dahl'la özgürce birlikte olacağım. Gerçeküstü gibi geliyor kulağa ama aynı zamanda da lanet olası bir gerçek. Annem yolda geliyor. Ona bütün hikâyemi anlatır anlatmaz hemen Dahl'imi arayacağım.